

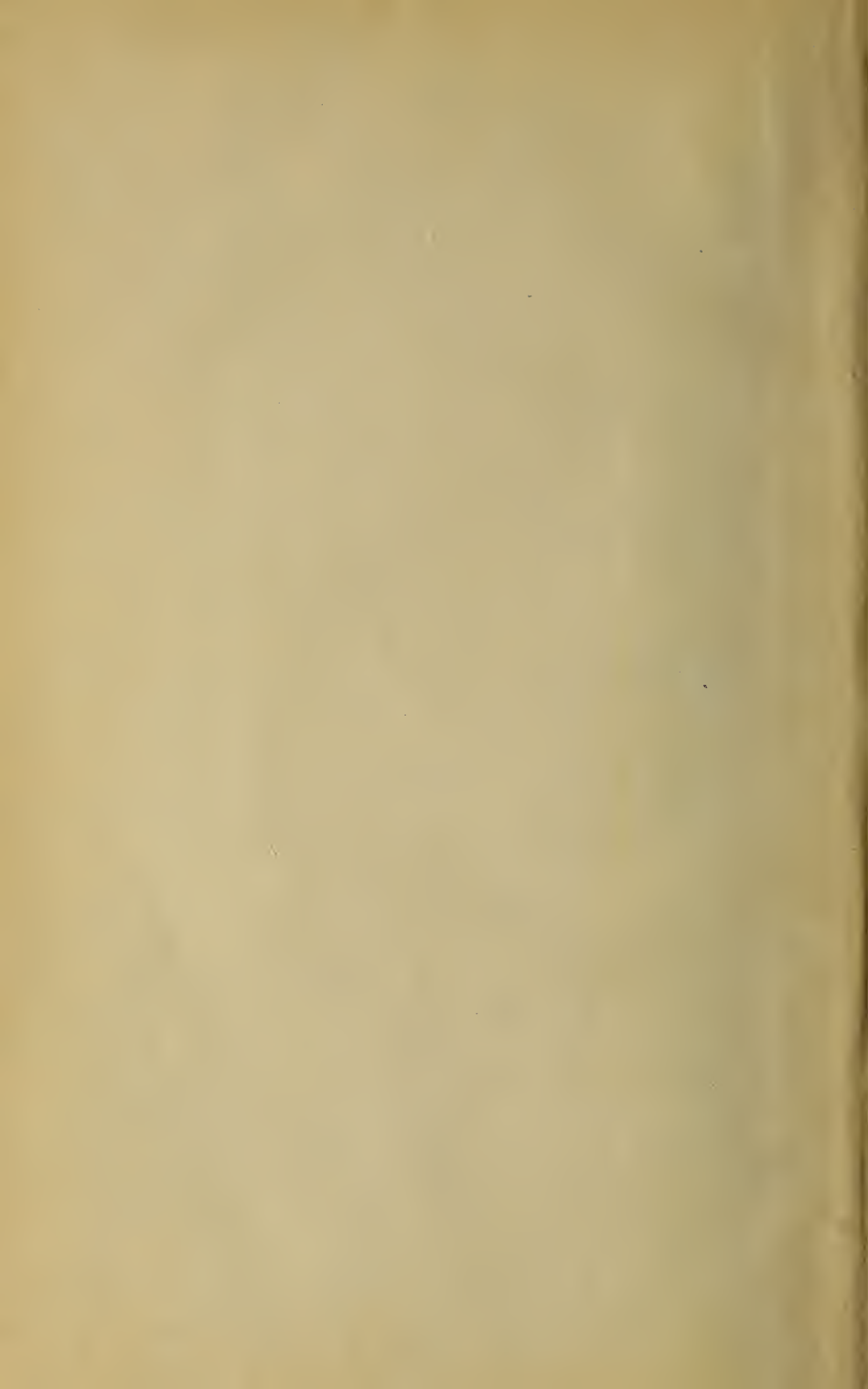

Class _____

Book _____

Weber collection
2744

KAIVALJANAVANĪTA

A VEDANTA POEM

THE TAMIL TEXT WITH A TRANSLATION

A GLOSSARY

AND GRAMMATICAL NOTES

TO WHICH IS ADDED

AN OUTLINE OF TAMIL GRAMMAR

WITH SPECIMENS OF TAMIL STRUCTURE

AND COMPARATIVE TABLES OF THE FLEXIONAL SYSTEM

IN OTHER DRAVIDA LANGUAGES.

BY

CHARLES GRAUL, D. D.,

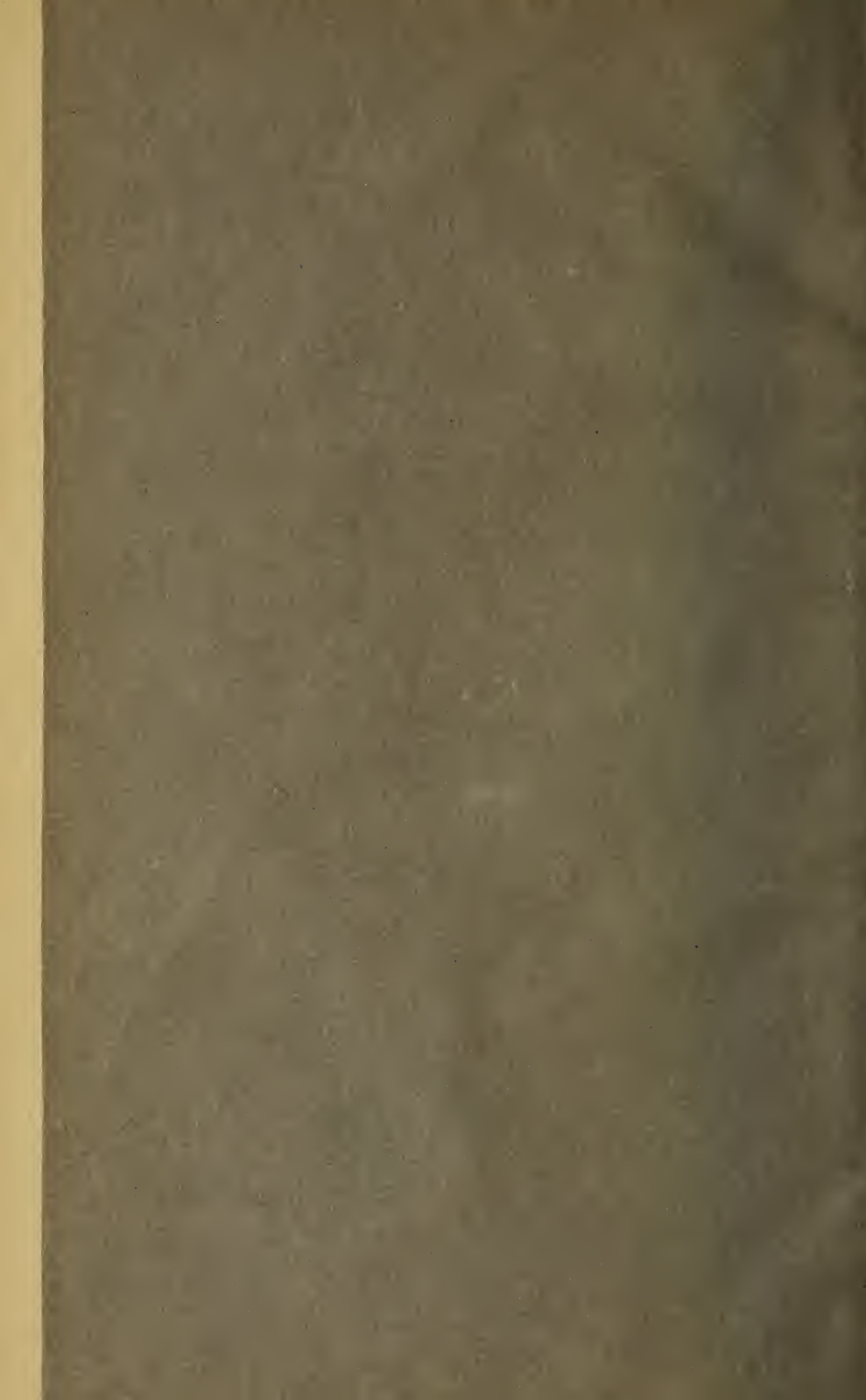
DIRECTOR OF THE LEIPZIG EVANGELICAL-LUTHERAN MISSIONARY INSTITUTION.
MEMBER OF THE HISTORICAL-THEOLOGICAL AND OF THE GERMAN ORIENTAL
SOCIETIES.

LEIPZIG 1855

DÖRFFLING & FRANKE.

LONDON 1855

WILLIAMS & NORGATE.

KAIVALJANAVANĪTA

A VEDANTA POEM.

OUTLINE OF TAMIL GRAMMAR.

THE HISTORY OF THE

REIGN OF THE EMPEROR

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

OF THE

BIBLIOTHECA TAMULICA

SIVE

OPERA PRAECIPUA TAMULIENSIIUM

EDITA

TRANSLATA ADNOTATIONIBUS GLOSSARIISQUE

INSTRUCTA

A

CAROLO GRAUL, D. TH.

TOMUS SECUNDUS:

KAIVALJANAVANĪTAE TEXTUS TAMULIENSIS

CUM INTERPRETATIONE ANGLICA, ITEM GLOSSARIO ADNOTATIONIBUSQUE.

ACCEDIT GRAMMATICA TAMULIENSIS.

LIPSIAE 1855

DÖRFFLING & FRANKE.

LONDINI 1855

WILLIAMS & NORGATE.

Tāntavārāya, Swami
"

KAIVALJANAVANĪTA

A VEDANTA POEM

THE TAMIL TEXT WITH A TRANSLATION

A GLOSSARY

AND GRAMMATICAL NOTES

TO WHICH IS ADDED

AN OUTLINE OF TAMIL GRAMMAR

WITH SPECIMENS OF TAMIL STRUCTURE

AND COMPARATIVE TABLES OF THE FLEXIONAL SYSTEM

IN OTHER DRAVIDA LANGUAGES.

BY

CHARLES GRAUL, D. D.,

DIRECTOR OF THE LEIPZIG EVANGELICAL-LUTHERAN MISSIONARY INSTITUTION,
MEMBER OF THE HISTORICAL-THEOLOGICAL AND OF THE GERMAN ORIENTAL
SOCIETIES.

LEIPZIG 1855

DÖRFFLING & FRANKE.

LONDON 1855

WILLIAMS & NORGATE.

PH 4958
19
113241313
1855

81600

105 1

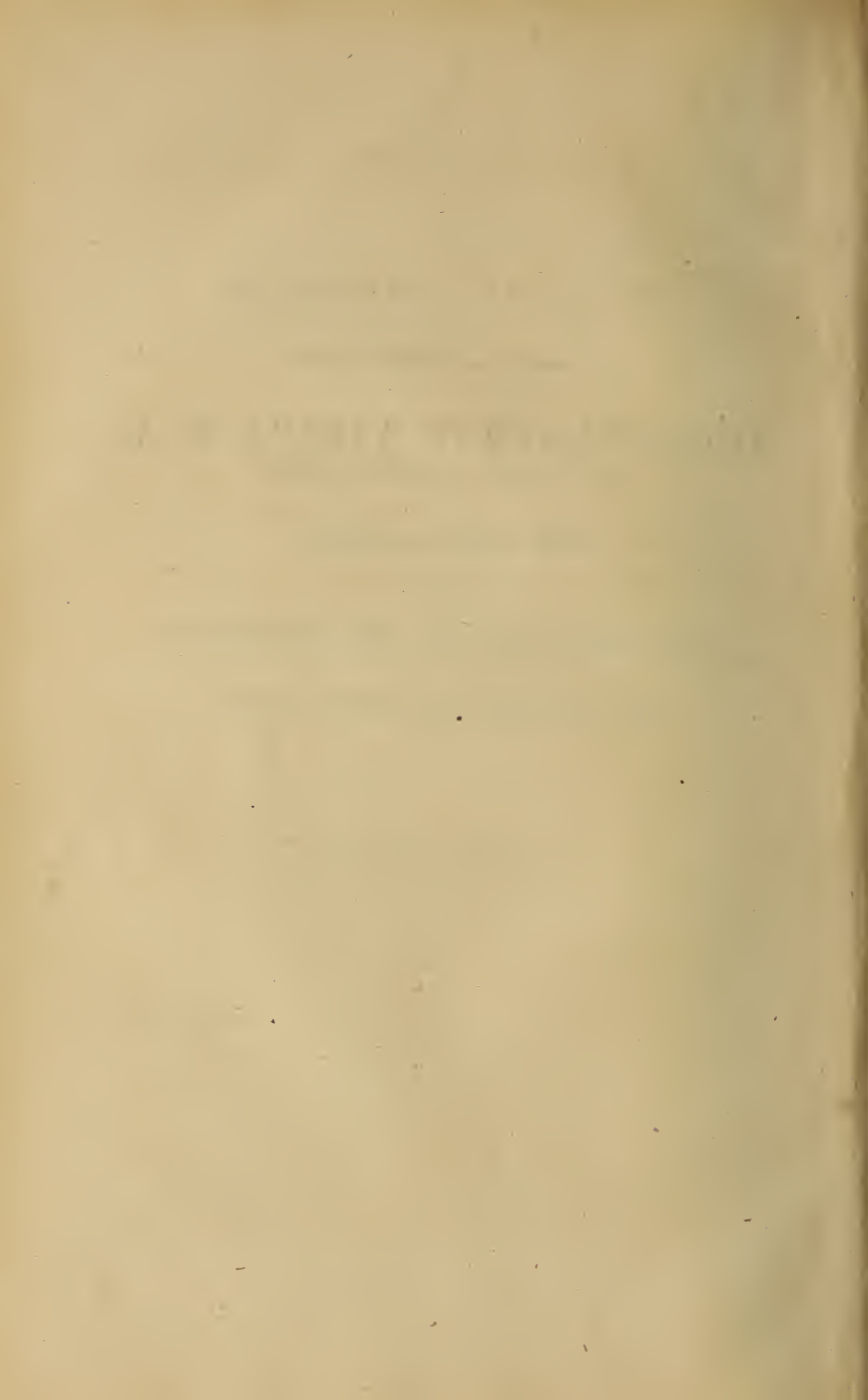
TO
THE CELEBRATED INTERPRETER
OF ANCIENT AND MODERN HINDUISM

HORACE HAYMAN WILSON, M. A.,
BODEN PROFESSOR OF SANSKRIT AT OXFORD

THIS HUMBLE ATTEMPT
AT INTRODUCING
THE TAMIL LANGUAGE AND LITERATURE
INTO THE SPHERE OF EUROPEAN STUDIES

IS RESPECTFULLY DEDICATED

BY THE AUTHOR.

PREFACE.

It will not, I trust, be attributed to any presumption on my part, that, although a German, I accompany the publication of the Tamil text, promised in the first volume of the "*Bibliotheca Tamulica*", with various keys in the English language; it is merely owing to the consideration, that most of the Tamil students are to be found among the English, whereas those of my own countrymen, who are likely to take an interest in this work, are certainly so far acquainted with the English language, as to make use, without any difficulty whatever, of a Tamil glossary or a grammar written in English.

The Tamil text of the Kaivaljanavanīta is a reprint of the edition published in 1845 by some natives at Madras, with the improvement of a more correct orthography. The beautiful types — the best in point of elegance and precision I have hitherto seen — with which the whole is printed, will be, I doubt not, an acceptable addition. I cannot forbear, on this occasion, mentioning the obliging readiness, with which Messrs. *Giesecke and Devrient* have given their assistance towards the preparation of good Tamil types.

In order to facilitate the study of the Tamil text, I have added an English translation at the bottom, and a glossary, with grammatical notes at the end of it; for explanations concerning the contents I must refer to the first volume.

I think it a proper plan, to give the philosophical terms derived from the Sanscrit in their genuine form, and accurately to transliterate them. An horizontal stroke over a vowel marks the length of it; r with a dot beneath indicates that peculiar sound which is half vowel and half consonant. — Consonants, with a dot beneath, belong to the lingual class;

those, with an apostrophe above, are palatals. A spiritus asper over a consonant denotes it as an aspirate. — The guttural, the palatal, and the dental n I leave, for obvious reasons, undistinguished.

The "List of Sanscrit Vedanta Terms explained" will, perhaps, be welcome also to other besides Tamil students, as it may serve as an introduction to the study of the orthodox philosophy of the Hindus generally.

It is by the urgent advice of my honoured countryman and friend, Dr. M. Mueller in Oxford, the learned editor of the Rig-Veda, that I have added an "Outline of Tamil Grammar" with "Specimens of Tamil Structure" principally for the benefit of the general linguist. Although but a slight sketch, it may, I hope, prove useful in the beginning also to those who are desirous of making a special study of Tamil. In the arrangement of the whole, I have been led both by scientific principles and by practical views*.

The "Comparative tables of the declension and conjugation in other Dravida dialects" are mere additions, perhaps not altogether unacceptable to the comparative linguist.

In the next volume I shall, D. V., publish the most celebrated Tamil work; the Kural, together with a translation, a commentary, and a glossary. If I am spared, a comprehensive anthology, gathered from the various branches of Tamil literature shall follow; furnished with every means for facilitating its study.

May Almighty God bless this humble work, undertaken, not so much for the advancement of science, as for the furtherance, although indirectly, of the very best cause on earth, — the promotion of the holy Gospel among the heathen.

LEIPZIG, march 1855.

---

* I would here remark, that the terms "weak" and "strong", as they are used in § 30, and elsewhere, are not to be taken in the same sense, as we are now accustomed to use them with regard to German etc. Whatever terms may be preferred to denote the respective classification, this, as it stands, is fully justified by the fact, that most of the respective grammatical rules turn upon it.

INTRODUCTION.

---

1. பொன்னிலமாதராசைபொருந்தினர்பொருந்
தாருள்ளந்
தன்னிலந்தரத்திற்சீவசாட்சிமாத்திரமாய்நிற்கு
மெந்நிலங்களினுமிக்கவெழுநிலமவற்றின்
மேலா
தன்னிலமருவுமேகநாயகன்பதங்கள்போற்றி.
2. ஈன்றளித்தழிக்குஞ்செய்கைக்கேதுவாமயனாய்
மாலா
யான்றவீசனுமாய்த்தானேயனந்தமூர்த்தியுமா
ய்நிற்கும்

1. Praise be unto the feet of the only Lord, who, solely as Ġīva-Sākṣin, dwelleth in the heart both of those, that are possessed of lust after gold, estates, and women, and of those who are not, — and who occupieth that good station, which is the most exalted among those seven stations (II, 149), that are superior to any other whatever.

2. I bow down to the spotless substance of wisdom, which is the cause of that action, by which (the world) is produced, preserved and destroyed, — which standeth forth in the shape

பூன்றமுத்தனுமாயின்பப்புணரியாதவனாய்நா
ளுந்

தோன்றியவிமலபோதசொருபத்தைப்பணிசி
ன்றேனே.

3. எவருடையருளால்யானேயெங்குமாம்பிரம
மென்பாற்

கவருடைப்புவனமெல்லாந்கற்பிதமென்ற
றிந்து

சுவரிடைவெளிபோல்யானேசொருபசுபாவ
மானே

னவருடைப்பதுமபாதமனுதினம்பணிசின்
றேனே.

4. என்னுடைமனதுபுத்தியிந்தியசரீரமெல்லா
மென்னுடையறிவினாலேயிரவிமுன்னிமமே
யாக்கி

யென்னுடைநீயுநானுமேகமென்றைக்கியஞ்
செய்ய

வென்னுடைகுருவாய்த்தோன்றுமீசனையி
றைஞ்சினேனே.

of Brahmā, Viṣṇu and the excellent Ruler (Śiva) and in count-
less other shapes, — and which for ever appeareth as the per-
fect Free one and as the Sun of the ocean of bliss.

3. Every day I bow down to the lotus-foot of Him, through
whose grace I came to know, that I am the omnipresent
Brahma and that the whole expanding world is a fiction in me
(II, 171), — and so, like the ether in the wall, to partake of
the nature of the (absolute) substance (Brahma).

4. I adore Īśa, who appeareth in the shape of teacher, in
order to change, through my knowledge, my faculties of per-
ception and of reflexion, my senses and my whole body into
dew before the sun, — to show my “Thou” and my “I” as
one and so to establish (perfect) unity.

5. அந்தமுநடுவுமின்றியாதியுமின்றிவான் போற்
சந்ததமொளிருஞானசற்குருபாதம்போற்றிப்
பந்தமும்வீடுங்காட்டப்பரந்தநூல்பார்க்கமாட்
டா
மைந்தருமுணருமாறுவஸ்துதத்துவஞ்சொல்
வேனே.
6. படர்ந்தவேதாந்தமென்னும்பாற்கடன்
மொண்டுமுன்னூற்
குடங்களினிறைத்துவைத்தார்குரவர்களெல்
லாங்காய்ச்சிக்
கடைந்தெடுத்தளித்தேனிந்தக்கைவல்யநவநீ
தத்தை
யடைந்தவர்விடயமண்டின்றலைவரோபசியி
லாரே.
7. முத்தனைவேங்கடேசமுகுந்தனையெனையாட்
கொண்ட
கத்தனைவணங்கிச்சொல்லுங்கைவல்யநவநீதத்
தைத்

5. Praising the feet of the true teacher of wisdom, who, without end, middle and beginning, is continually shining forth, like the ether — in order to show both the bondage and the emancipation — I will explain the true nature of the (absolute) being in such a manner, that even people, unable to examine extensive works, may comprehend it.

6. The classic writers drew from the milk-sea of the far spreading Vēdānta, and having filled the pitchers of their authoritative works, they placed them at our disposal. I boiled and churned the whole and then benevolently presented it. Those, who have obtained this fresh butter of bliss, will they ever again stray about, enjoying the dust of (worldly) objects? (No); they are without hunger.

7. Adoring the Emancipated one, the passionless Lord

தத்துவவிளக்கமென்றுஞ்சந்தேகந்தெளித
 ளென்றும்
 வைத்திருபடலமாகவகுத்துரைசெய்கின்றே
 னே.

of Tirupati (Viṣṇu), the Master, who made me his slave, I am about to sing the "Fresh butter of eternal Bliss". I shall divide it into two chapters, called "Illustration of the true Essence" and "Clearing away of all Doubts" and now begin to explain.

FIRST PART.

ILLUSTRATION OF THE TRUE ESSENCE

8. நித்தியவநித்தியங்கண்ணையந்தெரிவிவேக
மத்தியவிகபரங்கள்வருபோகங்களினிராசை
சத்தியமுரைக்கவேண்டுஞ்சமாதியென்றாறு

கூட்ட

முத்தியைவிரும்புமிச்சைமொழிவர்சாதனமிந்
நான்கே.

9. சமந்தமம்விடல்சகித்தல்சமாதானஞ்சிரத்தை
யாளுஞ்

சமமகக்கரணதண்டந்தமம்புறக்கரணதண்ட

8. They enumerate these four Sāḍanas: 1) the discriminating intellect, that clearly understands the philosophically established decision about eternal and perishable things; 2) the freedom from lust after the enjoyments, happening in this middle- and that upper-world; 3) the assemblage of those six, as tranquillity and so on, requiring an exact definition (s. v. 9) and 4) the desire of (final) emancipation.

9. Those six are: Tranquillity of mind, self-restraint, renunciation, patience, composure and faith. Tranquillity of mind, is chastising the internal faculties; self-restraint, is chastising the external senses and organs. Abandoning the oc-

மமர்மனைவிபகாரங்களருகலேவிடலென்றாகு
மமர்செயுஞ்சுகதுக்காதியனுபவிப்பதுசுகித்
தல்.

10. சிரவணப்பொருளைத்தானேசித்தஞ்சிந்திக்கு
மாறு

சரசமாய்வைக்குமித்தைச்சமாதானமென்பர்
மேலோர்

பரமசற்குருநூலன்புபற்றலேசிரத்தையாகும்
வரமிகுசமாதியாறுவகையாஞ்சொற்பொருளி
தாமே.

11. சாதனமின்றியொன்றைச்சாதிப்பாருலகி
வில்லை

யாதலாலிந்தநான்குமடைந்தவர்க்கறிவுண்
டாகு

நூதனவிவேகியுள்ளினுழையாதுநுழையுமா
கிற்

பூதசென்மங்கள்கோடிபுனிதனும்புருடனா
மே.

cupations of the household, is renunciation; submitting to the assailing sensations of pleasure, sorrow and so on, is patience.

10. When in the way of spiritual meditation on the (supreme) substance, of which you heard (from the teacher), you make that (substance) tasty to yourself, then the superior-minded speak of composure. Lovingly taking hold of the supreme teacher of truth and of the sacred books, is faith. This is the meaning of the term "the most excellent tranquillity of mind and the five other kinds".

11. There are none on earth, who can accomplish any thing without a "Sādhana"; so knowledge will accrue only to such as have obtained those four. It does not enter the heart of one, who is but a novice in discrimination; if it really en-

12. இவனதிகாரியானோனிந்திரியங்களாலும்
புவனதெய்வங்களாலும்பூதபௌதிகங்களா
லுந்
தவனமூன்றடைந்துவெய்யிற்சகித்திடாப்பு
ழுப்போல்வெம்பிப்
பவமறுஞானதீர்த்தம்படிந்திடப்பதறினானே.
13. ஆனவிம்மனைவிமக்களர்த்தவேடனைகண்
மூன்றிற்
கானவர்வலையிற்பட்டுக்கைதப்பியோடுமான்
போற்
போனவன்வெறுங்கையோடேபோகாத
வண்ணஞ்சென்று
ஞானசற்குருவைக்கண்டுநன்றாகவணங்கினு
னே.
14. வணங்கிநின்றழுதுசால்வான்மாயவாழ்வெ
னுஞ்சோகத்தா

ters, he is one, who, through ten millions of births, has already been cleansed.

12. He is the man, entitled (to obtain the knowledge of the way of salvation). From his own Self, from Providence, from the elements and the elementary formations (i. e. from other beings), he was assailed by three fires (fiery pains). So languishing like an insect, that cannot bear the heat of the sun, he hastened to dive into the holy tank of wisdom, by which the (future) birth is made to cease.

13. He who — like the deer, that having fallen into the nets of the hunters, escaping runs away — had fled from the love of his wife, his children and his goods, now proceeded so, that he did not go with an empty hand, and having come in sight of the truthful teacher of wisdom, rightfully worshipped him.

14. Worshipping he stood and said with tears: "Through

- லுணங்கினேனையனையென்னுள்ளமேகுளி
 ரும்வண்ணம்
 பிணங்கியகோசபாசப்பின்னலைச்சின்ன
 மாக்கி
 யிணங்கியகுருவேயென்னையிரட்சிச்சவேண்
 டுமென்றான்.
15. அன்னைதன்சிசுவையையனாமீன்பறவை
 போலத்
 தன்னகங்கருதிநோக்கித்தடவிச்சன்னிதியி
 ருத்தி
 யுன்னதுபிறவிமாற்றுமுபாயமொன்றுண்டு
 சொல்வேன்
 சொன்னதுகேட்பாயாகிறொடர்பவந்தொ
 லையுமென்றார்.
16. தொடர்பவந்தொலையுமென்றுசொன்னதைக்
 கேட்டநேரந்
 தடமடுமுழ்கினாற்போற்சரீரமுங்குளிர்த்துள்
 ளாறி

the sorrow of vain life I dried up, my master! O readily complying teacher, you ought to break the close fetters of the (five) Kōśas into pieces and save me, so that my inmost heart may be refreshed." Thus he spoke.

15. The teacher — like a (true) mother, — placed his little son before himself. Like a tortoise he mused within himself, like a fish he looked at him (with a full, soft eye); like a bird he fondled him. At last he spoke: "There is one means to prevent your (future) birth; I will tell it to you. If you follow what I say, the succession of births will come to an end."

16. When the pupil heard his master say: "The succession of births will come to an end", he became like one, who has dived into a spacious tank; his body even got refreshed and

யடருமன்பொழுகுமாபோலானந்தபாஷ்பங்
காட்டி
மடன்மலர்ப்பாதமீண்டும்வணங்கிநின்றீது
சொல்வான்.

17. சொன்னதுகேட்கமாட்டாத்தொண்டனா
லஞ்சுவாமி
நின்னதுகருணையாலேநீஒன்னையாளலாமே
யுன்னதுபிறவிமாற்றுமுபாயமொன்றுண்
டென்றீரோ
யின்னதென்றதைநீர்காட்டியீடேற்றல்வேண்
டுமென்றான்.

18. அடங்கியவிருத்தியானென்றறிந்தபின்செறிந்
தமண்ணின்
குடம்பையுட்புழுமுன்னுதுங்குளவியின்
கொள்கைபோலத்
தொடங்கியகுருவுமான்மசொருபமேமருவ
வேண்டி
யுடம்பினுட்சீவனைப்பார்த்துபதேசமோது
வாரே.

his heart was recreated; he shed tears, as if abounding love were dropping down, worshipped once more the (teacher's) foot, resembling an expanding flower, and spoke in the following strain:

17. O Lord, although I am a slave, unable to act up to what you said, you will be able to rule me by your grace. You said: One means to prevent your (future) birth there is. Now you ought to explain the nature of this means and so save me.

18. Then the teacher knew that in the pupil the activity (of Ahankāra) was subdued, and in the manner of a wasp, buzzing before the insect in the compact earth-nest, he desired that he might attain to the true nature of Self, and fixing

19. வாராயென்மகனேதன்னைமறந்தவன்பிறந்தி
 றந்து
 தீராதசுழற்காற்றுற்றசெத்தைபோற்சுற்றிச்சுந்
 திப்
 பேராதகாலநேமிப்பிரமையிற்றிரிவன்போத
 மாராயுந்தன்னைத்தானென்றறியுமவ்வளவுந்
 தானே.
20. தன்னையுந்தனக்காதாரத்தலைவனையுங்கண்டா
 னேற்
 பின்னையத்தலைவன்ருனாய்ப்பிரமமாய்ப்பிறப்
 புத்தீர்வ
 னுன்னைநீயறிவாயாகிலுனக்கொருகேடு
 மில்லை
 யென்னைநீகேட்கையாலேயீதுபதேசித்தே
 னே.
21. என்னைத்தானசடனாகவண்ணியோசொன்
 னீரையா

his eye upon the Ġīva within the body, began to chant his instruction:

19. Come here, my son! He, who has forgotten his own Self, is (alternatively) born and dies. Like dry leaves, seized by a never-ceasing whirlwind, he constantly strays about and revolves within the never ending gyration of the wheel of time, — until he comprehends that his wisdom-searching Self is the (absolute) Self.

20. But when a man comes to know his Self (Ġīva) and the directing principle (Kūṭasīa), that forms the substratum of it, then this directing principle appears as the (absolute) Self, as Brahma, and so he will get rid of birth. If you know yourself, ruin will not befall you. This I teach you, because you asked me.

21. "Do you take me for an idiot, that you thus speak to

தன்னைத்தானறியாமாந்தர்தரணியிலொருவ
 ருண்டோ
 பின்னைத்தானவர்களுல்லாம்பிறந்திறந்துழ
 லுவானே
 னின்னைத்தானம்பினைற்குநிண்ணையமருளுவீ
 ரே.

22. இன்னதுதேகந்தேகியிவனெனவுணர்வன்
 யாவ
 னன்னவன்றன்னைத்தானென்றறிந்தவனாகு
 மென்றார்
 சொன்னபின்றேகியாரித்தூலமல்லாமலென்
 றான்
 பின்னதுகேட்டவையர்பீடையுநகையுங்
 கொண்டார்.

23. தேகமல்லாமல்வேறேதேகியார்காணெனென்
 றாய்
 மோகமாங்கனவில்வந்துமுனைத்திடுமவனார்
 சொல்லாய்

me, my master? Are there really any people on this earth, who do not know themselves? (I think not); but then, how does it come to pass, that they all are alternatively born and die and in this way whirl about. Vouchsafe to tell the truth to me, who have put my trust in you."

22. Whosoever understands the true nature of the body and of the spirit, such a one will soon come to know, that he is the Self. Thus (the master) spoke. To this the pupil answered: "Who is the spirit besides this gross matter?" When the master heard him say so, he felt sorrow and pleasure at once.

23. You say: "Who is the spirit as something separate from the body? I do not see (him)." Pray, tell me: Who is He, that in the dream, full of passion, gradually steps forth? Pray, tell me: Who is He, that in the profound sleep, where

சோகமாங்கனவுதோன்றச்சுழுத்திகண்டவ
 னார்சொல்லா
 யாகநீநனவிலெண் னுமறிவுதானேதுசொல்
 லாய்.

24. நனவுகண்டதுநான்கண்டநனவுளநினைவுநீங்
 கிக்
 கனவுகண்டதுமிரண்டுங்காணாதசுழுத்திகண்
 டுந்
 தினமனுபவித்தலொக்குந்தெரியவுமில்லைசற்
 றே
 மனதினிலுதிக்கும்பின்னைமறைக்குமதருளு
 வீரோ.

25. தாலத்தின்மரங்கள் காட்டித்தனிப்பிறைகாட்டு
 வார்போ
 லாலத்தினுடுக்கள் காட்டியருந்ததிகாட்டுவார்
 போற்
 றாலத்தைமுன்புகாட்டிச்சூக்குமசொருப
 மான
 மூலத்தைப்பின்புகாட்டமுனிவரர்தொடங்கி
 னாரே.

the sad dream does not make its appearance, is conscious (of that condition)? Pray, tell me: What is that knowledge you reflect on, when awake?

24. "We see, when awake; we see, when asleep, while our waking-thoughts retire; we see, when in profound sleep, where neither the one nor the other is appearing: this is every day experienced and therefore quite consistent. Still I am far from understanding it. In a moment it rises within the mind — and then hides itself again. Graciously explain this unto me."

25. Like those, who first show the trees on earth and then the lonely disk of the young moon, — like those, who first show the stars and then Arundhati, — the best of sages

26. அத்தியாரோபமென்றுமபவாதமென்றுஞ்
 சொல்லு
 முத்தியாற்பந்தம்வீடென்றுகாக்கும்வேதாந்
 தமெல்லா
 மித்தையாமாரோபத்தாற்பந்தமாமபவாதத்
 தான்
 முத்தியாமிவ்விரண்டின்முந்தியாரோபங்கே
 ளாய்.
27. ஆரோபமத்தியாசங்கற்பனையாவவெல்லா
 மோரோர்வஸ்துவினைவேறேயோரோர்வஸ்
 துவெனவோர்த
 னாருடுபணியாத்தோன்றனரனாகத்தறியிற்
 ரேன்ற
 னீருடுகானற்றேன்றனிரந்தரம்வெளியிற்
 ரேன்றல்.
28. இப்படிப்போலநாமருபங்களிரண்டுமின்றி
 யொப்பமாயிரண்டற்றென்றாயுணர்வொளி
 நிறைவாய்நிற்கு

commenced to show gross matter and then the fundament in the shape of atom.

26. All the Vēdānta books declare, that bondage and emancipation are brought about by the methods of Ārōpa and Apavāda. The illusive Ārōpa is the origin of bondage, Apavāda that of emancipation. Now hear me first explain the method of Ārōpa.

27. Whatever they call “Ārōpa, Adjāsa, Kalpana”, is taking one thing for another: as, for instance, the appearing of a serpent in the rope, of a man in the post, of water in the (heated) sand (of the desert), of a “continuum” in the ether.

28. In a similar way all the modifications of the five elements appear in the Brahma, which is both without name and shape, self-consistent, free from any duality, full of in-

மப்பிரமத்திற்றோன்றுமைம்பூதவிகாரமெல்
 லாஞ்
 செப்பியகற்பிதத்தாற்செனித்தவென்றறிந்து
 கொள்ளே.

29. அதுதானெப்படியென்றக்காலனாதியாஞ்சீவ
 ரெல்லாம்
 பொதுவானசுமுத்திபோலப்பொருந்துமவ்
 வியத்தந்தன்னி
 விதுகாலதத்துவப்பேர்சனுட்பார்வையாலே
 முதுமூலசுபாவம்விட்டுமுக்குணம்வியத்தமா
 மே.

30. உத்தமவெருப்புநீலமுபயமாஞ்சிவப்புமா
 குஞ்
 சுத்தசத்துவந்தமத்தோடசுத்ததத்துவப்பேர்
 சொல்லுஞ்
 சத்துவமமுக்கிருட்டாச்சாற்றுமுக்குணமு
 மூன்று
 யொத்துளவெனினுந்தம்முளொருகுணமதிக
 மாமே.

tellectual light. You ought to know, that they originated in the way of the before-mentioned fiction.

29. If you ask: How did that (fiction) originate? I answer: The eternal Ġīvas all are contained in the Avjakta, as in universal Susupti. This is a denotation of temporal circumstance. Through the imaginary sight of Īśa the three Guṇas have, out of old original Nature, developed themselves.

30. They are excellent white, black and red, that partakes of each, and are denominated: pure essence, darkness and impure nature. But although these Guṇas, which are called essence, filth and gloom, as three are equal: one among them may preponderate.

31. ஒருவழியிதுவாமித்தையொருவழிவேருச்
 சொல்வார்
 மருவுமவ்வியத்தந்தானேமகதத்துவமாகு
 மென்று
 மருண்மகதத்துவந்தானகங்காரமாகுமென்
 றுங்
 கருவகங்காரமுன்றாய்க்காட்டியகுணமா
 மென்றும்.
32. இக்குணங்களிலேவிண்போன்றிருக்குஞ்சிற்
 சாயைதோன்று
 முக்குணங்களினுந்தாய்தாமுதற்குணமாயை
 யாகு
 மக்குணம்பிரமச்சாயைந்தரியாமிமாயை
 யெக்குணங்களும்பற்றுதோனிமித்தகாரண
 மாமீசன்.
33. ஈசனுக்கிதுசமுத்தியிதுவேகாரணசரீரங்
 கோசமானந்தமாகுங்குணமிராசதமவித்
 தைத்

31. This is the one method (of explaining the origin of the world). They explain it still in another way. (According to that other way) the existing Avjakta itself assumes the shape of Mahat; the most gracious Mahat becomes Ahankāra; and the embryo-like Ahankāra divides itself into three and so is transformed into the before-said Guṇas.

32. Īśā, which resembles the ether, appears within these Guṇas. The first among the three, the pure one, is Mājā. The Brahma-Reflex within this Guṇa represents Antarjāmin, and He, who remains untouched by any Guṇa of Mājā, is Īśa, the causa efficiens.

33. This (Mājā) is Suṣupti, Kāraṇa Śarīra and Ānanda-majakōśa with regard to Īśa. (The second) Ragō-Guṇa is Avidjā. The Īśā through all the light-less Avidjās re-

- தேசறுமவித்தைதோறுஞ்சிற்சாயைசீவ
கோடி
நாசமாமுயிர்க்கப்போதுநாமமும்பிராஞ்
ஞானமே.
34. அழுக்கொடுபற்றுஞ்சீவர்க்கதுவேயானந்த
கோசஞ்
சுழுத்திகாரணசரீரஞ்சொன்னவிம்மட்டு
மோக
முழுக்குணத்திரண்டால்வந்தமூலவாரோபஞ்
சொன்னோம்
வழுத்துசூக்குமவாரோபவழியுநீமொழியக்
கேளாய்.
35. ஏமமாயாவிநோதவீசனாருளினாலே
பூமலியுயிர்கட்கெல்லாம்போகசாதனமுண்
டாகத்
தாமதகுணமிரண்டுசத்தியாய்ப்பிரிந்துதோன்
றும்
வீமமாமுடலென்றும்விவிதமாந்தோற்ற
மென்றும்.

present the myriads of Ġīvas. The Ġīva, tending to (self-) destruction, is then called Prāgna.

34. This (Avidjā) is Ānandamajakōśā, Suṣupti and Kārana-Śarīra with regard to the Ġīvas, meddling with the filth (i. e. the Raḡo-Guṇa). Thus far we have explained the causative forms (Kārana-Śarīra), owing their origin to two of all the illusive Guṇas. Now hear also the way, in which the praise-worthy subtle form (Sūkṣma-Śarīra) originated.

35. Through the grace of Īśa, playing with the bewildering Mājā, the Tamō-Guṇa divides itself into two energies (Śakti), viz.: dreadful obscuration and multiform (false) appearance, — to the end that an organ of sensation may fall to the share of the beautiful Ġīvas.

36. தோற்றமாஞ்சத்திதன்னிற்சொல்லியவிண்
 ணும்விண்ணிற்
 காற்றதாங்காற்றிற்றீயாங்கனலிசீர்நீரின்மண்
 ணும்
 போற்றுமிவ்வைந்துநொய்யபூதங்களென்
 றும்பேராஞ்
 சாற்றுமற்றிவற்றிற்போகசாதனதனுவுண்டா
 கும்.
37. ஆதிமுக்குணமிப்பூதமடங்கலுந்தொடர்ந்து
 நிற்குங்
 கோதில்வெண்குணத்திலைந்துகூறுணர்கருவி
 யாகு
 மோதியபின்னையைந்துமுளம்புத்தியிரண்டா
 ஞான
 சாதனமாமிவ்வேழுஞ்சற்குணப்பிரிவினாலே.
38. இராசதகுணத்தில்வேறிட்டெடுத்தகூறைந்து
 மைந்தும்
 பிராணவாயுக்களென்றும்பெருந்தொழிற்கன்
 மமென்றும்

36. In the Śakti of (false) appearance originates ether, in ether wind, in wind fire, in fire water, in water earth. These praiseworthy Five are called subtle elements, and out of them originates that body, which is the organ of sensation.

37. Those three original Guṇas combine with all these elements. Five (single) portions of the Guṇa of blameless white become the (five) instruments of perception. Then the five (together) form both Manas and Buddi. These seven categories constitute the instrument of knowledge through the distribution of the Sattva-Guṇa.

38. Five portions of the Rag'ō - Guṇa together produce the (five) processes of breathing, and five separate portions the (five) organs of action. These seventeen categories constitute

பராவியபெயராமிந்தப்பதினேழுமிலிங்கதே
கஞ்

சுராசுரநரர்விலங்காய்த்தோன்றியவுயிர்கட்
கெல்லாம்.

39. இவ்வுடன்மருவுஞ்சீவர்க்கிலங்குதைசதனெ
ன்றாகு

மிவ்வுடன்மருவுமீசர்க்கிரணியகருப்பனாகு
மிவ்வுடலிரண்டுபேர்க்குமிலிங்கசூக்கும்
சரீர

மிவ்வுடற்கோசமுன்றாமிதுகனாவவத்தையா
மே.

40. சூக்குமசகமிம்மட்டுஞ்சொல்லினோமிப்பாற்
றால

மாக்குமாரோபந்தானுமடைவினின்மொழிய
க்கேளாய்

தாக்குமிவ்வுயிர்க்குத்தாலதனுவும்போகமுமு
ண்டாகக்

காக்குமிவ்வீசன்பஞ்சீகரணங்கள்செய்தான்
ருனே.

the refined body with regard to all the Ġivas, appearing in the shape of god, demon, man and beast.

39. The Ġivas, in connection with this body, receive the name of the brilliant "Taigāsa"; but Īśa, in connection with the same body, is Hiraṇyagarbha. This body is, with regard to both „Sūkṣma Śarīra". Three of the (five) Kōśas (Prāṇamaja - Manōmaja - and Viḡṇānamaja) belong to it and (among the three states) that of sleep.

40. Hitherto we have spoken only of the refined material world. Henceforth hear me describe methodically also that Ārōpa, which forms gross matter. The preserving Īśa himself made the Panīkaraṇa to the end, that a gross materia body and sensation might accrue to the uniting Ġivas.

41. ஐந்துபூதமும்பத்தாக்கியவைபாதிநந்நான் கா
க்கி
நந்துதன்பாதிவிட்டுநாலொடுநாலுங்கூட்ட
வந்தனதூலபூதமகாபூதமவற்றினின்றுந்
தந்தனநான் காந்தூலதனுவண்டபுவனபோ
கம்.
42. தூலமேமருவுஞ்சீவன் சொல்லியவிசுவனா
குந்
தூலமேமருவமீசன்குழ்விராட்புருடனாகுந்
தூலஞ்சாக்கிரவவத்தைசொன்னதோரன்ன
கோசந்
தூலகற்பனையீதென்றுதொகுத்ததுமனத்திற்
கொள்வாய்.
43. சீரியவீசனார்க்குஞ்சீவார்க்குமுபாதியொன்றே
லாரியகுருவேபேதமறிவதெப்படியென்றக்
காற்

41. He divided the five elements into ten (viz. by halving each), and the half (of each) into four. Thus leaving untouched one half, he compounded the four portions with the (other) four portions. What thus originated, is gross element, and what resulted from that great-element, is fourfold: the gross material body, the (mundane) embryo, the world, and sensation.

42. Ġīva, in connexion with the gross-material body is the well known Viśva, and Īśa in connexion with the same, is the comprehending Virāḡ. (This) gross-material body is (with regard to both Ġīva and Īśa) the state of waking and the incomparable Annamajakōśa. This exact classification of the Kalpanas of gross matter you ought to deposit in your memory.

43. "If there is only one and the same Upādi to both the excellent Īśa and the Ġīvas, pray, my honored master, how are we to know the difference?" If you ask me in that way, I answer: To Ġīva belongs the Upādi of effect; to Īśa that

காரியவுபரதிசீவன்காரணவுபரதியீசன்
வீரியமிகுசமட்டிவியட்டியாற்பேதமாமே.

44. மரங்கள்போல்வியட்டிபேதம்வனமெனல்ச

மட்டிபேதஞ்

சரங்கடாபரங்கள்பேதந்தனியுடல்வியட்டி

யென்பார்

பரம்பியவெல்லாங்கூட்டிப்பார்ப்பதுசமட்டி

யென்பா

ரிரங்கியபலசீவர்க்குமீசர்க்கும்பேதமீதே.

45. கற்பனைவந்தவாறுகாட்டினோங்காண்பவெல்

லாஞ்

சொற்பனம்போலவெண்ணித்துணிந்தவன்

ஞானியாவன்

செற்புதைமழைக்காலம்போய்த்தெளிந்தவா

காயம்போல

வற்புதமுத்திசேருமபவாதவழியுங்கே

ளாய்.

of cause. Īśa and Ġīva are distinguished from each other as extensive universality is from individuality.

44. The notion of tree represents the category of “individuality”, the notion of forest that of “universality”. The various single forms of moveable and immoveable things are called “individuality”; but comprehending the extending universe into one view is “universality”. Now this is the difference between the merciful Ġīvas and Īśa.

45. We have now shown the way, in which the Kalpanas originated. He, who has so far become decided as to see the whole visible world in the light of a dream, is the real wise one. Now hear me also explain the nature of Apavāda, by which the most precious emancipation is obtained, — like the ether, clearing up, when the cloud-covered rainy-season goes off.

46. அரவன்றுகயிறென்றோற்போலான்றுதறி
 யென்றோற்போற்
 குரவன்றனுபதேசத்தாற்கூறுநூல்வெளிச்சங்
 கொண்டு
 புரமன்றுபுவனமன்றுபூதங்களன்றுஞானத்
 திரமென்றும்பிரமமென்றுந்தெளிவதேயப
 வாதங்காண்.
47. படமுநூலும்போற்செய்தபணியும்பொன்
 னும்போற்பார்க்கிற்
 கடமுமண் னும்போலொன்றங்காரியகார
 ணங்க
 ஞுடன்முதற்சபாவமீரூயொன்றிலொன்றுதித்
 தவாறே
 யடைவினிலொடுக்கிக்காண்பதபவாதவுபாய
 மாமே.
48. தூடணதமத்தில்வந்ததோற்றமாஞ்சத்திசெ
 ய்யு

46. This is not a serpent, but a rope; this is not a man, but a post: when in a similar manner, through the light of the Vēdānta books, according to the oral instruction of the teacher, you distinctly see: this is not a body, this is not a world, this is not an element, but substantial intellect and Brahma, — then this is Apavāda.

47. Cause and effect are one, — just as the cloth and the thread, just as the ornament, that has been worked, and the gold, just as the pitcher and the clay. Now when through philosophical abstraction you make things — from the body up to the absolute substance — gradually recede in the same manner, in which they have, one out of another, proceeded, — then this is the method of Apavāda.

48. “Hitherto you have detailed unto me the modifications of that desire, which is produced by the Śakti of

மேடணைவிகாரஞ்சொன்னீரிரண்டுசத்திக
ளென்றீரே

மூடலாஞ்சத்திசெய்யுமோகமுஞ்சொல்லு
மையா

கேடறுங்குருவேயென்னக்கிருபையோடரு
ள்செய்வாரே.

49. தானிகர்தனக்காமீசன்றையுந்தங்களைத்தான்
கண்ட

ஞானிகடமையுமன்றிநாஸ்திநபாதியென்னு
முனிறையுயிர்களுள்ளினுணர்விழிக்குருடாம்
வண்ணம்

வானிலந்திசைகண்மூடுமழைநிசியிருள்போ
ன்மூடும்.

50. பூன்றமாம்பிரமத்துக்கும்புறத்துளவிகாரங்க
ட்கு

மான்றகூடத்தனுக்குமகத்துளவிகாரங்கட்குந்

Vikṣēpa, springing from the reproachful Tamō-Guṇa. You have however mentioned two Śaktis. O master, free from destruction! please explain also the confusion, created by the Śakti of Āvaraṇa." Then graciously spoke the teacher:

49. As the midnight-darkness of the rainy season envelops sky and earth, so the Āvaraṇa obscures the intellectual eye of the flesh-inhabiting Gīvas, who (in their mental darkness) say: "It (viz. the Brahma) exists not; it appears not" to such a degree, that they become perfectly blind; but it does not obscure that Īśa, whose Self is equal to the absolute Self, nor those wise ones, who have themselves seen their Self (i. e. Kūṭastā).

50. That Upādi, which veils the difference between the perfect Brahma and the external modifications on the one hand, and on the other between the excellent Kūṭastā and the internal modifications, so as not to allow it (viz. that diffe-

தோன்றியபேதஞ்சற்றுந்தோன்றாமன்மறைத்
துழுடு

மூன்றியபவவியாதியுண்டாக்குமுபாதியீதே.

51. ஆதாரமறைந்துபோனாலாரோபமெங்கே
தோன்று

மாதாரமறையாதாயினாரோபமில்லையென்ற
லாதாரஞ்சமம்விசேடமாமெனவிரண்டுகூட
மாதாரஞ்சமமாமெங்குமாரோபம்விசேடமா
மே.

52. சகமதிலிதுவெனசுட்டாச்சமானக்கண்மறை
ந்திடாது

மிகவுரைகயிறும்பாம்பும்விசேடங்கண்மறை
ந்துபோகு

மகமெனுஞ்சமானந்தன்னையஞ்ஞானமறைத்
திடாது

பகர்வதோர்விசேடஞ்சீவன்பரனெனுமவ
ரைமுடும்.

rence) to appear in the least, and which in such manner engenders the stubborn disease of (never-ending) births, — (that very Upādi) is the Āvaraṇa.

51. “If the hypostasis is veiled, where will the Ārōpa appear? and if the hypostasis is not veiled, there can be no Ārōpa.” To this your objection I answer: The hypostasis has a twofold relation: as universality (Sama) and speciality (Viśēṣa). The Sama is the omnipresent hypostasis (in the proper sense), whereas the Viśēṣa is the Ārōpa itself.

52. The universal sight, that does not distinguish any thing special in this world, is never veiled; but specialities, as e. g. the often mentioned “rope and serpent” may be veiled. In a similar manner ignorance can never obscure the universal “I”; but it may obscure the specialities, called Ġīva and Īśa.

53. கேவலநிலைதோன்றாமற்கெடுத்ததுபஞ்சகோ
 சஞ்
 சீவனுஞ்சகத்துமாகிச்செனித்தவிட்சேபமன்
 ரோ
 வாவரணந்தானேபாழனர்த்தமென்றுரைத்த
 தேதோ
 மேவருங்குருவேயென்றுவினாவினமகனே
 கேளாய்.
54. தோற்றமாஞ்சத்திதானேதுன்பமாரம்பவமா
 னுலு
 மாற்றலான்முத்திசேர்வார்க்கனுகூலசகாய
 மாகு
 மூற்றமார்பகற்காலம்போலுபகாரநிசியினு
 ண்டோ
 மாற்றமென்னுரைப்பேன்மைந்தாமறைப்ப
 துமிகப்பொல்லாதே.
55. சுழுத்தியிற்பிரளயத்திற்றோற்றமாஞ்சகங்கண்
 மாண்டு

53. "O my master, hard to be approached! is not that, which hinders the perfect state of salvation from manifesting itself, rather the Vikṣēpa, that arose in the shape of the Ġīva, endowed with the five Kōśas, and of the (whole material) world? Why then did you stigmatize the Āvarāṇa by the name of inane nonsense?" My son, who thus have asked, hear now.

54. Although the Śakti of Vikṣēpa is itself painful existence, still to those, who by exertion attain to emancipation, it lends a most gracious assistance. Does the (helpless) midnight afford the same benefit as the helpful noon? What shall I say, my son? (Subjective) obscuration (Āvarāṇa, and not objective development, Vikṣēpa) is the great evil.

55. At the final as well as at the periodical dissolution the

மழுத்தியபவம்போய்முத்தியடைந்தபேரொ
ருவருண்டோ
முழுத்தவிட்சேபமெல்லாமுத்தியிற்கூட்டுகிற்
குங்
கொழுத்தவாவரணமுத்திகூடாமற்கெடுத்தகே
டே.

56. சுத்தியில்வெள்ளிபோலத்தோன்றியதோற்ற
மான
சுத்தியும்பொய்யேயென்றூற்சத்திசாதனமா
வந்த
முத்தியும்பொய்யாமென்னின்மோகநித்திரை
விலங்கா
னித்திரைதெளியுமாபோனிருவாணநிலைமெ
ய்யாமே.

57. இம்பரினஞ்சைநஞ்சாலிரும்பினையிரும்பா
லெய்யு

world will perish; still are there any who (in mere consequence of that dissolution) have been freed from depressing existence and obtained emancipation? Every thing, belonging to Vikṣēpa, may lead towards perfect emancipation; but gross Āvaraṇa is that ruin, which so corrupts, that one cannot attain to emancipation.

56. "Well, if the Śakti of Vikṣēpa, appearing like the silver in the conch-shell, is a lie, then surely also the emancipation, produced through the instrumentality of that Śakti will be a lie." To this your objection I answer: (No.) As, out of the bonds of fanciful sleep, sleep gradually clears up (into the real state of waking), so is the state of dissolution (into the universal Brahma, although resulting from meditation, — an effect of the illusive Vikṣēpa —) perfect reality.

57. Poison you destroy by poison, iron by iron, the arrow that has been discharged (you meet) by another arrow,

மம்பிணையம்பாற்பற்றுமழுக்கிணையழுக்கான்
 மாய்ப்ப்பர்
 வம்பியன்மாயைதன்னைமாயையான்மாய்ப்ப
 ர்பின்னைத்
 தம்பமாமதுவுங்கூடச்சவஞ்சுடுதடிபோற்
 போமே.

58. இந்தமாயயினுற்சீவர்க்கேழுவத்தைகளுண்
 டாகு
 மந்தவேழுவத்தைதம்மையடைவினின்மொ
 ழியக்கேளாய்
 முந்தவஞ்ஞானமூடன்முனைத்தல்காணாதஞா
 னஞ்
 சந்ததங்கண்டஞானந்தழல்கெடல்குளிர்மை
 யாதல்.

59. பிரமமாந்தனைமறந்தபேதமையேயஞ்ஞா
 னம்
 பரணிலைகாணுமென்றுபகர்தலாவரணமூட

the dirt that has settled (you remove) with dirt (i. e. another substance, which, though comparatively purer, is not quite free from impurity). So (wise men) destroy the mean-natured Mājā through the Mājā (of a superior quality). Then the enchanting Mājā goes off together (with the other of an inferior rank) — just as the stirring-stick, that (first) helped to burn the corpse, at last is burned.

58. Through the instrumentality of this Mājā, the Ġīvas enter seven states. Hear me now explain these seven states one after the other. (Their names are:) Ignorance, obscur-ation, (false) appearance, indirect knowledge, direct know-ledge, annihilation of sorrow, refreshing bliss.

59. The folly, that forgot the Self, the Brahma, is igno-rance. Saying “there is no supreme being, we do not see any” is obscur-ation. When a man, in his one-sided thoughts,

னரெனாகருத்தாற்சீவனெனல்முனைத்த
 ரேற்றங்
 குரவன்வாக்கியத்தாற்றன்னைக்குறிக்கொளல்
 பரோட்சஞானம்.

60. தத்துவவிசாரஞ்செய்துசகலசந்தேகமும்போ
 யத்துவிதந்தானாதலபரோட்சஞானமாகுங்
 கத்தனஞ்சீவபேதங்கழிவதேதுக்கம்போதன்
 முத்தனயெல்லாஞ்செய்துமுடிந்ததானந்தமா
 மே.

61. இதுநினக்கறியும்வண்ணமிப்படியொருதிட்
 டாந்தம்
 புதுமையாங்கதைகேள்பத்துப்புருடரோராற்
 றைநீந்தி
 யுதகதீரத்திலேறியொருவனென்பதுபேரெ
 ண்ணி
 யதெனாடுதானப்பத்தானன்றறியாமன்மயங்கி
 நின்றான்.

declares: I am Gīva (instead of, "I am Brahma"), then this is false appearance. In accordance with the word of the teacher, getting an idea of the Self, is indirect knowledge.

60. When inquiring into the true essence (of things), you see every doubt vanish and the Advaita-Being transform itself into your own Self, this is called direct knowledge. When the differences of the various actors, the Gīvas, cease, annihilation of sorrow (will result). As soon as you, in the character of one, who is emancipated, have done all you were bound to do, (you will enjoy) eternal bliss.

61. For the sake of further illustration, hear, as an example, a very curious tale. One day ten persons swam through a certain river and after they had ascended the shore, one of them counted but nine persons; forgetting that he himself was the tenth, he stood quite perplexed.

62. அறியாதமயலஞ்ஞானமவனிலைக்கானோமெ
 ன்றந்
 பிரியாவாவரணமாகும்பீடைகொண்டழல்வி
 ட்சேப
 நெறியாளன்றசமனுண்டுநிற்கின்றோனென்ற
 சொல்லைக்
 குறியாகவெண்ணிநோக்கிக்கொள்வதுபரோ
 ட்சஞானம்.
63. புண்ணியபதிகன்பின்னும்புருடரொன்பதின்
 மர்தம்மை
 யெண்ணியநீபத்தாவானென்னவேதன்னைக்
 காணல்
 கண்ணினிற்கண்டஞானங்கரைதல்போவது
 நோய்போத
 றிண்ணியமனதிலையந்தெளிதலானந்தமாமே.
64. தசபுமான்றனைக்கண்டாற்போற்றேசிகமூர்த்தி
 யேயென்

62. Well. That perplexity, which does not know the own Self, is ignorance. Declaring "He (the tenth) is not, we see him not" is obscuration, inseparably connected with ignorance. Sorrowfully weeping (over the tenth, as having been carried off by the current), is (false) appearance. Attending to the word of the passer-by "the tenth exists; there he stands," and looking round, is indirect (prop. non-intuitive, discursive) knowledge.

63. According to the word of the virtuous passer-by: "You, who have counted the nine, are yourself the tenth!" seeing his own Self, is direct knowledge (prop. knowledge, seen through the eye, intuitive). The ceasing of lamentation, is annihilation of sorrow. The clearing up of doubts within the vigorous mind, is bliss.

64. "Venerable preceptor! Pray, let me see my very

னிசவடிவினையான்காணநீர்காட்டல்வேண்
டுமென்றான்
சுசிபெறுமில்க்கியார்த்தந்தொம்பதந்தற்பத
ங்க
ளசிபதமைக்கியஞ்செய்யுமதிசயவுண்மைகே
ளாய்.

65. விண்ணொன்றேமகாவிண்ணென்றுமேகவி
ண்ணென்பாரின்
மண்ணென்றகடவிண்ணென்றுமருவியசல
விண்ணென்று
மெண்ணுங்கற்பனைபோலொன்றேயெங்கு
மாம்பிரமமீச
னண்ணுகூடஸ்தன்சீவனான்குசைதன்னிய
மாமே.

66. பூச்சியவீசன்சீவன்புகல்பதமிரண்டினுக்கும்
வாச்சியமில்க்கியந்தான்மலமிலாப்பிரமமாந்
மா
காய்ச்சியபாலினெய்போற்கலந்தொன்றாங்க
டைந்தெடுக்கு

shape in the same way, as that tenth person saw himself.” Thus the pupil spoke. The master answered: Hear then that wonderful fact how, according to the hidden sense, the term „Es” unites the term “Tu” with the term “Hoc”.

65. The one ether is considered as “grand-ether”, as “sky-ether”, as “ether in the earthen pitcher”, and as “ether in the water, contained therein”. In the way of such fictitious conception also the one Ācātanja represents itself as four: viz. as the all-pervading Brahma, Īśa, Kūṭasṭa, and Ġīva.

66. The inane Īśa and Ġīva are the literal meanings of the two terms (Hoc and Tu); the spotless Brahma and Ātman (Kūṭasṭa) are the intended meanings. Both being mixed up in each other as the butter is in the boiled milk, they are

- மாச்சியமென்னவுன்னையறிந்துநீபிரிந்து
கொள்ளே.
67. பிரிவதெப்படியென்றக்காற்பிணமாகுமுடன
னென்னு
மறிவினைக்கொல்லல்வேண்டுமைம்பூதவிகார
மன்றோ
வெறியதோர்துருத்திமூச்சுவிடுவதுபோலமூக்
கா
லெறிபிராணனுநீயல்லையிராசதகுணவிகாரம்.
68. கரணமாமனதுபுத்திகருத்தாவாமவையான்
மாவோ
தரமுளவிரண்டுகோசஞ்சத்துவகுணவிகாரம்
வரமறுகனவானந்தமயனையுநானென்னாதே
விரவியதமவஞ்ஞானவிருத்தியின்விகாரமா
மே.

one. Through self-knowledge you ought to secrete yourself (out of the Gīva) like the butter, which by churning is taken out (of the milk).

67. "But how is that secretion to be effected?" To this your question I answer: You ought to destroy that knowledge, which declares the body, that once will become a corpse, to be the "I": for is this not a mere modification of the five elements? Neither are you the breath, which is cast out by the way of the nose, just as an empty bag lets out the wind: for this is a mere modification of the Tamō-Guṇa.

68. Manas and Buddi, those instruments (of the soul), are agents: how should they be the Self? They form two different Kōśas (Manōmajakōśa and Vignānamajakōśa); they are modifications of the Sattva-Guṇa; they refer to the worthless state of dream. (Moreover) do not call Ānandamajakōśa your "I": for this is a modification of the state of ignorance, connected with the Tamō-Guṇa.

69. சத்தொடுசித்தானந்தஞ்சமந்திரஞ்சாட்சியேக
 நித்தியம்விபாபியான்மாநீயதுவாயறிந்து
 பொத்தொடுசடந்துக்காதிபொருந்துபேதங்க
 ளான
 குத்திரபஞ்சகோசக்குகைவிட்டுவெளியிலா
 வாய்.
70. பஞ்சகோசமும்விட்டப்பாற்பார்க்கின்றபோ
 துபாழே
 மிஞ்சியததுவல்லாமல்வேறென்றுந்தெரியக்
 காணே
 னஞ்சனவிருளையோநானகமெனவனுபவிப்
 பேன்
 வஞ்சமில்குருவேயென்றமகன்மதிதெளியச்
 சொல்வார்.
71. முன்புகறசமன்புத்திமோகத்தாலெண்ணியெ
 ண்ணி
 யொன்பதுபேரைக்கண்டவொருவனாந்தனை
 க்காணாத

69. The Self is essence, intellect, bliss, tranquillity, strength witness, one, eternal, pervading. Now recognizing your "Tu" as "Hoc" forsake the cavern of the five Kōśas, that being affected with inanity and with the pain of the matter, are full of contradiction and of deceit, — and assume the nature of ether.

70. "When you closely look at it, nothing but vacuum is left, after you have stript off the five Kōśas. Any thing else I do not see appear. I shall then enjoy black darkness as my own Self, my teacher without deceit!" Thus spoke the son, and to this (the spiritual father) replied, to enlighten the mind (of his pupil):

71. Is the before-mentioned Tenth, — who at first did not see the one, his own Self, — who spiritually blind, though

பின்பவனிடையிற்கண்டபெரியபாழுவனே
பாரா
யன்புளமகனேகாண்பதடங்கலுங்காண்பா
னீயே.

72. தூலசூக்குமமஞ்ஞானந்தோன்றுமுன்றவத்
தைதாழுங்
காலமோர்முன்றுஞ்சன்மக்கடலெழுங்கல்
லோலங்கள்
போலவேவந்துவந்துபோனவெத்தனையென்
பேன
னாலமர்கடவுளாணையவைக்கெலாஞ்சாட்சிநீ
யே.
73. எல்லாங்கண்டறியுமென்னையேதுகொண்டறி
வேனென்று
சொல்லாதேசுயமாஞ்சோதிச்சுடருக்குச்சுடர்
வேறுண்டோ
பல்லார்முன்றசமன்றன்னைப்பார்ப்பதுந்த
னைக்கொண்டேதா

counting and again counting, saw only nine persons — but who then saw it within himself — a great vacuum? Only think, my loving son! You will be the spectator, as soon as the visible things withdraw.

72. (The body of) gross matter — (the body of) refined matter and unconsciousness i. e. the causative body — moreover the three states, which appear (within the three bodies) — and the three times come on and go off, like waves rising in the ocean of birth. To what extent? I shall now say. At the command of the God, dwelling (at the end of the world) beneath the Banyan-tree, you will be a witness to all this.

73. Do not say: "Through what shall I know myself, that see and know all?" Is there another ray (necessary) to the ray having its own light? Even that Tenth has, in the

னல்லாதுபதினொன்றனுமவரிடத்துண்
டோபாராய்.

74. அறிவுக்குமறிவுசெய்யுமறிவுவேறுண்டென்
றெண்ணு
மறிவற்றகுதர்க்கமுடர்க்கனவத்தைபலமாய்த்
தீரு
மறிபடும்பொருணியல்லையறிபடாப்பொரு
ணியல்லை
யறிபொருளாகுமுன்னையனுபவித்தறிவாய்நீ
யே.

75. மதுரமாங்கட்டிசுட்டமாப்பணிகாரமெல்லா
மதுரமாக்கியவதற்குமதுரந்தான்சபாவமன்
ரே
வதுவிதுவெனுஞ்சடங்களறிவாகவறிவைத்த
ந்தே
யதுவிதுவிரண்டுமாகாவகம்பொருளறிவாய்
நீயே.

presence of many, recognized himself through himself. Or is there an Eleventh one in him? Only think!

74. Those ignorant fools, who are given to sophistry, declare: "As to knowledge, there exists a second knowledge, which makes one know." But their inconsistency will get its (due) reward. You are neither a being that can be known (through perception), nor a being which cannot be known. You are substantial knowledge, and therefore will come to a knowledge of yourself by self-experience.

75. Here is a piece of sweet sugar; it has sweetened all these sweet-meats, which the baker has prepared from flour. To it (the piece of sugar) sweetness is natural; is it not? You will now know that inmost substance, distributing knowledge to invest this and that material being with knowledge, and still existing without the dualism of "This" and of "That".

76. இந்தநீதொம்பதத்தினிலக்கியப்பொருளா
மென்றும்
பந்தமிற்பிரமமேதற்பதந்தனிலிலக்கியார்த்த
மந்தமாஞ்சீவனீசனவர்களேவாச்சியார்த்தஞ்
சந்ததம்பேதமாவார்தமக்கைக்கியங்கூடாதே.
77. பேதமானதுவுங்கேளாய்ப்பேராலுமிடங்க
ளாலு
மோதருமுபாதியாலுமுடலாலுமுணர்வின
லும்
பாதலம்விசம்பும்போலப்பலதரமகன்றுநி
ற்பா
ராதலாலிவர்க்கெந்நாளுமைக்கியமென்பது
கூடாதே
78. வடநூல்வல்லவர்கள்சொல்லும்வாசகப்
பொருள்சேராம
லிடராகிற்பொருளாம்வண்ணமிலக்கணையு
ரையாற்கொள்வர்

76. This "Thou" (in the sense of Kūṭastā) is the intended sense of the term "Tu", and the unfettered Brahma the intended sense of the term "Hoc". The ending Gīvas and Īśa form (respectively) the literal sense (of the terms "Tu" and "Hoc"). (The two latter) are affected with difference; they will never coalesce into oneness.

77. At present hear me explain also that which is affected with difference. They (the Gīva's and Īśa), through name, place, Upādi, body and intellectual capacity, recede from each other, in various degrees of difference, to the distance of hell from heaven, and so can never coalesce into oneness.

78. Those who are well versed in northern literature, take — for the sake of getting a proper sense — a passage according to the intended meaning, whenever there is a difficulty in the literal one. This well-founded method they represent

திடமானவதுவுமுன்றூச்செப்புவார்விட்ட
தென்றும்

விடலிலாதென்றும்விட்டுவிடாததென்றும்
பேராமே.

79. கங்கையிற்கோஷமென்றங்கறுப்புச்சேப்
போடுதென்றந்

தங்கியசோயந்தேவதத்தென்னுஞ்சொல்வா
ர்க

ளிங்குதாரணங்களாக்கியிந்தமுன்றரைகளா
லே

துங்கநூல்விரோதமானசொல்லெலாம்பொ
ருளாந்தானே.

80. பன்னியசோயமென்னும்பதங்களின்வாச்சி
யார்த்த

மன்னியதேயங்காலமவனிவனென்பவெல்
லாஞ்

சொன்னவிவ்விரோதம்விட்டுத்தொகையிலக்
கியம்விடாம

லுன்னிடிற்றேவதத்தனொருவனைவெளியாக்
காட்டும்.

as threefold: Giving up, Not-giving up, Giving up and not-giving up.

79. On the Ganges (i. e. on the bank of it) is a cow-pen; the black (viz. cow) runs away with the red (viz. horse); this one is that — Dēvadatta: thus they say for the sake of exemplification. Through these three exegetical methods any reluctant word of the classical writings whatever may yield a sense.

80. The sounding of that common expression, “This one is that one”, will distinctly show Dēvadatta as numerically one, whenever you reflect on it, giving up all those contradictory notions of other place and time, of “This one”, and “That one”, but not giving up the intended meaning.

81. தத்துவப்பதங்கடாமுஞ்சாட்சியாய்ப்பிரம
மான
வத்துவைவிடாமற்பேதவாச்சியார்த்தத்தைவி
ட்டு
நித்தமுமதுநீயாகுநீயதுவாகுமென்னு
மர்த்தமுமகண்டமென்றேயசிபதவைக்கியங்
காட்டும்.
82. கடநீரின்மேகநீரிற்கண்டவானிரண்டும்பொ
ய்யே
குடவானும்பெரியவானுங்கூடியொன்றாமெ
ப்போது
மிடமானபிரமஞ்சாட்சியிரண்டுமெப்போது
மேகந்
திடமாகச்சவானுபூதிசிவோகமென்றிருந்தி
டாயே.
83. தஞ்சமாங்குருவுஞ்சொன்னதத்துவவழிதப்
பாமற்

81. So the uniting power of the term "Es" will show, that the sense of the expression, "That is You", and that of the other expression, "You are That", are for ever undivided, provided you give up the discordant literal meaning of the philosophical terms ("Hoc" and "Tu"), without giving up the being which, as Sākṣin, is Brahma.

82. The ether, seen in the water of the pitcher, and the other, seen in the water of the cloud, are both unreal; but the ether, contained within the pitcher and the great (i. e. universal) ether unite for ever into one. Thus the all-pervading Brahma and the Sākṣin (within the human body) are both one for ever. In the way of self-experience, firmly acquiesce in the conviction: "I enjoy eternal bliss!"

83. Not missing the philosophical way, the asylum-like master had just explained, the pupil overstepped the five

- பஞ்சகோசமுங்கடந்துபாழையுத்தள்ளியுள்
 னிற்
 கொஞ்சமாமிருப்பும்விட்டுக்கூடஸ்தபிரம
 மென்னு
 நெஞ்சமுநழுவியொன்றாய்நின்றபூரணத்தை
 க்கண்டான்.
84. அனுபவானந்தவெள்ளத்தழுந்தியேயகண்ட
 மாகித்
 தனுகரணங்களாதிச்சகலமுமிறந்துசித்தாய்
 மனதுபூரணமாய்த்தேகமானசற்குருவுங்
 காண
 நனவினிற்குமுத்தியாகிநன்மகன்சுபாவமா
 னான்.
85. அளிமகனெடும்போதிவ்வாருனபின்மனது
 மெள்ள
 வெளியில்வந்திடவுணர்ந்தான்விமலதேசிக
 னைக்கண்டான்

Kōśas, removed the (then appearing) vacuum, gave up his very indifferent memory, and dropping even the idea of "Kūṭastā-Brahma" attained to the intuition of that one plenitude.

84. He dived into the flood of self-enjoying bliss; he assumed the nature of undivided being; he became spirit, while the bodily organs and all similar things died away. So, in the sight of the truthful master, in whom absolute spirit had embodied itself, the good son, though waking, obtained supreme unconsciousness and with it his real nature.

85. After the noble-minded son had for a long while remained in such a condition, his intellect at last extricated itself, and consciousness came back. His look fell on his spotless teacher. Tears gushed forth from his eyes; he fell down to worship his foot, rose again and walked around him. Then

றுளிவிழிசொரியப்பாதந்தொழுதுவீழ்ந்தெழு
ந்துசூழ்ந்தான்
குளிர்முகச்சுவாமிகேட்கக்கும்பிட்டுநின்று
சொல்வான்.

86. ஐயனேயெனதுளேநின்றனந்தசென் மங்க
ளாண்ட
மெய்யனேவுபதேசிக்கவெளிவந்தகுருவே
போற்றி
யுய்யவேமுத்திநல்குமுதவிக்கோருதவிநா
யேன்
செய்யவேரென் றுங்கானேன்றிருவடிபோற்
றிபோற்றி.

87. சிட்டனிவ்வாறுசொல்லத்தேசிகர்மகிழ்ந்து
நோக்கிக்
கிட்டவாவெனவிருத்திக்கிருபையோடருளிச்
செய்வார்
துட்டமாந்தடைகண்மூன்றுந்தொடராமற்
சொருபஞான
நிட்டனாயிருப்பாயாகினீசெய்யுமுதவியாமே.

he lifted up his joined hands to the breast, in order to ask the mild-faced teacher, and thus standing spoke:

86. O Lord, you True one, who, dwelling within me, have governed me through an infinite succession of births! O master, who manifested himself for the sake of instructing me! Praise be unto you! For the assistance, you lent me unto salvation, I do not see any other assistance, which I, who am a dog, could lend unto you. O praise, praise unto your holy feet!

87. While the pupil thus spoke, the master full of joy looked at him. Come near unto me! he exclaimed, and placing his pupil before himself, most graciously spoke: If you persevere in meditation on essential wisdom, so as to keep off

88. நீநானென்றிரண்டில்லாமனிறைந்தபூரணமா
 யெங்கு
 நானாகத்தெரிந்தஞானநமூவுமோருருவேயெ
 ன்ருன்
 றானாகும்பிரமருபஞ்சற்குருநாலாற்றோ
 ன்று
 மானாலுந்தடைகளுண்டேலனுபவமுறைத்தி
 டாதே.
89. தடைகளேதெனிலஞ்ஞானஞ்சந்தேகம்விபரீ
 தங்கள்
 படர்செயுமிந்தமூன்றும்பலசன்மப்பழக்கத்
 தாலே
 வுடனுடன்வரும்வந்தக்காலுயர்ஞானங்கெடு
 மிவற்றைத்
 திடமுடன் கெடுப்பாய்கேட்டல்சிந்தித்தறெ
 ளிதலாலே.

the wicked three obstacles, then this is the best return, you possibly can give me.

88. "That wisdom, which, free from the difference of Thou and I, existing everywhere in perfect plenitude, has recognised itself as the (absolute) I, — (I say) should that wisdom ever fail, my master?" Thus said the pupil. (The master replied :) Although the true nature of Brahma, which is the Self, shines forth both in the lessons of the true teacher and in the sacred writings, — if there are obstacles, — self-knowledge cannot strike roots.

89. "What then are the obstacles?" (To this your question I answer :) Ignorance, doubt and contrariety. These three mischievous obstacles will often appear through the intercourse of many births, and whenever they appear, wisdom dies away. You ought firmly to destroy them through hearing, thinking and constant meditation.

90. அக்கினிகட்டுப்பட்டாலற்பழுஞ்சுடமாட்

டாது

மக்கினஞானத்தாலேவந்தபந்தமும்வேவாது

கிக்கெனப்பழகிக்கேட்டல்சிந்தித்தறெளித

லாலே

விக்கினமடஞ்சந்தேகம்விபரீதம்போக்குவா

யே.

91. பிரம்பாவனையெழுடிப்பேதங்காட்டுவதஞ்

ஞானங்

குரவன்வாக்கியநம்பாமற்குழம்பினமனஞ்சந்

தேகந்

திரமறுசகமெய்யென்றுந்தேகநானென்றுமு

ள்ளே

விரவியமோகந்தானேவிபரீதமென்பர்மே

லோர்.

92. தத்துவவனுபோகந்தான்சாதித்தல்கேட்ட

லென்பா

ரொத்துளபொருளுகத்தாலுசாவல்சிந்தித்த

லென்பார்

90. When fire is stopped (by incantation), it cannot burn in the least; so the fetter is not consumed by defective wisdom. Diligently applying yourself to philosophical practice hear, think, and meditate, and so remove those obstacles: stupidity, doubt, and contrariety.

91. That which, obscuring the idea of Brahma, shows nothing but difference, is "ignorance". A mind which, without belief in the word of the teacher, deals with confusion, is "doubt". That bewilderment, which takes the unstable world for truth and the body for Self, is called "contrariety" by the superior-minded.

92. The acquisition of philosophical experience (as it is deposited in the Vēdānta books) is "hearing"; the rational

சித்தமேகாந்தமானதரிசனந்தெளிதலென்
பார்
நித்தமிப்படிசெய்தக்கானிர்வாணம்பெறுவா
ய்நீயே.

93. எத்தனைநாண்ஞாதாவுஞானமுமிருக்குமெ
ன்னி
லத்தனைநாளும்வேண்டுமப்பாலோர்செயலு
ம்வேண்டா
நித்தமும்வெளிபோற்பற்றோருயமாத்திரமா
ய்ச்சீவன்
முத்தரானவர்விதேகமுத்திபெற்றிருப்பரென்
றும்.

94. ஞானமார்சீவன்முத்தர்நால்வகையாவர்கே
ளாய்
வானிகர்பிரமவித்துவரன்வரியான்வரி
ட்ட
ஞானவர்நாமமீதாமவர்களிற்பிரமவித்தின்

perquisition of the harmonious meaning (of the Vēdānta books) is “thinking”, and the philosophical view, connected with an entirely abstracted mind, they will call “meditation”. If you continually do so, you will attain to dissolution (into Brahma).

93. As long as there is one who knows on the one hand, and knowledge on the other, so long (the practice just described) is necessary. After that any exertion will be unnecessary. The life-emancipated wise will dissolve into the pure nature of the object of knowledge, which, like ether, remains for ever untouched, and thus obtain the emancipation from body.

94. There are four kinds of life-emancipated wise. Only hear! The ether-like Brahma-knower, the dear one, the dearer one, and the dearest one: such are their names. I shall

ஞனமுமற்றைமூவர்தாரதம்மியமுஞ்சொல்
வேன்.

95. தீராய்ப்பிரமவித்தாய்த்தெளிந்தவர்தெளியு
முன்னம்
வாரமாயிருத்ததங்கள்வருணமாச்சிரமஞ்சொ
னன
பாரகாரியமானாலும்பலர்க்குபகாரமாக
நேரதாச்செய்வார்தீர்ந்தநிலைவிடாச்சீவன்முத்
தர்.

96. காமமாதிகள்வந்தாலுங்கணத்திற்போமனத்தி
ற்பற்றார்
தாமரையிலைத்தண்ணீர்போற்சுகத்தொடுங்கு
டிவாழ்வார்
பாமரரெனக்காண்பிப்பார்பண்டிதத்திறமை
காட்டா
ஞமருமாவாருள்ளத்துவகையாஞ்சீவன்முத்
தர்.

now describe the condition of the Brahma-knower, and then also the respective rank of the three others.

95. Those, who have cleared up into wise ones, into Brahma-knowers, used, before their having cleared up, for the benefit of the multitude nicely to observe all that has been enjoined with regard to their respective caste and condition of life, although they found it a heavy burden, — those life-emancipated (Brahma-knowers), who never abandoned their perfect station.

96. If lust and the like should befall them, it will desist in a moment; they do not fix it in their mind. They converse with the world like the water on the lotus-leaf, assume the appearance of idiots, conceal their scientific ability, and act even the part of mutes, — those life-emancipated (Brahma-knowers), who, within their heart, are in continual rapture.

97. பேதகன் மத்தால்வந்தபிராரத்வநானுவாகு
 மாதலால்விபகாரங்களவரவர்க்கானவாகு
 மாதவஞ்செயினுஞ்செய்வர்வாணிகஞ்செயி
 னுஞ்செய்வர்
 பூதலம்புரப்பரையம்புகுந்துண்பர்சீவன்முத்
 தர்.
98. சென்றதுகருதார்நானைச்சேர்வதுநினையார்க
 ன்முன்
 னின்றதுபுசிப்பார்வெய்யிலவாய்வின்வி
 ழுதுவீழ்ந்தும்
 பொன்றினசவம்வாழ்ந்தாலும்புதுமையா
 யொன்றும்பாரார்
 நன்றுதிதென்னூர்சாட்சிநடுவானசீவன்முத்
 தர்.
99. பின்னைமூவரிலிரண்டுபேர்களுஞ்சமாதியோ
 கந்

97. The Prārabha, resulting from different actions, differs very much; therefore the occupations on earth will be conformable to the respective individuals. If any one performs great-penance, let him do so; if he exercises commerce, let him do so. They will even rule the earth or submit to the beggar's life, — those life-emancipated (Brahma-knowers).

98. They reflect not on what is past, they mind not what is to come; they eat and drink such things, as are just before their eyes. Nothing they look upon as a novelty, if even the noonday-sun were to shoot down from the sky in the shape of ambrosia, and the corpse of a deceased person should revive. They do not call any thing good or bad, — those life-emancipated (Brahma-knowers), who are Sākṣin-natured, equanimous.

99. Two of the three others (the Brahma-dear one, and the Brahma-dearer one) devote themselves to the exercise

தன்னையுற்றிருப்பார்தேகசஞ்சாரநிமித்தந்
 தானு
 யுன்னுவோன்வரன்வேற்றோராலுணர்பவ
 ன்வரியானு
 மன்னியர்தம்மாற்றன்னுலறியாதோன்வரிட்
 டனுமே.

100. ஆரிதாகுமிவர்களிவ்வாறனேகரானுலுமுத்தி
 சரியாகும்பாடுபட்டசமாதிக்குப்பலனேதெ
 ன்ருந்
 பெரிதானதிட்டதுக்கம்பிரமவித்தனுபவிப்
 பன்
 வரியானும்வரனுமற்றைவரிட்டனுஞ்சுக
 மாய்வாழ்வார்.

101. பிரமஞானிகளுங்கன்மப்பேதையர்போலே
 வாழ்ந்தாந்
 றிரமுறுமஞ்ஞானம்போய்ச்செனியாதவழி
 யேதென்னிந்

of contemplation. He who, with regard to the preservation of his body, thinks for himself, is the Brahma-dear one; he, who suffers himself to be minded by another, is the Brahma-dearer one; and he, who (from perfect absorption into contemplation) does not know either through himself or through another, is the Brahma-dearest one.

100. Although these rare people are, in such a way, a great many, still the emancipation will be equal. "But then what is the use of the very troublesome Samādhi?" To this your question I answer: The Brahma-knower has to submit to all the sufferings, appointed for him (by the rewarding Fate), whereas the Brahma-dear one, -dearer one, and -dearest one, live happily in this world.

101. "But if the Brahma-knowers live like the fools who seek salvation in works, how then will tenacious igno-

பரவுமாகாயமொன்றிற் பற்றுதுமற்றைநா
 லும்
 விரவினதோடுங்கூடும்விதமிருவோருமா
 வார்.

102. சீவன்முத்தரைச்சேவித்தோர்சிவனயனெடு
 மாலான
 மூவருமகிழநோன்புமுழுவதுஞ்செய்துச
 ன்ம
 பாவனமானாரென்றுபலமறைமுழங்குமிப்
 பான்
 மேவருஞ்சீவன்முத்தர்விதேகமுத்தியுநீகே
 ளாய்.

103. பஞ்சினையுழித்தீப்போற்பலசன்மவிவிதவித்
 தாஞ்
 சஞ்சிதமெல்லாருானத்தழல்சட்டுவெண்ணீ
 ருக்குங்
 கிஞ்சிலாகாமியந்தான்கிட்டாமல்விட்டுப்
 போகும்

rance give way, and the state of not being born again re-
 sult?" To this your question I answer: The all-comprehending
 ether mixes and unites with the four other elements, with-
 out taking hold of any of them. Well, this is the way of
 those two.

102. Those, who venerate the life-emancipated wise, have
 performed all penance and become pure from existence to
 the delight of Brahma, Viṣṇu, and Śiva. Thus many Vēdas
 declare. Now hear me also explain, how the life-emanci-
 pated wise, hard to be approached, attain to the emancipation
 from body.

103. As the fire at the end of the world will consume its
 wick (i. e. the five elements), so the flame of wisdom will burn
 and reduce to white ashes all the Sanċita, the manifold seed of

மிஞ்சினபிராரதவத்தின்வினையனுபவித்துத்
தீரும்.

104. பொறுமையாற்பிராரதவத்தைப்புசிக்குநாட்
செய்தகன்ம

மறுமையிற்றொடர்ந்திடாமன்மாண்டுபோம்
வழியேதென்னிற்

கிறியவரிகழ்ந்துஞானிசெய்தபாவத்தைக்
கொள்வ

ரறிபவரறிந்துபூசித்தறமெலாம்பறித்துண்
பாரே.

105. அரியமெய்ஞ்ஞானத்தீயாலவித்தையாமுட
னீருமே

பெரியதூலமுங்காலத்தாற்பிணமாகிவிழுமந்
நேர

முரியகுக்குமசர்ரமுலையிரும்புண்டநீர்
போற்

many births. The Āgāṃja will keep aloof, without approach-
ing in the least, and the remaining deeds of the Prārabḍa
will, by patient submission to them, come to an end.

104. "While thus we submit with patience to the Prā-
rabḍa, how will our actions so die away, that they cannot
follow us into another existence?" To this your question I
answer: The mean-minded, reviling (wise people), take to
themselves their sins; but intelligent people know (their
value), worship them and appropriate to themselves their
virtue.

105. Through the fire of the precious knowledge of truth,
the body of ignorance (i. e. the Kāraṇa-Śarīra, resulting from
Avidyā) is reduced to ashes. The body of gross matter (Stula-
Śarīra) falls down in the course of time, as a corpse. Then
the body of refined matter (Sūkṣma-Śarīra), like the water
on a hot iron, will (evaporate) into spirit, and assuming a

ஹரியமாய்விபுவாய்நின்றசொருபத்திலிறந்
துபோமே.

106. கடமெனுமுபாதிபோனாற்ககனமொன்றா
ற்போல

வுடலெனுமுபாதிபோனவுத்தரஞ்சீவன்மு
த்த

ரடிமுடிநடுவுமின்றியகம்புறமின்றிநின்ற
படிதிகழ்விதேகமுத்திப்பதமடைந்திருப்ப
ரென்றும்.

107. சொல்லியமகனையெங்குஞ்சூழ்வெளியிருக்
கமண்ணைக்

கல்லியபின்புதோன்றுங்கிணற்றினாகாயம்
போல

வொல்லையாம்பிரமநூலாலுற்றதுபோலே
தோன்று

மெல்லையினுமெப்போதுமேகமென்றிருந்
திடாயே.

(matter -) pervading nature, precipitate in the unchangeable Essence.

106. As soon as the fictitious form of the pitcher is destroyed, the ether (formerly contained in the pitcher) will unite into one (with the universal ether). In a similar way the life-emancipated wise will, without beginning, middle, and end, without interior and exterior, for ever attain to the quite unchangeable state of the emancipation from body, as soon as the fictitious form of the body is gone.

107. You, who have unfolded (your mind), my son! The surrounding ether is every where; but when you dig up the ground, the ether in the well appears, (as if just arisen). In a similar way the ancient Brahma steps forth, as just created by sacred writ. In the persuasion: „We endless beings are for ever one!” quietly persevere for ever!

108. கானனீர்கிளிஞ்சில்வெள்ளிகந்தர்ப்பநகர்க
 னூர்
 வானமைகயிற்றிற்பாம்புமலடிசேய்முயலி
 ன்கோடு
 பீனமாத்தறிபுமானிப்பிரபஞ்சமெல்லாம்
 பொய்யே
 ஞானமெய்மகனேயுன்னேநம்மாணைமறந்தி
 டாதே.

108. As the water in the heated sand of the desert, as the silver in the conch, as the town of the Gandarvas, as a place in dream, as the blue color of the ether, as the serpent in the rope, as the son of a sterile woman, as the horn of the hare, as the man in the tall pillar, — so the whole universe is a lie. Wisdom (only) is truth, my son! You must never forget your Self; this is our command.

SECOND PART.

CLEARING AWAY OF DOUBTS.

---

1. நரர்குழிபறித்துமெள்ளநாட்டியநெடியகம்ப
முரமுறக்குத்திக்குத்தியுரப்பிக்குமுபாயம்போ
லப்
பரமமாஞ்சொருபந்தன்னிற்பற்றியமனோவிரு
த்தி
திரநிலைபெறச்சந்தேகந்தெளிதலைமொழிகின்
றேனே.
2. நற்கருத்துடையோனுகிஞானவானுகிநின்
ரோன்
மார்க்கடநியாயம்போலமகாபூதவிகாரந்தொ
ட்டு

1. Imitating the method of those who, having dug a hole and cautiously erected therein a long pole, drive it in by continual pushing, I shall now sing „The clearing away of doubts” to the end that the intellectual function, which has taken hold of the supreme being, may get a stable footing.

2. There the pupil stood, full of good intentions, a wise one. After the manner of the monkey, never leaving his truthful master, who had explained unto him every thing, from

நிர்க்குணவிதேகமுத்திநிலைபரியந்தஞ்சொ
ன்ன

சற்குருவினைவிடாமற்சந்ததமனுசரித்தான்.

3. சந்ததம்புருடன்றன்னைச்சாயைபோல்விடாம
லன்பா

மைந்தனைநோக்கிச்சாட்சிமாத்திரமாய்நின்ற
யோ

சிந்தையிலையமெல்லாந்தீர்ந்தவோதெளிவினு
ள்ளே

யந்தரங்கலந்ததுண்டோவனுபவமுரைசெய்
வாயே.

4. எனவுரைத்தருளுமாசானிருபதம்வணங்கியெ
ந்தாய்

சனனவன்காட்டின்மோகத்தமத்தெழுபேதப்
பேய்க

ருனதருளுதயவெற்பிலுபதேசவருக்கன்றோ
ன்றி

மனவிழிதெரியஞானவான்கதிர்பரந்தாலுண்
டோ

the modification of the great-element up to the state of final emancipation free from body and quality, he followed him every where.

3. Then looking at his dear son who, as a shadow, never left him, the master said: Do you now exist solely as Sākṣin? Has every doubt vanished from your mind? Have all differences within your intellect coalesced into unity? Tell me your experience about these things.

4. Worshipping both feet of his master, who thus had spoken, the pupil replied: O my mother! The devils, (I mean) those differences that, in the formidable jungle of births, rise out of the darkness of mental bewilderment, when on the matutinal hill of your grace the sun of instruction ap-

5. மந்திரமூர்த்திதன் னான்மாற்றியபேய்போனாலு
மெந்திரமெழுதிக்கட்டியினிவராவகைசெய்
வார்போன்
முந்தியுன் னுபதேசத்தான்மோகம்போனாலு
மையா
புந்திநின் றுறைக்கவின்னம்புகலும்விண்ணப்
பமுண்டே.
6. ஆகமப்பிரமாணத்தாலறியென்றும்வாக்குக்
கெட்டா
தேகமாம்பிரமமென்றுமிதயத்தாலுணர்வாயெ
ன்றுஞ்
சோகமாமனத்திற்கெட்டாச்சுயஞ்சோதியென்
றுஞ்சொன்னீர்
மோகமாமிரண்டுசங்கைமுனைத்தனபறித்திட
ரே.
7. மற்றைமுப்பிரமாணத்தால்வஸ் துநிர்ணயங்கூ
டாதே

pears, and the glorious beam of wisdom spreads, to illumine the eye of spirit, — how could they possibly remain?

5. But although the devils, expelled by the conjurer, have left, one writes and ties up diagrams for preventing their return. In a similar way, although through your previous instruction the bewilderment of my mind has ceased, I have still a request, completely to fortify my intellect.

6. You said, “By the rule of revelation you ought to know the only Brahma!” and, “It is beyond the reach of description”. (You said moreover,) “Within your heart you ought to perceive it”, and, “That being, that shineth forth in its own light, is beyond the reach of our miserable spirit.” These two perplexing doubts sprang up within me. O master, graciously pull them out!”

7. The master answered: Neither through the three other

யுற்றதோர்விடயம்பூதமுபயமன்றாதலாலே
குற்றமாங்குணவிசேடங்கூடாமலிருக்கையா
லே

யிற்றதுவாக்குக்கெட்டாதென்பதுமறிவாய்நீ
யே.

8. வாக்கியந்தனக்கெட்டாதவஸ்துவென்றுரைத்
தவேதம்

வாக்கியவிருத்தியாலவ்வஸ்துவைக்காட்டிற்ற
ன்றோ

வாக்கியங்களிலேமானமாவதேதென்றாயாகில்
வாக்கியமிரண்டுமெய்யேமறைகள்பொய்யாநீ
களாய்.

9. தன்பதியல்லாப்பேர்கடமையல்லனல்லனெ
ன்றோ

ளன்பனைக்கேட்டநேரமவள்வெட்கிமௌன
மானா

rules (of knowledge) the (supreme) being can be determined. It is neither object, nor something caused, nor has it a match (and so it cannot be apprehended either in the way of "perception, or of inference, or of analogy"). Therefore (every positive definition) would be a fault. As there is no assemblage of distinctive attributes (in that supreme being), it is beyond the reach of description. This truth you will now clearly see.

8. The same Vēdas which declare: "The (supreme) being is beyond the reach of words", show this very being through examination of their own words. Is it not? "Now which of both declarations is then the true own?" To this your question I answer: Both; sacred writ never tells lies. Only hear me!

9. The woman who, with regard to those who were not her lovers, said: "That is not he, that is not he!" bashfully became mute, when they questioned her about the real

ளென்பதுபோலநீக்கியிதன்றிதன்றெனச்சே
டித்த
பின்பரப்பிரமந்தன்னைப்பேசாமற்பேசும்வே
தம்.

10. முந்தியசங்கைதீரமொழிந்ததையறிந்துகொள்
வாய்

பிந்தியசங்கைதீரப்பேசுமுத்தரநீகேளாய்
யிந்தியங்களுக்கிராசனிதயமாமதினெண்ண
ங்கள்

புந்தியுமனமுமென்றேபுறத்தகத்துலாவியா
டும்.

11. உன்முகம்போற்கண்ணாடிக்குள்ளொருமுகங்
கண்டாற்போற்

சின்மயவடிவின்சாயைசித்துப்போற்புத்தி
தோன்று

நின்மலவிருத்தியந்தநிழல்வழியாயுலாவுந்
தன்மநன்மகனேயித்தைத்தானன்றோளுன
மென்பார்.

one. In a similar manner holy writ first pushes back, declaring: "This is not (Brahma); this is not (Brahma)!" but then what remains is Brahma, and about this it speaks, although not speaking.

10. You will now understand what I have said to remove the first doubt. Hear at present my reply in order to remove also the second one. The mind is the king of the senses; its thoughts, in the shape of Manas and of Buddi, play without and within.

11. Resembling your face, another face is seen in the mirror; so the reflex of the absolute spirit appears, like spirit, in the human intellect. By its way, the spotless mental function always proceeds. O my good virtuous son! this, of course, they call "intelligence".

12. உருக்கியதரநீர்நானாவருவங்களானுற்போல
 விருத்திகள் கடபடாதிவிடயமாய்ப்பரிணமி
 க்கு
 மருப்பலவிடயமெல்லாமாபாசன்றோற்றுவி
 க்கு
 மிருட்டினில்விளக்குங்கண்ணுமில்லாமற்
 பொருள்காணாதே.
13. எரிகின்றவிளக்காற்கண்ணாலிருட்பொருள்கா
 ணல்வேண்டுந்
 தெரிகின்றபரிதிகாணச்சென்றிடிற்கண்ணே
 போதும்
 விரிகின்றசகத்தைக்காணவிருத்தியும்பலமும்
 வேண்டும்
 புரிகின்றவிருத்தியொன்றேபோதுமெய்ப்
 பொருள்காண்போர்க்கே.
14. விருத்தியும்பலமுங்கூடும்விகாரமேமனமெ
 ன்பார்கள்
 கருத்தெழும்விருத்திவேண்டுங்கணக்கினான்ம
 னத்திற்கெட்டும்

12. Molten copper may assume various shapes; thus the mental perceptions are changed into the (respective) corporeal objects. The reflex (of the absolute spirit), being endowed with wonderful power, illumines them all. Things in darkness cannot be seen without both light and eye.

13. Dark objects must be seen through the assistance of the light and the eye; but to see the bright sun, the eye is sufficient. In a similar manner you want mental intellect as well as mental faculty, to see this extending universe; but to those, who are looking for the absolute being, the sole intellect is sufficient.

14. That modification, in which intellect and faculty combine, is called Manas. Now as far as the intellect, rising

வருத்தியபலமாமிந்தமனத்திற்கெட்டாதுக
ண்டா

யருத்தமிப்படியென்றையமகன்றுநீதெளிந்தி
டாயே.

15. வஞ்சகமில்பரமார்த்தகுருவேசொன்னவழிக
ளறிந்தேனினியோர்வசனங்கேள்
சஞ்சலமற்றகண்டபூரணமாய்ச்சித்தந்ததாகா
ரமாவதன்றேசமாதியோக
முஞ்சலையொத்தலைவதுதன்சபாவமாயியொ
ருகணத்திற்பலவுலகாயுதிக்குமிந்த
நெஞ்சகம்வஸ்துவிலசையாநிவாததீபநிலைய
டைவதெப்படியோநீர்சொல்வீரே.
16. கருதுமனோகுணமூன்றாமூன்றிலொன்றுகதித்
தெழுந்தான்மற்றிரண்டுங்கரந்துநிற்குந்

within the mind, is required (for recognizing the absolute being), this is within the reach of the Manas. But it cannot be reached by the Manas in the shape of busy faculty; do you not see? Thus you ought to take it, and letting go every doubt, clear up within yourself.

15. O supreme, never-deceiving teacher! All you have explained unto me I understand. Hear only one word. Spirit, of course, is that which, void of fluctuation, in undivided plenitude, is to assume the shape of That (i. e. Brahma). But alas! Samādi itself (the only means for accomplishing this) is wavering like a swing. How then may this mind, suddenly rising in the shape of many worlds, attain to its own nature, and resting unshaken within the (supreme) being, obtain the state of a lamp sheltered from every blast. O master, graciously tell me!

16. The Guṇas of the reflecting Manas are three. As soon as, among these three, one rises with prevailing power, the two others hide themselves. When the bountiful Sattva-

தருமமிசுசத்துவமேலானபோதுசன்மார்க்க
 மானதெய்வசம்பத்துண்டா
 மருவுமிராசதமாகிலுலகதேகவாதனையாஞ்சா
 த்திரவாதனையுமாகு
 மருமகனேதாமதமேலானபோதிலசுரசம்பத்,
 துண்டாகுமறிந்துகொள்ளே.

17. மனதுசத்துவசொருபமற்றிரண்டும்வந்துகல
 ந்தனவவற்றைமாற்றினுற்போந்
 தனதுசன்மார்க்கத்தைவிடாதிருந்தபோதுதா
 மதமுமிராசதமுஞ்சமிக்கும்பின்னைக்
 கனபரிணாமஞ்சலனம்போம்பேரனக்காற்க
 ளங்கமற்றுநின்றவாகாயம்போலு
 நினதுளமப்படியாமப்பிரமத்தொன்றாய்நிரு
 விகற்பசமாதியிலேநிற்குந்தானே.

18. களங்கமற்றகண்ணாடிதன்முன்வேரோர்களங்
 கமற்றகண்ணாடிகாட்டும்போது

Guṇa is uppermost, divine perfection results. Where the Rāgō-Guṇa preponderates, there a propensity towards the body, world, and (wordly) science ensues. But demoniac perfection is brought about, whenever the Tamō-Guṇa prevails, dear son!

17. The Manas is essentially Sattva; the two other Guṇas accede only in the way of accident. Whenever you try to remove them, they will yield. If you do not abandon the good path leading to "Self", the Tamō-Guṇa as well as the Rāgō-Guṇa must perish. Then all change and motion will come to an end, and the Manas resemble the spotless unchangeable ether. Thus it will fare with your mind. Uniting to that Brahma, it obtains a firm footing in the Samādi, which is free from difference (doubt and error).

18. When before a spotless mirror you place another of the same kind, it will participate in its brilliant nature, and every difference between both will disappear. In a similar way

விளங்கியதன்மயமாகியபேதமாகிவிகற்பமி
 ன்றிநிருவிகற்பமானுற்போல
 வளந்தறியப்படாவிபுவாய்ச்சத்தாய்ச்சித்தா
 யானந்தமாம்பிரமத்தைக்கியமான
 வுளந்தெளிந்தபடியிருந்தாலுலகமெங்கேயு
 லைவெங்கேயென்றுசங்கையொழித்திடாயே.

19. ஏகமாய்மனமிறந்தாற்சீவன்முத்தரிருக்குமட்
 டும்பிராரத்வமெதினலுண்பார்
 போகமானதுபுசித்துத்தொலைப்பதன்றோபு
 சித்தாலுமனந்தானும்போனதன்றே
 சோகமாமனமிறந்தாற்போகமில்லைதோன்று
 மெனின்முத்தரென்றுசொலக்கூடாதே
 மோகமாமிதுதெளியக்குருவேநன்றொழிந்
 தருளவேண்டுமென்றான்முழுதுமானான்.
20. மனநாசஞ்சொருபமென்றுமருபமென்றும்வ
 குத்துரைப்பாரிருவகையாய்வருமிவற்றில்

the mind clears up, that has attained to unity with the Brahma, which, immeasurably pervading every thing, is essence, spirit, and bliss. Now when you are changed into this nature, where is the world, and where is that fluctuation?

19. "If uniting to the Brahma, the Manas goes down, wherewith will the life-emancipated wise, as long as they exist, enjoy and suffer the dealings of rewarding destiny? (Prārabḍa); the Prārabḍa will never cease, unless you enjoy (or suffer) it. Now if this is the case, — the Manas itself is gone, and wherever the Manas perishes, there is no sensation. Should it however appear, then you cannot speak of life-emancipation. Now explain this well unto me, my master, to the end that this confusion may clear away."

20. They distinguish a double destruction of the Manas: one refers to the own shape (Svarūpa nāśa) and the other refers to the absence of any shape whatever (Arūpa nāśa).

வினவாதசீவன்முத்தரிடத்திலொன்றும்விதே
 கமுத்தரிடத்திலொன்றுமேவுமைந்தா
 தனதானசத்துவமாய்மனஞ்சேடித்துத்தாமத
 மிராசதநசித்தல்சொருபநாச
 மனகாசத்துவந்தானுமிலிங்கதேகமடங்கும்
 போதடங்குவதேயருபநாசம்.

21. சுத்தமாஞ்சத்துவமேயுண்மையாகுந்துகளிரு
 ள்போனான்மனமென்சொல்லும்போம்
 போம்

வர்த்தமானத்தில்வந்தவுணவையுண்பார்வரு
 வதும்போனதுநினைந்துமகிழார்வாடார்
 கர்த்தராமகந்தையைவிட்டகர்த்தராகிக்கரண
 விருத்திகளவத்தைகாண்பாராகி

The one of these two (Svarūpa-nāśa) belongs to the life-eman-
 cipated wise, who (knowing all) never asks, whereas the other
 is found among those who have attained to the emancipation
 from body, my son! When the Manas remains in the shape of
 Sattva, its proper nature, while the Raḡō-Guṇa and the Tamō-
 Guṇa perish, then this is the destruction that refers to the own
 (innermost) shape. But when, at the dissolution of the Sūkṣma-
 Śarīra, the Sattva-Guṇa too dissolves, then this is the de-
 struction that refers to the absence of any shape whatever.

21. The pure Sattva-Guṇa is the true nature (in the life-
 emancipated wise). When dust (Raḡō-Guṇa) and darkness
 (Tamō-Guṇa) perish, then even the word "Manas" will pe-
 rish. As to the present, (the life-emancipated wise) submit
 to those enjoyments (and sufferings) which may have hap-
 pened; when they think of what will come, or what has gone,
 they neither rejoice, nor grieve. Abandoning that egotism
 which declares: "I am the actor!" and as one who does not
 act at all, (quietly) looking at the function of the faculties,
 senses, and organs as well as at the three states, you may

முத்தராயிருக்கலுமாம்புசிப்புங்குடுமுட்டிலை
யென்றறிந்துசங்கைமோசிப்பாயே.

22. விவகாரவேளையெல்லாஞ்சமாதியென்றால்வி
கற்பமன்றோமனமலைந்துவிடாதோவிட்டா
லவதானநழுவுமன்றோவென்றாயாகிலதற்
கொருதிட்டாந்தங்கேளாசைகொண்டு
நவமாகப்பரபுருடன்றன்னைக்கூடிநயந்துசுக
மனுபவித்தநாரிநெஞ்சந்
தவமானமனைத்தொழில்கள்செய்யும்போதுந்
தழுவியனுபவித்தசுகந்தனைவிடாதே.

23. தேகத்தனலனாகியகர்த்தனாகிக்சீவனின்றிப்பி
ரமமாய்த்தெளிந்தமுத்தன்
போகத்தையுண்பனென்றற்கர்த்தாவாமேபூர
ணமாமகர்த்தனுக்குப்போகமுண்டோ

become a life - emancipated one, and at the same time submit to enjoying (or suffering) the Prārabha. There is no hindrance whatever. Recognizing the truth of this, you ought to free yourself of your doubt.

22. "If you speak of Samādi, while (worldly) occupation is going on, such Samādi, of course, cannot be free from difference. Or does not the Manas stray about? If it strays about, that Samādi will slip down; will it not?" With regard to this your question I propose the following example. The heart of that woman who has recently embraced her paramour, will even while she is performing the troublesome business of the household, continually dwell on the pleasure she enjoyed, when embracing her lover.

23. "If the life - emancipated one who, no longer identifying himself with his body, and being free from action and devoid of Ġīva, has cleared up into Brahma, is said to enjoy (or suffer), he must be an actor. Or is there any such thing possible for one, free from every action? You who have

சோகத்தையறுத்தருளுங்குருவேயிந்தத்துகள
றுக்கவேண்டுமென்றுசொன்னாயாகின்
மாகர்த்தன்மாபோகிமாத்தியாகிவகைமுன்றா
யவரிருக்குமகிமைகளாய்.

24. செய்கையுஞ்செய்விக்கையுமற்றிருக்குங்காந்த
ச்சிலைமலைமுன்னிரும்புகள்சேட்டிக்கு
மாபோற்

செய்கையுஞ்செய்விக்கையுமற்றிருக்குமென்
முன்சடமானவுலகமெல்லாஞ்சேட்டை
செய்யு

மெய்கலந்தவிந்திரியவிகாரரூபவிவகாரவிருத்
திக்குவிருத்திதானு

மெய்கலந்தசமாதிக்குஞ்சாட்சியேநான்வெயி
ல்போலென்றுறைத்தவனேவிபுமாகர்த்
தன்.

25. அறுசுவையின்குணங்குற்றமசுத்தஞ்சுத்தமப
த்தியம்பத்தியமெனவூணய்ந்திடாமற்

graciously removed my sorrows, my master! you ought to remove also this doubt." To this your request I answer: Hear me explain the greatness of those three kinds of people, who are called: "Great-actors, great-enjoyers, and great-forsakers."

24. As the iron moves before the magnet-mountain, free from acting as well as from causing to act, — so before me, free from acting as well as from causing to act, the material world is busy. Now I will show you the all-pervading great-actor. It is he who stands unshaken in the conviction: "I am, like the sun, a mere spectator both to the busy activity in the shape of the multiform organs joined to the body, as to the Samādi joining the supreme essence by the conversion of the (before-mentioned mental) activity into the (real) Self.

25. The great-enjoyer is he who, not selecting his food

பொறுமையுடன்கிட்டினதைக்காட்டுத்தீப்
போற்போகங்கள்புசிப்பவன்மாபோகி
யாகுஞ்

சிறிதுவலிதுகடனதன்னியங்கணன்மைதீ
மைகள்சேரினும்படிகச்செயல்போற்சி
த்தம்

வெறிதிருக்குமவனேமாத்தியாகியாவன்விரத
மீம்முன்றுள்ளவரேவிடுள்ளோரே.

26. மெய்யுங்கொண்டுபிராரதவந்தருவிதிவழிநின்
றிடவு

முய்யுங்கன்மிகளுக்கனுகுணமாவுறுதொழில்
செய்திடவுஞ்

செய்யுஞ்செய்கைமுடிந்தவனென்றுரைசெப்
புவதெப்படியோ

தையுந்துன்பமகற்றியகுருவேநலமாவருள்வீ
ரே.

with regard to the superior or inferior qualities of the "six flavours", to their purity or impurity, to their conduciveness or noxiousness, patiently consumes any thing; just as the fire in the jungle eats up whatever lies in its way. But the great-forsaker is that man whose mind, like crystal, remains unsullied in all concerns, be they great or little, his own or strange, good or evil. Now those who are possessed of this threefold continence, are the really emancipated.

26. "How can one say, that (the life-emancipated one) has done all he had to do, when he is living after the manner of that fate which, through the body, distributes the Prārabha, — and when he, for the benefit of those who seek salvation in works, is engaged in all occupations that may happen. O you who have removed my sad sorrow, you ought properly to explain this unto me."

27. The occupations of men are of three kinds. Those,

27. ஆடவர்செய்தொழின்மூவகையாகுமவித்தை
 வசத்துறுநா
 ளேடணைமமதையகந்தையுளார்க்கேயிகபரவி
 வகாரம்
 வீடணுகுவமெனுமிச்சையுளார்க்கேவித்தை
 படிப்பவெலாம்
 பாடன்மிகுந்தொழிலாற்பலனுண்டோபரிபூ
 ரணமானால்.
28. குரவர்சிகராமணியேநீர்கேளீர்கூறினவழியொ
 க்கும்
 பரமுடனிகமுமிழந்தவரன்றோபழகுவர்மெ
 ய்ஞ்ஞானம்
 விரவுமுயற்சியின்மீண்டவரதையினிவேண்டு
 வரோவேண்டார்
 சிரவணமனனாதிகள்வேண்டாவோசித்தமு
 றைத்திடவே.
29. கிளர்மகனேகேள்தத்துவமறியார்கேட்டல்
 செயக்கடனே

who, while under the sway of ignorance, and being possessed of lust, avarice, and pride, exert themselves on behalf of this and the other world. Those who longingly say: "We must attain to emancipation!" are engaged in the pursuit of every study. But whenever you obtain perfection, what is the advantage to be derived from the great business of learning?

28. "O head-jewel of teachers, vouchsafe to hear me! What you have explained unto me, is quite consistent. Those who have got rid both of this world and the other one, are such who will devote themselves to the study of true wisdom; is it not so? Or should they who have escaped from the turbulent pursuits (of the world), ever fix again this desire on them? No never. But is not hearing, reflecting, and the like required to the end, that the mind may obtain a firm footing?"

தளர்வறுசிந்தித்தலின்முயல்வார்சிலர்சந்தேக
ங்களுளார்

தெளிதலின்பார்விபரீதப்பேய்தீராவாதனை
யோர்

வெளியுருவாயறிவாய்நிறைவாயினர்வேண்டு
வதொன்றுண்டோ.

30. ஐயாகேளீர்தத்துவஞானியுமஞ்ஞானிகள்
போலச்

செய்யாநின்றேன்கண்டேனுண்டேன்சென்
றேனெனலாமோ

பொய்யாம்விபரீதங்களவர்க்குப்போயினதெ
ன்றீரே

மெய்யாம்பிரமவிகாரமிதன்றேவெளியாயுரை
யீரே.

31. ஒய்ந்தகனாவிற்றகண்டபழங்கதையோதுவன்
வாதனையா

29. My glorious son, hear me! To such who are in "ignorance" about the true nature of things, hearing (the lectures of a teacher) is quite a duty. Some who are in "doubt", ought to give themselves up to reflecting, by which the wavering (of the mind) is removed. Those at last who are incessantly tormented by the devil of "contrariety", will have recourse to constant meditation. But is there any thing wanting to people who have assumed the shape of ether, who are essential knowledge, and enjoy full perfection?

30. O master, graciously hear me! Are philosophers indeed allowed to express themselves like fools: "I did, I saw, I ate, I went?" You said that, with regard to them, all unreal "contrarities" (Viparīta) are gone. Now a real change of Brahma, who is absolute truth, cannot be acknowledged in such (occurrences of life).

31. There is one who, fully conscious, tells the singular

லாய்ந்தறிவுற்றவனப்படிசெப்புலனாபாசனு
மாகான்
மாய்ந்ததனுடல்வேமளவும்விண்ணவன்ம
னிதனெனப்படுவான்
வீய்ந்தசிதாபாசன்போமளவும்விவகாரந்தொ
டரும்.

32. ஆனாலையாகுருவேகாண்பதசத்தியமென்றாலு
நானாவிவகாரந்துயரலவோனானசுகந்தரு
மோ
போனாலன்றோநன்றாநிடைபுரிந்திடல்வே
ண்டாவோ
தானாநிடைபுரிந்தாற்செய்கைதவிர்ந்தவனெ
ப்படியோ.

33. தெரிதருமகனையாரம்பத்தொடுத்தும்விவ
கார

story he saw in a dream, that is now past. He who through philosophical inquiry has come to a knowledge of things, will express himself in a similar way, without becoming himself Īdābāsa. Till the corpse is consumed by the fire, the heavenly one is styled "man". Thus the practice of the world will not leave off, till the Īdābāsa, who (philosophically) died away, is entirely gone.

32. "Well, my master and teacher! The visible things are all unreal; should then the various occupations of the world nevertheless afford the pleasure of wisdom?" (They will produce) sorrow, will they not? Only when they cease, it will be well; is it not so? But (to this end) one ought to give one's self up to meditation; must one not? Now if one ought to perform meditation tending to the (real) Self, how is it possible to remain free from action?

33. O my intelligent son! Activity will end through (spiritual) practice. The Samādi which refers to the own self,

முரியசமாதியும்விவகாரங்களுமுள்ளத்தொழி
 லன்றோ
 துரியபரம்பொருளானவர்வேறொருதொழில்
 செய்வதுமுண்டோ
 வரியசமாதிகள்பழகுவனேலவனாருடனும
 ன்றே.

34. உத்தமகுருவேயாருடருமாயொருதொழிலற்ற
 வருள்
 சித்தமடங்குதியானாதிகள்சிலர்செய்குவதென்
 னென்றோ
 வித்தலமருவும்பிராரத்வப்பிரிவெப்படியப்ப
 டியே
 முத்தரும்வெகுவிதமாகுவரென்பதுமுன்னே
 சொன்னேனே.

35. நல்லவனேகேளுகபகாரஞானிகள்விவகார
 மல்லதுவேறொருபெறுபேறும்மிலையதொற்
 பினியுமிலை

as well as the (common) occupations are, of course, internal functions. Is there any other thing to be done by those, who have attained to the state of the supreme being? Who-soever devotes himself to the practice of precious Samādi, will most surely become a perfect one (Ārūḍa).

34. "My excellent teacher! Why do some among them who, having become perfect are rid of all occupations, engage in mind-restraining meditation?" To this your question I answer: I already told you that, quite in accordance with the difference of the Prārabḍa on earth, even the life-emancipated appear in various conditions.

35. My good son, hear! The activity of the wise is a benefit to the world. Any other advantage they will not derive from it; but neither will it pain them. So all the merit and demerit springing from the mighty act of creation and

வல்லசிருட்டிமுதற்பலதொழிலால்வருபுண்
ணியபாவ
மெல்லவருக்குமனுக்கிரகஞ்செயுமீசனடைந்
திலனே.

36. ஈசனுமாயருவாயுருவாகியெழுந்தருளுங்குரு
வே
யீசனுஞானியுமொப்பென்றீரேயெப்படி
யொப்பென்ற
லீசனுஞானியுமமதையகந்தையிகந்ததின
லொப்பா
மீசனுமாம்பலசீவருமாமுலகெல்லாமிவன
மே.

37. எல்லாச்சீவருமிவனமென்றீரிவன்றன்முத்தி
யடைந்
தெல்லாச்சீவருமுத்திபெருமலிருப்பானே
னையா
வெல்லாச்சீவரும்வெவ்வேருனாலிவனெல்
லாமலனே
யெல்லாப்பொருளுமுரைத்தருள்குருவேயி
தைநீர்மொழியீரே.

all other actions (in consequence of this first one) falls to the lot, not of Īśa affording assistance to all, (but to the Ġīvas).

36. "You who, being Īśa and spirit, have condescended to appear in human shape, — my master! You said that Īśa and the wise one are alike. How is this?" To this your question I answer: They are alike as far as they have given up the notion of "Mine" and "I". The wise one is Īśa as well as the multitude of the Ġīvas, yea, the whole world.

37. „You said: He is even the multitude of the Ġīvas. But then, why do not all obtain emancipation, he himself obtaining it, my master? All the Ġīvas differ from each other;

38. அகமெனுமான்மாபூரணமேகமனேகவிதஞ்
 சீவ
 னகமெனுமந்தக்கரணவுபாதிகளளவிலையாத
 லினற்
 சகமுழுதுங்குளிர்சந்திரனேகஞ்சலசந்திரரும்
 பலவாஞ்
 சகமதிலேரிகுளஞ்சிறுகுழிசால்சட்டிகுடம்ப
 லவால்.
39. சட்டிகுடங்களிடுனென்றுநசித்திடவதனுட்சல
 சந்திர
 னெட்டுமுதற்சந்திரனெடுகூடுமொழிந்தவை
 கூடாவே
 கட்டுமுபாதிநசித்திடுசீவன்காரணவான்மா
 விற்
 கிட்டுமைக்கியமுபாதிகெடாதவர்கேவலமா
 காரே.
40. இவனயன்மால்சிவனாகியவீசரொடெப்படி
 யொப்பாகுஞ்

he therefore cannot be all. O my teacher, you have graciously told me all; now explain unto me this too."

38. The Self called "I", is one absolute being; but there is a great variety of Ġīvas: for the Upādis of the mental faculties called "I", are countless. The moon by which the whole universe is refreshed, is only one; but the moons, (reflected in the) water, are manifold, because there is a multitude of lakes, tanks, pools, pails, jars, and pitchers in the world.

39. Now when one of the pails or pitchers is destroyed, the moon reflected in the water therein unites with its original moon, the others do not. Thus Ġīva returns into oneness with the original Self, as soon as the fettering Upādi ceases. Those whose Upādi is not yet gone, cannot attain to unity.

40. "How can there be any likeness between the wise one

சிவன் முதன்மூவருமகிலசிருட்டிதிநாசங்க
ள்செய்வா

ரவர்பிறர்மதிகளுமுக்காலங்களுமறிவார்விபு
வாவார்

தவமிகுருவேயிவனுக்கவைபேபாற்சற்றுங்
காணேனே.

41. தடத்துநீர்நிலாத்திரியெரியுபயமுந்தமுவுமூர்
தனைக்காக்குங்

குடத்துநீர்விளக்கினிலொளியிரண்டுமோர்கு
டும்பமாத்திரங்காக்கு

மடுத்தமைந்தனேஞானியுமீசனுமறிவினாற்பி
ரிவில்லைக்

கெடுத்தமாயையின்குணங்களான்மேலென்
றுங்கீழென்றும்பிரிவாமால்.

42. நரரின்மன்னனைச்சித்தரைப்போலவேநார
ணன்முதலான

சுரர்கண்மாயைவல்லவரணிமாதிகடொக்க
மாதவமிக்கோர்

and Īśa, who is Brahma, Viṣṇu, and Śiva? Śiva and the other two perform the whole creation, preservation, and destruction. Thy know moreover the mind of others and the three times, and are all-pervading. O master, abounding in penance! The like is not seen among the wise at all."

41. By the water of the tank and the light of the torch — these two things — a whole village is benefited, whereas the water of the pitcher and the light of the lamp are profitable only to one household. My affectionate son! There is no difference between Īśa and the wise one in point of knowledge. The only difference, resulting from the qualities of the pernicious Mājā, is that of "above" and „below".

42. Among men there are kings and magicians. So are Viṣṇu and the other gods most powerful in Mājā, being

தரணிமானிடர்க்கவைகளில்லாமையாற்றும்
 வுளரானாலும்
 பிரமபாவனையாலிவரவரெனும்பேதமொன்
 றிலைபாராய்.

43. முத்திநல்கியசற்குருவேபலமுனிகளுக்கணி
 மாதி
 சித்திபூமியிற்கண்டிருக்கவுமந்தச்செல்வமீச
 னதென்றீர்
 புத்தியொத்திடவுரைத்தருளென்றிடிற்புகழுமீ
 சனைவேண்டிப்
 பத்திசெய்திடுந்தவத்தினால்யோகத்தாற்பலித்
 ததென்றறிவாயே.
44. சிவசொருபமாந்தேசிகமூர்த்தியேசித்திமுத்தி
 களிரண்டுந்
 தவமுனோரடைகுவரெனிலவர்கள்போற்சக
 வருமடைவாரோ

distinguished by great-penance, in which (the power of as-
 suming) the shape of an atom and the other (seven magical
 powers) are combined. The inhabitants of this earth are not
 possessed of (the just-mentioned powers); so they are in-
 ferior (in this regard), but in the philosophical view of
 Brahma there is no difference between "This one and That
 one". Only reflect!

43. "O bliss-granting truthful master! Those eight ma-
 gical powers are found also on earth among many Munis, and
 still you said that they are a privilege of Īśa. I pray you,
 speak so that it may be consistent with reason!" To this
 your request I say: "By imploring the praise-worthy Īśa
 and performing faithful penance and methodic contemplation
 (Jōga), they obtained (those magical powers)."

44. O bliss-natured teacher! If ascetics obtain both mag-
 ical power and final emancipation, — will-all, like them,

- வவர்கள்பூருவசித்தியுஞானமுமடைந்ததுங்
கண்டோமே
யிவர்கண்ஞானிகளென்றூற்சித்திகளிவர்க்கி
லாவகையேதோ.
45. காமியத்தவங்காமியமொன்றையுங்கருதிடாத்
தவமென்றும்
பூமியிற்றவமிருவகைசித்தியும்போதமுந்தரு
மைந்தா
வாமிவற்றிலொன்றியற்றினாரொன்றையேய
டைகுவரிதுதீர்வை
யாமுரைத்தவவ்விரண்டையுமியற்றினான்று
ளபெரியோரே.
46. அனகமைந்தனேமுத்தினானத்தையேயடை
ந்தனரல்லாமற்
சனகன்மாபலிபகீரதன்முதலினூர்சித்திகள்
படித்தாரா
வினியசித்தியைவிரும்பினூர்சிலர்கிலரிரண்
டையுமுயன்றார்கள்

obtain both these things? We surely see that those (ac-
cetics) have received the before-mentioned power as well as
the emancipation. Now if these men are called wise, how is
it that they are not possessed of the magical powers?

45. There are two kinds of penance on earth, the one
according to one's own desire, the other irrespective of any
desire; they afford (respectively) magical power and final
emancipation. Whosoever performs only one of both, will
obtain but one of the two results. This is my decision. The
superior-minded of that time performed both the kinds we
have spoken of.

46. O guiltless son! Ġanaka, Mahābali, Bāgīrāta etc.
obtained the wisdom- (granting) emancipation; but did they
ever learn magic? Only some aspired to sweet magic, and

முனிவர்சித்திகள்விநோதமாத்திரந்தருமுத்தி
யைத்தாராவே.

47. யோக்ஞானமேமுத்தியைத்தருமெனினொழிந்
தசித்திகள்வேண்டி

மோகமாயுடல்வருந்தினர்சிலசிலமுத்தர்க
ளேனென்றாற்

போகமாய்வரும்பிராரத்வகன்மங்கள்புசித்த
ன்றோநசித்தேகு

மாகையாலந்தச்சித்திகள்பிராரத்வமாகுமென்
றறிவாயே.

48. இலக்கமாயிரஞ்சுருதியாலாகத்தாலென்மன
மசையாமற்

பலக்கவேண்டுமென்றருட்குருவேயகப்பிரா
ந்திபோய்த்தெளிவானேன்

றுலக்கமானகண்ணாடியையடிக்கடிதுலக்கினு
ற்பழுதன்றே

யலக்கண்மாற்றியதேவாரேனக்குரையமுதங்
கடெவிட்டாவே.

some gave themselves up to both. The magical powers of the Munis afford nothing but pastime, — emancipation never!

47. “If only wisdom with its uniting power affords emancipation, why then have some who enjoyed emancipation, desiring also the powers of magic, in mental bewilderment, tormented their body?” Answer: The Prārabdha occurring in the shape of enjoyment (or suffering), does not perish away, unless by enjoying (or suffering). Those magical powers are Prārabdha.

48. “You who have said that, through a thousand lacs of sacred writings as well as philosophical deductions, my mind ought to be strengthened, — gracious teacher! The giddy disposition of my mind is gone, I am quite illumined. But it is surely no harm, if again and again you cleanse a mirror

49. கைதவங்களைச்சாத்திரஞ்சொலலுமோகருணை
யாலெனையாளு
மையனேகுருவேயெவராகிலுமனுபவித்தால
ன்றிச்
செய்தகன்மங்கள்விடாதென்றவசனமுஞ்செ
ன்மசஞ்சிதம்வேகத்
துய்யஞானத்தீசுடுமென்றவசனமுந்துணிவ
தெப்படிநானே.
50. சீவபேதங்களளவிலைமைந்தனேசெய்கையு
மளவில்லை
யாவவாமவரவரதிகாரங்களறிந்துபக்குவநோ
க்கிப்
பூவலர்ந்துபின்பலங்கள் காட்டுவனபோற்பூ
ருவஞ்சித்தாந்தங்
காவல்வேதங்களிரண்டையும்வசனிக்குங்கா
ண்டமூவகையாலே.

already clean. I am never loath of the ambrosia of your words, my sorrow-removing lord!"

49. Should our sacred books ever tell an untruth? O master whose grace has made me a slave! How may I reconcile these two sentences: the one which declares that the works, formerly done, will never leave, unless you submit to all their consequences, and the other which says that the former works, (the seed of) births, can be only consumed by the pure flame of wisdom.

50. (Answer:) The differences of the Ġīvas are countless, so are their occupations. They are adapted (to the respective individuals). The asylum-granting Vēdas are well aware of the various capacities, and regarding the degree of maturity, express themselves both in an exoteric (Pūrvapakṣa) and in an esoteric (Siddhāntapakṣa) manner, — according to the division (of spiritual conditions) into three (work, faith, and

51. ஆனபாவிகளடைவனநரகங்களவசியமா
 லுந்
 தானமந்திரவிரதமோமங்களாற்றவிருமென்ப
 துபொய்யோ
 வீனமாம்பலசென்மசஞ்சிதவினையெத்தனை
 யானு
 ஞானமாங்கனல்கடுமென்றமறைமொழிநம்பி
 னால்வீடுண்டே.
52. என்மனத்திருக்கோயிலாத்தினங்குடியிருந்த
 ருள்குருமூர்த்தி
 சென்மசஞ்சிதவினையவேரறுத்திடுந்தேவரீ
 ர்மெய்ஞ்ஞானந்
 தன்மயந்தருமகிமையைவிபுதரர்சகத்துளோ
 ரறியாமற்
 கன்மமாங்குழியினில்விழுந்தழிகின்றகாரண
 முரையீரே.

knowledge). In this they resemble the blossom first unfolding, and then yielding fruit.

51. That which obdurate sinners at last obtain, is hell; there is no doubt of this. It is nevertheless by no means a lie, when (holy writ) declares: (Hell) may be avoided by donation, prayer, continence, and burnt offering. However great the guilt, engendered by works and producing many miserable births, may happen to be, the fire of wisdom will consume it. Thus say the Vēdas, and if you believe it, eternal bliss is at hand.

52. "You who daily dwell in my mind, as in a holy temple, my master! You who pull out with the root every guilt engendered by works, my lord! Why do gods and men, ignoring the excellency of your wisdom leading to the true Self, fall into the pit of works and perish therein? I pray you, tell me the reason!"

53. அழிவிலாததற்பதந்தனைமைந்தனேயகமுகத்
 தவர்சேர்வார்
 வழிநடப்பவர்பராமுகமாகினுன்மலர்ந்தகண்
 ணிருந்தாலுங்
 குழியில்வீழ்வர்காணப்படிவெளிமுகங்கொ
 ண்டுகாமிகளானோர்
 பழிதரும்பிறவிக்கடலுழலுவார்பரகதியடை
 யாரே.
54. சிறந்தநன்மையுந்தீமையுமீசனார்செய்விக்குஞ்
 செயலன்றோ
 பிறந்தசீவர்களென்செய்வாரவர்கள்மேற்பி
 னைசொலும்வகையேதோ
 துறந்ததேசிகமூர்த்தியென்றிடிற்சுருதிநூற்
 பொருண்மார்க்க
 மறந்தமூடர்கள்வசனிக்கும்பிராந்திகாண்மை
 ந்தனேயதுகளாய்.

53. Those whose attention is turned inward, attain to the station of the imperishable Brahma. When those who walk about, turn their looks elsewhere, they will, even with open eyes, fall into the pit. In a similar manner will those who, by turning their attention outward, have become addicted to sensual pleasure, stray about in the ocean of blameful birth. They will never enjoy supreme bliss.

54. "Good as well as evil are the doing of Īśa who causes it to be done; is it not? Now what can the Ġīvas, born in this world, do (in this regard)? How may any guilt be imputed to them, my master abounding in penance!" To this your question I answer: "This is the stupid speech of the fools who forgot the true path of holy writ. Hear me, my son!"

55. The creation of the shining Īśa is different from that of the Ġīva. The productions of the common Īśa are the move-

55. திகழ்ந்தவீசனார்சிருட்டியஞ்சீவனார்சிருட்டிய
 ம்வெவ்வேறே
 சகந்தனிற்பொதுவீசனார்சிருட்டிகள்சராசர
 ப்பொருளெல்லா
 மகந்தையாமபிமானங்கள் கோபங்களாசைக
 ளிவையெல்லா
 நிகழ்ந்தசீவனார்சிருட்டிகளாகுங்காணிமலனா
 ர்செயலன்றே
56. மூவரம்பரன்சிருட்டிகளுயிர்க்கெலாழுத்தி
 சாதனமாகுஞ்
 சீவனாரதுகிருட்டிகடங்களைச்செனிப்பிக்கும்
 பிணியாகுந்
 தாவராதிகணசித்திடினொருவர்க்குஞ்சனனங்
 கணசியாவாங்
 கோபமாதிகணசித்திடிந்பந்தமாங்கொடும்பிற
 விகள்போமே.
57. ஈசர்காரியம்பிரளயத்தொழியவுமெவர்பவ
 மொழிந்தார்க

able and immoveable creatures. Passion of pride, wrath, lust — all these things are the productions of the existing Ġivas, and by no means the actions of the spotless (Īśa).

56. The productions of the Lord (Īśa), existing in a threefold shape (of Brahma, Viṣṇu, and Śiva), are a means of salvation to all the Ġivas; but the Ġiva-creations are that plague which engenders the Self again and again. May the material world, as mountains etc. perish, this will never destroy the liability to birth of any one. But as soon as the spiritual world, as wrath etc. dies away, the cruel birth, — that fetter, — will cease at once.

57. Who have ever got rid of birth, although the works of Īśa were destroyed in the deluge (at the end of a Brahma-Kalpa)? On the other hand there are many who, through

- டேசகாலதேகாதிகளிருக்கவுஞ்சீவகாரிய
 மோக
 நாசமாகியவ்விவேகத்தினுயிரொடுஞானமுத்
 தர்களானார்
 பாசமோகங்கள் பசுக்களின்செயலன்றிப்பசு
 பதிசெயலன்றே.
58. அச்சுவத்தமென்றொருமரமதிலிரண்டரும்ப
 றவைகள்வாழு
 நச்சுமங்கொருபறவையம்மரக்கனிநன்றுநன்
 றெனத்தின்னு
 மெச்சுமங்கொருபறவைதின்னதெனவியங்கி
 யப்பொருளாக
 வைச்சுமாமறைசீவனையீசனைவகுத்தவாறறி
 வாயே.
59. இந்தச்சீவனூல்வருமறுபகையெலாமிவன்
 செயலல்லாம

the assistance of philosophically discriminating intellect, obtained, during their life-time, the emancipation of wisdom, merely because their mental bewilderment, the work of Ġīva, perished, — although time, place, and body continued to exist. That mental bewilderment which fetters man is the work of the Ġīvas, and by no means of (Īśa), the Lord of them.

58. On a tree called Aśvatta live two rare birds. The one of them, of a concupiscent nature, likes the fruit of that tree very much and enjoys it; but the other praiseworthy bird will never eat thereof. This allegory has been placed before us by the sublime Vēdas, which thus have distinguished between Ġīva and Īśa. You ought to know this.

59. The fools who think that the sixfold hatred (lust, wrath, avarice, passion, arrogance, and envy), originating from this Ġīva, is not only his (the Ġīva's) work, but ema-

லந்தத்தேவனூல்வருமென்றமூடர்களதோகதி
யடைவார்க

ளிந்தச்சீவனூல்வருமறுபகையெலாமிவன்
செயலல்லாம

லந்தத்தேவனூலன்றெனும்விவேகியேயமல
வீடடைவாரே.

60. நலமெய்யையனையெல்லவர்க்குந்தேவநாய
கன்பொதுவானூற்

சிலரைவாழ்வித்துஞ்சிலரொடுகோபித்துஞ்
செய்வதேனென்றாயேற்

குலவுமைந்தரைத்தந்தைபோற்சிட்டரைக்கு
ளிர்ந்துதுட்டரைக்காய்வன்

கலைகணல்வழிவரச்செயுந்தண்டமுங்கருணை
யென்றறிவாயே.

61. மனைவிலங்கறுமைந்தனேகற்பகமரங்கனல்பு
னன்மூன்றுந்

தனையடைந்தவர்வறுமையுஞ்சீதமுந்தாகமுந்
தவிர்த்தாளு

nates also from that god (Īśa), will go down to the infernal regions. Only the discriminating wise who hold that the whole sixfold hatred, originating from this Ġīva, is his (Ġīva's) work, and by no means emanates from that god (Īśa), will at last obtain spotless emancipation.

60. "O Lord of excellent truth! If the chief of the gods (Īśa) is common to all (cfr. V. 55), why then does he make some prosper and why is he angry with others?" To this your question I answer: Just as a father his children, so he gladdens the good ones and afflicts the wicked ones. But even his punishment, intending to lead them to the good path of knowledge, is pure grace. You ought to know this.

61. O my son, free from the bonds of household! The Kalpa-tree (in Indras paradise), fire and water remove the

மனையவீசனுமடைந்தவர்க்கருள்செய்வாரக
 ன்றவர்க்கருள்செய்யா
 ரினையகுற்றங்களெவர்குற்றமாகுமென்றெண்
 ணிநீயறிவாயே.

62. ஒன்றுகேண்மகனேபூமான்முயற்சியாலுரைத்
 துமானிடர்க்கீச
 னன்றுசெய்யவேகாட்டியநூல்வழிநடந்துநல்
 லவர்பின்னே
 சென்றுதுட்டவாசனைவிட்டுவிவேகியாய்ச்
 செனித்தமாயையைத்தள்ளி
 நின்றுஞானத்தையடைந்தவர்பவங்கள்போ
 நிச்சயமிதுதானே.

63. இந்தஞானந்தான்வருவதெப்படியெனிலி
 டைவிடாவிசாரத்தால்
 வந்தடைந்திடும்விசாரந்தானேதெனின்மன
 தியாஞ்சரீரத்தி
 லிந்தநானெவன்சித்தெதுசடமெதுவிரண்டு
 மொன்றாக்கூடும்

want, cold, and thirst only of those who have recourse to them. In a similar manner Īśa shows grace but to those who approach him, and by no means to such as flee from him. Now whose guilt then is that guilt? Consider this!

62. Hear one thing, my son! Those who walk by the good path of scripture, Īśa has shown in order to benefit men through spiritual efforts; those who, following close after the virtuous, lay aside their wicked inclinations; those who, being endowed with discriminating intellect, repel the existing illusion and so attain to wisdom, will at last get rid of the liability to be born again. This is most certain.

63. "What is the manner in which this wisdom comes?" Through uninterrupted investigation? "What is investigation?" It is the inquiry: Who is this "I" within the body,

பந்தமேதுவீடேதெனவுசாவுதல்விசாரமென்
றறிவாயே.

64. போனசென் மங்கடமிலனுட்டித்தநற்புண்ணி
யபரிபாக

ஞானமாகுமேவிசாரமேனென்றிடினமுரைத்
திடக்கேளா

யானபுண்ணியமீசுரார்ப்பணஞ்செயினசுசி
போஞ்சுசியாகு

மானதம்பினைவிசாரித்துஞானத்தைமருவுமெ
ன்றறிவாயே.

65. பத்தியும்வயிராக்கியமும்பரலோகமுமணி
மாதி

சித்தியுந்தவநிட்டையும்யோகமுந்தியானமுஞ்
சாரூப

முத்தியுந்தரும்விசித்திரகருமங்கண்மோகமா
த்திரந்தள்ளும்

consisting of Manas etc.? What is spirit? What is matter? What is the bond, in which both combine? and what is emancipation?

64. "The maturity of excellent merit, acquired in former births, will transform itself into wisdom. To what purpose then is investigation?" If you thus ask, hear me explain! As soon as Īśa rewards the existing merit, impurity leaves off and purity steps in. Now then the mind begins to investigate, and attains at last to wisdom. This you ought to know.

65. "The manifold works effect faith, purity from worldly desires, heavenly reward, magical power, ascetical speculation, contemplation, (Jōga), meditation, and the bliss of being converted into the very nature of the worshipped deity, and they should fail only to effect that knowledge which drives away mental bewilderment? (I therefore ask once more): To what purpose is investigation? my most virtuous teacher!"

புத்தியுந்தரலருமையோவிசாரமேன்புண்ணி
யகுருமூர்த்தி.

66. வேடமாறியபேர்கனையறியவேவேண்டினான்
மகனேகேள்
கூடமாமவரசுபாவங்கள்சீலங்கள்குறிகளாய்
ந்தறியாம
லோடியுங்குதித்துந்தலைகீழ்நின்ற முயர்ந்தகம்
பத்தேறி
யாடியும்பலகன்மங்கள்செய்யினுமவருண்
மைதெரியாதே.
67. இன்னவாறந்தப்பிரமத்தையறிவிக்குமிலக்க
ணத்தால்வேதஞ்
சொன்னஞானமும்விசாரத்தால்வருமன்றிச்
சுருதிநூல்படித்தாலு
மன்னதானங்கடவங்கண்மந்கிரங்களாசாரங்
கள்யாகங்க
ளென்னசெய்யினுந்தன்னைத்தானறிகின்றதி
வைகளால்வாராதே.

66. Hear, my son! Suppose, you want to recognise people who have disguised themselves; — if you neglect to inquire into their secret nature, qualities, and marks, their true character will not appaar, although you run, jump, place yourself on your head, ascend a high pole, and perform a great many works.

67. In this manner also that wisdom, the Vēdas have deposited in obscurely hinting terms communicating the knowledge of Brahma, results solely from investigation. Otherwise you may learn the holy scriptures by heart, and perform any donations, penance, prayer, ceremonies, and sacrifices whatever, — self-knowledge will never arise from these and similar actions.

68. துலங்குதர்ப்பணவழுக்கறக்கைக்கொண்டுது
 லக்கினுற்போமன்றி
 விளங்குபுத்தியாலுலகிலார்துலக்கினுர்விமல
 தேசிகமூர்த்தி
 களங்கமாகுமஞ்ஞானமும்ப்படிசுருமத்தாற்க
 முவாம
 லுளங்குறித்தஞானத்தினுலெப்படியொழியுமீ
 தருள்வீரே.
69. தர்ப்பணத்தினிற்களிம்புவாஸ்தவமலஞ்சகச
 மாதலின்மைந்தா
 கற்பளிங்கினிற்கருநிறஞ்சகசமாக்கறுத்ததன்
 ரூரோபந்
 தர்ப்பணத்தினிலழுக்கறவேண்டி னுற்சாதனத்
 தொழில்வேண்டுங்
 கற்பளிங்கிலாரோபமேகறுப்பெனக்கண்டிட
 மனமபோதும்.
70. இங்குமப்படிசச்சிதானந்தத்திலிடர்சடம்
 பொய்முன்றுந்

68. "When, in order perfectly to cleanse a shining mirror (of copper), you take it into your hand and polish it, the filth will go off; but who has ever cleansed such a mirror through bright intellect? my spotless teacher! Thus one ought to purify also foul ignorance through works; if not, how should it be removed through knowledge, devised within the mind. This you ought to tell me."

69. The rust of the mirror is real filth, on account of its being natural, my son! Not so the black colour in the crystal; it is not natural, but fictitious. Now therefore when you want to cleanse away the filth of the mirror, it requires external performance by means of certain instruments. But to recognise that the black colour of the crystal is merely fictitious, the mind will suffice.

தங்குமாயையின் கற்பிதமன்றியேசகசவாஸ்த
வமன்றே

பங்கமாகுமஞ்ஞானத்தைக்கருமங்கள் பகை
செயாதுறவாக்குந்

துங்கஞானமேகருமவஞ்ஞானத்தைச்சடுகின்
றநெருப்பாமே.

71. மனைக்குள்வைத்தபண்டங்களைமறந்தவன்வ
ருடநூறமுதாலு

நினைத்துணர்ந்தபின்கிட்டுமப்படியிந்தநிரும
லவான்மாவு

மனர்த்தமானதன்மறதியைக்கெடுக்குந்தன்
றிவினாற்காணுமற்

கனத்தகன்மங்கணூறுகஞ்செய்யினுங்காணு
மோகாணாதே.

72. நன்மையாங்குருவேசுகந்தருவதுஞானமே
யெனும்வேதந்

தன்மபாவமிச்சிரங்களாற்றேவர்கடருவிலங்
குகண்மாந்தர்

70. Just so here. Three things appear in Saćcidānanda : sadness, matter, and non-entity; but they are a mere fiction of Mājā, and by no means reality. Works, instead of being inimical to sinful ignorance, will rather befriend it. Lofty wisdom is the fire, by which work-ignorance (i. e. ignorance resulting from and leading to works) may be consumed.

71. He who has forgotten things, he placed somewhere within his house, may weep a hundred years; only when, reflecting, he recollects them, will they be found. In like manner you may perform most heavy works for a hundred ages; the spotless self will never be seen, unless you see it by self-knowledge which destroys irrational self-oblivion.

72. "O bountiful teacher! That which affords bliss, is wisdom. Thus say the Vēdas. But why then do the same

சென் மமாகுவசாதியாசாரமேசெய்தவஞ்சுக
மென்று
கன்மகாண்டத்தில்விதிப்பதேன்விதித்துளகா
ரணமுரையீரே.

73. தினமுமண் னுகர்பிள்ளைநோய்க்கிரங்கியேதி
ம்பண்டமெதிர்காட்டிக்
கனமருந்துகளொளித்துவைத்தழைக்கின்றக
ருணையாந்தாய்போல
மனையறங்கள்செய்மகங்கள்செய்நன்றென்று
மலர்ந்தவாசகஞ்சொல்லு
நினைவுவேறுகாண்சுவர்க்ககாமிகளந்தநிர்ண
யந்தெரியாரே.

74. போகமாருயிர்கண்டதையுண்பதும்புணர்வ
துமியல்பேகா
ணுகமங்களுஞ்சபாவத்தைவிதிக்குமோவத்த
னைதெரியாதோ

Vēdas declare in the section about works that the good, bad, and mixed actions (respectively) give birth to gods, trees, animals, and men, — and that the performance of duty in accordance with the caste-precepts affords blessedness. Tell me, what is the reason for such an arrangement?"

73. There is a merciful mother who pities her child daily eating sand. Holding out sweet-meats, and concealing the bitter physic, she calls it to herself. In a similar way the thought, intended by the open text of the Vēdas: "Perform the duties of household! perform also sacrifices! this is very good!" is a very different one. To those who lust after the rewards of heaven, this idea will never come home.

74. To the Ġīvas, abounding in enjoyment, it is natural to enjoy and embrace whatever they see. Should the holy scriptures order things, which are quite natural? Should the ignorance be so great? It is, indeed, not necessary that

காகமேகறுத்திடுநெருப்பேசுகசந்திடுவேம்
பேநீ

வேகவாயுவேயசையெனவொருவரும்விதித்
திடல்வேண்டாவே.

75. கள்ளுமுனுநீவிரும்பினான்மகங்கள்செய்காம
த்தின்மனதானுற்

கொள்ளும்பெண்டொடுகலவிசெய்யெனிலி
வன்குறையெலாந்தொடானென்றே
தள்ளும்வேதத்தின்சம்மதஞ்சகலமுந்தவிர்வ
தேகருத்தாகும்

விள்ளுமீவ்விதியென்னென்றிப்பூருவநியமமா
ம்விதியன்றே.

76. மதுவிறைச்சிகளுண்ணென்றசுருதிபின்மண
ந்துபாரெனல்பாராய்

மிதுனவிச்சையும்புத்திரோற்பத்தியால்விரும்
பென்றவிதிபாரா

any one should order: "Crow, put on black! Fire, burn!
Vēmbu-fruit, be bitter! Swift wind, move about!"

75. It is said: "If you wish for toddy, only perform sacrifices! If you are carnally minded, take a wife and embrace her!" In this manner the Vēdas dismiss (the lascivious-minded), upon the conviction that he would not touch any thing that falls short of (those carnal enjoyments); but their connivence has the positive meaning, that one ought to rid one's self of all. Now such a command is not a command; it is rather a direction for a subordinate condition.

76. The sacred scriptures first declare: Only try intoxicating liquor and meat! but then they say: Smell! (and let this be enough!) They prescribe also: You may enjoy the intercourse with the other sex, on account of begetting children! There is no blame to the Sanjāsin renouncing also this, and to the student resolving to stay in his teacher's house! As

யிதையும்விட்டொழியதிநயிட்டிகவன்னிக்கி
 கழ்ச்சியற்றதும்பாரா
 யதையறிந்துகன்மங்களாசைகளொழிந்தான
 ந்தமடைவாயே.

77. உலகமானவஞ்ஞானமுங்கருமமுமுறவென்ற
 வழிகூடும்
 பலவுமானவஞ்ஞானமுஞானமும்பகையெ
 ன்பதுளதான
 னிலவிலேமறுப்போலவஞ்ஞானமுநிமலஞா
 னத்தோடே
 குலவிநின்றிந்தச்சிருட்டிகள்செய்யவுங்கூடு
 மோகுருமூர்த்தி.

78. சொருபஞானமும்விருத்திஞானமுமென்று
 சோதிஞானமுமிரண்டாஞ்
 சொருபஞானமேவிருத்தியின்ஞானமாய்த்
 தோன்றும்வேறிலைமைந்தா
 சொருபஞானமஞ்ஞானசத்துருவென்றுசுமு
 த்தியிற்கண்டாயே

to you, you understand (the last meaning of holy writ), and abandoning every attachment to works, will attain to (real) bliss.

77. "Declaring that worldly ignorance and works befriend each other, is quite consistent. But if it be true that manifold ignorance and wisdom are natural foes, how then can ignorance, like the spots in the moon, unite with spotless wisdom and call forth these creations, my teacher?"

78. Bright wisdom is of two kinds: the one is essential (Svarūpañāna), and the other produced by the mental faculties (Vṛttiñāna). The former one assumes the shape of the latter one; — nothing else, my son! In the Suṣupti you have already seen, that essential wisdom is a foe to ignorance. The wisdom, produced by the mental faculties,

- சொருபஞானத்தின் மருவுமஞ்ஞானத்தைச்ச
 டும்விருத்தியின் ஞானம்.
79. துருத்திமாயைச்சமுத்தியிற்சுடாதுசொ
 ருபஞானந்தானே
 விருத்திஞானமாய்ச்சுட்டதெப்படியெனில்
 வெய்யிலாலுலகெங்கும்
 பரித்தசூரியன்சூரியகாந்தத்திற்பற்றியக்கினி
 யாகி
 யெரித்தவாறுபோல்சமாதியில்விருத்தியாலெ
 ரிக்குமென்றறிவாயே.
80. அருளுமையனேதிரிவிதகரணத்தாலாகிய
 தொழிலெல்லாங்
 கருமமல்லவோவிருத்திஞானமுமந்தக்கரண
 காரியமன்றோ
 வுரியகன்மமஞ்ஞானத்தைக்கெடுக்குமென்
 றோதினாலாகாதோ

consumes that ignorance which has settled within essential wisdom.

79. "The essential wisdom that, in the *Suṣupti*, could not consume the gross-natured *Mājā*, — how should it, in the shape of that wisdom which is produced by the mental faculties, consume it?" To this your question I answer: The sun which by its beams sustains the whole world, is caught in the so-called "Sun-Stone", and there converting itself into fire, consumes every thing. So will (essential wisdom), when engaged in the performance of *Samādī*, through the mental faculties, consume (all ignorance). You ought to know this.

80. "O gracious teacher! Every performance through the three instruments (mind, mouth, body,) belongs to the category of works. Does it not? Now knowledge, produced by the mental faculties, is, of course, an effect of these fa-

பெரியஞானமென்றதற்கொருபேரிட்டபெ
ருமையையுரையீரே.

81. விருத்திஞானமந்தக்கரணத்தொடுவிருத்தியா
கிலுமைந்தா
வொருத்திமக்களேதங்களிற்பகைக்கின்றதுல
கெங்குங்கண்டோமே
கருத்தனாகியபுருடதந்திரங்களாங்கருமங்கள
வைபோல
வருத்தஞானமோபுருடதந்திரமன்றுவஸ்துத
ந்திரமாமே.

82. வகுத்தகன்மங்கள்செய்யவுந்தவிரவுமற்றொ
ன்றாக்கவுங்கூடு
மிகுத்தஞானமப்படியன்றுதியானமும்விவே
கஞானமும்வேறே
செகத்திலொன்றையொன்றாவிவன்பாவிக்கு
ந்தியானங்கற்பிதயோக

culties. But is it not an absurdity to say that a work will destroy ignorance? I pray you, explain unto me that excellence on account of which they have distinguished it by the incomparable name of excellent knowledge."

81. *Vṛtignāna*, in connexion with the mental faculties is indeed action, my son! But we see everywhere in this world that the children of the very same mother do hate each other. (So works and *Vṛtignāna*, although produced by the same mental faculties, go one against the other). Works (in the common sense) are personal actions, engendered by egotism; not so *Vṛtignāna*, which is by no means an action referring to person, but rather to thing.

82. The works in their different divisions are doing, undoing, and otherwise doing. Not so that excellent knowledge. There is a difference between meditation and discriminating knowledge (*Vivēkaḡnāna*). The meditation of him who fan-

முகஸ்தமாய்க்கண்டஞானமேவாஸ்தவமோ
கமாய்மயங்காதே.

83. கண்டறிந்ததுஞானங்கேட்டதுதனைக்கருது
பாவனையோகங்
கண்டபேர்சொலக்கேட்டதுமறந்துபோங்க
ண்டதுமறவாதே
கண்டவஸ்துமெய்தியானவஸ்துக்கள்பொ
ய்கறுவியஞ்ஞானத்தைக்
கண்டவக்கணங்கொல்வதுஞானமேகருமம
ன்றறிவாயே.

84. சருவமுத்தியைத்தருகின்றதியானமுஞ்சத்திய
மன்றென்றால்
சருவமுத்தியுஞ்சத்தியமன்றென்றுசங்கியாதே
நீகே
ஞருவங்கேட்டவன்றியானிக்கும்பொழுதில
வ்வுருவம்வாஸ்தவமன்றே

cies one thing to be another, is unreal speculation. But (discriminating) knowledge, seen, as it were, face to face, is real and beyond all confusion.

83. That which is known in the way of intuition, is (real) knowledge (Vivēkaḡnāna); fancy reflecting on what has been heard, we call meditation. What you hear from people who saw, is easily forgotten, — not so what you saw yourself. Things seen are truth; things meditated on are untruth. That which, as soon as it discovers ignorance, enrages and kills it, is knowledge, and not work. This you ought to know.

84. Do not object in this way: “Now if even meditation, granting final emancipation, be unreal, then also this very emancipation must be unreal.” Only hear! Suppose, somebody has heard of the shape (of the absolute being); when he sets himself to reflect on it, this shape will prove un-

யருவமாகும்பொழுதுகண்ணுற்கண்டவுரு
வம்வாஸ்தவமாமே.

85. சடமதாகியதியானமெய்யாகியசர்வமுத்தியை
நல்குந்

திடமதானதெப்படியெனிலவரவர்தியான
மேபிறப்பாகு

முடலமாசையாற்றியானித்தவுடல்களாகுவர்
மைந்தா

தொடர்பவங்கெடச்சொருபமேதியானிக்குந்
சொருபமாகுவர்மெய்யே.

86. பிரமரூபத்தைத்தியானித்தபேர்களும்பிரமமா
குவரென்று

னரசரீரமாங்குவனேவிசாரமேன்ஞானமே
னென்னுதே

பரமபாவனைபரோட்சமாம்பின்பந்தப்பரோ
ட்சமேயபரோட்சந்

திரவிசாரமாஞானமேமுத்தியாந்தீர்வையீதறி
வாயே.

real; but as soon as he is converted into it, the very shape, evidently seen, will be real.

85. "From whence that power by which matter-natured meditation leads to final emancipation?" To this your question I answer: Every one's meditation is born (i. e. that on which every one meditates, he is converted into). Those who passionately reflect on corporeal objects, will be transformed into them, my son! But when, for the sake of destroying the succession of births, any one reflects on the absolute being, he will be transmuted into this very being. This is a truth.

86. "If those who meditate on the substance of Brahma, are converted into it, — my teacher in the appearance of man! — to what purpose is inquiry? to what purpose is knowledge?" You should not say so. The philosophical

87. வீடதாம்பரிபூரணசொருபத்தில்விருத்தினூ
 னமுங்கூடிச்
 சேடமாகினுலகண்டமாமனுபவசித்தியெப்
 படியென்றூற்
 சாடிநீர்மண்ணைப்பிரித்ததேற்றும்பொடிதா
 னுமண்ணோடுமாயு
 மூடினானமுமறிவிலாமையெக்கெடுத்தொக்
 க்வேகெடுத்தானே.
88. இந்தநிச்சயமுத்தருளனுபவமிருப்பதெப்ப
 டியென்றூற்
 சிந்தையற்றபூமண்டலவிராசனுஞ்சிசுவம்
 போற்சுகமாவர்
 பந்தமுத்திகண்மறந்துபோமுண்டென்றுபல
 ர்சொலினகையாவ
 ரந்தரத்தையுண்டுமிழ்ந்ததோர்கொசுகெனும
 வர்களைநகையாரோ.

thought is first beyond intuition, and then becomes intuitive. Now this knowledge, the fruit of mature inquiry, will prove emancipation. This is the decision.

87. "If Vṛttigñāna so unites with the blissful all-perfect substance, that it continues to exist as something separate, how can the enjoyment of the undivided being ever result?" To this your question I answer: The clearing-powder, after it has removed the filth of the water in the jar, perishes with the filth itself. Knowledge, enraging, kills ignorance, and then dies away with it.

88. "What is the inward feeling of the emancipated, enjoying this certain conviction?" Answer: They feel happy like the mindless ruler of the earth and like the infant. They will smile, when many say: "Bondage will be forgotten; emancipation is at hand!" Should one not smile at those who say: A gnat has swallowed down the ether and then spit it out again?

89. மலடிமைந்தனுந்தாணுவிற்புருடனும்வான்
மலர்முடிசூடி
யிலகுகந்தர்ப்பநகரிலேசுத்திகையிரசதம்வி
லைபேசிக்
கலகமாயினுரிடையினிற்கயிற்றராக்கடித்திரு
வருமாண்டா
ரலகையாயினுரெனும்விவகாரத்தையறிந்தவ
ன்மயங்கானே.
90. மாயையென்பதுபொய்யெனிலதுபெற்றவ
கையெலாம்பொய்யாமே.
தாயையன்றிமக்களுக்கொருபிறவியுஞ்சாதியு
ம்வேறுண்டோ
சேயசொர்க்கமுநரகமுநன்மையுந்தீமையும்
பாராமற்
றாயசத்துச்சித்தானந்தபூரணசொருபமாயிரு
ப்பாயே.
91. பங்கயாசனன்முதற்பலதேவரும்பாருளபெரி
யோருங்

89. There were the son of a barren woman and a pillar-man. They put on a wreath of etherflowers, and in the glittering town of the Gandarbas, discussing on the price of the conch-silver, began to quarrel. In the meanwhile a rope-serpent bit them; they both died and became demons. He who knows this story, is never alarmed.

90. If Mājā be a lie, all its offspring will also be a lie. Or is the nature and kind of the children different from their mothers? Disregarding heaven and hell, good and evil (as the offspring of Mājā), you will be converted into the perfect nature of Saścidānanda.

91. "Our lord! would it not be wrong to say: He who is sitting on the lotus (Brahma), and all the other gods, the great people on earth, the Ganges and the other sacred loca-

கங்கையாதிநாதீர்த்தமுந்தேசமுங்காலமும
 றைநாலு
 மங்கமாறுமந்திரங்களுந்தவங்களுமசத்திய
 மெனச்சொன்னு
 லெங்கனாயகனேயதனற்குற்றங்களில்லையோ
 மொழியீரே.

92. சொற்பனந்தனிற்கண்டதைப்பொய்யென்று
 சொல்வதுபிழையானு
 லற்பமாயையிற்றோன்றியசகங்கனையசத்தெ
 னல்பிழையாமே
 சொற்பனந்தனிற்கண்டதைப்பொய்யென்று
 சொல்லலாமெனின்மைந்தா
 வற்பமாயையிற்றோன்றியசகமெலாமசத்திய
 மெனலாமே.

93. பொய்யைமெய்யென்றமுடர்புண்ணியரென்
 றுபுராணங்கூப்பிடுமானுன்
 மெய்யைமெய்யென்றனானிக்குக்குற்றங்கள்
 விதித்தசாத்திரமுண்டோ
 பொய்யதேதெனினுமருபங்களாம்பூதமாகிய
 மாயை

lities, place, time, the four Vēdas, and the six sciences (auxiliary to them) are void of reality?"

92. If it be wrong to say that the vision in a dream is a lie, it will be also wrong to say that the universe, developed out of mean Mājā, is an untruth. But if one is allowed to call the vision in a dream a lie, my son! one is allowed also to call the universe, developed out of mean Mājā, an untruth.

93. The Purāṇas denominate such fools who take lie for truth, pious people. But is there any sacred book charging the wise — who call truth truth — with guilt? Now what is lie? Elementary Mājā, endowed with (different) names and shapes.

மெய்யதேதெனற்சச்சிதானந்தமாய்வியாபிக்
குமான்மாவே.

94. மாயையென்பதேதுடையராரெப்படிவந்தது
வருவானேன்
மாயையென்பதுபிரமத்தின்வேறெனின்வ
ஸ்துவுமிரண்டாமே
மாயையென்பதும்பிரமமுமொன்றெனின்வ
ஸ்துவும்பொய்யாமே
மாயையென்றமேகங்களுக்கொருசண்டமாரு
தகுருமூர்த்தி.

95. அதனையின்னதென்றுரைத்திடப்படாமையா
லவாச்சியவடிவாகு
மிதுதனக்குளதுடலியானுலகுமெய்யெனும்
வருடையோர்கள்
கதையிலாதபொய்வந்ததிப்படியென்றுகண்
டபேரிலைமைந்தா
விதனமாயையேன்வந்ததென்றுற்புத்திவிசார
மற்றதனாலே.

And what is truth? The Self that, in the shape of Saćcid-
ānanda, pervades (the universe).

94. "You who are a violent storm to the clouds of Mājā, my master! What is Mājā? Who is possessed of it? How did it come? and why? If what you call Mājā, differs from Brahma, we get two (supreme) beings, — and if both are one, the (absolute) being will be converted into a mere illusion."

95. As with regard to Mājā one cannot say: "It is of such a kind" it must exist in the shape of something unde-
finable. — They who say: "This is mine; the body is my
'I'; the world is a reality;" are the persons possessed of
it. — Nobody has seen, how that lie (Mājā) which has no
history, came on, my son! And if you ask, why sad Mājā

96. அருவமாகுமாயாவிவித்தைகள்வினையாடுமு
 ன்றெரியாவே.
 யுருவமாம் பலகந்தர்ப்பசேனையாயுதித்தபின்
 வெளியாகும்
 பிரமசத்திகளனந்தமாமதைக்கண்டுபிடித்திட
 ல்கூடாதே
 பரவுபூதங்கள் கண்டனுமானத்தாற்பலருக்கு
 ம்வெளியாமே.
97. காரியங்களுஞ்சத்தியாதாரமுங்காணுமற்றது
 மாயம்
 பாரினின்றமாயாயிஞ்சேனையும் பார்ப்பவர்
 கண்காணும்
 வீரியந்திகழ்வித்தையாயினசத்திவெளிப்படா
 ததுபோலப்
 பேரியற்பிரமத்துக்குமுலகுக்கும்பிறிதுசத்திக
 ளுண்டே.

ever came on, I answer: Because it is destitute of spiritual investigation.

96. The invisible powers of the juggler are unknown, before the play begins; but as soon as they step forth in the shape of the visible Gandarba-hosts, they become manifest. Thus also the energies of Brahma are infinite, and it is quite impossible, to seize them with the eye. But by looking at the extending elements, they become manifest even to many through inference.

97. The effects as well as the substratum of the operating energy are seen; the rest is hidden power. On earth the juggler as well as his hosts (engendered by magic) strike the eye of the spectators; but the magic power, that grand ability, is not manifest. So there are separate energies standing in the midst between the world and the lofty-natured Brahma.

98. Power is not any thing separate from its possessor.

98. சத்திசத்தனைத்தவிரவேறன் றுகாண்சத்தனா
மாயாவி
வித்தைகாட்டியவிந்திரசாலம்போய்வித்து
வானும்போலப்
புத்திமைந்தனேசத்திமாணுகியபூரணவான்
மாவின்
வஸ்துநிர்ணயஞ்சொன்னதிர்ஷ்டாந்தத்தின்
வழிகண்டுதெளிவாயே.
99. இல்லையாகியசத்தியையுண்டென்பதெப்படி
யெனக்கேட்கிற்
புல்லையாதியாமசேதனப்பொருளெலாம்பூத்
துக்காய்ப்பனபாராய்
நல்லையாமகனையதிலதிற்கிற்சத்திநடந்திடா
திருந்தக்காற்
ரெல்லையாய்வருஞ்சராசரவுயிர்க்கெலாஞ்ச
பாவங்கள்வேருமே.
100. கருப்பைமுட்டையுட்பறவைகள் பலநிறங்க
லந்தசித்திரம்பாரா

The power - endowed juggler remains in the character of artist, while the juggling tricks by which he has shown his art, vanish away. O my intelligent son! From this example you may easily see the true nature of the perfect spirit who is also power - endowed.

99. "How can the unreal Mājā be said to exist?" Answer: Look at the grass and the other irrational things, how they bloom and bear fruit. O my excellent son, if the power of spirit did not move therein, all the beings, moveable and immoveable, coming down from olden times, would undergo a change.

100. Look at the various - colored formations of the birds within the embryo-endowed eggs. If there were not that most precious directing power, the universe would soon re-

- யருப்பமாஞ்சத்திநியமமில்லாவிடிலரசிலா
 நகர்போலா
 நெருப்புநீர்களாங்கசப்புமேமதுரமாநீசனு
 மறையோதும்
 பொருப்புமேகமாங்கடலெலாமண்களாம்
 புவனமிப்படிபோமே.
101. ஆர்க்குங்காணவுமறியவும்படாதென்றும்
 வாச்சியவடிவென்றுஞ்
 சேர்க்குநாமருப்பயிர்வித்தென்றுஞ்செப்
 பியசிற்சத்தி
 பேர்க்குமாறெங்ஙன்பிரித்திடப்படாதெனி
 ற்பிரமபாவனையொன்றூப்
 பார்க்குமாறெங்ஙன்முத்தியாகுவதெங்ஙன்ப
 ரமசற்குருமூர்த்தி.
102. வாயுஸ்தம்பனஞ்சலஸ்தம்பனமணிமந்திர
 மருந்தாலே
 தேயுஸ்தம்பனஞ்செய்திடிலதிற்கிறந்தசத்தி
 களெங்கே

semble a town without a ruler. The fire would become water; bitter, sweet; even the Candāla would recite the Vēdas; the mount would transform itself into a cloud, the whole ocean into sand, and so the whole world (would change its nature).

101. What is the method of removing that power of spirit (Mājā) which, according to description, is neither seen nor known by any one, cannot be defined, and affords the seed to the plants of these things affected with name and shape? In case it cannot be severed, how is it possible to see but one, when viewing Brahma, and how may emancipation ever be brought about?

102. When wind, water, and fire, are stopped by amulets, magic formulas, and pharmaceutic means, where are their respective powers? As soon as you are converted into the

நீயச்சச்சிதானந்தமாய்வேறென்று நினைந்தி
டாதிருப்பாயேன்
மாயச்சத்திபோமீதன்றிமந்திரமறைகளிற்கா
ணோமே.

103. மேவுமண்ணிலவ்வியத்தமேவியத்தமாம்வி
வகரித்திடவேண்டி
ஒவிஒன்மண்ணைக்குடமென்பரக்குடநசிப்
பதுநாவாலே
பாவுநாமரூபங்களைமறந்துமண்பார்ப்பதே
பரமார்த்தஞ்
சீவபேதகற்பிதங்களைமறந்துநீசின்மயமா
வாயே.

104. பூரிக்குங்கனச்சச்சிதானந்தத்திற்பொய்சடந்
துயர்மூன்றுந்
தூரத்தாயினுந்தோன்றுபாழ்விபரிதந்துடை
ப்பதெப்படியென்றோ
னீரிற்றோன்றுந்தன்னிழறலைகீழதாய்நின்ற
லையினுநேராய்ப்

nature of that Saćcidānanda and think of nothing else, the power of Mājā is over. Another advice is not to be found in the Vēdas.

103. The undeveloped energy of the clay is developed (in the pitcher formed from it). In common life they will call that clay, pitcher. This is a mere phrase, and so is the "destruction of the pitcher". Whenever you forget the current names and shapes, and see (in a vessel formed from the clay) nothing but clay, then this is true reality. Forgetting the different Gīva-fictions, you will assume the shape of spirit.

104. "Although lie, matter, and sadness are far from the perfect and glorious Saćcidānanda, inane contrariety (Viparīta) will certainly emerge. How is it to be swept away?"

- பாரிற்றோன்றியதன்னைநோக்கிடிலந்தப்பா
 ழ்நிழல்பொய்யாமே.
105. ஞானங்காரணவறிவுகாண்காரியநாமரூபப்
 பேர்க
 ளானதெப்படியழிந்ததெப்படியெனவாய்கு
 தல்பலனன்றே
 மானமைந்தனேதிர்க்கசொர்ப்பனசகம்வந்
 ததும்பாராமற்
 போனதுநினையாமலுன்போதமாய்ப்பூரண
 மாயிருப்பாயே.
106. அசத்திலெம்மட்டுண்டம்மட்டும்பராமுக
 மாகினுயம்மட்டு
 நிசத்திலுள்விழிப்பார்வையாயிப்படிநிரந்த
 ரப்பழக்கத்தால்
 வசத்திலுன்மனநின்றசின்மாத்திரவடிவமா
 கின்மைந்தா
 கசத்ததேகத்திலிருக்கினுமானந்தக்கடல்வ
 டிவாவாயே.

Answer: The own shadow moves, the head below, in the mirror of the water; but look attentively at the real Self standing on the border, and that inane shadow will show itself as a lie.

105. Knowledge of the (supreme) cause is wisdom; but inquiring how the effects (of this cause) — the different names and shapes — arise and perish, is useless, my son! Without examining how the universe resembling a long dream originates, and without reflecting how it is destroyed, you will attain to perfection in self-knowledge.

106. As long as you converse with unreality, you are one whose face is turned in a wrong direction. But when you turn your look inward unto reality, and, subduing your mind through never ceasing practice, are converted into the shape

107. தானன்றிவேறென் றுமில்லாதபூரணச்ச்சி
 தானந்தகுணமா
 யூனின்றவுயிர் தோறுமொன்றோருமென்றால்
 தொக்கின்றபடிகண்டிலே
 னொன்றேசீவர்கள் சத்தானவகையொக்கு
 னானங்கள் வெளிகண்டதா
 மானந்தமவைபோலவெளியாகவுதியாதவ
 டைவேதுகுருநாதனே.
108. உருவங்களிரசங்கள் பரிசங்களொருபூவி
 லொன்றோருமென்றாலுமே
 கரணங்களோரொன்றினோரொன்றுதெரியுங்
 கணககன்றிவாராதுகா
 ணருமந்தச்சிதானந்தச்சபாவங்களான்மா
 வின்வடிவாகினும்
 பிரபஞ்சமயமாம்விருத்திபேதத்தினற்பேத
 ங்களாமைந்தனே.

of spirit, my son! you will assume the nature of the ocean of bliss, although abiding still in your miserable body.

107. If it is said: "All living creatures dwelling in bodies participate in the qualities of the perfect Saćcidānanda, besides which there is nothing else, and so are one with it;" I see not how this may be consistent. It is quite consistent that the self-conscious Ġīvas have a share in "reality"; also "spirituality" is evident, (with regard to them). But why does not blessedness as well (as reality and spirituality) clearly manifest itself?

108. Shape, taste, and touch combine in one flower; but each of these qualities manifests itself respectively only to one sense; there is no other way. Although the properties of that most precious Saćcidānanda constitute the essence of the Self, there will be differences on account of the different conditions of mental susceptibility in the created beings.

109. தாமதமிராசதஞ்சாத்துவிகழுக்குணத்தால்வ
 ரும்விருத்திமுன்று
 மாமவைகண்மூடமுங்கோரமுஞ்சாந்தமும
 பிதானமாகுமகனே
 யேமுறவிருக்கின்றசச்சிதானந்தங்களென்
 றென்றுமொன்றாகிலு
 நாமுரைக்கும்விருத்திப்பிரிவினாற்சொருப
 ஞானாதிபிரிவாகுமே.
110. சடமானமூடத்தருக்கல்லுமண்களிற்சத்தொ
 ன்றுமேதோன்றுமால்
 விடமானகாமாதிகோரத்திலானந்தம்வினை
 யாதுமற்றவைகளாந்
 திடமானவொழிவாதிசாந்தத்திலேசச்சிதான
 ந்தமுன்றும்வெளியா
 மடமானமூடங்கள் கோரங்கள்விடுசாந்தம
 னமாகிலானந்தமே.

109. There are three conditions of mental susceptibility originating from Sattvaguna, Raḡoguna, and Tamōguna. Stupor, passion, and tranquillity are their names, my son! The properties of the delightful Sat, Ācit, Ānanda are for ever one (in the supreme being); but, in consequence of the before-mentioned different conditions, the absolute substance divides into spirituality etc, (reality and blessedness).

110. Only "reality" appears in "tree, stone, earth" — as in things affected with the stupor of matter. In the condition of concupiscence and other poisonous passions, blessedness cannot thrive; but the two other properties are found. All the three: reality, spirituality, and blessedness, manifest themselves in the state of tranquillity abounding in perfect repose and the like. Whereever a tranquil mind renounces dull stupor and passion, blessedness will be found.

111. "You who descended into this world, my lord! I am

111. இகமானகுருநாதனே சச்சிதானந்தமெனுமி
 லக்கணமறிகிலே
 நகலாதசத்தாவதேதுசித்தாவதேதானந்த
 மேதென்றிடின
 மிகுகாலமூன்றுங்கெடாதிருப்பதுசத்துவே
 றுபாடறிதல்சித்தா
 மகிழ்காமநுகர்போதுசுகமாகுமனுபூதிவா
 ழ்வென்பதானந்தமே.
112. நாசச்சரீரத்திருக்குஞ்சரீரிதனைநால்வேதமா
 வாக்கிய
 நீசச்சிதானந்தமென்றிடினுமாசிரியர்நீபிர
 மமாகுமெனினு
 மாசற்றசச்சிதானந்தநானென்னவிவன்மன்
 னுமனுபவமெங்ஙனே
 கோசப்புரங்கனையிடித்துத்தகர்த்தமதகுஞ்சர
 க்குருநாதனே.

ignorant of the properties of Saććidānanda. What is the never-ceasing Sat? What is Ćit? What Ānanda?" To this your question I answer: That which never perishes within the three times, is Sat; that which perceives the difference (between spirit and body etc.), is Ćit; and the pleasure of self-experience affording a satisfaction as at the enjoyment of a very dear wish, is Ānanda.

112. "The Mahāvākya of the four Vēdas ('Hoc tu es!') says to the inhabitant of the perishing body: Thou art Saććidānanda! The teacher declares: Thou art Brahma! May be. But of what kind is the lasting experience of him who says: I am the spotless Saććidānanda. Tell me this, you who, like an elephant in rut, have pulled and broken down the habitations of the Kōśas, — my teacher and my lord!"

113. If the actions performed in a previous life procreate the body, it necessarily follows that He existed in the

113. சென் மாந்தரஞ்செய்தவினைகளுடறருமெனி
 ற்செல்காலமிவனுண்டலோ
 கன் மானுபவநரகசொர்க்கமெனில்வருகின்
 றகாலத்துமிவனுண்டலோ
 வுன்மாதயாதனுவடல்கடவுளுடன்மனுட
 வுடன்மாறிமாறியழியுந்
 தன்மாயவுடல்கெடினுமிவனிருப்பதுகொ
 ண்டுசத்தென்பதொக்குமகனே.
114. இருளாகமுஞ்சுழுத்தியிலிராத்திரியிலிரவிசு
 டரற்றபொழுது
 மருளாமலிருளையும்பொருளையுந்தெரிகின்ற
 வகைகொண்டுசித்தாகுமே
 பெருவாழ்வுமிக்கதானேதன்னிடத்தினிற்
 பேராதபிரியமதனா
 லருகாதபிரியஞ்சுகத்தில்வருமாதலாலானந்
 தமாமைந்தனே.
115. அன்னபானாதிசுகசாதனமதாயாலார்க்கு
 ம்வெகுபிரியமாகு

past; and if heaven and hell reward the works (done in this world), He must exist also in the future. Your dull and tormented body alternatively assumes divine and human shapes, and perishes. Now let your illusive body die away, — He will last, and therefore it is quite consistent to say: He is Sat.

114. In the profound sleep covering with darkness as well as in the night, while there is no sunlight at all, He perceives both darkness and objects, and so he must be Cit. Because the most happy Self finds a never-ceasing pleasure in the Self, this never-failing pleasure turns into bliss, my son! Therefore He is also Ānanda.

115. Eating and drinking are means of enjoyment, and therefore dear to all. But taking, in a similar manner, the Self for a means of enjoyment, is without any foundation. If

மின்னவாருன்மாவுமானந்தசாதனமெனக்
 கருதல்பொருளல்லவே
 சொன்னவான்மாவையொருசுகசாதனங்க
 ளொடுசொல்லுவாயாகின்மகனே
 யுன்னதானந்தம்வேரேவனுபவிப்பதாழு
 பயவான்மாவுமுளவோ.

116. விடயசுகமதில்வருதல்பிரியமாத்திரமாரும்
 வெகுபிரியமான்மாவிலாம்
 விடயசுகம்வருபிரியமாறிவருமான்மாவில்
 வெகுபிரியமாருதுகாண்
 விடயசுகம்விடலுமாங்கொளலுமாமான்மா
 வைவிடுவதெவர்கொள்வதெவர்பார்
 விடயசுகபோகங்கள்விடுமவனையவனூல்வி
 டப்படாதொருநாளுமே.

117. வேகின்றகோபங்களாலென்னைநான்கொன்
 றுவிடுகிறேனென்றுசிலபேர்
 சாகின்றபடியினுற்றன்னையேதான்கொன்று
 சாவனெனல்சங்கையலவே

you reckon the Self among the means of the one (incomparable) enjoyment, — well, is your bliss something separate (from your Self)? Have you perhaps a second Self that enjoys?

116. The pleasure originating from the delight in objects, is moderate; great is the pleasure in the Self. The pleasure originating from the delight in objects, is of a shifting nature; not so the great pleasure in the Self. The delight in objects is abandoned and resumed. But who ever abandons and then resumes his own Self? He who abandons the enjoyment of pleasure in objects, will never be abandoned by Him (the Self).

117. Because there are some who, in glowing wrath, declare, "I will kill myself!" — and so die, people say, "He will

- தேகந்தனைக்கொல்லுமவனாவிடப்பட்ட
தேகமவனல்லன்மகனே
யாகந்தனிற்கோபமலதுதனையொருநாளுமா
ன்மாவெறுப்பதினையே.
118. தாகப்படும்பொருளிலும்மகன்பிரியமாந்த
னயனிலுமுடல்பிரியமா
மாகத்திலும்பிரியமிந்திரியமாங்கரணமதனி
லும்பிரியமுயிரா
மேகப்பிராணனிலும்வெகுபிரியமான்மா
விலிந்தவான்மாமுக்கிய
முகத்தினுற்கொளவுணமித்தைகர்த்தாமுன்று
மொன்றினுன்றதிகமகனே.
119. கெடலானபொழுதிவன்காணிக்குமகனான
கொணவான்மாமுக்கியம்
விடலாதவுடலம்பரிக்குநாளுடலானமித்தை
யான்மாமுக்கியந்

kill himself." But this is quite wrong. He is not the body, given up by him who killed the body, — my son! The Self abhors (in such cases) only the body, never the (real) Self.

118. The pleasure of the father in his son is greater than that in his goods, after which people are thirsting. The pleasure in one's own body is greater than that in the son. The pleasure in the senses (organs and faculties) is greater than that in the body. The pleasure in (the breath of) life is greater than in those instruments (senses, organs, faculties). The pleasure in the Self is greater than in the unique breath (of life). Now this Self is the important one. But, upon close examination, the three (inferior) Selves, the secondary one, the seeming one, and the acting one, surpass one another in dignity.

119. At the time of decease, the secondary Self, the son, is of importance with regard to property. As to the time, the

திடமானநன்மைகதிவேண்டி னாற்கார்த்த னாஞ்
 சீவவான் மா முக்கியஞ்
 சடமாயுமுத்தியினின் ஞானவான் மாவான
 தானேமகா முக்கியம்.

120. புலியுமனு கூலமெனிலிட்ட மாம்பகைசெயி
 ந்புதல்வனெனிலும் வெறுப்பா
 முலகிலிருவகையுமல்லாத புல்லாதியிலுதாசீ
 னமா மாதலான்
 மலினமறுசின்மயன்பல்வகையுமிப்படிமகி
 முச்சியில்விருப்பமிகழா
 னலகிலானந்தவடிவாகுமுன் சொருபத்தை
 யாராய்ந்துபார்மைந்தனே.

121. மானஞ்சிறந்தகுருநாதனே யானந்தவகைக
 ளெத்தனையென்னிலோ

inhering body is taken care of, the seeming Self, the body, is of importance. But in case, you wish for the secure and beautiful beatitude, the acting Self, the sentient soul, is of importance. Now as to the time of emancipation, when all matter dies away, that Self which constitutes the soul of wisdom, is of absolute importance.

120. When a tiger shows kindness unto you, he will become your friend; when somebody inflicts harm on you, although he were your son, you abhor him. (Only) towards grass, and similar objects doing neither harm nor good, you are indifferent. Even he, therefore, who has assumed the shape of the spotless spirit, in the midst of his spiritual pleasure, does not always repudiate inclination. You ought closely to inquire into the absolute being, before you are converted into the shape of immeasurable bliss.

121. "Most honored teacher and lord! How many kinds of pleasure are there?" To this your question I answer: "Delight in Brahma", abounding in wisdom, "conscious de-

- ஞானந்திகழ்ந்தபிரமானந்தம்வாசனாந்தம்
 விடயானந்தமென்
 ஞானந்தமுன் றுவிதமெட்டுவகையென்பர்சி
 லரவ்வைந்துமிதிஸடக்கம்
 யானந்தவகைசொலக்கேண்மைந்தனையெ
 ட்டுமிஃதின்னதின்னதெனவே.
122. போகத்தில்வருசுகம்விடயசுகநித்திரைப்
 போதுளதுபிரமசுகமா
 மோகத்தனந்தலிற்சுகம்வாசனைச்சுகமுழுப்
 பிரியமான்மசுகமாம்
 யோகத்திலுளதுமுக்கியசுகமுதாசீனமுற்றச
 கநிசசுகமதா
 மேகத்தைநோக்கலத்துவிதசுகம்வாக்கிய
 மெழுந்தசுகஞானசுகமே.
123. இவ்வாறுரைசெய்தசுகபேதங்களினியல்பா
 மவைசொலமகனேகே

light” and “objective delight”, these three kinds. Some enumerate even eight. But the five other kinds are already included. I will now describe the nature of the eight kinds; hear me, my son!

122. The pleasure in enjoyment is “objective delight”. The “delight in Brahma” arises at the time of (profound) sleep. When the confusion (of the dream) gives way, “conscious delight” is at hand. Thorough-delight is “delight in Self”. That which arises in contemplation, they call “paramount-delight”. The pleasure connected with perfect equability, is “natural delight”. Seeing (all ās) one they denominate “non-dualistic delight”, and the pleasure emanating from the word (of the teacher and the scripture?) is “intellectual delight”.

123. Now hear me, my son! more accurately characterize the different kinds of delight I have thus mentioned. At the

ளொவ்வாநனவினிலுழல்வானிடர்கெடவு
 றங்குஞ்சயனத்திலுறுநேரஞ்
 செவ்வாமனமகமுகமாமதிலொளிர்சித்தின்
 சுகநிழல்சேருங்கா
 னவ்வாறிவனுளமகிழ்வாமனுபவமதுதா
 ன்விடயசுகானந்தம்

124. ஈனந்தருசுகவிடயந்திரிபுடியிடராமெனமன
 மசையாமற்
 சேனந்தனதுகுலாயந்தனில்விழுசெயல்
 போனித்திரைசெறிசீவன்
 ருனந்தமில்பரனுடனென்றுவனெருதனைய
 ல்லதுபிறநினையாம
 லானந்தம்மயமாவன்சுகமிகுமதுதானுயர்பி
 ரமானந்தம்.

125. தூங்குஞ்சுகமதுபிரமச்சுகமெனல்சுருதிப்
 பொருள்விழிதுயில்வோர்க

time, when you repose on your couch, the excellent Manas will be turned inward, so that all the sorrow of him who was whirled about in the harsh time of waking, must perish. A ray of bliss from the shining Spirit will fall into the Manas. Then the heart of such one will become all delight. Now this experience is the "objective delight".

124. The imperfect objective pleasure is still connected with the misery of the three categories (of "knower, object of knowledge, and knowledge"). Therefore the sleepful Ġīva, without any wavering of Manas, unites with the endless Brahma, — like the hawk which rapidly rushes down into his own nest. Thinking of the one Self, and of nothing else besides, he assumes the shape of bliss. Now this condition full of pleasure, is the elevated "delight in Brahma".

125. Calling this sleeping-pleasure Brahma-pleasure, is the meaning of revelation. There are some waking-sleepers

டாங்குமலரணைநன்றாகச்சிலர்சம்பாதிப்ப

துதானசுகந்

தீங்குநன்மையுமாண்பெண்முறைமையுந்தெ

ரியாதமளிசெய்பொழுதேபோ

லாங்குள்வெளிகளும்றியாவனுபவமதனால

துபிரமானந்தம்.

126. உதவும்புவியினிலொருவன்னனுபவமொ

ருவன்மனதினிலுதியாதே

மதியுங்கெடுகிறதுயில்கொண்டானந்தமயன

ன்றோசுகமுறுகின்ற

னிதுவிஞ்ஞானமயனஞ்சிந்தையினினைவா

ய்வந்திடுமெனல்கண்டேன்

சுதைவிண்ணோர்புகழ்குருவேநீரிதுசொல்லீ

ர்சகலமும்வல்லீரே.

127. நெய்யும்வெண்ணெயுமிருபேர்களுமறிநினை

விற்பிரிவறிவினிலில்லை

who acquire a beautiful flower-couch-on which they repose. This is the pleasure of a "firm position". On account of the internal experience, quite ignorant of the difference between good and evil, man and woman and — as when asleep — unconscious of within and without, this condition of mind is denominated "Brahma-pleasure".

126. (The pupil said:) "The (inner) experience of one who occupies this salutary station, never enters the mind of any one else, and he who enjoys the bliss, receives it in unconscious sleep. Now I am well aware of some people saying that this (inner experience) enters the discriminating mind by the way of reminiscence. But you ought to explain it unto me, my teacher praised even by the ambrosian gods!"

127. The two terms "ghee" and "butter" differ only in the abstraction of thought, not in (concrete) knowledge (by taste). The spirit-shaped "Intelligens", connected with the

செய்யுந்நனவினிலிறுகும்மனதொடுசேருஞ்
 சின்மயவிஞ்ஞானன்
 நையுந்துயர்மனநழுவும்பொழுதுணர்ஞான
 ச்சுகமுணுமானந்தன்
 பெய்யுந்துளிகளுநீருங்குளமொடுபாரும்
 போலிவர்பிரிவன்றே.

128. ஒன்றாகியபிரமானந்தன்சுகமொழிவானேன்
 வெளிவருவானே
 னென்றான்முன்செய்தகருமம்வெளியினிலி
 முக்குஞ்சுமுத்திவிட்டெழுந்தோனு
 நன்றாயினசுகமகலான்வெளியிலுநடவான்
 மறதியும்பெறமாட்டா
 னன்றாமெனவிருந்துறங்குஞ்சிலகன்மமது
 வேவாசனையான்ந்தம்.

129. அந்தக்கணமுடலகமென்றிடர்களிலலைந்தே
 சுகந்தனைமறந்தேபோ

Manas which consolidates in the busy state of waking, — and the “Gaudens”, enjoying the bliss of knowledge which is experienced, when the sorrowful Manas sinks down —, are, like the falling drop and the water, the tank and the (encompassing) bank, by no means separate from each other.

128. “Why is it that the pleasure of him who delights in the one Brahma, again ceases? Why should he come out (of his ecstasy) again?” Answer. The works, previously performed, pull him out. But even after having abandoned the sleep, he clings to the salutary bliss (just experienced). He neither comes entirely out (of ecstasy), nor does he obtain (perfect) oblivion. A certain amount of activity, while dreaming in a state of “yes and of no”, — this is the “conscious delight”.

129. But then suddenly again he strays about in the misery arising from the fancy: my body is my “I”, — and the

முந்தைச்செயும்வினைசுகதுக்கந்தருமோனந்
 தருநடுவடிவேகா
 னெந்தப்புருடனுமொருசிந்தையுமறவிருந்
 தேனெனலனுபவமாகு
 மிந்தப்படிதனுதாசினச்சுகமிதுவேநிசமெ
 னுமானந்தம்.

130. நிசமானதுமுக்கிமமோகுடத்துளநீரன்றோ
 வெளியீரந்தான்
 வசமாமகங்கரமறைந்தானிசமதுபடிந்தான்
 முக்கியவகையாகுந்
 திசையார்திரிசயமறியாதேதுயில்செறியாதே
 யுடற்றிபோலே
 யசையாதேமதிசமமாகியநிலையதுதான்முக்
 கியவானந்தம்.

131. மனுடன்மனுடகந்தருவன்றேவகந்தருவன்
 பிதிர்பிறவித்தேவன்

(before experienced) bliss is forgotten. The actions, performed in a previous life, produce sorrow and pleasure. But the silence (of the soul) engenders equability of mind. Then steps in that experience which enables you to say: "I was without any sentient soul, without any thought", and so the pleasure of self-indifference is brought about. Now this is what we call "natural delight".

130. "Is this natural delight perhaps synonymous with paramount delight?" (Certainly): the water in the pitcher is the same as the water without. When the subjected Ahankāra hides itself, and the own nature settles, paramount delight arises. That condition of mind in which you ignore the visible things within the four quarters, and in which, without being oppressed by sleep, the body, like a pillar, remains without motion, and the spirit is equably gathered, we call "paramount delight".

றனுடன் கருமசுரன்சுரனிந்திரஞ்சான் பிரசா
பதியானேன்
கனவிராட்டனிரணியகருப்பன்கருதுமிப்ப
தினொருபேரின்
பினவானந்தங்கணுரையாம்பிரளயவெள்ள
க்கடல்பிரமானந்தம்.

132. எவனாகிலுமிந்தத்தூரியாதீதத்திலேழாம்பூமி
யிலிருந்தானே
லவனாதன்சுகன்சிவன்மாலயன்முதலறி
வோரனுபவசுகபோதம்
விவகாரதிர்சியமிதுவேயனுபவமெனமுன்
சொல்லியவிவகாரி
யுவமானமுமறிமகனேயவனடியுதிரும்பொ
டிகளென்முடிமேலே.

133. இந்தவாறெந்துசுகஞ்சொல்லினோம்வித்தை
சுகமினிமேற்சொல்வோ

131. There is the human being, the Gandārba who formerly was a human being, the Gandārba who later became a god, the Pitri, the god born (at the beginning of a Kalpa) the god who has attained this rank by ceremonial works, the god (like Jama), Indra, the (heavenly) teacher (Vṛhaspati), Praḡāpati (progenitor generis humanis, Brahmā), the honored Virāḡ, and Hiraṇjagarbā. The partial pleasures of these eleven will be changed into foam on the ocean of the last flood — in the Brahma-pleasure.

132. Whosoever perseveres in Turījātīta, on the seventh station (V. 151), will be converted into the self-knowledge-rejoicing spirit of Nārada, Śuka, Śiva, Viṣṇu, Brahmā, and the other Rishis. Now you ought to understand, my son, the similitude of the “actor”, by recognizing the object of activity in self-knowledge. The dust, falling down from the feet of such a one, upon my head!

- முந்தைமாயையுஞ்சச்சிதானந்தப்பொருளு
 மேமொழியும்போதி
 லந்தமாமத்துவிதசுகமான் மசுகமிரண்டுமங்
 கேசொன்னோந்
 தொந்தமாற்றியமகனேயின்னமுனக்கைய
 முண்டேற்சொல்லுவாயே.
134. குகன்றனையுமெனையுமலகினையுமீன்றளித்த
 ருளுங்குருவேகேளீர்
 புகன்றசச்சிதானந்தப்பதங்கடனித்தனியா
 யேபொருள்வேரூனா
 லுகண்டமனமுறைப்பதெங்ஙன்பரியாயப
 தங்களைப்போலுறவுங்கானே
 னகண்டமாயொருசுவையாய்த்தேனீக்கூட்
 டியமதுவாவறிவிப்பீரே.
135. குளிரிளகல்வெண்மையென்றபதங்களினா
 னீர்மூன்றுகூருயிற்றே

133. Thus we have spoken of five kinds of delight. We shall speak hereafter of the "intellectual delight." Treating of Mājā and Saćcidānanda, we spoke at the same time both of the non-dualistic delight, — the end (of the Vēdas) — and of the delight in Self. You who have removed every duality, my son! if you have still another doubt, speak out!

134. "You who have called into existence me, Kārtikēja and all the world, — my teacher! If each of the three terms "Sat, Ćit, Ānanda" has a different meaning, how then may the leaping Manas ever attain to stability? Like the successive order of synonymes, I cannot see here even any kindred. You ought to show it unto me as one undivided, in itself equal substance, as one bee-gathered sweet mass."

135. Does water, through the three terms "cool, humid, and white" divide into three? Or does fire, through the three terms "lucid, hot, and red" divide into three? The Vēdas

வொளிதவனஞ்செம்மையென்றபதங்களா
 லக்கினியுமொருமுன்றாமோ
 வெளிமுதலாஞ்சகமசத்துமுடமிடரெனப்பி
 ரித்துவிலக்கிவேத
 மெளிதறியமுரண்மொழிந்தசத்தாதியெனும்
 பிரமமேகந்தானே.

136. நித்தியம்பூரணமேகம்பரமார்த்தம்பரப்பிர
 மநிதானஞ்சாந்தஞ்
 சத்தியங்கேவலந்துரியஞ்சமந்திருக்குக்கூட
 ஸ்தன்சாட்சிபோதஞ்
 சுத்தமிலக்கியஞ்சனாதனஞ்சீவன்றத்துவம்வி
 ண்சோதியான்மா
 முத்தம்விபுகுக்குமமென்றிவ்வண்ணம்விதி
 குணங்கண்மொழியும்வேதம்.

137. அசலநிரஞ்சனமமிர்தம்பிரமேயம்விமல
 ம்வசனாதீத
 மசடமனாமயமசங்கமதுலநிரந்தரமனனுநி
 ருபாகண்ட

which through the three terms "Unreality, (elementary) stupor, and sadness" divide the ether-headed world (into three), and so remove it, denominate, for the sake of facilitating the understanding, the Brahma, by way of contradistinction (as "reality, spirituality, and blessedness"). It is nevertheless only one substance.

136. The scriptures mention the following and similar positive attributes : Duration, plenitude, singleness, supreme substance, supreme Brahma, treasure, tranquillity, truth, entireness, absolute nature, equanimity, intelligence, Kūṭastā, witness, knowledge, purity, aim (of the Vēdas), eternity, life, reality, ether, lustre, Self, emancipation, pervader, subtleness.

137. But there are also a great many negative attributes, as "Immoveable, untroubled, immortal, insearchable, spot-

மசமனந்தமவினாசிநிர்க்குணநிஷ்களநிரவ
யமனாதி
யசரீரமவிகாரமத்துவிதமெனவிலக்குமனே
கமுண்டே.

138. இன்னவகைவிதிவிலக்குக்குணங்கண்ணுச்
சேர்ந்தொருமித்தெல்லாங்கூடிச்
சொன்னபொருளொன்றன்றியிரண்டில்லை
யொருபொருளைச்சொல்லுஞ்சொற்கள்
பின்னபதமாமதஞ்சத்தாதிகுணப்பொரு
ளாம்பிரமமேக
மன்னபொருளொருமையறிந்தகண்டபரிபூ
ரணமாயாவாய்நீயே.

139. நிர்க்குணவஸ்துவின் குணங்களுரைப்பது
தாய்மலடியெனனிகரென்னுதே
சற்குணனேவஸ்துநிலையுரையாமலறியவல்
வசதுரருண்டோ

less, ineffable, immaterial, painless, unmixed, weightless, free from interstice, without atoms, shapeless, undivided, not born, endless, free from destruction, unbound by place, — without member, beginning, body, change, and duality.”

138. The substance which, by well combining such positive and negative attributes, has been denoted, is only one; there is no duality. The words which express one single being, are only separate terms; but the being to which reality and the other qualities are attributed, is the only Brahma. Recognizing the oneness of this being, you will attain to undivided all-perfection.

139. Do not say: “Attributing qualities to the being, void of qualities, is equivalent to saying — a sterile mother”. My most glorious pupil! Are there any so perfectly clever, as to understand the true nature of Brahma, without being told? The qualities, mentioned by the excellent Vēdas to the end

நற்குணவேதங்களிந்தச்சீவன்முத்திபெறப்பி
 ரமஞானந்தோன்றச்
 சொற்குணங்கள்பிரமத்திண்குணங்களல்லபி
 ரமமாஞ்சொருபந்தானே.

140. மோகவிருள்கெடக்கோடியருணனெனவரு
 குருவேமொழியக்கேள்
 ரேகபரிபூரணமாமென்சொருபமென்னுள
 த்திலிறுகும்வண்ண
 மாகமங்கள்சொன்னபடியென்னையகண்டா
 ர்த்தமாவறிந்தேனையா
 யுகமுமொத்திடவுரைத்தாற்பசுமரத்திலாணி
 போலுறைக்குநெஞ்சே.

141. சத்தேசித்தாகுமயலெனிலசத்தாமசத்தானுற்
 சாட்சியெங்கே
 சித்தேசத்தாகுமயலெனிற்சடமாஞ்சடங்க
 ளுக்குத்திதியுமில்லை

that, for the sake of obtaining the emancipation of this life, the knowledge of Brahma may be brought about, are by no means qualities of Brahma, but the very substance of Brahma itself.

140. "You who came like myriads of suns to destroy the darkness of mental bewilderment, — my teacher! Hear me, I have, according to the word of holy writ, recognized myself as the one undivided substance in such manner that my real nature, which is the one all-perfect being, has consolidated within me. Now if you explain it unto me according to the method of philosophical deduction, my heart will be perfectly fixed, — like a nail in green wood."

141. Sat is Īit; if the latter were foreign to the former, it would be unreal, and if so, where would be the (unchangeable) Sākṣin? — Īit is Sat; if the latter were foreign to the former, it would be matter, and then, where would be the

யொத்தேதோன்றியசத்துஞ்சித்துநல்லசுக
 மாகுமுகத்துக்கோர்
 வித்தேயன்னியமாகிற்சடமசத்தாஞ்சகா னு
 பவம்வினைந்திடாதே.

142. வீயாதசத்துமுன்னம்விளங்குவதுதன்னு
 லோவேறென்றாலோ
 வாயால்வேறெனிலதுவுமசத்தோசத்தோவ
 சத்தேன்மலடிமைந்தன்
 பேயாகாரியஞ்செயுமோவசத்தெனவிப்படி
 யதையும்பிரித்துச்சொன்னு
 லோயாதவவத்தையாங்குதர்க்கவிகற்பங்களை
 விட்டொழிந்திடாயே.
143. சுருதியுத்தியொத்ததுபோலனுபவமுங்கேள்
 சுழுத்திச்சுகவானந்த
 மிருதிவடிவாதலிலவ்வானந்தமேயறிவாம்
 வேறங்கில்லைக்

preserving power to dull matter? The Sat and the Ātman, appearing in full harmony, are Ānanda. In philosophical consideration there is only one (original) seed (cause); otherwise, it would be material and unreal, and the experience of bliss would never grow up.

142. Is it through itself or through something else, that the imperishable Sat shines forth (as Ātman)? If you say "through something else", I ask, is this Sat or not? If not, — you foolish man! — can the son of the sterile woman perform any kind of action? — But should you declare that this very action is (entirely) destitute of reality, it will result into a never ending state (i. e. cycle of births). Avoid the contradictions of sophistry!

143. Revelation and philosophical deduction agree; now hear also experience! The pleasure, (felt) in the profound sleep, is affected with recollection, and so surely is of an intel-

கருதுபிரஸயஞ்சுழுத்தியிரண்டி லுநீயிருந்தி
 ருளைக்காண்கின்றயே
 யிருதயத்திப்படிநோக்கியேகபரிபூரணமாயி
 ருந்திடாயே.

144. பலகலையுமுணர்ந்தகுருமொழிந்தபடியிவனு
 மனுபவம்விடாமற்
 பலமலரின்மதுப்போலச்சச்சிதானந்தமொ
 ன்றும்பரமார்த்தத்தைப்
 பலபொழுதுங்கண்மூடிச்சமாதியிருந்தான்
 விழித்துப்பார்த்தபோது
 பலவடிவாஞ்சராசரசித்திரங்களெல்லாந்
 தோன்றுமொருபடமானானே.
145. இதயமொத்தசற்குருவேநமக்கிதுவேவினோ
 தமன்றியினிவேறுண்டோ
 வதையுரைத்துமதைநினைத்துமிருப்பதன்
 ரோஞானிகளுக்கானநீதி

lectual character; there is nothing else (able to recollect). At the time of the final flood as well as during the profound sleep you remain, and remaining perceive the darkness (of vacuity). Now giving yourself up to this intuition, be converted into the one all-perfect being!

144. According to the word of the teacher, well versed in many sciences, the pupil, following up his inmost experience, shut his eyes for a long while, and steadfastly contemplated that supreme being in which, like the honey from many flowers, reality, intellectuality, and blessedness are united. Now when he looked up (with the eye of his spirit) he was converted into that one cloth (i. e. Brahma), on which the various pictures of both the moveable and immoveable things appear.

145. "O my teacher whose spirit is quite harmonious! My present question is a mere pastime; what could it be else?

- முதலுரைத்ததுரியாதீதமுமேழாம்பூமியுமுக்
கியமாமென்ற
பதமுமதின்வகையுமெனக்கெளிதாகத்தெ
ளியும்வண்ணம்பணித்திடரே.
146. வினவுமிடத்தஞ்ஞானபூமிகளேழ்ஞானபூமி
களேழென்பா
ரினியவற்றுளஞ்ஞானபூமிகளேழையுமுந்தி
யியம்பக்கேளாய்
தனிவித்துசாக்கிரஞ்சாக்கிரமகாசாக்கிரஞ்சா
க்கிரத்தைச்சார்ந்த
கனவுகளுக்கனவுசாக்கிரஞ்சுழுத்தியென்றெ
ழுபேர்கணித்தார்மேலோர்.
147. முந்தவகண்டத்தெழுமோரறிவுமாத்திரமது
தான்முதல்வித்தாரு
மிந்தவறிவிற்பண்டில்லாவகந்தைமுனைபோ
லாமிதுநனுவாம்

Speaking and thinking of this (Brahma) is the proper character of the wise; is it not? The before-mentioned Turjā-tīta, the seventh station of wisdom, that step which is called the highest, and the nature of it, graciously explain unto me in such manner that it may be easily understood."

146. If you want to know this, — the superior-minded mention seven stations of ignorance, and just as many of wisdom. First hear me explain the seven stations of ignorance. They give the following seven names: 1) Waking of the single seed (i. e. of the being in which, as in its cause, all was, at the beginning, comprehended); 2) Waking; 3) Great-waking; 4) Waking-sleep; 5) Sleep; 6) Sleep-waking; 7) Profound sleep.

147. The sole knowledge, originally rising within the undivided being, is "Waking of the (original) seed (cause)". Egotism (the abstract "Ego") which was not before, germi-

வந்துவந்துபிறவிதொறுமகமமதைவளரும
 துமகாநனுவா
 நந்துமகங்கொடுநனவின்மனோராச்சியஞ்
 செயலேநனாக்கனாவே.

148. உண்டுறங்கிமனோராச்சியஞ்செயல்சொர்ப்ப
 நமெனும்பேருடையதாகும்
 பண்டுநனாக்கண்டுமறந்ததைமீண்டுநினைப்ப
 துசொர்ப்பனநனாவாம்
 மண்டுமிருண்முடுவதுசமுத்தியாமஞ்ஞான
 வகைகள்சொன்னோம்
 விண்டுநிறைமுத்திதருஞானபூமிகளேழும்வி
 ளம்பக்கேளாய்.

149. புலவர்புகழ்முதற்பூமிசுபேச்சைவிசாரணையி
 ரண்டாம்பூமியாகு
 நலதனுமானசிமூன்றும்பூமிசத்துவாபத்தி
 நாலாம்பூமி

nates, like a shoot, out of that knowledge: this is (simple) "Waking". Then gradually, through all births, the passion of "I and mine!" grows up; this is "Great-waking". Now, in the state of waking, the Manas rules and sways through the perishable "I"; this is "Waking-sleep".

148. Eating and sleeping, and so giving one's self up to fancies they call "Sleeping". Seeing, forgetting and then again remembering it, in the state of waking, is "Sleep-waking". Being wrapt up in thick darkness represents "Profound sleep". Hitherto I have explained the different kinds of darkness; now here we also enlarge upon the seven stations of wisdom granting, when fully developed, perfect emancipation.

149. The first station, praised by the learned, is wish for purity, the second inquiry, the third laudable restraint of mind, the fourth attachment to reality, the fifth renunciation,

சொலுமசம்சத்திப்பேரும்பதார்த்தாபாவ
 னேப்பேருந்துரியப்பேரு
 மலினமறுமகனையைந்தாறேழுபூமிகளாவ
 குத்தார்மேலோர்.

150. தூர்ச்சங்கநிவிர்த்திவந்துசிவஞானம்விரும்பு
 வதுசுபேச்சையாகு
 நற்சங்கமொழிவினவிஞானநூல்பழகல்வி
 சாரணையாநம்பி
 முற்சங்கவேஷணைகள்விடறனுமானசியிந்த
 மூன்றினாலுஞ்
 சற்சங்கமனதிலுண்மையறிவுதித்தல்சத்து
 வபத்தித்தானே.

151. தத்துவத்தின்மனமுறைத்துமித்தையெலாம
 றத்தலசம்சத்தியாகு
 மத்துவிதானந்தம்வருந்திரிபுடிபோம்பதார்
 த்தாபாவனையதாகும்
 வஸ்துநிலையிருந்தபடியிருந்தமவுனசுபாவ
 ந்துரியமாகு

the sixth the state of not minding word and thing, and the seventh Turīja. Thus the superior-minded have divided the stations of wisdom, my spotless son!

150. Abandoning bad company, and longing for saving knowledge is "wish for purity"; asking about that which is spoken by good company, and studying the works of wisdom "inquiry"; faithfully giving up all the desires of the former company "restraint of mind". Now when, through these three, knowledge of truth is engendered in the mind formed in good company, we call this "attachment to reality".

151. Establishing the Manas within the truth, and forgetting all illusion, is "renunciation". Now the "non-dualistic pleasure" stepping forth, the three categories (of "knower, knowledge, and object of knowledge") recede. This is "for-

மித்துரியபூமியைமுன்னுரியாதீதப்பதமென்
றதுவுங்கேளாய்.

152. முற்புவிமுன்றினுமூலகந்தோன்றுதலாற்சாக்
கிரமாம்மூன்றற்கப்பாற்
சொர்ப்பனமாமதுவுமெள்ளநழுவுமஞ்சாம்
பூமியேசுமுத்தியாகு
மற்புதமாஞ்சவானுபவமிகுமாரும்புவிதூரி
யமதற்கப்பாலோர்
கற்பனையிலாதவிடமதீதமென்றுமவுனமாக்
காட்டும்வேதம்.

153. தூரியநிலந்தனிற்றுரியாதீதமெனின்மயக்க
மென்றுசுருதிமேலோ
ரரியதொருவிதேகமுத்தியதீதமென்பாரதுக
ணக்கிலாரும்பூமி
மருவுசுமுத்தியிற்காட்சுசுமுத்தியென்பாரெ
ன்பதுநீமனத்திற்கொள்வாய்

getting word and thing". That condition of (mental) silence in which the state of the (supreme) being continues unaltered, is denominated Turīja. This station of Turīja we have called also Turījātīta. Hear me explain also this.

152. The first three stations belong to the category of waking, for there the universe is appearing. Beyond (on the fourth station) is dream. The fifth, where even this (dream) gradually vanishes away, we call profound sleep. The sixth on which the wonderful self-experience prevails, is Turīja. Beyond (on the seventh station), which is free from any phantasma whatever, we have Atīta. Thus it is called by the Vēdas which represent it as (mental) silence.

153. The wise, acquainted with the Vēdas, thinking that speaking, at the Turīja-station, of Turījātīta, might produce confusion, designate the one most precious emancipation of body by the term of "Atīta" (or Turījātīta, while the

- பெருமைதருஞானபூமியின் விகற்பமின்ன
முண்டுபேசக்கேளாய்.
154. முன்னிலங்களேறியமூவரும்ப்பியாசிகளா
முத்தரல்லர்
பின்னிலங்கள்வரன்வரியான்வரிட்டனெ
னுஞ்சீவன்முத்தர்பேதமாகுஞ்
சொன்னநடுப்பூமிவந்தஞானிகளேபிரமவித்
தாந்தூயமுத்த
ரின்னமும்ப்பூமிகளின்பெருமைதனைநீயறி
யயான்சொல்வேனே.
155. நாலாம்பூமியில்வருமுன்முன்றுபூமியுமடை
ந்துநடந்துமாண்டோர்
மேலானபதமடைந்துபிறந்துமெள்ளமெள்
ளவந்துவீடுசேர்வார்
மாலானபவத்தில்விழார்முதற்பூமிகிடைப்ப
துவேவருத்தமைந்தா

emancipation of life is called Turīja). For the same reason they denote the state of profound sleep, connected with the sixth station, the “seeing” profound sleep. This you ought well to mind! But there are still other differences in the exalting stations of wisdom.

154. The three who have ascended the first (three) stations, are only “practisers”, not emancipated. Those who occupy the last (three), are the different life-emancipated, called “Dear one, Dearer one, Dearest one”. Such wise ones, as have attained to the middle station, are those excellent emancipated men who are denoted by the term of “Brahma-knowers”. I will tell you still more about the excellence of these stations of wisdom.

155. Those who, before reaching the fourth station, after having obtained the three (first), suddenly died away, will go to a superior place, but, being born again, only gradually

காலானமுதற்பூமிகைவந்தான்முத்தியுங்கை
வந்ததாமே.

156. இப்புவி யிலிஞ்ஞானபூமியொன்றிலிரண்டி-
லடைந்திருந்தாரானு
லப்புருடர்மிலேச்சராகிலுமுத்தர்குருபாதத்
தாணைமெய்யே
தப்புரையென்றவர்கெடுவார்நடுவானமறைக
ளைநீசங்கியாதே
செப்புமொழிவழிதிடமாயகம்பிரமமென்றி
ருந்துதெளிந்திடாயே.

157. பொல்லாதமிலேச்சருச்சும்விதேகமுத்திதரு
ஞானபூமியென்று
நெல்லாகிமுனைக்குமெனைத்தண்டுலமாக்கிய
குருவேநீர்சொன்னீரே
யில்லாளுங்குடும்பம்விட்டுச்சன்னியாசம்பு
குந்தேகாங்கியானே

arrive at the state of emancipation. Then they will not fall again into passionate existence. Attaining to the first station is very difficult, my son! But as soon as the fundamental first station is won, — emancipation too is won.

156. Whosoever attains to the first or second station of wisdom, will (finally) obtain emancipation, even if he were a barbarian. The authoritative command of the sacred teacher is truth. They who declare it to be faulty, will perish. Beware of doubting the holy scriptures full of impartial equity! Abiding in the path of the doctrine propounded unto you, and persevering in the conviction "I am Brahma!" you ought to clear up!

157. "You who converted me growing as a grain of rice in its husk, into a grain without husk (i. e. you who rid me of the liability of being born again) —, my teacher! You said that even to perverse barbarians the stations of wisdom will

- ரல்லாமன் முத்திபெருரென்று சிலர் சொன்ம
யக்கமகற்று வீரே.
158. சிட்டர்புகழ்மகனே நீசங்கித்தசங்கைநன்று
தெரியக்கேளாய்
கட்டழியுந்துறவுநால்வகையாகுமவைகளுக்
கங்காகும்பேர்கள்
பட்டதுயர்கெடுங்குடிசகம்பகூதகமம்சம்ப
ரமாம்சம்
விட்டகலுந்துறவுக்குவிராகங்காரணமன்றி
வேடமன்றே.
159. மந்தமுந்தீவிரமுந்தீவிரதரமுமெனமுன்றுவ
கைவிராகம்
வெந்துயரம்வரும்பொழுதுகுடும்பத்தை
வெறுத்துவரும்விராகமந்த
மிந்தவுடலளவுமனைதனம்வேண்டாமென
விடநீவிரமென்பார்க

grant final emancipation. Now you ought to remove my perplexity arising from the fact that some have declared, "Unless you abandon wife and family, and submitting to ascetic life, become a hermit, you cannot be saved."

158. O my son, praised by the good! The question you ask I shall distinctly answer; hear me! The unfettered condition of ascetic life is fourfold, and the respective terms are, the sorrow-destroying condition Kuṭṭīcaka, Bahūdaka, Hansa, and Paramahansa. The motive for ascetic life, free from bonds, is renunciation, not mummery.

159. Renunciation is of three kinds: Manda, Tīvra, Tivratara. That renunciation which springs up, when at the time of sore affliction the family-life is abhorred, we call Manda. That renunciation which, until the end of this body, abstains from lusting after family and wealth, is Tīvra. Recognizing the writings of the theologers (in which "salvation

ளந்தணர் நூன்மித்தையெனவிடலதுதீவிரத
ரமாமறிந்திடாயே.

160. பாவிமந்தவிராகத்திற்சன்னியாசங்களொன்
றும்பலித்திடாதே
தீவிரத்திற்குடசகமும்பகூதகமுமென்றிரண்
டுதிறங்களுண்டாத்
தாவிநடந்திடத்திடமிலாதவர்க்குக்குடசகமு
ஞ்சகங்களெங்கு
மேவிநடந்திடத்திடமுள்ளவர்க்குபகூதகமு
மெனவிதித்தார்மேலோர்.

161. இருவகைதீவிரதரத்துமம்சனென்றும்பர
மாம்சனென்றுஞ்சொல்வார்
வருமம்சனுக்குமுத்திசத்தியலோகத்தன்றி
வாராதென்பார்
பரமாம்சனுக்குமுத்தியிவ்வுலகின்ஞானத்
தாற்பலிக்குமென்பார்

by works" is taught) as untruth, and therefore giving them up, constitutes Tīvrata.

160. Ascetic life, arising from the renunciation of the wicked Manda, is of no use at all. The condition of the Kuṭṭīcāka, and that of the Bahūdaka spring up within the Tīvra. The former one has, by the superior-minded, been appointed for those who are not able everywhere freely to walk about, but the latter one for those who are.

161. Two kinds (of ascetic life) are distinguished also in the Tīvrata, the condition of the Hansa and that of the Paramahansa. They say that the Hansa obtains emancipation only in the "World of truth" (i. e. the heaven of Brahmā), whereas the Paramahansa, through knowledge, attains to it already in this world. The well established Paramahansas are again divided into two classes. I will tell you; hear!

162. The inquirer and the knower — these are the two

- திரமருவும்பரமாம்சன்றனுமிருவகையாகு
ஞ்செப்பக்கேளாய்.
162. சிஞ்ஞாசுஞானவானென்றிரண்டுபேர்களவ
ரிற்சிஞ்ஞாசு
மெய்ஞ்ஞானபூமியின்முன்மூன்றுபூமியுண
டக்கும்விவேகியானேன்
சுஞ்ஞானவானென்போன்சீவன்முத்திய
டைந்திருக்குந்தாயமேலோ
னஞ்ஞானமகலுமந்தச்சிஞ்ஞாசுமிருவகை
யாமதுவுங்கேளாய்.
163. பந்தமனைதுறந்துசிலரதிதிகளாயிருந்தடை
வர்பரமஞான
மந்தணர்மன்னவர்வணிகர்கூத்திரராயிருந்
துசிலரடைவார்ஞான
மிந்தவகைசாத்திரத்துமுலகத்துநடப்பதுங்
கண்டிருந்துமைந்தா
சிந்தனையின்மயக்கமென்னசுருதியுத்தியனு
பவத்தாற்றெளிந்திடாயே.

classes. The inquirer is he who, walking within the first three stations of wisdom, discriminates. But knower we call that pure superior-minded wise one who is in the possession of emancipation. Also the inquirers from whom ignorance flees, are divided into two classes. Only hear!

163. Some abandon the fettering family, and wandering about as guests, obtain supreme wisdom; others attain to it as theologers, rulers, husbandmen, and mechanics. Thus we see it expounded in holy writ and exemplified in life. Why, in spite of this, doubt, my son? Through revelation, philosophical deduction, and experience you ought to clear up.

164. Only where there is something arisen, something that decays, will be found; is it not so? The Brahma, free from any thing that arose, is "I" (Kūṭastā). Now if any thing

164. பிறந்ததுண்டானுலன்றோபிறகுசாவதுதானு
ண்டாம்
பிறந்ததேயில்லையென்னும்பிரமமாவதுவு
நானே
பிறந்ததுநானன்றாகிற்பிரமமென்றந்தநானே
பிறந்ததுமிறந்ததற்றபிரமமானானேநானே.
165. நானென்றபிரமானானேநானறியேனெ
ன்ற
னென்பதேதுபின்னைநம்முடபுந்தியென
னிற்
ரூனதுமயக்கந்தன்னிற்சாகுமேசாவாதாகி
னெனநிறைந்திருந்தனானமானானேநா
னே.
166. நிறைந்தவாறெந்தவாறுநிலைதெரிந்திலனெ
ன்றயே
லறிந்ததாஞ்சுழுத்திதன்னிலானந்தமதுவே
யாகுங்
குறைந்ததுக்கானந்தந்தான்குவலயந்தன்னி
லில்லை

arisen is not "I", this is the Brahma-called "I". The Brahma-being "I", free from arising and decaying, is "I".

165. If you say: I do not know my "I" which is the I-called Brahma! I answer: Well what is "I"? Somebody perhaps might say: Our intellect! But intellect dies away in the confusion (of profound sleep, swoon etc.). If the "I" is never dying, — I, I am that perfect wisdom existing in the shape of "I".

166. "The way in which perfection is brought about, — what way is it? The nature of it I do not fully see." To this your question I answer: "The bliss, experienced in profound sleep, is that (perfection). The imperfect sorrows and pleasures are, for such one, no longer in this world. That which

நிறைந்ததேயிந்தவான் மாநிதானமில்வறிவு
தானே.

167. மனத்தினுலெண்ணித்தானேவ நத்திவ்வுலக
மாகு

நினைத்திடினேகலோகநிற்பதவ்வறிவிலன்
ரோ

வனைத்தையுங்கடந்தப்பாலுமந்தமற்றறிவி
தாமென்

றெனைத்தனிவிசாரித்திட்டாலேகமாய்நிறை
ந்தோனானே.

168. அந்தவாறிருந்துகொண்டேயானந்தமனுப
விக்க

வெந்தவாறிருந்துகொண்டாலெனக்கிதுதெ
ரியுமென்னி

லிந்தமுன்றவத்தைதம்முளெழுந்திடும்விருத்
திநீக்கி

லந்தவாறிருந்துநீயுமானந்தமடையலா
மே.

has become perfect, is Self, and this knowledge is the (real) resting-place (of the soul).

167. What has originated through the thoughts of Manas, is this world. When you think, many worlds arise within this knowledge; do they not? When I step over this all, and in the conviction that knowledge, being infinite, is this (Brahma), continue to search myself thoroughly, I am converted into the one and perfect being.

168. "Persisting in that way I want to enjoy supreme bliss; but in what way must I persist to the end that I may clearly experience it?" Answer: Suppressing the (mental) functions arising within the three states (of waking, sleep, and profound sleep), and persevering in this way, you may obtain eternal bliss.

169. வாதனாவசத்தினாலேவருகிறவிருத்தியெல்லா
மேதினாலடக்கலாகுமென்றுதான்விசாரஞ்
செய்யின்
போதமாமிராசன்றானுய்ப்புந்தியைப்புலன்
களெல்லாந்
தாதராயிருக்கப்பெற்றூற்சகலமுமடங்குந்தா
னே.
170. விருத்திகடாமுமின்னும்வினோதமாம்யோக
த்தாலே
துருத்திபோலுதுமூச்சைச்சகமுடனடக்கி
னிற்கும்
கருத்ததற்கில்லையென்னிற்காரணசரீரமா
கிப்
பெருத்ததோரவித்தைதன்னைப்பிடுங்கிடிட
ங்குந்தானே.
171. காரணசரீரந்தன்னைக்களைவதெவ்வாறென்
றோதி

169. If you inquire: "In what way may all those functions, springing from the dominion of innate inclination, be suppressed?" I answer: As soon as king "Spirit", in the shape of Self, succeeds in subjugating the intellect and all the senses, the whole will be suppressed.

170. Those functions can be stopped also through the playful exertion of methodic contemplation, — in case you suppress with pleasure your breath blowing like a pair of bellows. But if you have no inclination to do that, only pull out that one ignorance which has consolidated into the Kāraṇa-Śarīra, and they will be suppressed.

171. If you ask: "In what way is the Kāraṇa-Śarīra to be pulled off?" I answer: Holy writ does not tell lies. When, by reflecting on the meaning of it, through the conviction: "Upon me, the all-perfect being (as a cloth), the

லாரணம்பொய்சொல்லாதேயதன்பொருள
கத்திலுன்னிப்
பூரணமாகுமென்மேற்புவனங்கடோற்று
மென்று
தாரணைவந்ததாகிற்றரித்திடுமவித்தையெங்
கே.

172. அப்படியிருக்கச்சித்தமலேதலால்விவகார
த்தி
லெப்படிக்கடுமென்னிலென்னைவிட்டொ
ன்றுமில்லை
யிப்படிகண்டவெல்லாமென்மயமென்கனா
ப்போற்
கற்பிதமென்றுதானேகாண்கின்றசித்துநா
னே.

173. சித்துநானிறைந்தோனென்றதிடமறவாதிரு
ந்தா
லெத்தனையெண்ணினாலுமேதுசெய்தாலு
மென்ன
றித்திரையுணர்ந்தபின்புநிற்கின்றகனாவைப்
போல

whole universe appears (as a picture)!" steadiness of mind is gained, — where then will ignorance harbour?

172. You say: "The mind strays about in worldly occupation; how should it be possible, to persevere in that way?" The spirit that declares: "Besides me there is nothing; all I see appears in my own shape; like my dream, it is a mere fiction" — he is "I".

173. If you do not loose the certainty: "I am spirit, — all-perfect!" you may think and do what and how much you ever please; what matters it? Like the dream, after you have become conscious of your sleep, this all has the appearance of a lie. The shape of bliss is "I".

வத்தனையும்பொய்தானேயானந்தவடிவுநா
னே.

174. நானெனவுடலைத்தானேநம்பினேனனேக
சென்ம

மீனராய்ப்பெரியோராகியிருந்தவையெலா
மிப்போது

கானலில்வெள்ளம்போலக்கண்டுசற்குருவி
னாலே

நானெனவென்னைத்தானேநம்பியீடேறினே
னே.

175. என்னபுண்ணியமோசெய்தேனேதுபாக்கி
யமோகானே

னன்னிலந்தனிலெழுந்தநாரணன்கிருபை
யாலே

தன்னியானேனுனுத்தரீயத்தைவீசுகின்
றேன்

றன்னியனின்னுநானேதாண்டவமாடுகின்
றேன்.

176. தத்துவஞானம்வந்தசந்தோஷவதிசயத்தா

174. Being born now as a low and then as a great man, I believed, through many births, that the body is "I". But at present I consider all that as the water in the heated sand of the desert. Through the grace of the true teacher I have been led to believe that my (spiritual) "I" is the (true) "I", and so am saved.

175. What meritorious work have I done? Or what happiness is this? I know not. Through the mercy of Nārāṇa (the teacher of the author) who appeared at this beautiful place, I have become enriched. My upper garment I throw into the air; I am rich; I now dance the Tāṇḍava (a frantic dance of Śiva and his votaries).

176. My mother and my father, distinguished by so much

னித்தமாடுவன்காணென்றநிலைமுன்னமேய
 றிந்த
 சத்தியமதனூலன்ருதாண்டவாவென்றழை
 த்தா
 ரத்தனைமகிமையுள்ளோரன்னையும்பிதாவுந்
 தாமே.

177. வந்தவோரிவ்வானந்தமகிழ்ந்ததாரோடே
 சொல்வேன்

சிந்தையிலெழுந்துபொங்கிச்சகமெலாநி
 றைந்துதேங்கி
 யந்தமில்லாததாயிற்றப்படிசுருவேதாந்த
 மந்திரமருளுமீசன்மலரடிவணங்கினே
 னே.

178. வித்தியானந்தமிந்தவிதமெனவிளம்பினோ
 மே

பத்தியாயிந்தநூலைப்பார்த்தனுபவித்தபேர்க
 ணித்தியதருமநிட்டைநிலைதனையறிந்துசீ
 வன்
 முத்தியையடைந்திருந்தமுனீஸ்வரராகுவா
 ரே.

excellence, called Tāṇḍavā! (dancer!), surely because they foresaw the circumstance that people would say: Look at him! From the abundance of delight in having obtained philosophical knowledge, he always dances.

177. To whom shall I tell the unparalleled pleasure I feel? Within my mind it rose, bubbled up, spread over the universe, swelled and so became boundless. So I worship the flower-foot of the teacher, the lord who entrusted to me the secret of the Vēdānta.

178. In this manner we have described the nature of "intellectual delight". They who faithfully inquire into this work, and realise it by inner experience, will become Munīś-

179. ஆரணப்பொருளாம்வித்தையானந்தம்விள
ங்கவேதுங்
காரணங்குறைவில்லாமற்கைவல்யநவநீதத்
தைப்
பூரணமாக்கவேண்டிப்பூர்வமானன்னிலத்தி
ரூரணகுருநமக்குநவின்றனர்கனவில்வந்
தே.
180. அண்ணறன்னருளிஞலேயகம்புறமின்றி
யொன்று
யெண்ணமிலிலக்கியார்த்தத்தின்பொருளது
நானென்ன
நண்ணினசரீரமாதிராதத்தினுபாதியென்
றே
கண்ணதாயனைத்துங்காணக்காட்டினன்று
ண்டவேசன்.

vara's (Muni-chiefs) who, well acquainted with continual true contemplation, have obtained the emancipation of life.

179. The Guru Nārāyaṇa, appearing in a dream at the ancient "beautiful place", has spoken unto me. He wished to make this work "Kaivaljanavanīta" so perfect that it should not be wanting even in one means (of salvation), to the end that the "intellectual delight", intended by the Vēdas, might shine forth.

180. Through the grace of his lord, Tāṇḍavēśa (the author) has shown how, free from "interior and exterior" one may be converted into the One; and being convinced that the substance of the thought-surpassing intended sense of the Vēdas is "I", and the body and similar things are but an Upādi of sound (the first production of Mājā), — one may become all eye and so see every thing.

181. They who, without any wavering, recognise the Āi-tanja of a lustre freely shining forth — that Turijātita which is

181. ஆன்றபதமாமுன்றற்குமதுநீயானுயெனும்
பொருளிற்
சான்றதுரியாதீதமெனுந்தடையற்றிலங்கொ
ண்சைதன்னிய
மூன்றியுணர்ந்தோர்விகற்பமயக்கொழித்துத்
தடையுமுடறுத்துத்
தோன்றித்தானேதானாவர்துலங்குமவர்க்கே
சுவானுபவம்.
182. என்னுமாவாக்கியநான்குமிசைக்கும்வித்யா
னந்தமிது
சொன்னநாராயணன்பாதந்தொழுதுதுதித்
தோர்துகளற்றோ
ரின்னமானாக்கன்குருவாற்சந்தேகந்தீர்ந்திடு
பதத்தே
துன்னிறிறைந்துநின்றோர்கயேழுத்தராகுவ
ரே.
183. தத்துவவிளக்கத்தாலுஞ்சந்தேகந்தெளித
லாலு

perfected in the meaning of the three most excellent words: Hoc tu es! — they will undo the confusion of “differences”, and removing every obstacle on their way, be themselves converted into Self. Unto them brightens self-experience.

182. This is the “delight in knowledge”, spoken of by the four Mahāvākjas (of the four Vēdas). Those that worship and praise the foot of Nārājaṇa who has described it, are spotless; they who, through the teacher of this pupil, approach the station in which every doubt is terminated, and so steadfastly perfect themselves, will obtain pure emancipation.

183. He (the author) has, through the two sections “Illustration of the true essence” and “Clearing away of doubts” kindled the sublime light of the spirit, to the end that the

மொத்திருள்விடாதமாயாவுள்ளிருளிரிய
 வோங்குஞ்
 சித்ததாமொளிவிளங்கச்செய்துபின்விருத்தி
 பேதப்
 புத்தியால்வருமையத்தைப்புரையறத்தெளி
 வித்தாண்டான்.

184. ஆண்டதேசிகனாமையனானந்தன்பா
 தம்
 பூண்டுமுவாரோபத்தாற்பொய்ம்மயக்காய்வ
 ந்தத்தை
 மாண்டநல்லபவாதத்தான்மாய்த்தருணோக்க
 த்தென்றுங்
 காண்டிடவைத்தளித்தகாரணபோற்றிபோ
 ற்றி.

185. குலவுசற்குருவிற்பாதக்குளிற்புனற்றலைமேற்
 கொண்டா
 லுலகினிற்றீர்த்தமெல்லாமுற்றபேறடைவர்
 போல .

internal darkness of Mājā, never free from darkness may perish —, and clearing away the doubt rising from the knowledge of the mental faculties which is affected with difference, he has subjected (the disciple) unto himself.

184. Praise, praise unto the author (of my salvation)! He put on his head the foot of the endless Nārāyaṇa, the lord who, as teacher, had made him his slave, and through the salutary Apavāda destroying what from the three Ārōpas (Ġīva, Ġśa, and world) had risen as a mere fictitious appearance, placed me into such a condition that I, with eyes of grace, can for ever act the part of spectator.

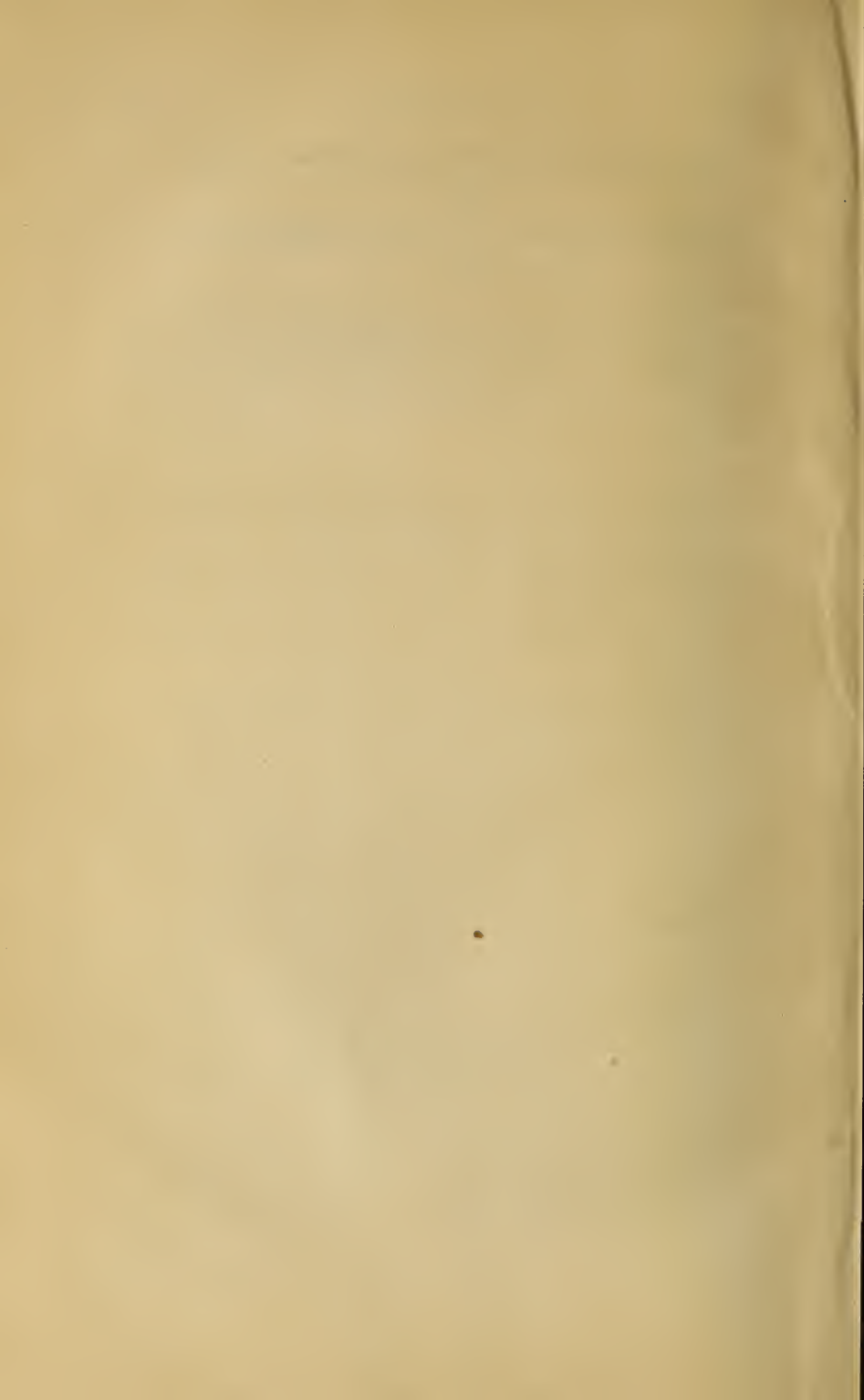
185. By applying the cool flood of the feet of the shining Guru to your head, you receive a blessing, as if you had bathed in all the sacred waters of the world. Thus by learn-

நலமெய்யாகியகைவல்யநவநீதநூலைக்கற்
 ரூற்
 பலகலைஞானநூல்கள் படித்தஞானிகளாய்
 வாழ்வார்.

ing this work “Kaivaljanavanīta” which leads unto salutary truth, you attain to the bliss of the wise ones who are acquainted with the multifarious works of wisdom.

GLOSSARY.

The mark of § refers to the "Outline of Tamil Grammar"; the word 'List' to the "List of Vedanta Terms explained". A number added to a verbal root denotes the class, to which it belongs. (See Outline of Tamil Grammar Page 38 and 39).

அ

அ (§. 23) that.

அ (before a vowel அன்) negatives the substantive to which it is prefixed.

அகக்கரணம் internal agency, i. e. mental faculty.

அகந்தை egotism, pride.

அகமுகத்தவன் one whose face (view) is turned inward, i. e. one who is philosoph.-minded.

அகம் house, inside, mind, place.

அகம் (Sans. agha) sin.

அகம் (Sans. aham) I.

அகர்த்தன் a non-agent, i. e. one who is free from action.

அகல் (அகலு) 1. (pt. அகன்றேன்; §. 9, 4. Note I) to recede, to yield.

அகற்று (transitive, from the preceding) 3. to remove.

அகிலம் entire.

அக்கினி fire.

அங்கம் member, part, division.

அங்கு there.

அசங்கம் that which does not adhere; that which is not attached.

அசடம் that which is not matter.

அசடன் block-head.

அசம் that which is not born.

அசம்சத்தி the state of not being attached.

அசரீரம் absence of body.

அசி (Sanc.: asi) — பதம் the word "es" in the term: Tu hoc es. See List 50.

அசுசி impurity.

அசுத்தம் impurity.

அசுரன் demon.

அசேதனம் that which is destitute of the faculty of reasoning.

அசை 2. to move.

அச்சுவத்தம் = அரசுமரம் ficus religiosa.

அஞ்சனம் dark colour.

அஞ்ஞானம் ignorance.

அஞ்ஞானி one who is ignorant, unwise.

அடக்கம் suppression, comprehension, inclusion.

அடக்கு 3. to suppress.

அடங்கலும் all together.

அடங்கு 3. to be subdued, to settle, to be contained.

அடர் (அடரு) 2. to thicken.

அடி foot, bottom, beginning.

அடிக்கடி (அடிக்கு அடி) repeatedly.

அடு 6. to approach.

அடை 2. to join, to obtain.

அடைவு access, method, manner, order.

அணிமா one of the eight Siddhis or

magical powers, to be obtained by self-imposed penance; viz. the power of assuming a shape as subtle as an atom.

அணுகு 3. to approach, to come to. அணை couch.

அண்ணல் chieftain, elder brother, god.

அதிகம் abundance, advantage.

அதிகாரம் ability, capacity, power.

அதிகாரி one who is entitled (to the perusal and study of a certain work).

அதிசயம் wonder, preciousness.

அதிதி guest.

அது that. Often a mere expletive, affixed to the singular of low-caste nouns (e. g. கத்தி, கத்தி யது knife. § 21, Note V).

அதலம் absence of weight.

அதோகதி going downward, infernal region, state of damnation.

அத்தனை such kind, so much.

அத்தியாசம் See List 3.

அத்தியாரோபம் = ஆரோபம் See List 14.

அத்துவிதம் absence of duality.

அந்தக்கரணம் See List 8.

அந்தணன் (prop., one of a beautiful coolness) ascetic, sage, philosopher, theologer, brahmin, god.

அந்தம் end.

அந்தரம் distance, difference, space, ether.

அந்தர்யாமி See List 11.

அபத்தியம் want of conduciveness.

அபரோட்சம் that which can be seen; evidence. See List 12.

அபவாதம் See List 13.

அபாவனை the state of not thinking, fancying etc.

அபிதானம் appellation, name.

அபிமானம் worldly attachment, egotism, pride.

அபேதம் absence of difference.

அப்படி in that manner, in that way.

அப்பால் that part, that side, beyond.

அப்பியாசி one who practises.

அப்பிரமேயம் that which cannot be measured by any human rule; unsearchable.

அமர் (அமரு) 2. to become subdued, to agree, to be at hand.

அமர் battle.

அமளி sleep.

அமிர்தம் ambrosia or rather nectar, immortality.

அமுதம் = அமிர்தம்.

அம்பு arrow.

அயல் what is outward; foreign.

அயன் Brahmā.

அரசு king.

அரவு serpent.

அரா = அரவு.

அரிது (from அரு rare) "it is rare, difficult, precious" (வினைக்குறிப்புமுற்று, § 44) or "something that is rare etc." (வினைக்குறிப்புப்பேர், § 44).

அரு something without shape; atom, spirit, god.

அரு rare, precious, difficult.

அருகு 3. to draw near, to become reduced.

அருக்கன் sun.

அருணன் sun.

அருத்தம் = அர்த்தம்.

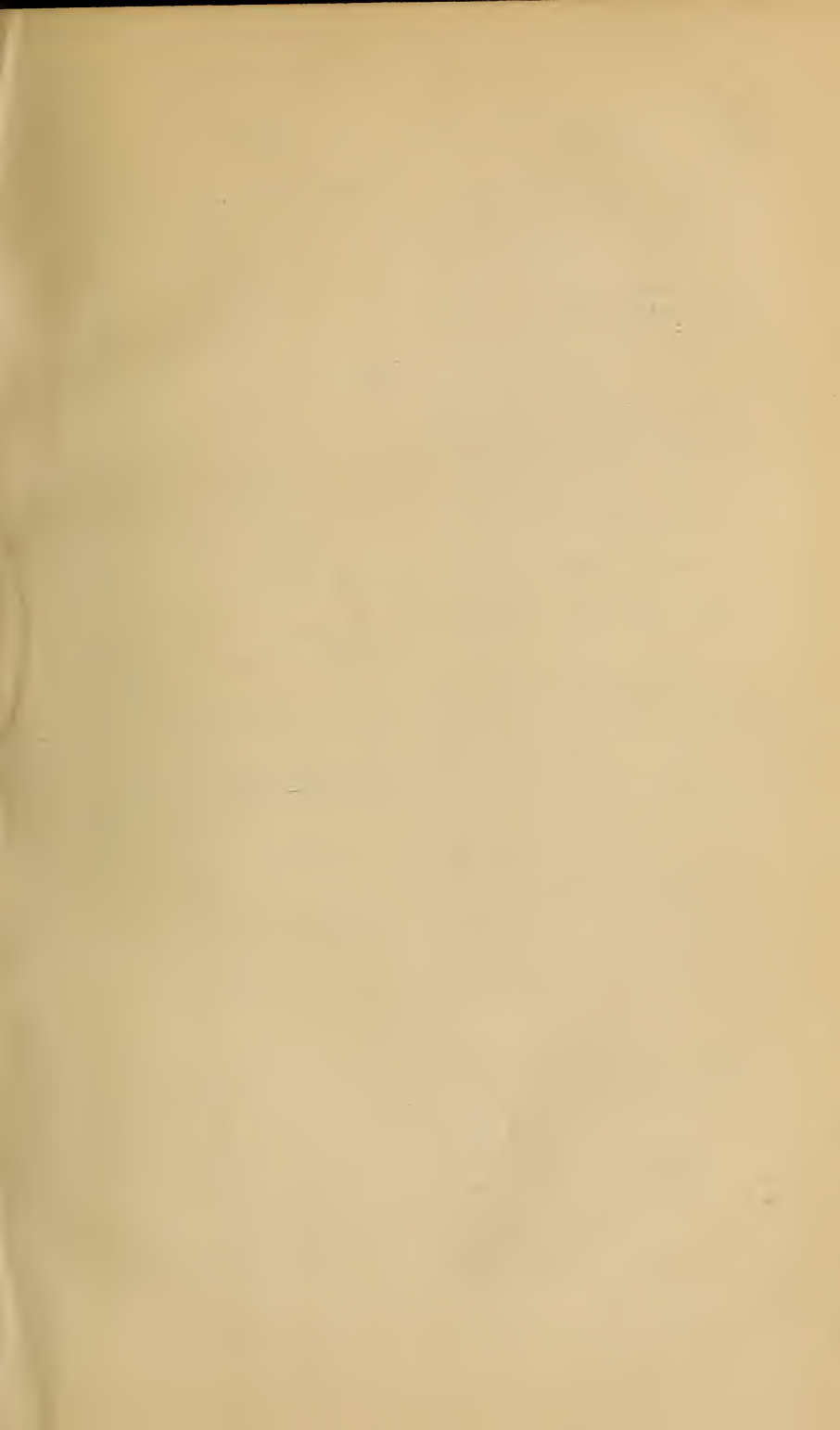
அருந்ததி Arundhati, the wife of Vasishtha; a star.

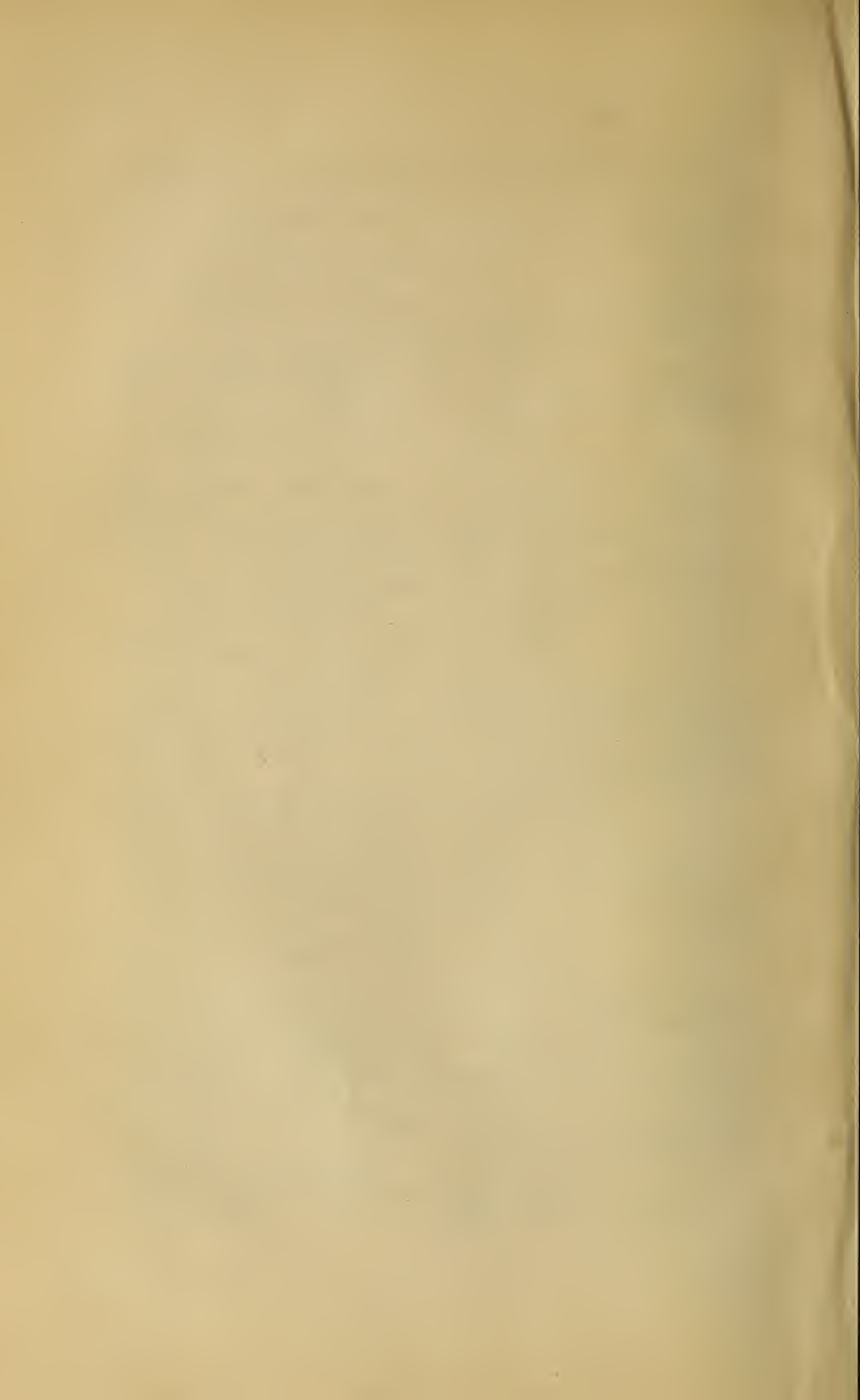
அருமை rareness, preciousness, difficulty.

அருளு 3. to be gracious, to grant graciously, to vouchsafe; sometimes, to speak.

அருள் grace.

அருபம் absence of shape.

அர்த்தம் thing, wealth; meaning.
 அலகு number,
 அலகை demon.
 அலக்கண் sorrow, pain.
 அலர் 2. to bloom.
 அலை 2. to stray about.
 அலைவு fluctuation.
 அல் a tenseless verb (§ 44) which
 denies the quality, whereas இல்
 denies the existence.
 அல்லாது besides.
 அல்லாமல் = அல்லாது.
 அவசியம் necessity.
 அவதானம் meditation.
 அவத்தை state, condition.
 அவள் she (that woman).
 அவாச்சியம் that which cannot be
 said, defined.
 அவிசாரம் absence of change.
 அவித்தை ignorance, unconscious-
 ness.
 அவினாசி that which is free from
 destruction.
 அவ்வியத்தம் that which is indis-
 tinct, undeveloped. See List 23.
 அழி 6. to destroy.
 அழிவு destruction.
 அழு 1. to weep, to lament.
 அழுக்கு dist.
 அழுத்து 3. to press, to depress.
 அழுந்து to dive.
 அழை 6. to call.
 அள 7. to measure.
 அளவு measure.
 அளவும் until,
 அளி grace, humanity.
 அளி 6. to grant, to preserve.
 அறம் virtue.
 அறி 2. to know.
 அறிவு knowledge.
 அறு 4. to be cut off, to cease. அற
 (inf.), when added to a noun:
 “without”; when referring to a
 whole sentence: “entirely”.

அறு 6. (transit. form of the pre-
 ceding) to cut off.
 அற்பம் smallness.
 அற்புதம் wonder.
 அனகம் absence of guilt.
 அனகன் one who is free from guilt.
 அனனு that which is not com-
 posed of atoms.
 அனந்தம் infinity.
 அனர்த்தம் non - entity, nonsense.
 அனவத்தை absence of அவத்தை,
 want of philosophical principle;
 inconsistency.
 அனாதி absence of beginning; eter-
 nity.
 அனமயம் absence of disease, —
 health.
 அனுகுணம் complacency, favour,
 benefit.
 அனுகூலம் inclination, grace.
 அனுக்கிரகம் assistance, favour.
 அனுசரி 6. to follow, to observe.
 அனுட்டி 6. to perform, to practise.
 அனுதினம் daily.
 அனுபவி 6. to experience (in the
 sense of sorrow as well as of
 pleasure).
 அனுபூதி = அனுபவம் percep-
 tion, knowledge, experience.
 அனுமானம் inference, conclusion.
 அனேகர் several, various.
 அனைய such, in that manner.
 அன்பன் lover.
 அன்பு love.
 அன்று at that time.
 அன்று (instead of அல்து; § 9, 4,
 Note I) from the tenseless verb
 (§ 44) அல்: “it is not”.
 அன்ன such.
 அன்னகோசம் See List 10.
 அன்னம் food, espec. boiled rice.
 அன்னவன் such one.
 அன்னிய other, foreign.
 அன்னை mother.

ஆ

ஆ 1. (pt. ஆனேன், contracted from ஆயினேன் — prop. ஆகினேன் from ஆகு 3.) to originate, to be fit, to suit.

ஆ = ஆக (see the following).

ஆக inf. of ஆகு 3.; used also like ஆய் (§ 48); when affixed to the future, it forms a kind of optative (§ 32).

ஆகமம் sacred book.

ஆகம் body,

ஆகாசம் ether.

ஆகாமியம் See List 6.

ஆகாயம் = ஆகாசம்.

ஆகில் (= ஆனால்) if it happens, if (§ 49, II, c).

ஆகு 3. (pt. ஆயினேன் inst. of ஆகினேன்) = ஆ 1.

ஆக்கு 3. to make.

ஆங்கு there.

ஆசாரம் any ceremony prescribed.

ஆசான் preceptor.

ஆசை desire.

ஆச்சியம் ghee, butter.

ஆச்சிரமம் condition of life.

ஆடவன் man.

ஆடு 3. to move, to play.

ஆட்கொள் 1. (ஆட்கொள்ளு) from ஆள் (man, slave) and கொள் (to take): to make one a slave (a vatory).

ஆணி nail.

ஆணை command.

ஆதலால் (instrument, of the following) therefore (§ 49, I, c).

ஆதல் (verb. noun — § 55 —, from ஆ 1.) originating, happening.

ஆதவன் sun. [tum).

ஆதாரம் a base (ἄρσενος, subtra-ஆதி beginning. It is also used in cases of enumeration (“and so

on”) like the Sans. ādi, and the Tam. முதல்.

ஆத்மா See List 18.

ஆபத்தி attachment.

ஆபாசன் reflex (சிதாபாசன்). See List 1.

ஆமை tortoise.

ஆம் 3. pers. neut. sing. fut. of ஆ 1. “it will happen, it is practicable, it is allowed, certainly, yes” (§ 74, N. III, IV) — and ptc. fut. of the same verb, sometimes used like ஆன (§ 47).

ஆய (properly ஆகிய, from ஆகு 3 to originate) = ஆன.

ஆயிரம் thousand.

ஆயின (prop. ஆகின, from ஆகு 3 to originate) = ஆன.

ஆயின் = ஆனால் if it happens; if (§ 49, II, c).

ஆய் (properly ஆகி, from ஆகு 3. to originate) adverb. ptc.; when affixed to a substantive, this is converted into an adverb (§ 48).

ஆய் an affix to the pers. II sing. imperat. (§ 31, Note).

ஆய் 2. to seclat.

ஆரணம் holy writ. [tice.

ஆரம்பம் beginning, exertion, prac-ஆராய் 2 to investigate.

ஆரியம் honour, wisdom, beauty, prosperity.

ஆருடன் one who has obtained, a perfect one. See List 15.

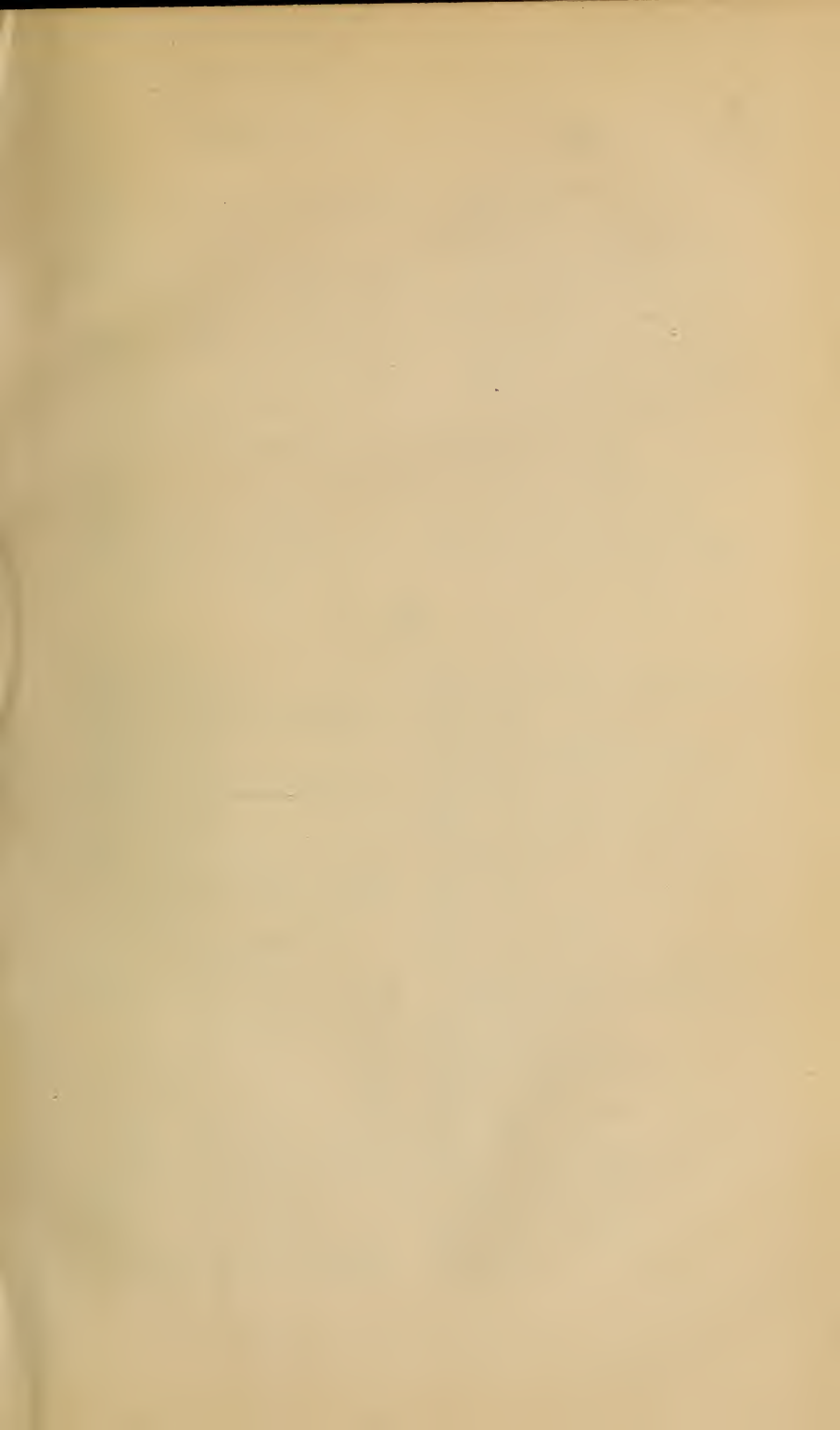
ஆரோபம் attribution. See List 14.

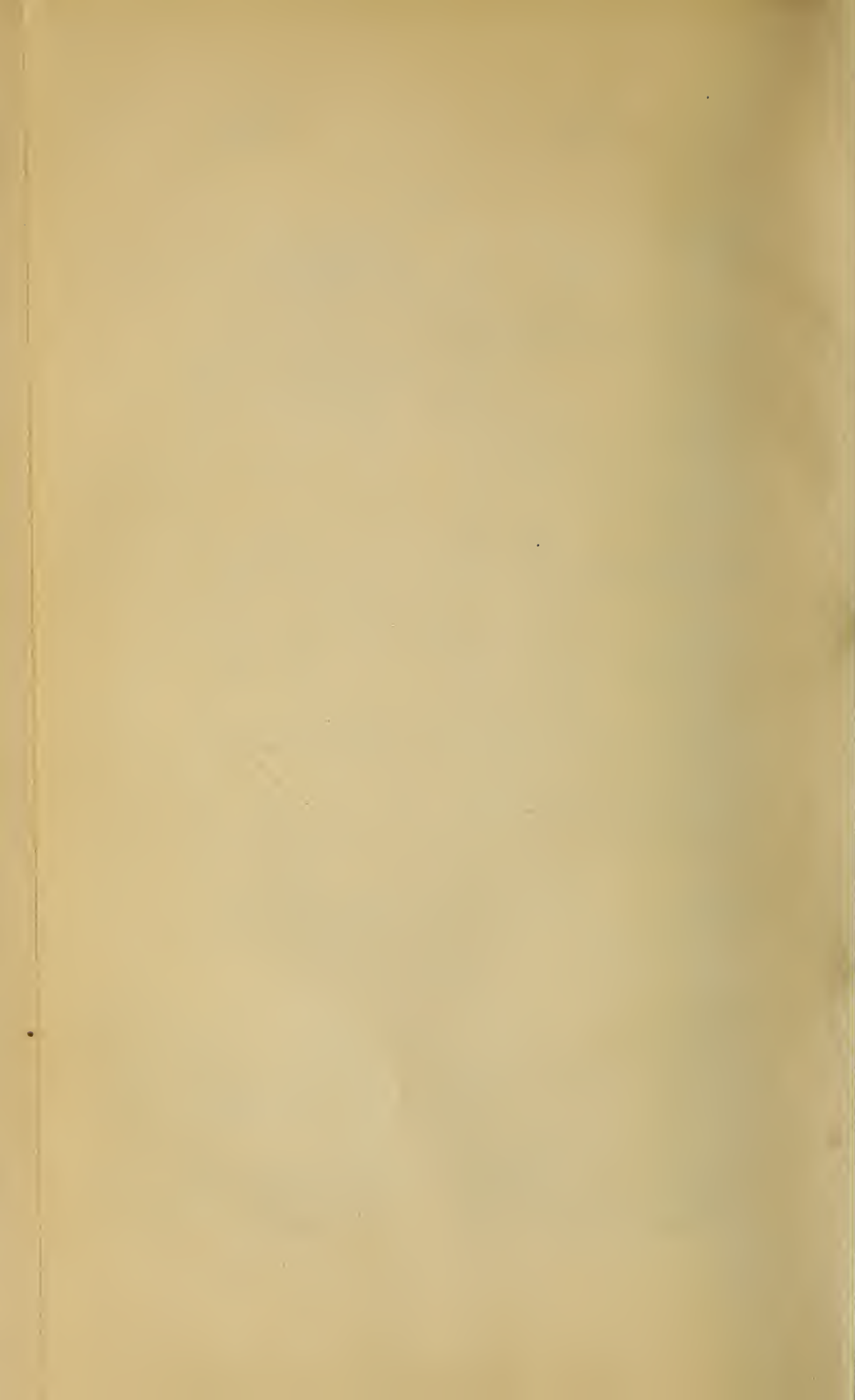
ஆர் who?

ஆர் 2. to abound, to be full.

ஆலம் rain, sky.

ஆல் (ஆலு) 2. (pt. ஆன்றேன். § 9, 4, Note I) to be complete, to be accomplished, to be perfect.

ஆல் banyan - tree.

ஆல் the mark of the instrument.; a mere expletive.

ஆவது verb. noun (§ 54) from ஆ 1., "that which will originate"; used also like ஆனது (§ 79, Note).

ஆறங்கம் (ஆறு அங்கம்) the six divisions of science (auxiliary to the Vedas): Pronunciation, Grammar, Prosody, Explanation of obscure terms, Exposition of religious rites, and Astronomy.

ஆறு six.

ஆறு river, way, manner.

ஆறு 3. to grow cool, refreshed, appeased; to be healed.

ஆற்று 3. to endure, to exert oneself, to do.

ஆன ptc. pt. of ஆ 1., or ஆகு 3.; when affixed to a substant., this is converted into an adjective. § 47.

ஆனவன் (ஆனவள், ஆனது) verb. noun, from ஆ "he (she, it) that originated"; when added to a noun, it directs the attention to it (§ 54).

ஆனந்தம் pleasure, delight.

ஆனாலும் from ஆ 1. "even if it happens", although.

ஆனால் from ஆ 1. "if it happens", if.

ஆன்மா the Self. See List 18.

ஆன்றல் verb. noun (§ 55) from ஆல் 2. (prop. ஆல்தல்; § 9, 4, Note 1).

இ

இக to pass, to retire from.

இகம் this world.

இகழ் 2 to revile, to repudiate.

இகழ்ச்சி blame.

இங்கு here.

இசை 6. to join together, to accord, to tell.

இச்சை desire.

இடம் place (used also to denote the Brahma); refuge, greatness, prosperity.

இடர் affliction, difficulty.

இடி 6. to pull down.

இடு 4. to give. This verb may be joined to the adv. ptc. of any other, without altering the signification of the latter. (§ 74, 4).

இடை middle, intermediate space, pause. Besides it is a particle which, when affixed to a noun, marks the locative. § 13, N. IV.

இட்டம் something wished for; pleasantness, friendship.

இணங்கு 3. to agree, to adapt one's self, to consent to, to comply with.

இதயம் heart, mind.

இது this (the accus. also இத்தை).

இந்த this.

இந்தியம் = இந்திரியம்.

இந்திரசாலம் the trick of a juggler.

இந்திரியம் sense, organ.

இப்படி this manner, thus.

இப்பால் this side; here, now, henceforth.

இமம் dew.

இம்பர் this world.

இயம்பு 3. to speak.

இயல் nature, natural quality, natural proceeding, ingenuity.

இயல்பு nature.

இயற்று 3 to perform.

இரங்கு 3 to be merciful.

இரசதம் silver.

இரசோகுணம் quality of passion.

இரட்சி 6. to save.

இரணியகருப்பன் gold-egg, the mundane egg. See List 41.

இரவி sun.

இராசதம் = இரசோகுணம்.

இராசன் king.

இரி 2 to decline, to die away.
 இரு 7 to be, to sit, to remain.
 இரு (இரண்டு) two.
 இருட்டு darkness.
 இருத்து (caus. form, from இரு 7.)
 3. to make to sit, to place, to
 press down.
 இருப்பு dwelling, dwelling-place,
 recollection.
 இரும்பு iron.
 இருவோர் both.
 இருள் darkness.
 இலகு 3. to twinkle (like a star).
 இலக்கணம் indication, attribute,
 property, rule, good disposition.
 இலக்கம் a million.
 இலக்கியம் = இலக்கியார்த்தம்.
 இலக்கியார்த்தம் the secret mean-
 ing. See List 49.
 இலங்கு 3. to shine.
 இலான் one who is not, or aliquis,
 cui non est = one who has not
 (the reverse of உள்ளவன்).
 இலிங்கதேகம் = சூக்குமதேகம்.
 See List 75.
 இலை leaf.
 இலை = இல்லை. [existing.
 இல் (tenseless verb, § 44) to be not

இல் partic. apocopatum of the pre-
 ceding = இல்லாத.
 இல் place, house; when affixed to
 a subst., it denotes the abl. loc.
 இல்லாள் house-wife. § 58.
 இல்லை not (it negatives the exis-
 tence).
 இழ 7. to loose.
 இழு 6 to pull.
 இளகல் (verb. noun — § 55 — from
 இளகு 3.) being wet, soft, pliant.
 இற 7. to die, to expire, to cease.
 இறுகு 3. to be close, thick, hard.
 இறைச்சி flesh, meat.
 இறைஞ்சு 3. to adore.
 இற்றது that which has such na-
 ture.
 இனிய sweet. § 46, B.
 இனைய such.
 இன்பம் pleasure, bliss.
 இன்றி without.
 இன்று (from the tenseless இல்) in-
 stead of இல்து (§ 9, 4, Note I)
 it is not. It distinguishes itself
 from அன்று in the same way
 as இல்லை from அல்ல.
 இன்ன of such kind (adj.).
 இன்னது something of such kind.

ஈ

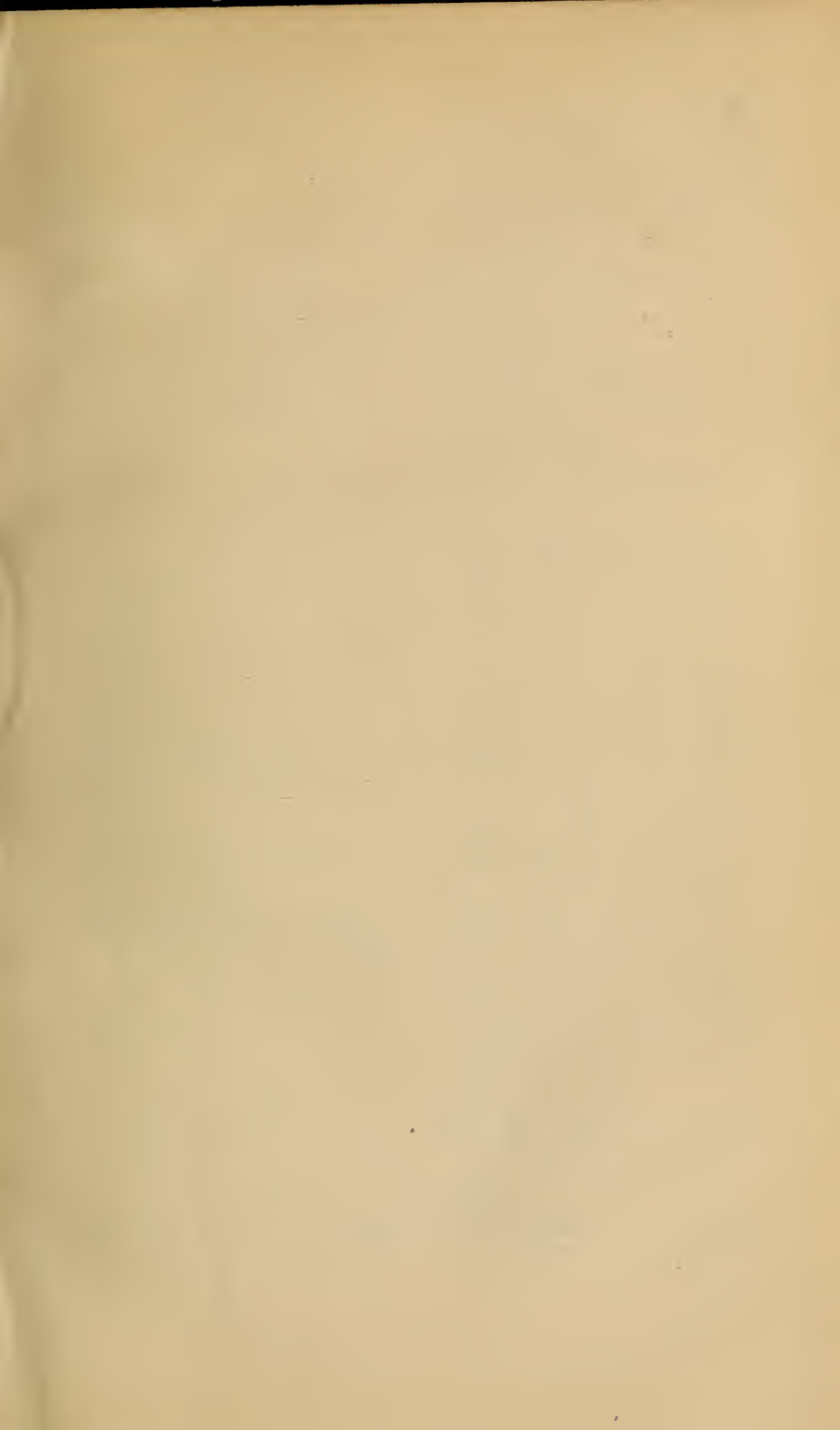
ஈசன் ruler, Siva. See List 42.
 ஈடு gift, reward, pawn, security.
 ஈடேறு 3. to be saved.
 ஈடேற்று 3. (caus. form — § 43,
 N. I —, from ஈடேறு) to save.
 ஈது = இது this (ntr.).

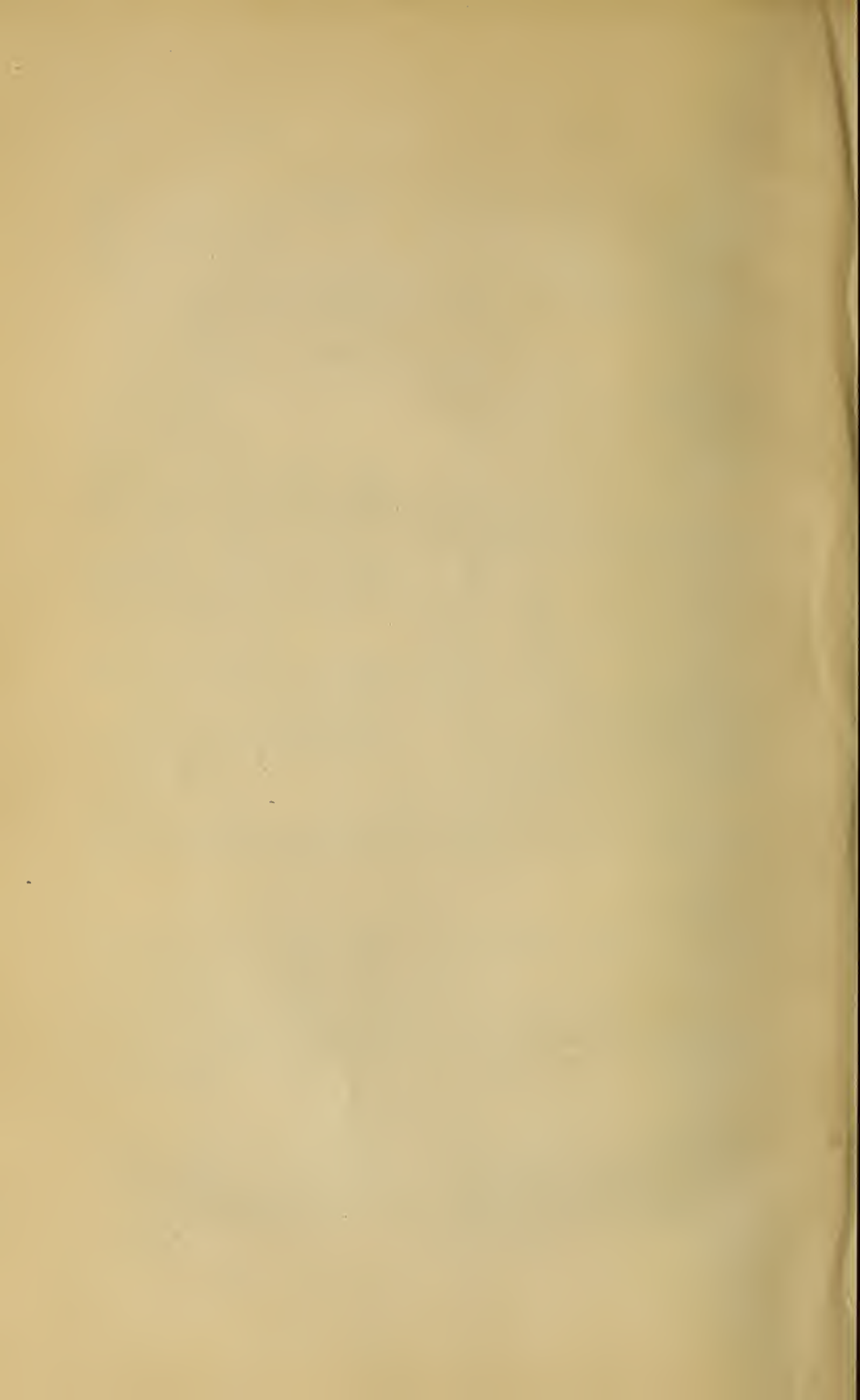
ஈரம் humidity, water.
 ஈறு end.
 ஈனம் want, meanness.
 ஈனன் a low man.
 ஈனு 3. (pt. ஈன்றேன், from ஈன்,
 § 9, 4) to produce, to bring forth.

உ

உகம் a certain period of time.
 உகன் (உகஞ்) 1. (pt. உகண்
 டேன்; § 9, 4, Note II) to leap,
 to jump.

உசாவு 3. to ponder, to inquire, to
 examine, to consider.
 உஞ்சல் = ஊசல் a swing.
 உடம்பு body.

உடலம் body.

உடல் body.

உடன் with, immediately; when doubled: now and then.

உடு arrow, star.

உடை possession; sometimes used like உடைய, § 13, Note III.

உடையன் one who possesses. § 44.

உடையோன் = உடையன்.

உணங்கு 3. to dry up, to wither.

உணர் (உணரு) 2. to perceive, to understand.

உணவு food.

உண் 5. (pt. உண்டேன், § 9, 4) to eat, to drink, to enjoy, to suffer.

உண்டா (உண்டு ஆ 1.) to become something that exists, to originate, to spring forth.

உண்டு from the tenseless உள், instead of உள்து (§ 9, 4, Note II) = உளது = உளளது, it is.

உதகம் water.

உதயம் rising (of the sun etc.).

உதவு 3. to help, to assist.

உதாசீனம் impartiality, indifference.

உதாரணம் example.

உதி 6. to rise, to originate.

உதிர் 2 to fall off.

உத்தமம் excellence.

உத்தரம் something subsequent; reply. When added to the past partic., it is = பின்பு.

உத்தரீயம் upper garment.

உத்தி method.

உபகாரம் benefit.

உபதேசம் instruction.

உபதேசி 6. to instruct.

உபாதி See List 87.

உபாயம் means.

உமிழ் 2. to spit.

உயர் 2. to be elevated.

உயர் high, grand. [வன்.

உயிர் life, soul = சீவம் and சீ

உய் 2. to live, to obtain salvation.

உரப்பி 6. (caus. form — § 43 —, from உர 6. to be strong) to fasten.

உரம் firmness.

உரிய proper, peculiar. (§ 46, B.)

உருக்கு 3. to liquify.

உருவு = உருபம்.

உருபம் shape.

உரை word, comment.

உரை 6. to speak, to explain.

உலகம் world.

உலகு = உலகம்.

உலாவு 3. to walk, to proceed.

உலை forge.

உவகை gladness.

உழல் (உழலு) 2. (pt. உழன்றேன், § 9, 4, Note I) to revolve, to whirl about.

உள sometimes = உள்ள (partic. of the tenseless உள் to be).

உள (பலவின்பால் of the tenseless உள் to be) they are (ea sunt).

உளது (see உண்டு) it is. Also, that which is. (As வினைக்குறிப்புப்பேர், § 44, Note.)

உளன் (from the tenseless உள் to be) he is. Also: he who is (as வினைக்குறிப்புப்பேர், § 44, N.).

உளான் = உளன் he who is.

உள் (a tenseless verb, § 44) to be. (The reverse of இல்).

உள் the part within, the mind; within.

உள்ள (partic. of the tenseless உள் to be) some one, or something that is, or aliquis (etc.), cui est (அன்புள்ள மகன் filius cui est amor; filius carus).

உள்ளம் inside, mind.

உற (inf. of உறு 4. to be) is also used, like ஆக, to form adverbs (உறமுற = உறமாக firmly).

உறங்கு 3. to sleep.

உறவு friendship, [in, to be.

உறு 4. to draw near, to be caught

உறை 6. to be pungent, sharp, vigorous.
உன்மாதம் madness.

உன்னது = உன் thy.
உன்னு 3. to think.

உள

உளகம் conjecture, reflexion, philosophical deduction.
உளடு the inmost part, between.
உளடு 3. to be angry.
உளண் food.
உளது 3. to blow, to sound, to buzz, to puff.
உளமன் dumb.

உளர் place, village, town.
உளழித்தீ the fire at the end of the world.
உளற்றம் stability, refuge.
உளன் flesh.
உளன்று 3. to lean, to stick in, to be firm, to be pertinacious.

எ

எ an interrogative prefix (§ 23).
எங்கும் any where.
எங்கே where.
எங்ஙன் how.
எடு 6. to lift up, to take.
எட்டு 3. to reach at.
எட்டு eight.
எண்ணம் thought.
எண்ணு 3. to count, to think.
எதிர் against, over against.
எது what?
எத்தனை what kind? how much?
எந்திரம் engine, diagram (amulet).
எப்படி what manner? in what way?
எம் 1. to shoot.
எரி 2. to burn (intrans.).
எரி 6. to burn (trans.), to consume.
எரி fire.
எல்லவரும் = எல்லாரும்.
எல்லாம் all. § 28.
எல்லாரும் all. § 28.
எல்லை limit, boundary.

எவன், எவர் who?
எழு 2. to rise.
எழு = ஏழு seven.
எளிது (from என் to be little?) it is easy. (வினைக்கு. முற்று, § 44).
Also, that which is easy (as வினைக்கு. ப்பேர், § 44).
எறி 2. to cast.
என் 5. (pt. என்றேன், § 9, 4) to say.
என்பது (verb. noun from என்) that which one will call; that which is. (§ 79, Note). Used also like என்று "that" (ஔ). § 85.
என்போன் = என்பவன் he who is called; he who is (§ 79).
என்று (adv. part. of என் 5.) saying; that (ஔ). § 49, II, b. § 85.
என்றும் always.
என்றென்றும் for ever.
என்ன what, why.

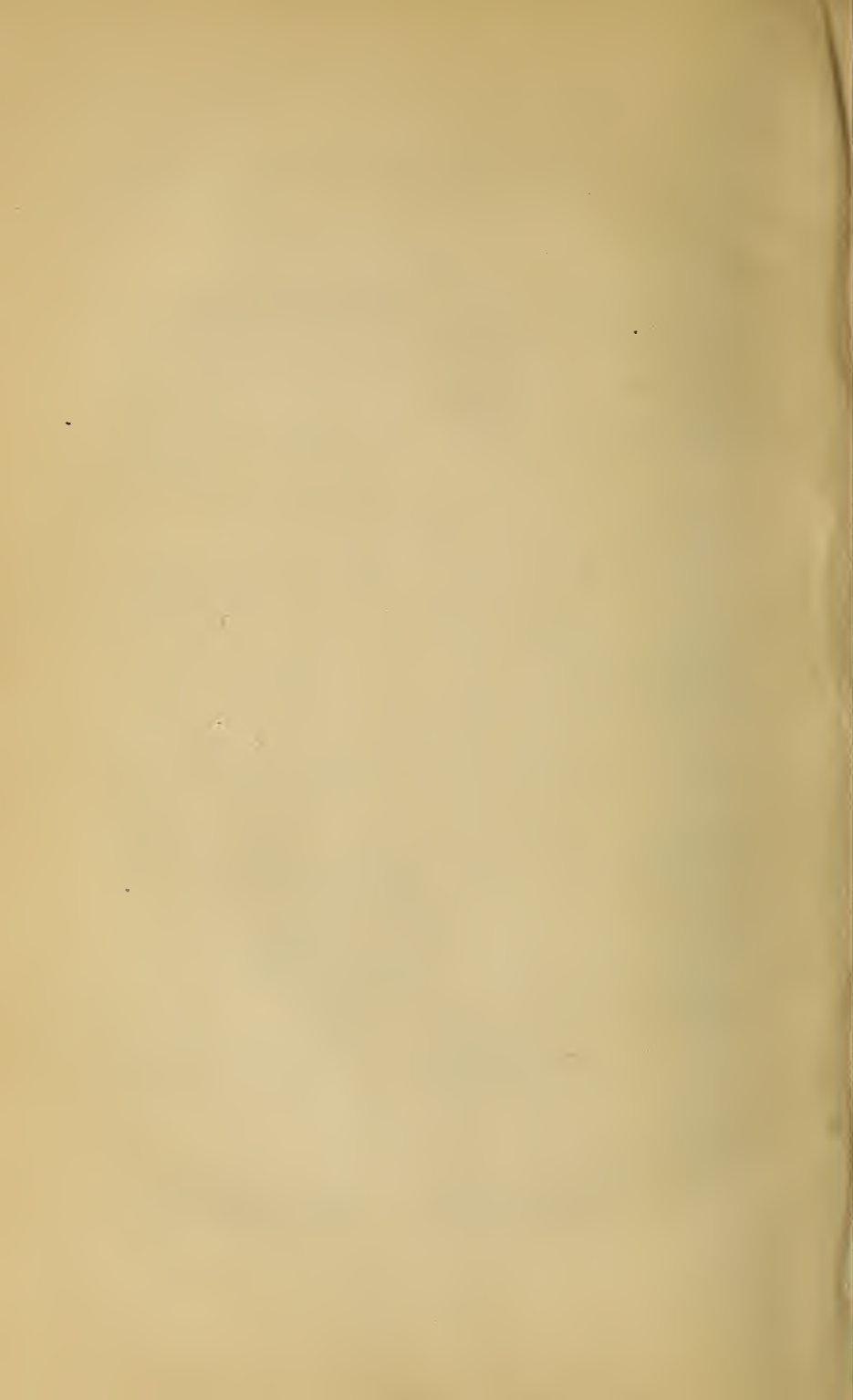
ஏ

ஏ, when annexed to a word, gives a certain emphasis (§ 51).

ஏகம் unity, oneness.
ஏகாங்கி solitary.

கொந்தம் state of isolation, solitude.

கொ 3. to pass over.

கொண desire.

கொ = கொ what?

கொ cause, motive.

கொம் delight, passion.

கொற (inf. of the following) delightfully.

கொறு (கொ உறு) 4. to be delighted.

கொல் (contract. from கொளில்) if.

கொ seven.

கொ 3. to climb up, to ascend.

கொ why.

ஐ

ஐ (with a corresp. nasal before க, த, ப) five.

ஐக்கியம் communion, unity, sameness.

ஐந்து five.

ஐயம் doubt.

ஐயம் a beggars vessel.

ஐயன் master, priest, teacher.

ஒ

ஒ 6. to be equal, to resemble, to agree.

ஒக்க (inf. of the preceding) together.

ஒடு = ஒடு with.

ஒடுக்கு 3. = அடக்கு.

ஒட்டு 3. to stick, to be at hand, to permit.

ஒப்பம் sameness.

ஒப்பு likeness.

ஒரு one, unique, incomparable.

ஒருத்தி one (female).

ஒருமி 6. to be united.

ஒருவன் one (man).

ஒல்ல antiquity.

ஒழி 2. to cease, to remain, to be left.

ஒழுகு 3. to flow, to walk, to act rightly.

ஒளி 6. to hide.

ஒளிர 2. to shine.

ஒன்பதின்மர் nine persons.

ஒன்பது nine.

ஒன்று one (thing).

ஒன்று 3. to be one, to unite, to comply with.

ஓ

ஓங்கு 3. to be elevated.

ஓடு 3. to run.

ஓது 3. to sing, to chant, to recite.

ஓமம் burnt offering.

ஓய் 2. to leave off, to pause, to discontinue.

ஓர் (ஓரு) 2. to ponder, to meditate, to examine.

க

ககனம் ether.

கங்கை the river Ganges.

கச 7. to be bitter, miserable.

கட 7. to step over, to cross, to transgress, to transcend.

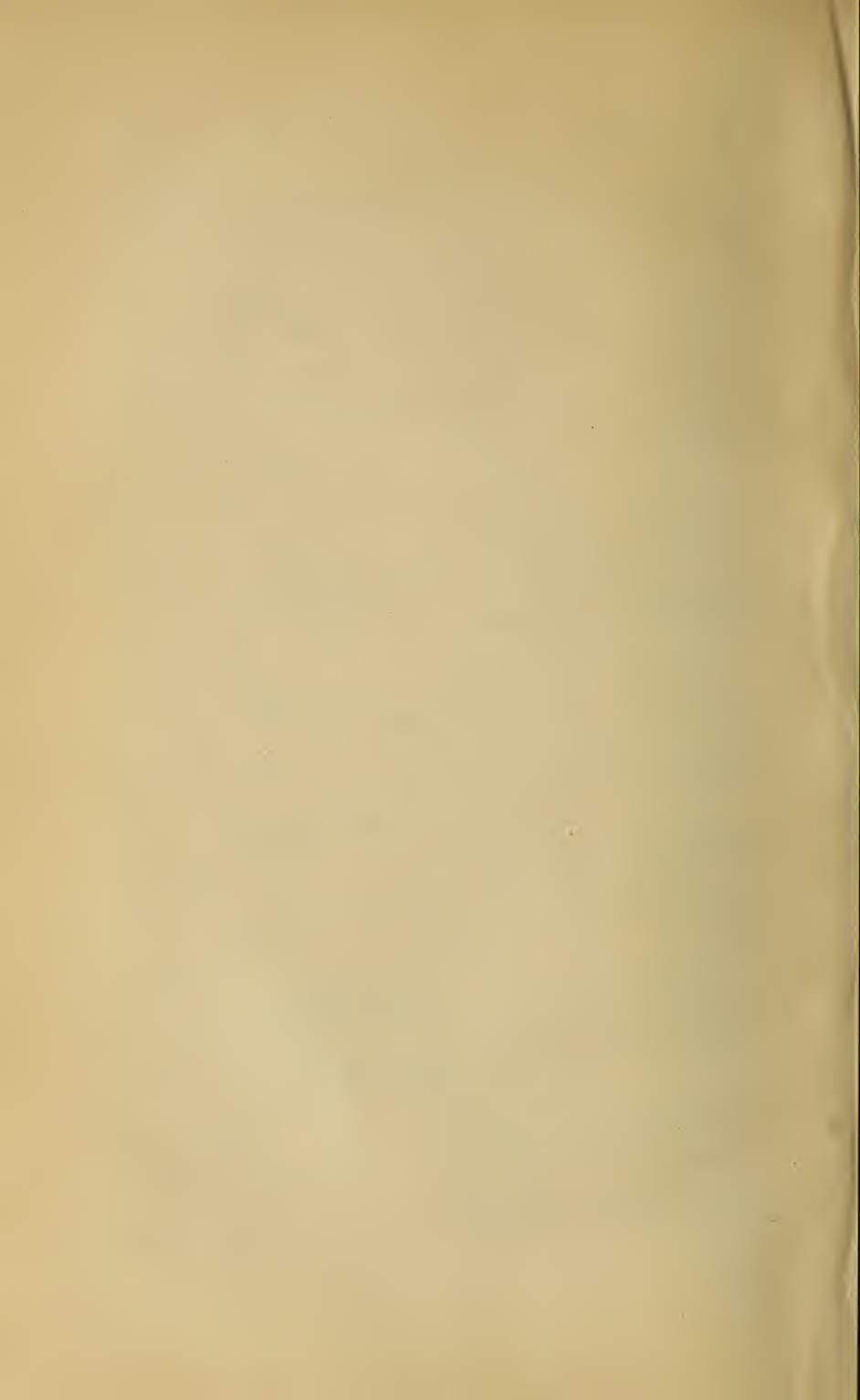
கடம் pitcher.

கடல் sea, ocean.
 கடவுள் (that in which necessity is inherent) fate, deity, god.
 கடன் duty.
 கடி 6. to bite.
 கடை 2. to churn.
 கட்டி a lump (of sugar).
 கட்டு tie, fetter.
 கட்டு 3. to bind, to tie up.
 கட்டுப்படு 5. to be tied, stopped (by incantation).
 கணக்கு computation, account, motive, cause, manner.
 கணம் moment.
 கணி 6. to compute.
 கண்ணாடி looking-glass.
 கதி going (to heavenly bliss or hell, or to being born again).
 கதி to increase, to prevail.
 கதிர் ray, beam.
 கதை tale, story.
 கத்தன் = கர்த்தன் actor.
 கந்தர்ப்பன் Gandharva; celestial musician.
 கம்பம் pole, pillar.
 கர 7. to hide.
 கரணம் agency, cause, instrument, faculty, organ, sense.
 கரு embryo.
 கரு black.
 கருணை grace, favor.
 கருது 3. to think.
 கருத்து thought.
 கருப்பை = கருப்பம் embryo.
 கரைதல் (verb. noun from கரை 2.) melting, pitying.
 கர்த்தன் (one who makes) actor, creator, master.
 கல 7. to mix, to unite.
 கலகம் confusion.
 கலவி copulation.
 கலை science, portion.
 கல் stone.
 கல்லு 3. to dig.

கல்லோலம் wave.
 கவர் bifurcation, expansion.
 கழி 2. to be full, to go off.
 கழுவு 3. to wash.
 களங்கம் spot, blame.
 களிம்பு rust.
 களை 2. to pull off.
 கள்ளு = கள் toddy.
 கறு 6. to turn black.
 கறுப்பு black colour.
 கறுவு 3. to be angry.
 கற்பகம் a fabulous tree in Indra's heaven.
 கற்பனை fiction.
 கற்பிதம் (that which is made) artificial, fictitious.
 கன 6. to be heavy.
 கனம் heaviness, weightiness, honour, importance.
 கனல் fire, warmth.
 கனவு dream.
 கன = கனவு.
 கனி fruit.
 கன்மம் = கர்மம்.
 கன்மி one who is engaged in works.
 கா 6. to preserve.
 காடு jungle.
 காட்டு (caus. form, from காண் to see) to show, to exhibit.
 காணி property.
 காண் 5. (pt. கண்டேன்) to see.
 கர்ணடம் section.
 காண்ப = காண்பன that which sees or is seen; visible things.
 காண்பி (caus. form, from காண்) to make see, to show, to simulate.
 காந்தம் magnet.
 காமம் lust.
 காமி one who is possessed of lust; a lascivious man.
 காமியத்தவம் self-imposed penance.
 காமியம் that which is to be desired; desire.

காய் 2. to burn, to be feverish, to grow dry, to enrage.
 காய் 6. to bear fruit.
 காய்ச்சு 3. to boil.
 காரணசரீரம் See List 44.
 காரணம் cause.
 காரணன் the author of any thing.
 காரியம் effect, affair.
 காலம் time.
 கால் = காலம்.
 காவல் preservation, custody.
 காற்று wind.
 காணல் sand appearing like water, in consequence of excessive heat.
 காணவன் a man living in the forest; a hunter.
 கிஞ்சில் a little.
 கிட்ட (inf. of கிட்டு 3.) near.
 கிட்டு 3. to approach.
 கிணறு a well.
 கிருபை grace.
 கிளர் 2. to rise, to shine.
 கிளிஞ்சில் a conch.
 கீழ் below.
 குகன் Kārtikēja, son of Siva, god of war.
 குகை a hole.
 குஞ்சுரம் elephant.
 குடம் = கடம் pitcher.
 குடி habitation, inhabitant, subject.
 குடிசகம் the condition of him who, remaining in his own house, lives at the expence of his son.
 குடும்பம் family.
 குதர்க்கம் sophistry.
 குதி 6. to jump.
 குத்திரம் meanness, cruelty, lie, imposture.
 குத்து 3. to push.
 கும்பிடு 4. to worship with joined and uplifted hands.
 குரவன் any person, we ought to respect: king, teacher, father, priest, senior, guardian.

குரு teacher.
 குருடு blindness.
 குலவு 3. = குலாவு 3.
 குலாயம் nest.
 குலாவு 3. to join, to surround, to converse, to shine, to praise.
 குவலயம் a water lily; the earth.
 குழம்பு 3. to grow thick; to become engrossed, confused.
 குளவி wasp.
 குளிர் (குளிரு) 2. to be cold, to be refreshed.
 குளிர் coolness, refreshment, mildness.
 குளிர்மை the state of being cool, refreshed, mild.
 குறி mark, aim, character.
 குறி 6. to mark, to point out, to aim at.
 குறிக்கொள் 1. (குறி கொள்) to take an aim, to mark.
 குறை want; that which falls short; that which is left.
 குற்றம் shortcoming, fault.
 கூட (inf. of கூடு 3.) together, at the same time.
 கூடம் that which is hidden.
 கூடு 3. to join, to assemble.
 கூட்டு 3. to assemble, to join, to compound.
 கூப்பிடு 4. to call.
 கூறு proclamatoin, attribute, part portion,
 கூறு 3. to say, to describe, to proclaim.
 கெடல் (verb. noun from கெடு 4.) perishing, dying.
 கெடு 4. to perish, to die.
 கெடு 6. to spoil, to destroy, to pervert.
 கேடு corruption, ruin.
 கேட்கை (verb. noun from கேள் 5.), hearing, obeying, asking, studying.

கேட்டல் = கேட்கை.

கேள் 5. (கேட்கிறேன், § 9, 3; கேட்டேன், § 9, 4; கேட்பேன், § 9, 3) to hear, to obey, to ask, to study.

கை hand.

கைதவும் untruth.

கைவல்யம் the state of absolute oneness; eternal bliss (in the sense of the Advaita-System).

கொசுரு a gnat.

கொடு = கொண்டு.

கொண்டு (verb. part. of கொள் 1.) taking; through.

கொல் (கொல்லு) 1. (pt. கொன்றேன், § 9, 4, Note I) to kill, to destroy.

கொழு 6. to be fat, gross, insolent, proud.

கொள் (கொள்ளு) 1. (pt. கொண்டேன், § 9, 4, Note II) to take.

When joined to the gerund of another verb, it sometimes forms a kind of medium (§ 74, 1).

கொள்கை (verb. noun from கொள் 1.) getting, opinion, nature, manner.

கோசம் See List 46.

கோடி ten millions.

கோடு horn.

கோஷம் village inhabited by shepherds.

கோது blame.

கோபம் wrath.

கோபி 6. to be angry.

கோயில் (கோவில்) temple; sacred dwelling-place.

கோரம் passion.

சு

சகத்து world.

சகம் world.

சகலம் the whole.

சகாயம் help assistance.

சகி 6. to be able, to endure, to undergo, to forbear.

சங்கி 6. to opine, to doubt, to object, to inquire, to honor.

சங்கை doubt, question.

சச்சிதானந்தம் See List 65.

சஞ்சலம் motion.

சஞ்சாரம் wandering, conversation, existence.

சஞ்சிதம் See List 45.

சடம் matter.

சட்டி a jar.

சண்டம் violence.

சதுரன் (prop. one who knows the four sc. Vedas) a dexterous, a clever man.

சத் (சத், when followed by a noun beginning with க) real, true, good.

சத்தன் one possessed of power.

சத்தி power, energy.

சத்திமான் = சத்தன்.

சத்து = சத் that which exists, ens.

சத்துவம் essence, reality, truth, goodness.

சத்துரு enemy.

சந்ததம் perpetually.

சந்தேகம் doubt.

சந்நிதி = சன்னிதி.

சந்நியாசி = சன்னியாசி.

சந்நியாசம் = சன்னியாசம்.

சமட்டி generality.

சமாதானம் composure.

சமாதி (Sans. śama ādi) tranquillity and so on.

சமாதி (Sans. samādhi) contemplation.

சமம் (Sans. śama) tranquillity.

சமம் (Sans. sama) sameness, universality. [versality.

சமானம் equality, conformity, uni-

சுமி 6. to endure, to suffer, to perish.

சும்பத்து perfection, prosperity.

சும்தம் consent, permission.

சுயனம் couch, bed.

சுரசம் palatableness, agreeableness.

சுரம் that which moves.

சுராசரம் (Sans. carâcara) move-
able and immoveable creatures.

சுரி equal, same.

சுரீரம் body.

சுலம் water.

சுவம் corpse.

சுற் s. சுத்.

சுற்குணன் one who is possessed of
good qualities.

சுற்று a little.

சுனகன் a king of Mithila.

சுனனம் birth.

சுனாதனம் eternity.

சுன்மார்க்கம் good path, religion.

சுன்னிதி presence.

சுன்னியாசம் renunciation, ascetic
life.

சுன்னியாசி an ascetic.

சாக்கிரம் state of waking.

சாடி a jar.

சாதனம் means, instrument.

சாதி 6. to perfect.

சாதி birth, race, tribe, kind.

சாத்திரம் sacred book.

சாத்துவிகம் the quality of goodness.

சாந்தம் tranquillity.

சாயை shadow, reflex.

சாலூபம் identity of shape, of es-
sence.

சார (originally = சேர்) 2.

சால் (pt. சான்றேன், § 9, 4, N. I)
to be full.

சால் a large vessel for keeping
water.

சாற்று 3. to tell.

சுகாமணி head-jewel.

சிக்ஞகன resolutely, fast.

சுசு child, infant.

சுஞ்ஞாச desirous of knowledge.

சிட்டன் one who has been taught
and trained; one who is well edu-
cated.

சுதாபாசன் See List 30.

சித்தம் the faculty of thinking;
mind.

சித்தன் an ascetic magician.

சித்தாந்தம் philosophically estab-
lished truth.

சித்தி magical power in consequence
of self-imposed severe penance.

சித்து that which thinks; the think-
ing principle; spirit.

சிந்தனை thought.

சிந்தி 6. to meditate.

சிந்தித்தல் (verb. noun, from சிந்தி
6.) thinking.

சிரத்தை faith.

சிரவணம் hearing (the lectures of
a master).

சிருட்டி creation.

சிவப்பு red colour.

சிவம் bliss.

சிவோகம் (Sans. sivô 'ham) I am
happy, blessed.

சிற 7. to be distinguished.

சிறியவர் mean people.

சிற்சத்தி power of spirit.

சிற்சாயை S. List 29.

சின்னம் piece, smallness.

சீதம் coolness, cold.

சீரிய excellent (tenseless partic. of
the noun சீர்; § 44).

சீலம் quality, (good) disposition.

சேவசாட்சி the witness of the indi-
vidual soul = கூடஸ்தன். See
List 37.

சேவம் life.

சேவன் See List 35.

சுகம் pleasure.

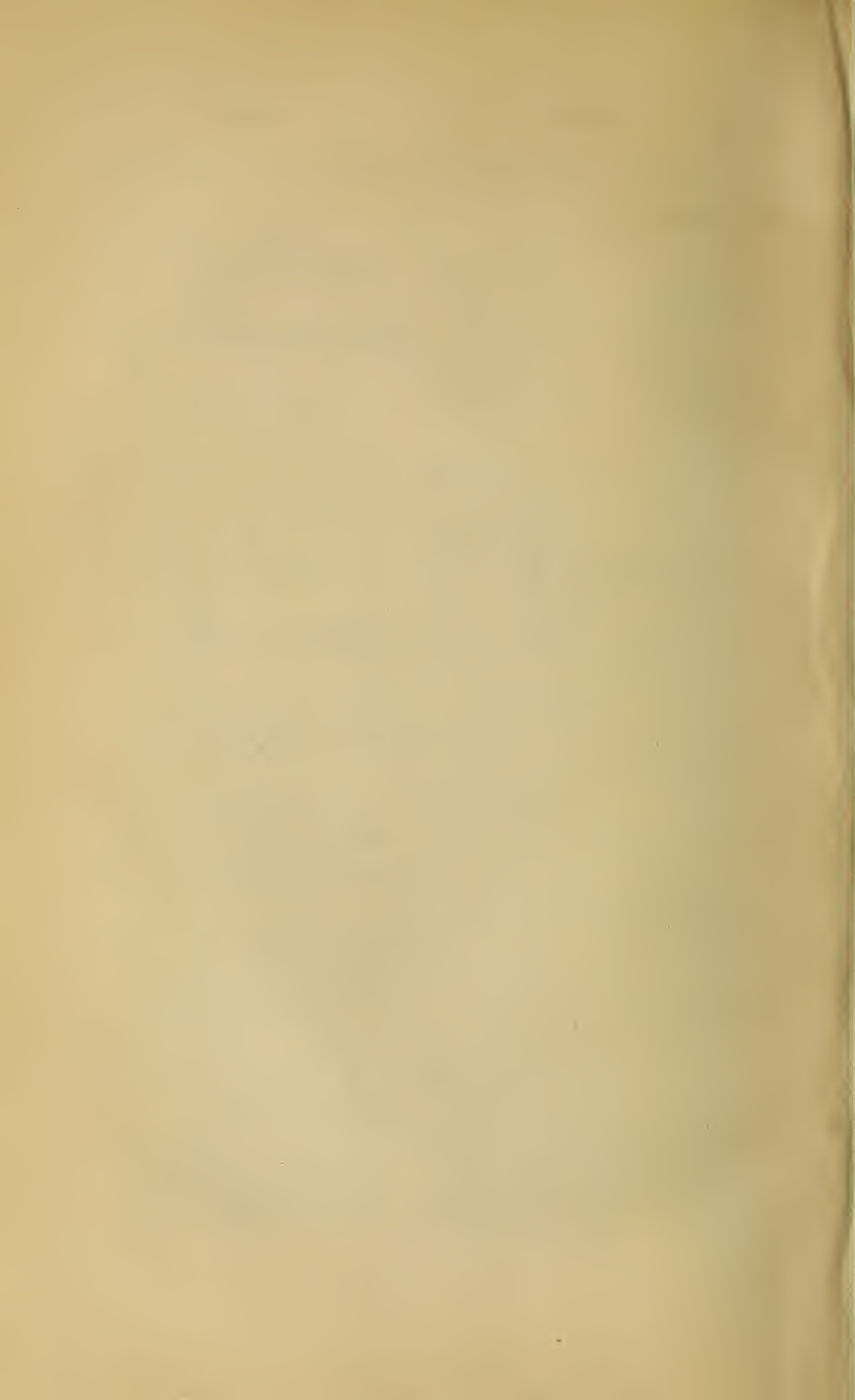
சுகன் Suka, son of Vjâsa, narrator
of the Bhagavat-Purâna.

சுசி purity.

சுஞ்ஞானவான் one who knows well.
 சுடர் ray, beam.
 சுடு 4. to burn, to bake.
 சுட்டு 3. to show, to point out.
 சுதை ambrosia.
 சுத்தம் purity.
 சுத்தி purity, fragment of a couch-shell.
 சுபாவம் nature.
 சுபேச்சை wish for purity.
 சுயம் own.
 சுரன் god.
 சுருதி revelation, holy writ.
 சுவர் wall.
 சுவர்க்கம் heaven.
 சுவாமி master, lord, god.
 சுவை taste, flavour.
 சுழல் a whirl.
 சுழல் (சுழலு) 1. (pt. சுழன்றேன், § 9, 4, Note I) to whirl round, to revolve.
 சுழுத்தி profound sleep; vacuity; final dissolution of the world into Brahma. See List 76.
 சுற்று 3. to go round.
 சூக்குமம் refined matter.
 சூடு 3. to put on (as a wreath).
 சூத்திரன் Sūdra, mechanic.
 சூரியகாந்தம் a stone of fabulous properties.
 சூழ் 2. to surround, to consider with attention, to walk round (a person, from the left to the right, in token of reverence).
 செகம் = சகம்.
 செத்தை dry leaves.
 செப்பு 3. to say, to mention.
 செப்பு = சிவப்பு red colour.
 செயல் (verb. noun, from செய் 1.) doing, action.
 செய் 1. (ft. also செய்குவேன் from the lengthened form செய்கு) to do, to act.

செய்கை (verb. noun, from செய் 1.) doing, action.
 செய்வி 6. (caus. form, from செய் 1.) to cause to do.
 செல் cloud.
 செல் (செல்லு) 1. (pt. சென்றேன், § 9, 4, Note I) to proceed, to be current, to be valid.
 செல்வம் prosperity, power.
 செவ்வு beauty.
 செறி 2. to be thronged, to be compact.
 செனி 6. to be born, to originate.
 செனிப்பி 6. to cause to originate, to engender.
 சென்மம் birth.
 சென்மாந்தரம் former birth.
 செடம் that which is left.
 செடி 6. to remain.
 செட்டி 6. to act, to move.
 செட்டை action, motion.
 செய (tenseless part, from சே red colour) beautiful.
 செய் son.
 சேவி 6. to serve, to venerate, to worship.
 சேனம் hawk.
 சேனை army, multitude.
 சைதன்னியம் See List 28.
 சொரி 2. to shower down.
 சொருபம் shape, nature, substance.
 சொர்க்கம் = சுவர்க்கம் heaven.
 சொர்ப்பனம் = சொற்பனம்.
 சொல் (சொல்லு) 3. (pt. commonly contracted into சொன்னேன்) to speak, to say, to explain.
 சொற்பனம் dream.
 சோகம் sorrow, pain.
 சோதி lustre, light.
 சோதி 6. to examine, to try.
 சோயம் (Sans. sô'jam) = அவன் இவன் this one is that one.
 ஸ்தம்பனம் stopping, suppression (by incantation).

ஞ

ஞாதா one who knows.
ஞானம் knowledge, wisdom.

ஞானி (ஞானவான்) a wise man.
ஞேயம் that which is to be known.

த

தகர் 6. to break.
தங்கு 3. to stop, to dwell.
தச (Sansc.) = பத்து ten.
தசமன் (Sansc.) = பத்தான் the tenth.
தஞ்சம் refuge.
தடம் extent, tank.
தடவு 3. to grope, to rub softly, to fondle.
தடி stick, poker.
தடை obstacle.
தண்டம் punishment, chastisement.
தண்டுலம் rice unhusked.
தண்ணீர் (தண் நீர், § 9, 5) water (prop. cool water, fresh water).
தத் (Sans. tat) this (Brahma).
தத்துவம் essence, true nature.
தந்திரம் string, contrivance, science, industry.
தந்தை father.
தப்பு 3. to err, to escape.
தப்பு mistake, fault, lie.
தமம் (Sansc. dama) self-restraint.
தமம் (Sansc. tama) darkness, the quality of darkness. [ness.
தமோகுணம் the quality of darkness.
தம்பம் pillar, stand, enchantment.
தரணி earth.
தரல் (verb. noun, from தரு to give) giving.
தரா mixture of copper and zinc.
தரி 6. to stay.
தரிசனம் sight, view, intuition.
தரு tree.
தரு 2. (pt. தந்தேன், contracted from தருந்தேன்) to grant, to

give, to result (sich ergeben).
தருமம் law, right, duty, virtue, charity.
தர்ப்பணம் a mirror (of copper).
தர்மம் = தருமம்.
தலைவன் one who is at the head.
தவம் mortification, penance, austere life, trouble, special duty.
தவனம் heat, affliction.
தவிர் 2. to be dismissed, to be free from.
தவிர் 6. to remove.
தழல் sorrow.
தழுவ 3. to embrace.
தளர்வு staggering.
தறி post.
தற் (Sansc. tat) - பதம் the term "hoc" in the Mahāvākya: Hoc tu es.
தனயன் son.
தனி alone, single, solitary, unique.
தனு body.
தனுமானசி restraint of mind.
தன் cas. obliquus of தான். This, and the other cases formed from it, are often mere expletives. § 21, 5.
தன்மம் = தருமம்.
தன்னியன் a rich man.
தாகம் thirst.
தாக்கு 3. to fight, to dash against.
தாசன் servant.
தாதன் = தாசன்.
தாணு post, pillar.
தாண்டவம் the frantic dance of Siva and his votaries.

தாபரம் that which is immoveable,
as plants, stones etc. (the reverse
of சரம்).

தாமதம் = தமோகுணம்.

தாமரை lotus.

தாய் mother.

தாரணை firmity.

தாரதம்மியம் rank.

தாலம் earth.

தாவரம் = தாபரம்.

தாவு 3. to stretch forth, to rush in,
to jump.

தாழ்வு depression, defect, humility.

தானம் donation.

தானம் place.

தான் himself, herself, itself; the
Self (like the Sanscr. ātman).

திகழ் 2. to shine, to exist.

திசை region of the world.

திடம் strength, firmness, certainty.

திட்டம் something set, regulated,
appointed, certain.

திட்டாந்தம் instance, example.

திண்ணிய (tenseless partic. from
திண் strength) strong.

திதி preservation.

தியானம் meditation.

தியானி 6. to meditate.

திரம் firmness.

திரி 2. to stray, to whirl.

திரிபுடி the three categories:
knower, object of knowledge,
and knowledge.

திரு holy.

திருக்கு that which sees; the eye.

திர்ஷ்டாந்தம் example.

திர்சியம் = திரிசியம் that which
is to be seen; an object.

திறமை ability.

திறம் natural disposition, quality,
capacity, perfection, share, por-
tion.

தினம் day.

தின் 5. (pt. தின்றேன்; § 9, 4) to eat.

தி sweet.

தி fire.

தி evil.

திது (வினைக்குறிப்புப்பேர், from
தி evil; § 44) that which is evil;
badness.

திபம் lamp.

தீரன் one who possesses wisdom.

தீர் 2. to come to an end.

தீர்த்தம் any holy place, especially
for bathing.

தீர்வை decision.

துகள் fault, dust, doubt.

துக்கம் pain, sorrow.

துங்கம் loftiness, excellence.

துடை 6. to sweep away.

துட்டம் wickedness, abomination.

துட்டன் one who is abominable,
wicked.

துணி 2. to perceive distinctly, to
decide, to venture.

துயரம் = துயர்,

துயர் affliction.

துயில் (துயிலு) 1. (pt. துயின்றே
ன், § 9, 4, Note I) to sleep.

துய்து (வினைக்குறிப்புப்பேர்
from துய்? § 44) that which is
pure; purity.

துரியம் See List 85.

துருத்தி bag, a pair of bellows, body
(when spoken of with content).

துர்சங்கம் bad company.

துலக்கம் brightness.

துலக்கு 3. (trans., from துலங்கு 3.)
to make to shine, to cleanse.

துலங்கு 3. to shine.

துளி drop.

துன்பம் affliction, sorrow.

துங்கு 3. to sleep.

துடனம் blame.

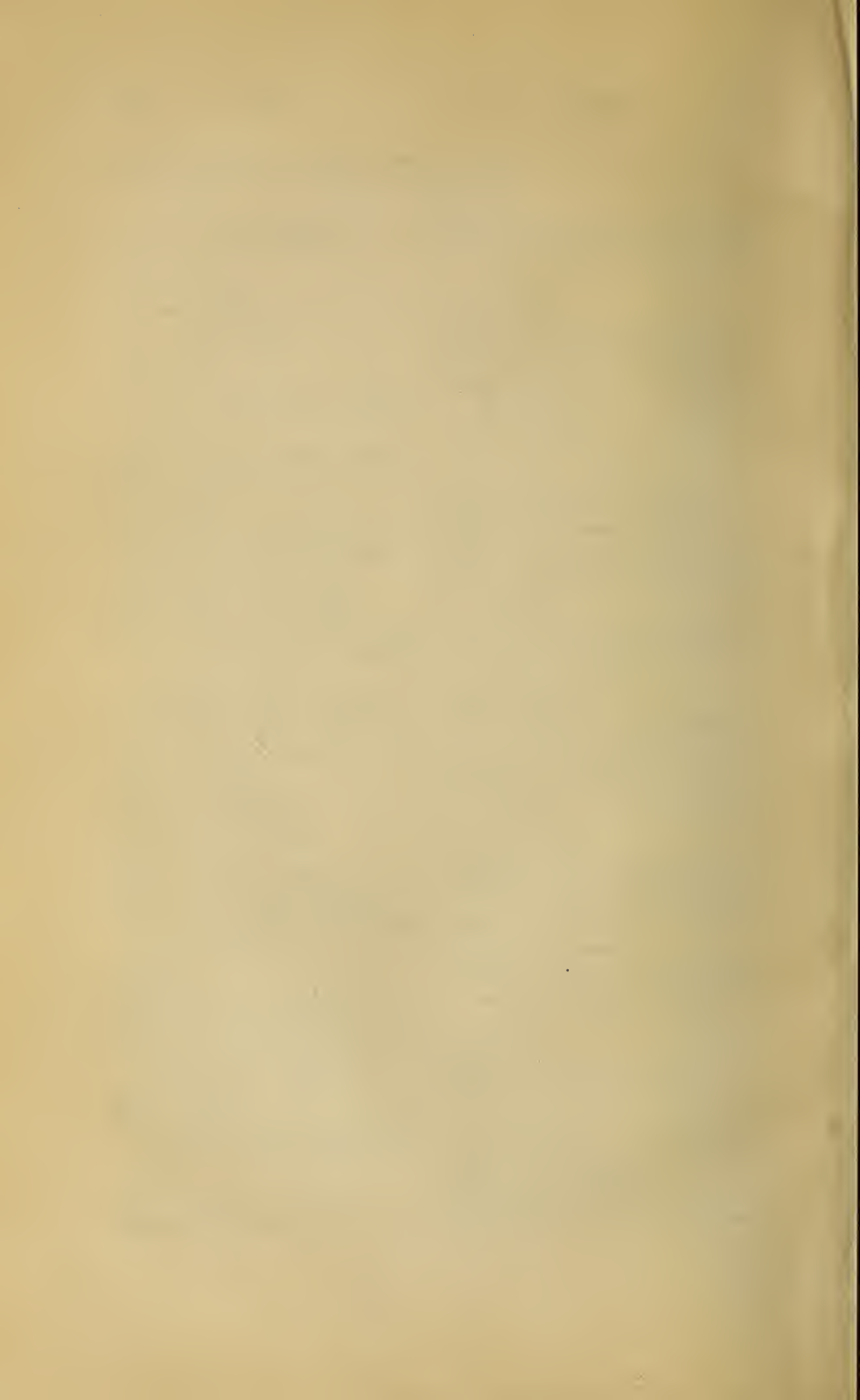
துரம் distance.

துலம் gross element.

தெய்வம் divinity, fate.

தெரி 2. to be clear, to perceive.

தெவிட்டு 3. to nauseate.
 தெளி 2. to clear up.
 தெளிதல் (verb. noun, from தெளி 2.) clearing up (through constant meditation).
 தெளிவி 6. (caus. form, from தெளி 2.) to make clear.
 தெளிவு clear understanding.
 தேகம் body.
 தேகி the inhabitant of the body, the soul.
 தேங்கு 3. to stand full, to abound.
 தேசம் country, place.
 தேசிகன் traveller, preceptor.
 தேச lustre, light, fire.
 தேயம் = தேசம்.
 தேயு = தேசு.
 தேற்றும்பொடி clearing - powder (the powder of the seed of Strychnos potatorum).
 தேனீ (தேன் ஈ “honey-fly”) bee.
 தைசதன் See List 80.
 தொகு 4. to be united.
 தொகு 6. to sum up, to classify.

தொகை assemblage, sum, genus, end.
 தொடங்கு 3. to begin.
 தொடர் (தொடரு) 2. to follow after, to succeed.
 தொடு 4. to touch.
 தொட்டு (partic. of தொடு 4. “touching”) concerning, because, beginning from.
 தொண்டன் slave.
 தொந்தம் dualism.
 தொம் (Sansk. tvam) பதம் the term “Tu” in the Mahāvākya “Hoc tu es”.
 தொலை 2. to end, to perish.
 தொலை 6. to end, to destroy.
 தொல்லை antiquity.
 தொழில் occupation.
 தொழு 1. to worship.
 தோறும் (from தோறு “multitude herd” and உம்) every.
 தோற்றம் appearance.
 தோன்று 3. to appear.

ந

நகர் town.
 நகை laugh, pleasure.
 நகை 6. to laugh.
 நசி 6. to perish.
 நச்சு 3. to desire.
 நஞ்சு poison.
 நடு middle, equity, equanimity.
 நண்ணு 3. to approach, to unite.
 நந்து 3. to be ruined, to prosper.
 நந்நான்கு four and four.
 நபாதி (the Sansc. na bhāti) it does not appear.
 நம்பு 3. to believe, to trust.
 நய 7. to desire, to long.
 நயிட்டிகம் the condition of one who for ever remains in the house of his Guru.

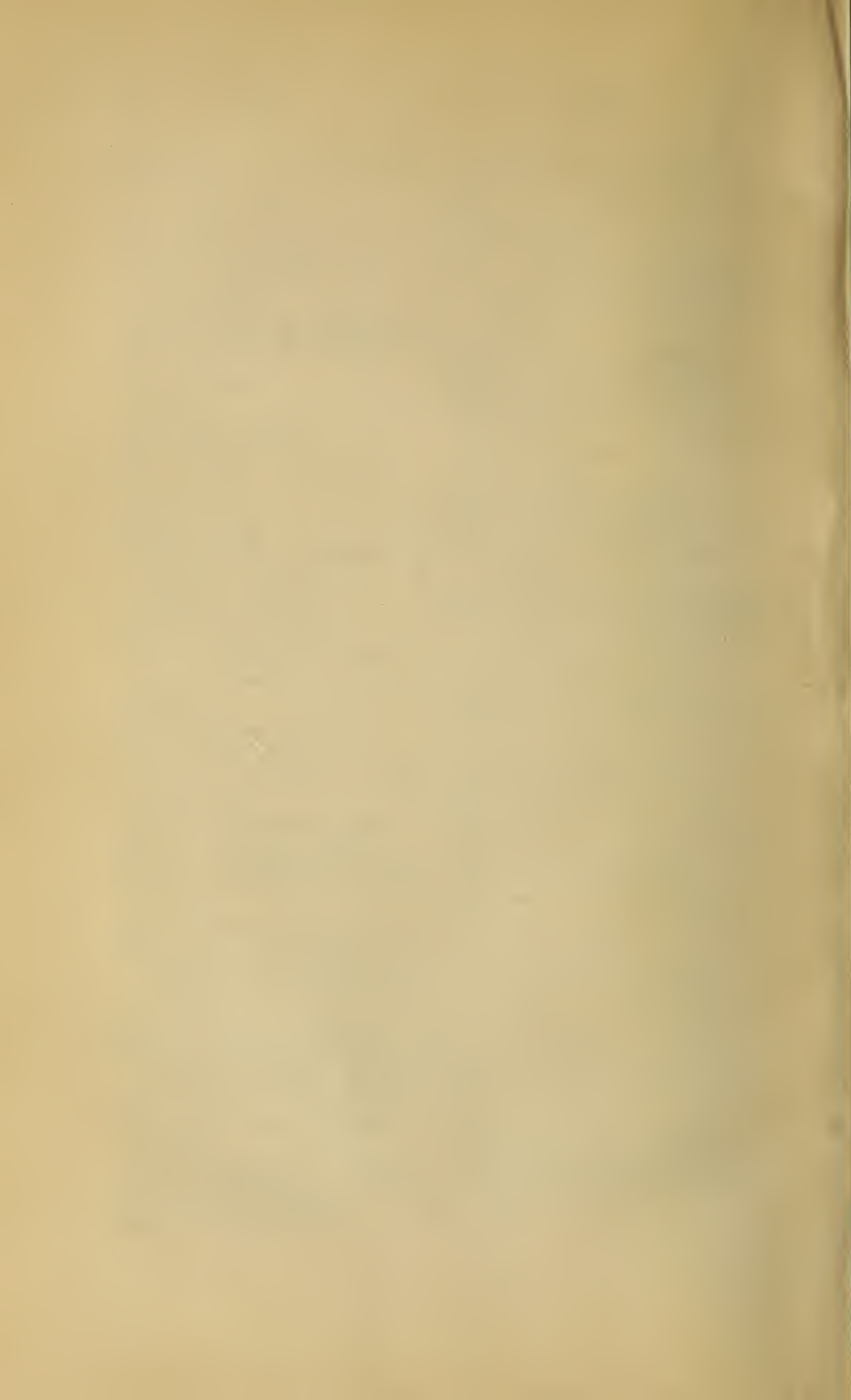
நரன் man.
 நலம் goodness.
 நல் goodness; (as adj.) good.
 நல்கு 3. to grant.
 நல்ல tenseless part. (§ 44), from நல் good.
 நவநீதம் fresh butter.
 நவில் 1. (pt. நவின்றேன், § 9, 4, Note I) to speak.
 நழுவு 3. to slip off, to perish.
 நனவு state of waking.
 நனா = நனவு.
 நன்மை goodness.
 நன்று (from நல் and து — வினைக் கு.பேர், § 44 — “that which possesses the quality of good”) goodness.
 நாசம் destruction, ruin. [ness.]

நாட்டு 3. to fix, to plant, to erect.
 நாதம் sound.
 நாநா many, various.
 நாமம் name.
 நாயகன் leader, master.
 நாய் dog.
 நாரணன் Vishnu.
 நாரதன் Nārada, son of Brahmā.
 நாரி woman.
 நார் rope, cord.
 நாலு four.
 நாளும் daily, always.
 நாளை to-morrow, in future.
 நான் day, time.
 நான் I,
 நான்கு = நாலு.
 நாஸ்தி (nāsti, from the Sanscr. na
 asti) it does not exist.
 நிகர் likeness, similar.
 நிகழ் 2. to go, to shine.
 நிசம் innate, indigenous, own, ve-
 ritable, perpetual.
 நிசி night.
 நிச்சயம் certainty, conclusion.
 நிட்களம் want of place.
 நிட்டன் one engaged in pious
 meditation.
 நிண்ணயம் established truth.
 நிதானம் receptacle, treasure.
 நித்தம் (= நித்தியம்) with உம்,
 for ever.
 நித்தியம் eternity.
 நிமித்தகாரணம் causa efficiens (in
 contradistinction to “causa ma-
 terialis”).
 நியமம் coercion, direction, rule.
 நிரஞ்சனம் absence of collyrium, of
 darkness, of impurity, of misery.
 நிரந்தரம் absence of interstice.
 நிரவயம் = நிரவயவம் absence of
 member.
 நிருபம் = நிரூபம். [pation.
 நிருவாணம் dissolution, emanci-
 பation.
 நிருபம் absence of shape.

நிர்க்குணம் absence of quality.
 நிலம் station, ground, earth, estate.
 நிலவு moon, nectar.
 நிலாத்திரி torch.
 நில் 5. (நிற்கிறேன், § 9, 3, நின்
 றேன் § 9, 4, Note I, நிற்பேன்
 § 9, 3) to stand, to stay, to be
 durable.
 நிவாதம் absence of wind.
 நிவிர்த்தி cessation, removing.
 நிழல் shadow, reflex.
 நிறம் colour.
 நிறை 2. to be full.
 நிறை 6. to fill.
 நிறைவு fulness, plenitude.
 நினை 6. and 7. to think.
 நின்மலம் = நிர்மலம் absence of
 impurity.
 நின்று (ptc. of நில் 5. to stand)
 used like இருந்து, from. (§ 13,
 Note II).
 நின்றும் = நின்று.
 நின்னது = உன் thy.
 நீ thou.
 நீக்கு 3. to remove.
 நீங்கு 3. to recede, to cease.
 நீசன் a mean person.
 நீதி conduct.
 நீந்து 3. to swim, to cross.
 நீர் thou (honorific form).
 நீர் water.
 நீலம் black colour.
 நிறு powder, ashes.
 நுகர் 2. to swallow, to enjoy.
 நுரை foam.
 நுழை 2. to creep in, to penetrate.
 நுதனம் novelty.
 நூல் thread, scientific work, rule.
 நூறு one hundred.
 நெஞ்சம் = நெஞ்சு.
 நெஞ்சு heart, thought, idea.
 நெடிய (tenseless partic., from நெடு
 extension, § 44) extensive, long,
 tall.

நெடு extensive, long.
 நெய் ghee, (sometimes) butter.
 நெல், நெல்லு rice-grain in its husk:
 நெறி way, path.
 நெறியாளன் wanderer.
 நேமி wheel.
 நேரம் time. [racy.
 நேர் straightness, rightness, accu-

தை 2. to grow soft, tender, thin;
 to be spoiled; to pine away.
 நொய்ய (tenseless partic., from
 நொய் minuteness) minute, subtle.
 நோக்கு 3. to look at, to attend to.
 நோய் pain.
 நோன்பு penance.

ப

பகர் 2. to speak, to tell.
 பகல் dividing, light, day-time, noon.
 பகீரதன் (Bhagīratha) a king fa-
 mous for austere penance.
 பகை aversion, hatred.
 பங்கம் mud, corruption, sin.
 பங்கயாசனன் he who is sitting
 on a lotus, Brahmā.
 பசி hunger.
 பசு green, fresh, young.
 பசு animal; the individual life.
 பசுபதி lord of animal life, lord of
 the Gīva's = Īśa.
 பஞ்சு cotton, wick.
 படம் cloth, picture.
 படர் affliction, mischief.
 படர் 2. to spread, to extend.
 படலம் chapter.
 படி manner.
 படி 2. to sink to the bottom, to
 submerge, to submit.
 படிகம் crystal.
 படு 4. to happen, to hit, to be
 caught, to suffer. When added
 to the inf. of another verb, it
 forms the passive voice.
 பணம் money, reward.
 பணி 2. to bow down.
 பணி 6. to bestow, to speak.
 பணி snail, ornament.
 பணிகாரம் sweet cake.
 பண்டம் any kind of utensil, wares,
 eatables etc.

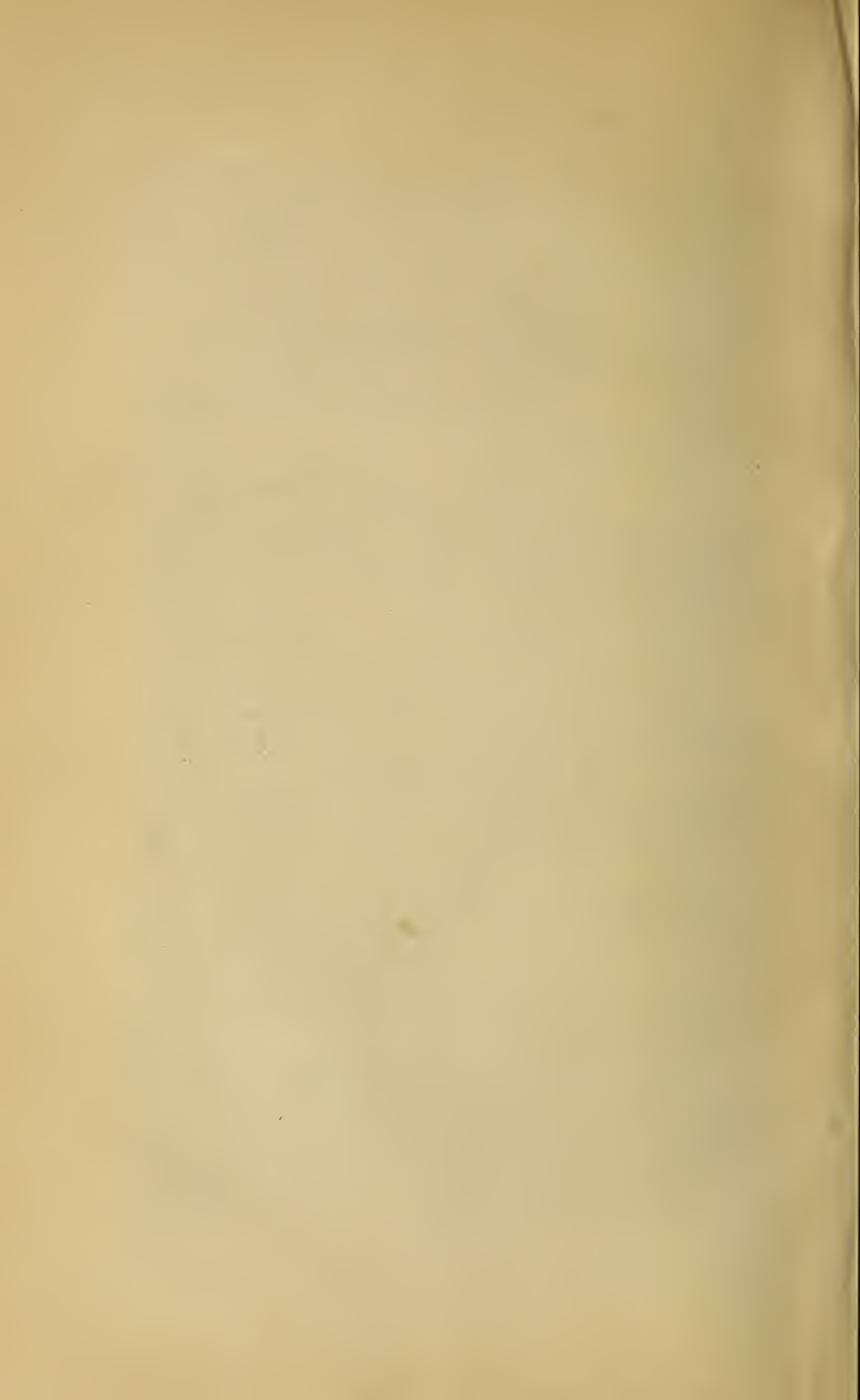
பண்டிதம் learning.
 பண்டு antiquity, formerly.
 பதம் foot, place, station; word.
 பதறு 3. to hurry.
 பதி husband, lover.
 பதிகன் traveller.
 பதினேழு seventeen.
 பதினென்றான் the eleventh.
 பதுமம் lotus.
 பத்தாவான் the tenth.
 பத்தான் = பத்தாவான்.
 பத்தி faith, confidence.
 பத்தியம் conduciveness.
 பத்து ten.
 பந்தம் bond, fetter.
 பயிர் corn in the field, any vege-
 table, cultivation.
 பர 7. to be extended, to grow
 extensive.
 பரமம் superiority.
 பரம் that which is different, su-
 preme; excellency; the supreme
 being; the other world.
 பரம்பு 3. to spread.
 பரவு 3. to spread, to expatiate on,
 to praise.
 பரன் the supreme one, (an appel-
 lation of Īśa, in contradistinction
 to the Gīvas).
 பராவிய = பரவிய (= பரவின)
 from பரவு 3.
 பராமுகம் a face looking in a wrong
 direction.

பரி 6. to sustain, to protect.
 பரிசம் feeling, touch, palpability.
 பரிணமி 6. to change.
 பரிணமம் change.
 பரிதி sun.
 பரிபாகம் full maturity.
 பரியந்தம் end, till.
 பரியாயம் methodical arrangement,
 order of synonymes.
 பரிபூரணம் absolute perfection.
 பரோட்சம் that which cannot be
 seen.
 பல several.
 பலம் power, faculty, fruit, use.
 பலர் several.
 பலன் fruit, gain, merit.
 பவி 6. to be strong, to be profit-
 able, to result.
 பல்லார் = பலர்.
 பவம் birth, existence.
 பழகு 3. to be used to, to practise,
 to be conversant with.
 பழக்கம் (antiquity) use, practice,
 habit, familiarity.
 பழங்கதை old story; singular ac-
 cident.
 பழி fault, vengeance.
 பழுது fault.
 பளிங்கு crystal.
 பறவை bird.
 பறி 2. to escape.
 பறி 6. to pluck off, to take away.
 பற்று 3. to take hold of, to aim at,
 to adhere to, to stick to.
 பாக்கியம் happiness.
 பாசம் fetter.
 பாவம்பம் tear.
 பாடல் (verb. noun, from பாடு 3.
 to sing) singing, reciting, study-
 ing.
 பாடு suffering, affliction, trouble.
 பாதம் foot.
 பாதலம் hell.
 பாதி half.

பாமரன் idiot.
 பாரம் weight, trouble.
 பார் land, earth, shore.
 பார் 6. to look, to see, to inquire
 into, to comprehend.
 பார்வை sight, intuition.
 பால் side, part; when affixed to
 a noun, it denotes the locative,
 like இல் (§ 13, N. IV).
 பால் milk.
 பாவம் sin.
 பாவனம் purification, purity.
 பாவனை conception, idea.
 பாவி 6. to fancy.
 பாவி sinner.
 பாவு 3. to take hold, to fix in the
 ground, to spread (trans. and in-
 trans.) to be current, to pass over.
 பாழ் desolation, barrenness, empti-
 ness, evil.
 பாணம் potation.
 பிடி 6. to catch, to seize.
 பிடுங்கு 3. to pull out.
 பிணங்கு 3. to be close, to be cross.
 பிணம் corpse.
 பிணி pain, illness.
 பிரசாபதி a name of Brahmā, as
 creator of the human race.
 பிரமம் Brahma.
 பிரபஞ்சம் expanse, world.
 பிரமவித்து one who knows the
 Brahma.
 பிரமாணம் measure, rule, proof,
 authority.
 பிரமை whirling, confusion.
 பிரளயம் dissolution (of the world
 at the end of a Kalpa).
 பிரஞ்ஞன் See List 61.
 பிராணம் breath, life. [ணம்.
 பிராணன் one endowed with பிரா
 பிராந்தி giddiness, confusion.
 பிராரத்வம் See List 63.
 பிரி 2. to separate, to part with, to
 go off.

பிரியம் pleasure, love.
 பிரிவு division, difference.
 பிழை fault.
 பிற 7. to be born, to originate
 பிற other.
 பிறப்பு nature, innate quality.
 பிறவி birth.
 பிறன் another, a stranger.
 பிறிது something else.
 பிறை the crescent moon.
 பின் after.
 பின்பு = பின்.
 பின்னம் that which is split, separate; division, diversity, portion, wrath.
 பின்னல் verb. noun, from பின்னு 3.
 பின்னு 3. (பின்) to twist.
 பின்னை = பின்.
 பீடை pain, sorrow.
 பீனம் stoutness.
 புகல் (புகலு) 1. (pt. புகன்றேன். § 9, 4, Note I) to speak.
 புகழ் 2. to praise.
 புகு 2. (pt. also 4) to enter.
 புகி 6. to eat, to enjoy, to suffer.
 புகிப்பு eating, enjoying, suffering.
 புணரி ocean.
 புண்ணியம் merit, virtue.
 புதுமை novelty; something curious, interesting.
 புதை 2. to be interred, to be hidden, to be obscure.
 புத்தி mind (as faculty of reasoning.)
 புத்திரோற்புத்தி begetting of sons.
 புந்தி = புத்தி.
 புமான் man.
 புர 7. to preserve, to protect.
 புரம் town, house, body.
 புரி 2. to do, to desire.
 புருடன் the principle of life in man; man, husband.
 புரை fault.

புலன் sense, object of the senses.
 புலி tiger.
 புல் grass.
 புலனம் world.
 புவி earth, station.
 புழு worm, insect.
 புறக்கரணம் external agency, i. e. any sense of perception or organ of action.
 புறம் outside.
 புனல் water.
 புனிதன் one who is pure.
 பூ 6. to blossom.
 பூ flower, beauty.
 பூசி 6. to worship.
 பூச்சியம் any thing to be worshipped; rareness; emptiness.
 பூண் 5. to put on (pt. பூண்டேன், § 9, 4).
 பூதம் (that which has come into existence) element, living being; something past.
 பூதலம் the earth.
 பூமண்டலம் orbis terrarum.
 பூமான் man.
 பூரி 6. to be full.
 பூருவம் anteriority.
 பூன்றம் plenitude, perfection.
 பெண்டு woman, wife.
 பெய் 1. to rain.
 பெரிது something great.
 பெரு great.
 பெறு 4. to get, to beget, to bring
 பேசு 3. to speak. [forth.
 பேதமை folly.
 பேதம் difference.
 பேதை a fool.
 பேய் devil.
 பேரிடு 4. to give a name, to denominate.
 பேர் name.
 பேர் 2. to be moved, to be removed.
 பேர் 6. to move, to remove.

பேறு gain, advantage.
 பொங்கு 3. to boil over (also figuratively) with rage, joy etc.
 பொடி powder, dust.
 பொது general, universal.
 பொத்து lie, nonsense.
 பொய் 6. to tell a lie.
 பொய் lie, false appearance.
 பொருந்து 3. to join, to agree, to possess.
 பொருப்பு hill, mount.
 பொருள் thing, meaning, truth.
 பொல்லாது it is evil; that which is evil, perverse.
 பொறுமை patience.
 பொன் gold.
 பொன்று 3. to die away.
 போ 1. (pt. போயினேன் — instead of போகினேன் — from

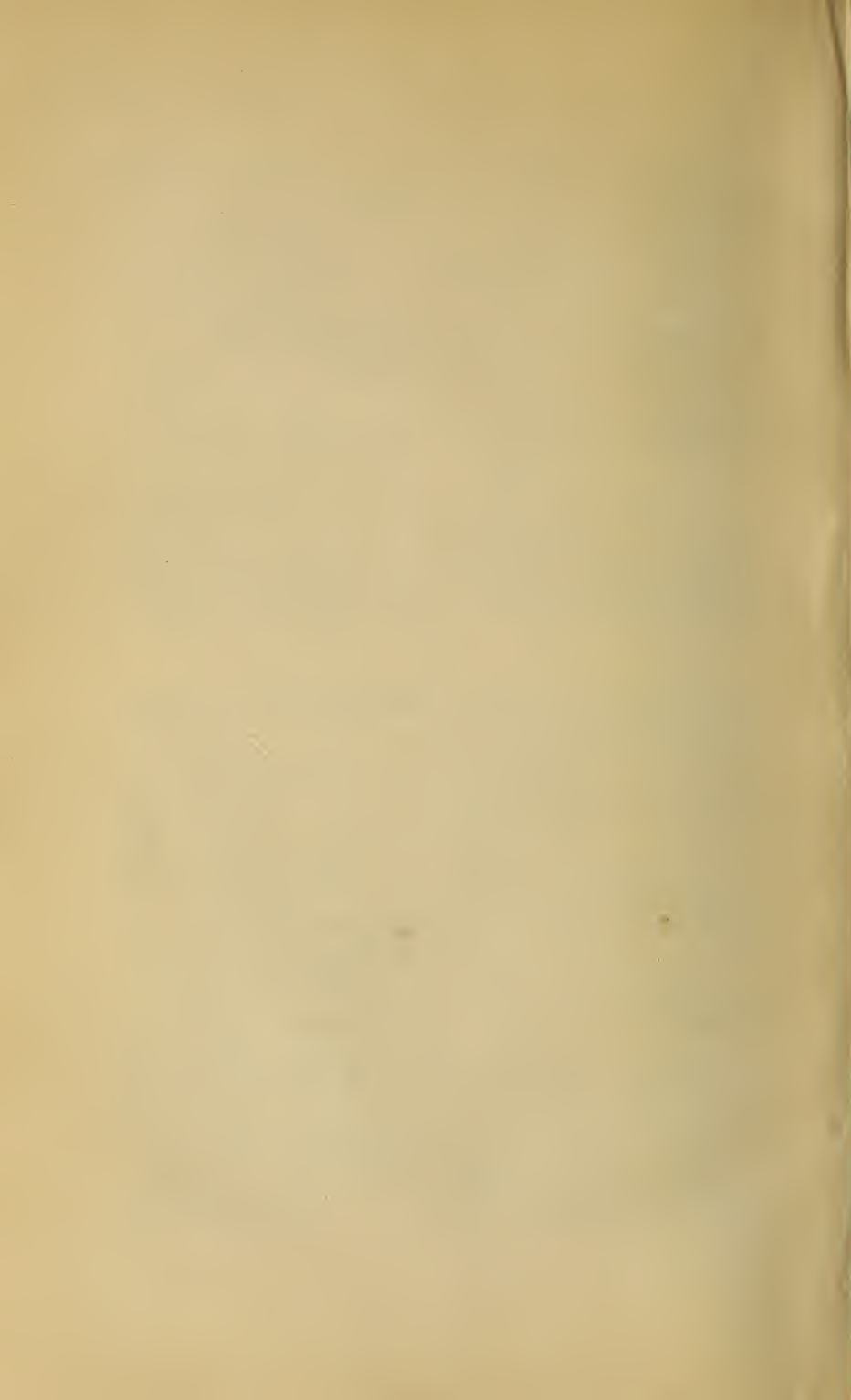
போகு 3., or போனேன், contract. from போயினேன்) to go.
 போக்கு 3. (caus. form, from போ) to cause to go off, to drive out.
 போதம் knowledge, wisdom.
 போதல் (verb. noun, from போ) going, going off.
 போது 2. (pt. போந்தேன்) to go and come; to suffice.
 போல (inf. of போல் 3.) used as an adverb: like.
 போல் (போலு) 3. (pt. போன்றேன், § 9, 4, Note I) to resemble.
 போல் = போல like.
 போற்றி praise. [ciate.
 போற்று 3. to praise, to appreciate.
 பொளதிகம் any thing consisting of or formed from பூதம் (element).

ம

மகத்தவம் the intellectual principle.
 மகம் sacrifice.
 மகா great, powerful.
 மகிமை greatness.
 மகிழ் pleasure.
 மகிழ் (மகிழு) 2. to rejoice.
 மகிழ்ச்சி pleasure, delight.
 மக்கள் sons, people.
 மக்கு to assume the colour of earth; to grow dirty, rusty, mouldy, dim; to vanish; to perish.
 மடம் stupidity.
 படல் any thing flat and long.
 மடு pool, tank.
 மட்டு limit. இம்மட்டும் so far.
 மண 6. to smell.
 மணி gem, pearl, jewel; a stone which extracts poison; grain, bead (espec. of the Rudraksha berry).
 மண் earth, dust, filth.

மண்டு 3. to be pressed, compact.
 மதம் delight, pride, fury, intoxication, rut (of an elephant).
 மதி intellect. [liquor.
 மது any thing sweet; intoxicating
 மதுரம் sweetness.
 மத்தியம் middle.
 மரிதன் = மனிதன்.
 மந்திரம் prayer, advice, secret.
 மந்திரமூர்த்தி enchanter, conjurer.
 மமதை avarice.
 மயங்கு 3. to be perplexed.
 மயம் (an affix, from Sansc.:) that which is made of, has the nature of.
 மயல் confusion, perplexity.
 மயன் (an affix, from Sansc.) one who is endowed with.
 மருந்து medicine.
 மருவு 3. to approach, to join.
 மருள் (மருளு) 2. (pt. மருண்டேன், § 9, 4, N. II) to be bewildered

மர்க்கடம் monkey.
 மலடி a sterile woman.
 மலர் flower, blossom.
 மலர் 2. to open (like a blossom).
 மலி 2. to abound.
 மழை rain.
 மற 7. to forget.
 மறு spot.
 மறு other.
 மறுமை (another state) another life.
 மறை 6. to hide (also, to be hid).
 மறை a secret (the Vedas).
 மற்ற other.
 மனது mind (as faculty of perception); desire.
 மனம் = மனது.
 மனிதன் man.
 மனை house, household, house-wife.
 மனைவி house-wife.
 மனோகுணம் quality of the Manas.
 மனோராச்சியம் (dominion of the Manas) fancy, imagination.
 மனோவிருத்தி function of the Manas; intellectual faculty.
 மன்னன் king.
 மன்னு 3. to be stable, to last.
 மா = மகா great.
 மா = மாவு flour.
 மாகர்த்தன் great-actor.
 மாட்டு 3. to entangle, to hook in;
 in the future tense, to be able.
 மாட்டு is generally used in the
 neg. form (மாட்டேன், I cannot).
 மாணாக்கன் disciple.
 மாதர் women; beauty, desire.
 மாத்தியாகி great-forsaker.
 மாத்திரம் measure; solely, purely.
 மாந்தன் = மனிதன் man.
 மாபலி (Mahābali) a king overcome by Vishnu, and made sovereign of the infernal regions.
 மாபோகி great-enjoyer (and sufferer).

மாயம் inherent power, magic, illusion, vanity.
 மாயாவி juggler.
 மாயை See List 51.
 மாய் 6. to kill, to destroy.
 மாய் 2. to vanish, to perish.
 மாருதம் storm. [nu.
 மால் concupiscence, passion; Vish-
 மான் (மாளு) 1. (pt. மாண்டேன், § 9, 4, Note II), to be consumed, to perish, to die.
 மாறு 3. to change (intrans.).
 மாற்றம் change, reply, refutation, word.
 மாற்று 3. to change, to remove.
 மானதம் mind.
 மானம் honour (also = பிரமாமானம்).
 மானிடன் man.
 மான் deer.
 மிக (inf. of மிகு 4.) much.
 மிகு 4. to be great, to be exalted.
 மிச்சிரம் mixture; works which are neither good nor bad.
 மிஞ்சு 3. to exceed, to surpass, to remain (as a rest).
 மிதுனம் couple, copulation.
 மித்தை false appearance.
 மிருதி recollection.
 மிலேச்சன் Mlêc̥cā, barbarian.
 மீள் (மீளு) 1. (pt. மீண்டேன், § 9, 4, Note II) to turn, to escape.
 மீண்டு (part. of மீள் 1.) again, back.
 மீன் fish.
 மு = மூன்று three; § 25.
 முகம் face.
 முகஸ்தம் visibility, evidence, முக்கியம் importance.
 முகுந்தன் one free from passion.
 முடி top, end.
 முடி 2. to come to an end, to come to perfection.
 முட்டு obstacle.

முதல் first, original. It is used in enumerations like the Sansc. ādi (“and so on”).

முது old,

முத்தன one who is liberated, free.

முத்தி liberation, emancipation.

முந்த (inf. of முந்து 3.) firstly.

முந்து 3. to be first.

முந்தை formerly.

முயல் hare.

முயல் (முயலு) 1. (pt. முயன்
தேன், § 9, 4, Note I) to exert
one's self.

முயற்சி effort, endeavour.

முரண் opposition, contrariety, distinction.

முழங்கு 3. to sound, to declare.

முழுத்து 3. to plunge (trans.).

முளை 6. to germinate, to grow; to appear.

முளைத்தல் (verb.noun, from முளை
6.) shooting up, appearing =
தோற்றம் = vikṣēpa. S. List 93.

முனி a sage.

முன் before (with regard to place
and time).

முன்னம் = முன்.

முன்னால் (முன் before; நூல்
work) any authoritative work.

மூ = மூன்று three. § 25.

மூக்கு nose.

மூச்சு breath.

மூடம் dullness, stupor.

மூடன் fool.

மூடு 2. to cover.

மூர்த்தி shape. [cause.

மூலம் root, foundation, origin,

மூவர் three (persons).

மூழ்கு 3. to bathe.

மெச்சு 3. to praise.

மெய் body, truth, reality.

மெய்யன் one who is truth and
reality.

மெள்ள softly, slowly, gradually.

மேகம் cloud.

மேலோன் one who is superior.

மேல் above.

மைந்தென் son (in the pl. also,
men).

மொள் (மொள்ளு) 1. (pt. மொ
ண்டேன், 9, 4, N. II) to draw
(water etc.).

மொழி 2. to speak.

மோகம் confusion in consequence
of passion.

மோசி 6. to destroy,

மோனம் = மௌனம்.

மௌனம் absolute tranquillity.

ய

யதி Sannjāsin.

யாகம் sacrifice.

யாதனை affliction, misery.

யாது what?

யாவன் who?

யான் = நான் I.

யோகம் application, business, union
(in a myst. sense), contemplative
methodism, ascetic contempla-
tion.

வ

வகு 6. to divide.

வகை division, kind, species, man-
ner, opportunity, reason.

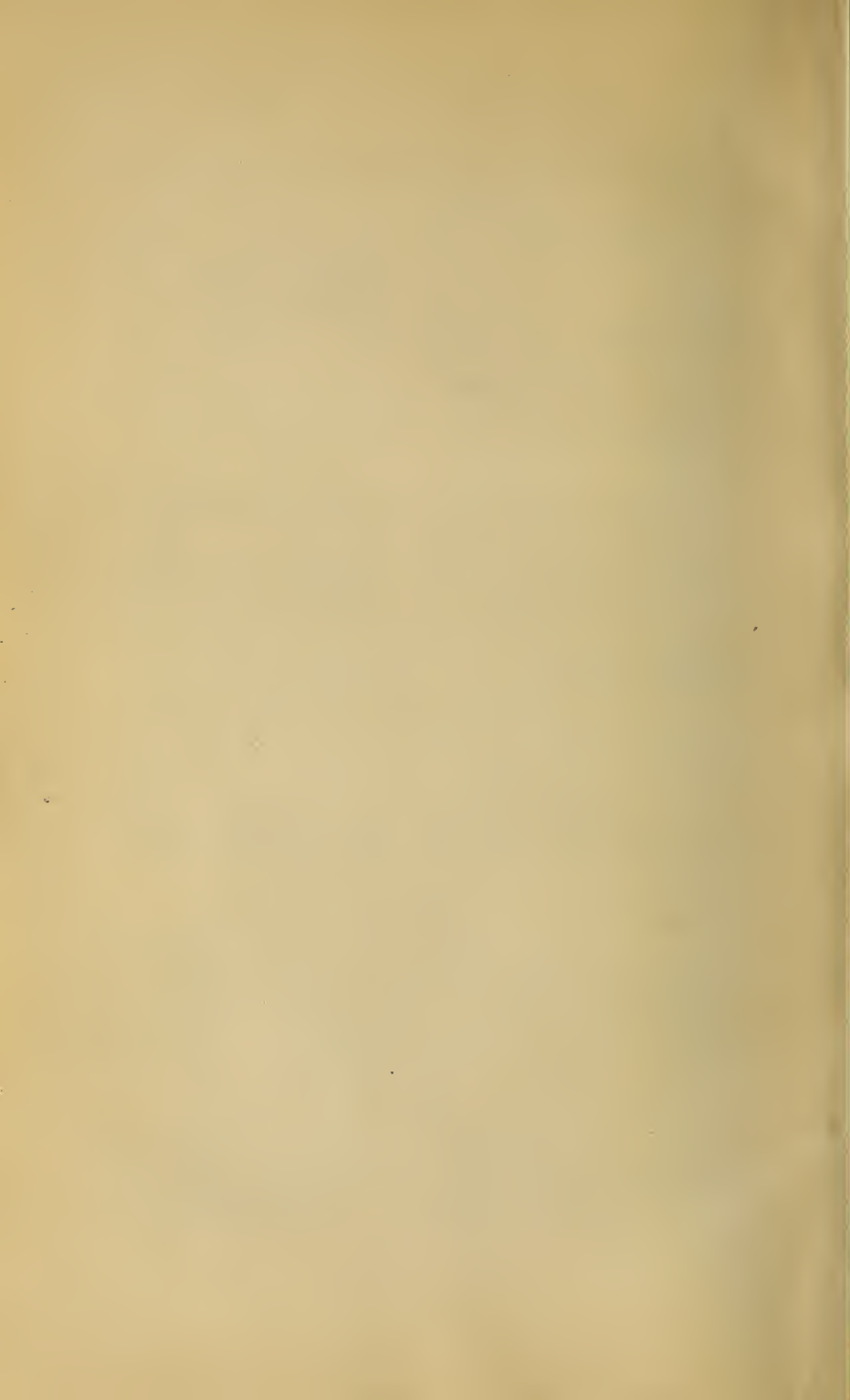
வசம் subjection, dominion.

வசனம் word.

வசனாதீதம் that which surpasses
speech; ineffable.

வசனி 6. to speak.

வஸ்து being, substance, nature.
 வஞ்சகம் deceit.
 வடம் north-country, Sanscrit.
 வடிவு shape.
 வணங்கு 3. to worship.
 வணிகன் merchant, farmer, Vaisja.
 வண்ணம் colour, caste, quality, manner.
 வத்து = வஸ்து.
 வம்பு instability, indecency, insolency, quarrel.
 வயிராக்கியம் absence of worldly passion.
 வரம் excellency, boon, talent.
 வரன் one who is excellent, dear.
 வரிட்டன் one who is most excellent, most dear.
 வரியான் one who is more excellent, more dear.
 வரு 2. (imp. வா; pt. வந்தேன், contract. from வருந்தேன்) to come.
 வருத்தம் (= விருத்தி). activity, trouble.
 வருத்து 3. to trouble.
 வருந்து to be troubled, to suffer.
 வர்த்தமானம் the present.
 வலிது (வினைக்குறிப்புப்பேர், from வல் power, § 44) that which is strong, great.
 வலை net.
 வல் (in composition வன்) power, strength, harshness.
 வல்ல (tenseless partic., from வல் power) powerful.
 வல்லவன் one who is powerful, able, clever.
 வழி way, manner, method.
 வழுத்து 3. to hail, to praise, to congratulate.
 வறுமை want.
 வனம் wood, forest, grove, water, way, beauty.
 வன் see வல்.
 வன்னி religious student.

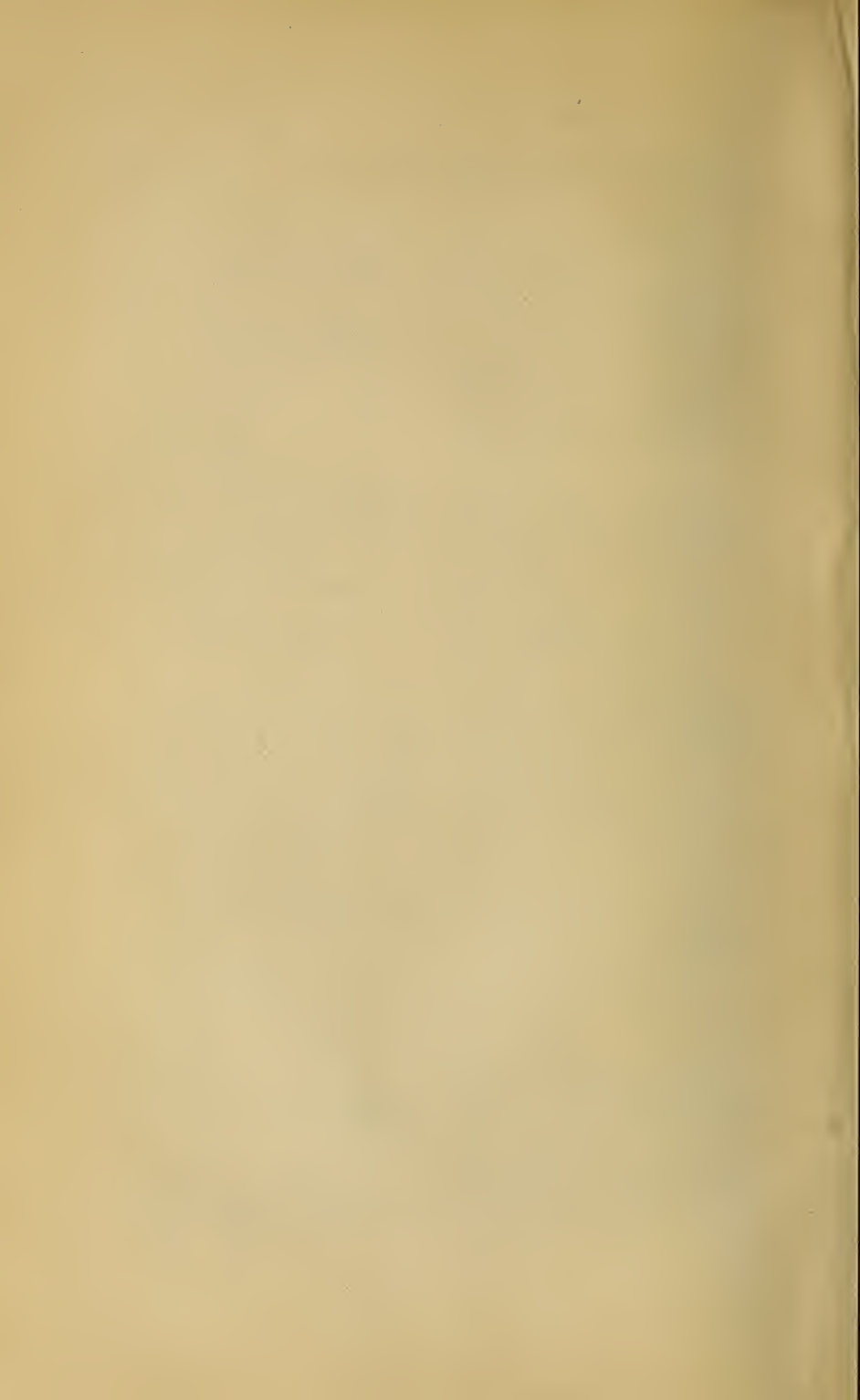
வாக்கியம் word.
 வாக்கு word, description.
 வாசகம் word, text.
 வாசனம் = வாசனை.
 வாசனை abiding, garment; knowledge, consciousness; natural propensity, trust, ignorance; smell.
 வாச்சியம் = வாச்சியார்த்தம் See List 88.
 வாஸ்தவம் that which is வஸ்து; that which is real.
 வாடு 3, to wither, to linger, to be sad.
 வாணிகம் trade, commerce.
 வாணிபம் = வாணிகம்.
 வாதனை torment.
 வாயு wind, air.
 வாரம் share, property.
 வாழ்வி 6. (caus. form, from வாழ் 2.) to cause to live, to render happy.
 வாழ்வு happy life, prosperity.
 வான் greatness, ether
 விகற்பம் difference, doubt, error, fault.
 விகாரம் change, modification, activity.
 விக்கினம் impediment.
 விசாரம் inquiry.
 விசித்திரம் that which is variegated, beautiful, wonderful.
 விசம்பு sky, ether, heaven.
 விசுவன் See List 95.
 விசேடம் particularity, distinctive attribute.
 விடயம் object.
 விடு 4. to leave, to abandon, to send.
 விண் sky, ether.
 விண்ணபம் request.
 விண்ணவன் a heavenly one. a god.
 விதம் manner.
 விதனம் = விசனம் molestation, pain.

விதி arrangement, order, command, rule, fate.
 விதி 6. to arrange, to order, to command.
 விதேகம் absence of the body.
 வித்து seed.
 வித்தை knowledge, science.
 விபகாரம் occupation, usage.
 விபரிதம் = விபரீதம்.
 விபரீதம் contrariety.
 விபு pervading.
 விபுதரன் deity.
 விமலம் spotlessness.
 விமலன் one who is spotless.
 வியங்கியம் intimation, indication.
 வியட்டி particularity.
 வியத்தம் See List 98.
 வியாதி indisposition, illness.
 வியாபி pervading.
 விரதம் vow, continency.
 விரவு 3. to mingle, to mix, to unite.
 விராகம் absence of earthly passion.
 விராட்டிருஷன் = Virāṭ. See விரி 2. to extend. [List 94.
 விருத்தி action (usually, of the mental faculties), state, perception, examination, explication.
 விருப்பம் desire, inclination.
 விரும்பு 3. to desire.
 விரோதம் hostility, opposition, contradiction.
 விலக்கு to remove.
 விலக்கு prohibition.
 விலங்கு fetter; beast.
 விலை price.
 விவகாரம் = விபகாரம்.
 விவிதம் variety.
 விவேகம் discriminating intellect.
 விவேகி one endowed with விவேகம்.
 விழி look, eye, waking.
 விழு 2. (pt. also வீழ்ந்தேன், and ft. also வீழ்வேன்) to fall.

விழுது something that falls down; the hanging root of the Banian tree.
 விளக்கம் light, illustration.
 விளக்கு a lamp.
 விள் (விள்ளு) 2. (pt. விண்டேன், § 9, 4, Note II) to open (intr.), to unfold (intr.), to make manifest.
 வினாவு 3. to ask. [fest.
 வினை action, exertion, sin.
 வினோதம் pastime, amusement.
 வினோதன் one who plays.
 வீ 2. to die.
 வீசு 3. to fling.
 வீடு (from விடு 4.) house (like the German "Gelass"); emancipation, bliss.
 வீமம் fear, dread.
 வீய் 2. to perish.
 வீரியம் strength, valor.
 வெகு much, many.
 வெட்கு 3. to be ashamed.
 வெண்ணை white ghee, i. e. butter.
 வெம்பு 3. to grow hot, hungry, premature; to fade, to languish.
 வெய்யில் sunshine, heat.
 வெவேறு that which differs from each other; different.
 வெளி that which is without, outside; ether, light.
 வெளிச்சம் light.
 வெளிமுகம் a face looking outward; worldly-mindedness (in the sense of the Vedānta).
 வெளுப்பு white colour.
 வெள் white.
 வெள்ளம் flood.
 வெள்ளி white colour, silver.
 வெறிது (வினைக்குறிப்புப்பேர், from வெறு, § 44) that which is empty, void.
 வெறியது (a variation of the preceding) that which is empty, mean, miserable.

வெறு empty, void.

வெறு 6. to abhor.

வெறுப்பு abomination.

வெறுமை emptiness.

வெற்பு hill.

வே 2. (pt. வெந்தேன்) to burn.

வேகம் velocity.

வேங்கடேசன் lord of Tirupati (Vishnu).

வேடம் show, disguise, mummary.

வேண்டு 3. to wish, to beg, to be necessary.

வேதாந்தம் "end of the Vêdas" the Vêdânta - system; the Vêdânta-works.

வேம் contracted from வேயும், it will burn. See வே 2.

வேம்பு a tree with a bitter fruit.

வேர் root.

வேறிடு 4. to put apart.

வேறுபாடு diversity, difference, modification.

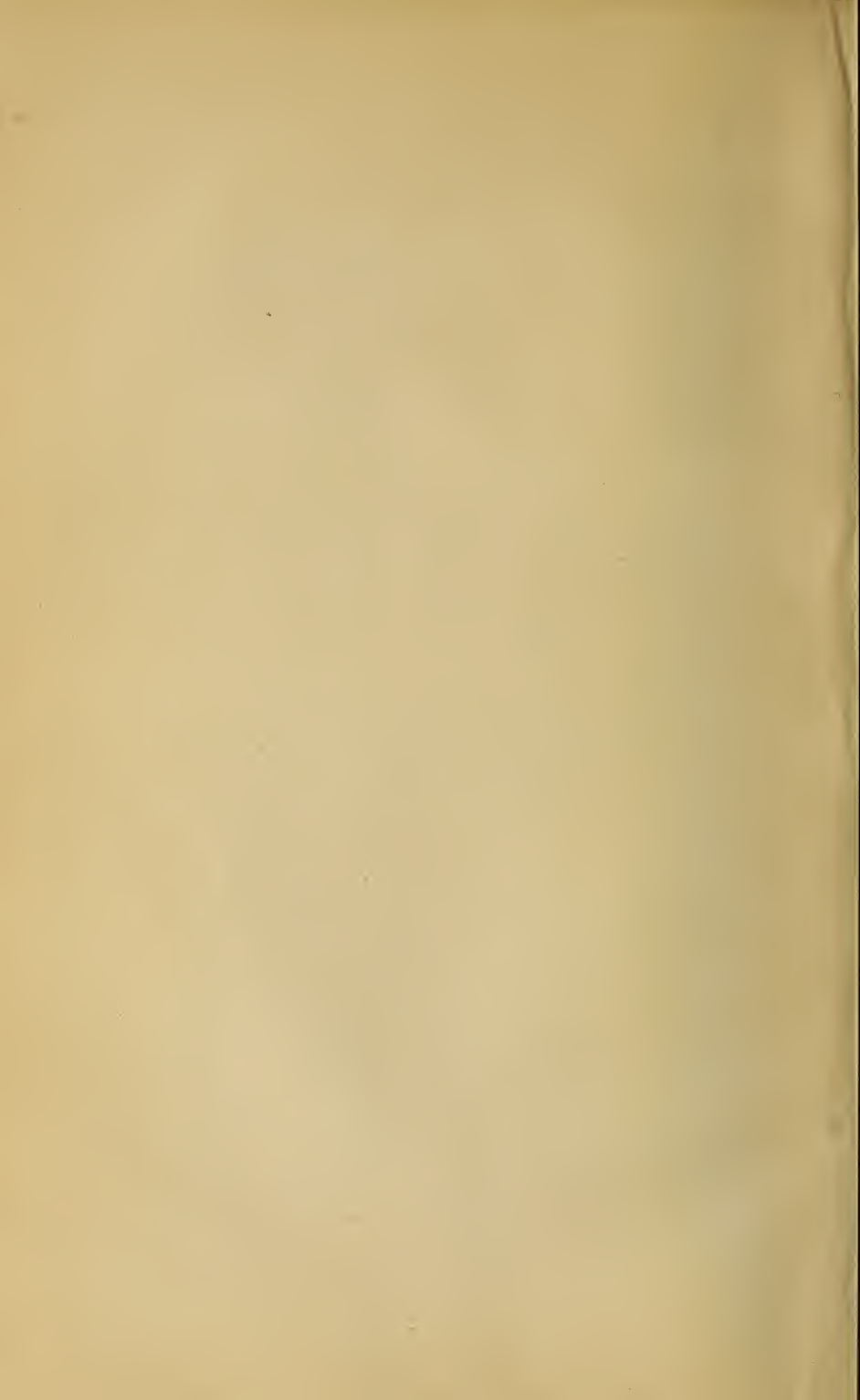
வேளை time.

வை 6. to put, to place.

GRAMMATICAL NOTES.

Introduction.

1. பொருந்தினர் = பொருந்தினவர், § 54, N. I (Page 58). — பொருந்தார் = பொருந்தாதவர், § 54, N. II (Page 59). — உள்ளந்தன்னில் = உள்ளத்தில், § 21, N. V. — அந்தரத்தின், § 81. — நிலமவற்றில் = நிலங்களில், § 21, N. V.

3. என்பால் = என்னில், § 13, N. IV. — கவருடை = கவருடைய, § 13, N. III. — சுவரிடை = சுவரில், § 13, N. IV.

4. இந்தியசரீரம் the sensual body (இந்திய from இந்தியம் “sense” in an adject. sense; § 47, N., and § 14, II, b, N.

5. ஒளிரு, participium apocopatam = ஒளிரும் shining.

6. என்னும், § 68, N. — வைத்தார் = வைத்தார்கள், § 29. — மண்டின்று = மண் தின்று, § 9, 4. — இலார் = இல்லாதவர் from இல், § 54, N. II. (Page 59.)

First Part.

8. நித்தியவநித்தியங்கள் a sort of Tamil dvandva or copulative compound = the Sansc. Nitjānitjāni “stable and unstable things”, according to Tamil Sandhi (insertion of வ் instead of transmuting the double a into ā). — தெரி part. apocop. = தெரியும். — இக்பரங்கள் a copul. compound (இகம் and பரம்). — என்று = என்னும்.

9. சுகதுக்காதி the Sansc.: “Sukha du:khādi” = சுகமும் துக்கமும் முதலானவைகள்.

10. சிந்திக்கும் ஆறு = சிந்திக்கும் படி. — வைக்குமித்தை = வைக்குமிதை = வைப்பதை, § 54. — என்பர் = என்பார்கள், § 29.

11. சாதிப்பார் = சாதிப்பவர், § 44, N. — For உம் in இந்த நான்கும் see § 25, N. II.

12. ஆனேன் = ஆனவன், § 79, N. — சகித்திடா (சகித்து இடா. § 74, 4) = சகியா. — படிந்திட (படிந்து இட, § 74, 4) = படிய.

13. ஆன “being” a mere expletive (as பொருந்திய, and the like). — The Madras edition has “ஈடணை”, a common mistake for எடணை.

14. குளிரும் வண்ணம் = குளிரும் படி.

15. கருதி refers to ஆமை, நோக்கி to மீன், தடவி to பறவை. (The rhet. figure நிரனிறை “Row-placing”).

16. மூழ்கினுற்போல், § 78. — ஒழுக்குமாபோல் = ஒழுக்குமாற் போல், § 78, N. — ஈது = இது.

17. நின்னது (directly from நீ) = உன்னது.

18. அடங்கிய விருத்தியான் a sort of Bahuvrihi or possessive compound “one who has an activity that is suppressed = one in whom activity is suppressed”.

19. வாராய் = வா come! § 31, N. — திரிவன் = திரிவான். — அவ்வளவும், § 84, N. I.

21. உழலுவானேன் adv. part. of the future with ஏன். § 35. — நம்பினேற்கு (நம்பினேன் கு, § 9, 3) “to me who have trusted”, § 44, N. — நின்னை = உன்னை.

22. பின்றேகி = பின்றேகி. § 9, 4.

23. முளைத்திடுமவன் = முளைத்திடும் (= முளைக்கும், § 74, 4) and அவன், § 54 (Page 58), “he who will step forth” — சொல்லா யாக = சொல்லாய் = சொல்லு, § 31, N.

24. உள = உள்ள tenseless part. of உள், § 44. The conformity of construction would require either கண்டதும், or கண்டும் throughout (திரிந்து நிற்கல் “standing changed”). — மறைக்கும் (transit.) in the sense of மறையும் (intransit.).

25. மனதினில் = மனதில், § 13, N. I. — போற்றாலத்தை = போல் தூலத்தை, § 9, 4.

27. ஆவ = ஆவன, § 79, N. — வஸ்துவினை = வஸ்துவை, § 13, N. I. — தோன்றனராக = தோன்றல் நராக, § 9, 5.

28. செனித்த = செனித்தன, § 29, “they originated” or “they are things which originated”, § 44, N.

30. உள (“they exist”) பலவின்பால் of the வினைக்குறிப்புமுற்று உள், § 44.

32. பற்றுதோன் = பற்றாதவன்.

33. கோசமானந்தம் = கோசமாகிய ஆனந்தம், or rather ஆனந்தமாகிய கோசம். — குணமிராசதம் = குணமாகிய இராசதம், or rather இராசதமாகிய குணம்.

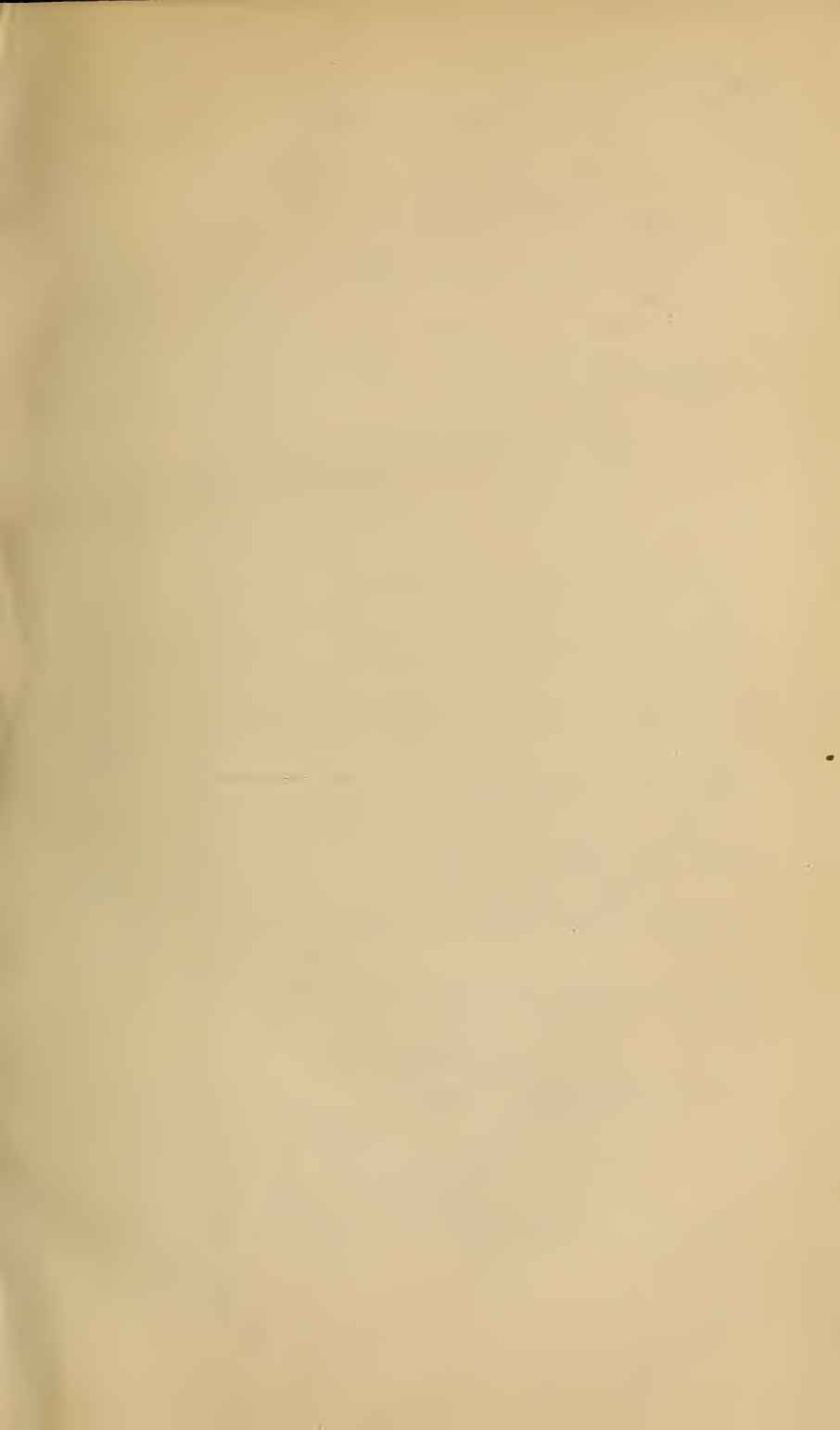
35. உயிர்கட்கு = உயிர்களுக்கு (§ 17) = உயிர்களுக்கு.

36. சத்திதன்னில் = சத்தியில்; காற்றது = காற்று, § 21, N. V. — சாற்றும்ற்றிவற்றில் = சாற்றும்மற்று (mere expletive) இவற்றில்.

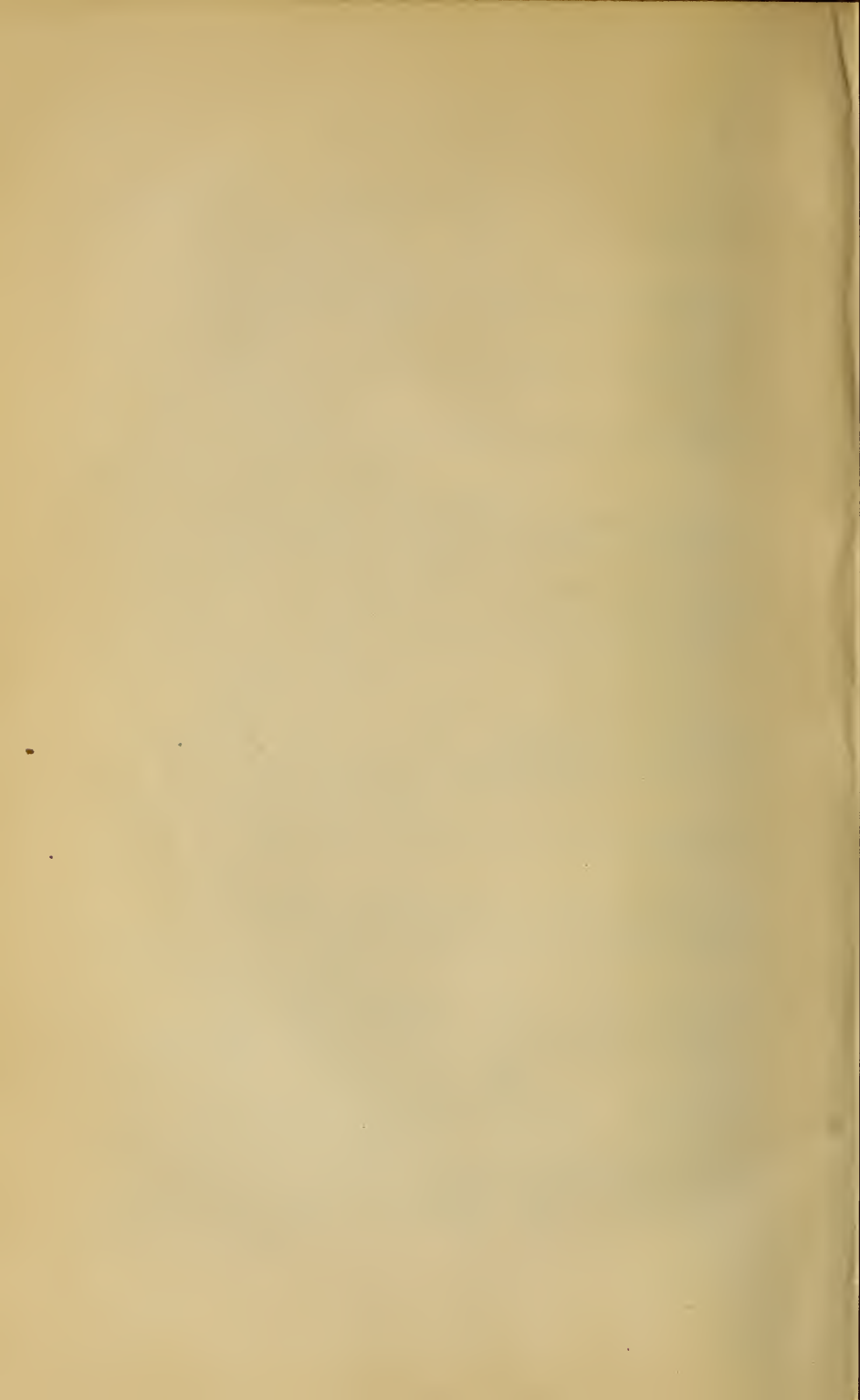
38. பராவிய = பரவிய (= பரவின). — சுராசுரர் (Sanscr. dvandva) = சுரரும் அசுரரும் gods and demons.

41. தூலதனுவண்டபுவனபோகம் (dvandva) = தூலதனுவும் அண்டமும் புவனமும் போகமும்.

42. சொன்னது something that one has said. Here the verbal noun is, like any other noun, used adjectively (= சொன்னதாகிய), by placing it, in the shape of the nominative, before the substantive to which it refers (§ 47, N.).

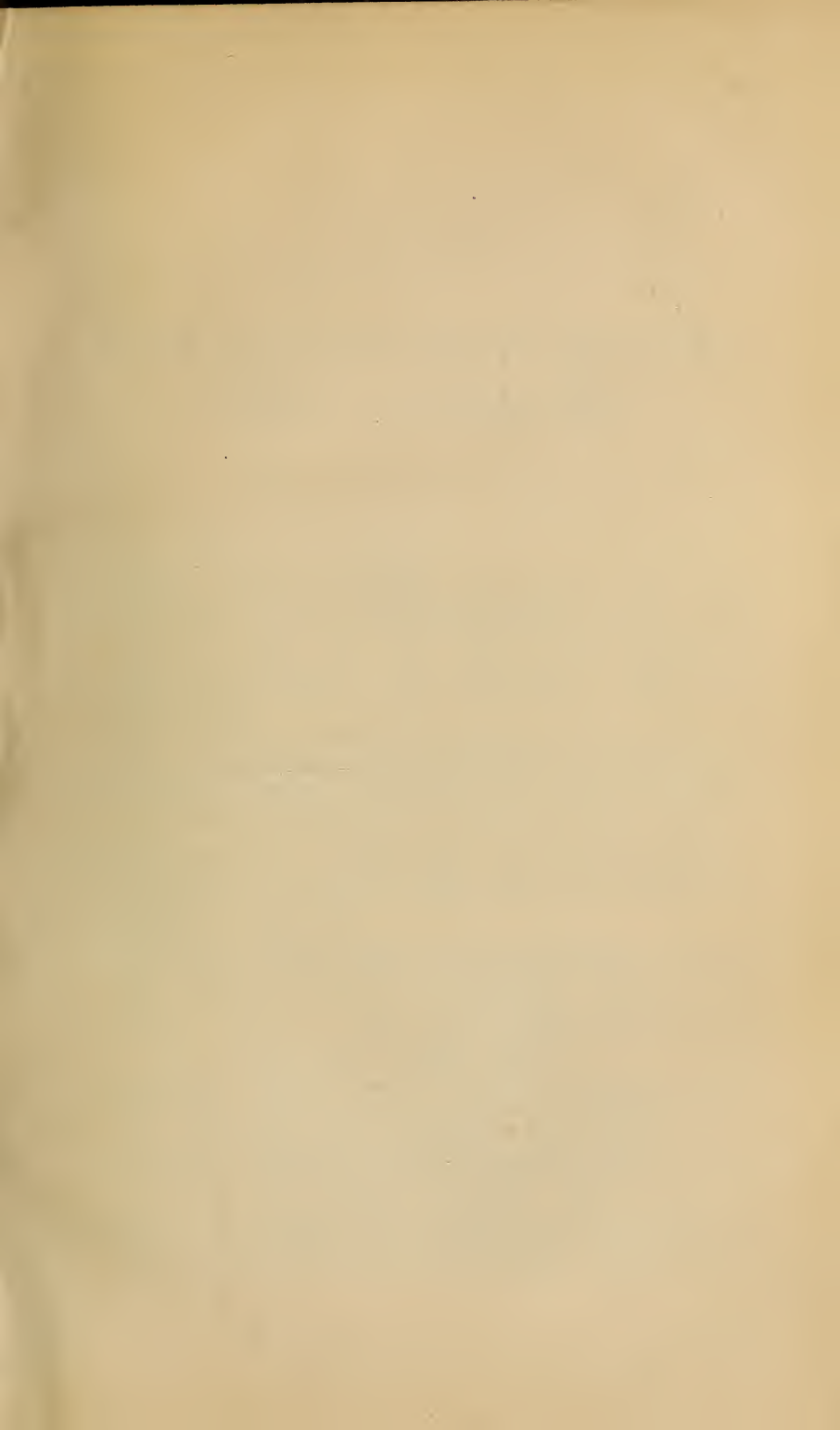

45. காண்ப = காண்பன or காண்பவை.
 47. பார்க்கில், if you look at it (mere expletive).
 49. ஞானிகடமை = ஞானிகள் தமை (§ 9, 4) = ஞானிகளை (§ 21, N. V.).
 52. பகர்வது something that one will say (used like சொன்னது, v. 42, as an expletive).
 53. ஏதோ; the interrog. particle ஒ gives a peculiar emphasis to the interrog. pronoun ஏது.
 55. முழுத்த so as to plunge (him into nirvāna). கூட்டுகிற்கும். lengthened form, instead of கூட்டும் “it will gather, lead to” — தெளியு மாபோல் = தெளியுமாற்போல், § 78, N.
 57. தம்பமாமதுவும் = தம்பம் ஆம் (ஆகிய) அதுவும்.
 61. நினக்கு = உனக்கு.
 63. கண்ணினில் = கண்ணில், § 13, N. I.
 65. பாரின் = பார்க்கில், v. 47.
 69. வெளியில் like ether, § 81.
 71. புகழ்சமன் = புகல் தசமன், § 9, 4. — The participles கண்ட, காணாத, கண்ட are to be connected with அவனோ. — காண்பதடங்கலுங் காண்பாய் “you will be the spectator, as soon as the visible things withdraw” (then அடங்கலும் is that gerundial form of அடங்கு “to withdraw” which is formed by adding உம் to the verbal noun — அடங்கல் —, and which implies the notion “as soon as”) or “you will see every thing that is to be seen” (then அடங்கலும் stands in the sense of “all”).
 75. கட்டி சுட்ட “baked with sugar” properly “sugar-baked” (a kind of Sansc. Tatpurusha). — மதுரமாக்கியவதற்கு = மதுரமாக் கிய அதற்கு to that (sc. sugar), which sweetened.
 77. இதரும் “hard to be described”, a mere expletive (அரும் “difficult” is here connected with the mere root of the verb இது).
 93. என்னில் “if one ought to say it”, a mere expletive.
 95. சொன்ன = சொன்னவை. — நேரதா = நேரது (நேர் அது, § 21, N. V) ஆ = நேராக.
 97. ஆன = ஆனவை.
 107. எல்லையினும் = எல்லையில் நாம், § 9, 5 (எல்லையில்லாதநாம்).

Second Part.

2. உடையோன் = உடையவன். — நின்றோன் = நின்றவன்.
 3. தீர்ந்த = தீர்ந்தன.
 19. ஆனோன் = ஆனவன்.
 21. என் = என்னும் (partic. apocop.).
 27. அணுகுவம் = அணுகுவோம்.
 29. தீராவாதனையோர் = தீராவாதனையார். (A sort of Bahu-vrihi; compare p. I, v. 18.)

30. போயினது (prop. போகினது, from போகு) = போனது.
 31. வேம் contract. from வேயும்.
 45. அடைகுவர் lengthened form, instead of அடைவர் (= அடைவார்கள்).
 48. தேவரீர் “you who are god (lord)” (வினைக்குறிப்புப் பேர், § 44).
 50. ஆவ = ஆவன “things which are fit”.
 53. அகமுகத்தவர் “people who have a face turned inward”, § 59.
 — ஆகினால் (regularly from ஆகு 3.) = ஆனால்.
 58. வைச்சு = வைத்து (rather vulgar).
 72. ஆகுவ = ஆகுவன (ஆவன).
 104. கீழ்து = கீழ் அது, (§ 21, N. V), கீழ் being originally a substantive (“the state of being below”).
 105. ஆய்குதல் lengthened form for ஆய்தல், verbal noun from ஆய் 1. “to examine”.
 106. ஆகிதின் or ஆகிதில் (ஆகு 3. “to become” and இடு, § 74, 4) = ஆனால். Here இடு is added to the root, instead of being added to the verbal participle.
 110. ஆல் in தோன்றுமால் is a mere expletive.
 111. அறிகிலேன் = அறிந்திலேன் “I do not know”. (Here the tenseless verb இல் is added to the lengthened root of அறி 2. (அறிகு), instead of being added to the verbal participle (அறிந்து).
 116. அவனையவனால் விடப்படாது. The verb படு 4. does not denote here the passive voice, but means “it does not happen”. Literally: “Abandoning him through Him never happens = it never happens, that He should abandon him.”
 119. விடலாத = விடாத. (ஆத the syllable that, when affixed to the verbal root (விடு 4.), forms negative participles, is here affixed to the verbal noun (விடல்), also in a negative sense.
 126. வல்லீர் “you are strong”, from வல் “strength”. § 44.
 143. கருது “thinking” mere expletive.
 147. கொடு = கொண்டு.
 162. உண்டக்கும் = உள் நடக்கும், § 9, 5.
 170. பிடுங்கிதில் = பிடுங்கு இடில்; see v. 106.
 180. அண்ணறன் = அண்ணல் தன், § 9, 4.
 182. நின்றோர்கடையமுத்தர் = நின்றோர்கள் தாயமுத்தர், § 9, 4.
 184. வந்தத்தை = வந்ததை. — காண்டிட = கண்டு (regularly from காண் 5. to see, instead of கண்டு) இட (= காண்); § 74, 4.

LIST OF SANSKRIT VEDANTA TERMS EXPLAINED.

---

1. Ābāsa "Reflection" = Cidābāsa.
2. Abimānin "owner" sc. of either of the three Śarīras with regard to Ġīva as well as to Īśa. The owner of the Kāraṇa Ś. of Ġīva is called "Prāgña"; — of Īśa "Antarjāmin"; the owner of the Sūkṣma Ś. of Ġīva is called "Taigāsa", — of Īśa "Hiraṇjagarbha (or "Sūtrātman"); the owner of the Sūla Ś. of Ġīva is called "Viśva", — of Īśa "Virāg" (or Vaiśvānara).
3. Adjāsa "transfer, translation" (the unphilosophical method of predicated the world's illusive appearance of the absolute Brahma).
4. Advaita "non-duality"; the Brahma, as sole real-cause of the unreal world; the Vēdānta-System with the Advaita-Principle at its head.
5. Advaitānanda "non-duality-delight": that philosophical pleasure, from which the dualism of the delight and of him who delights is excluded.
6. Āgāmja, see sub Karman.
7. Ahankāra "I-making": egotism. (See sub Antakaraṇa.) It is three-fold: Mukja or essential ("I am the absolute"), Amukja or unessential ("I came, I went"), and Mukjāmukja or essential-non-essential ("There is no single being in the shape of all-perfection; I — in my common state — am self-essential").
8. Antakaraṇa "internal agency": internal organ, mental faculty. (The human spirit rather in our sense.) This mental faculty consists of Manas (the faculty of imagination and excitation), of Citta (the faculty of reflexion), of Buddi (the faculty of logical decision), and of Ahankāra (the faculty of referring all to the I). This is the classification now generally adopted. The author of Bālabōdani uses the word Antakaraṇa for the whole of the mental faculties with the sole exception of the Ahankāra, — the general base of all the

others, — which he, in his description of the human spirit — coordinates with the Antakaraṇa. The Tamil commentator of Ātmabōḍa, on the other hand, considers the Antakaraṇa as a single mental faculty, and coordinates it, in favor of the number “five”, with the four subdivisions of the Antakaraṇa above-mentioned. Where Manas, Ćitta, and Buddi are not expressly placed in contradistinction to each other, these expressions frequently serve to denote the mental faculties in a general sense.

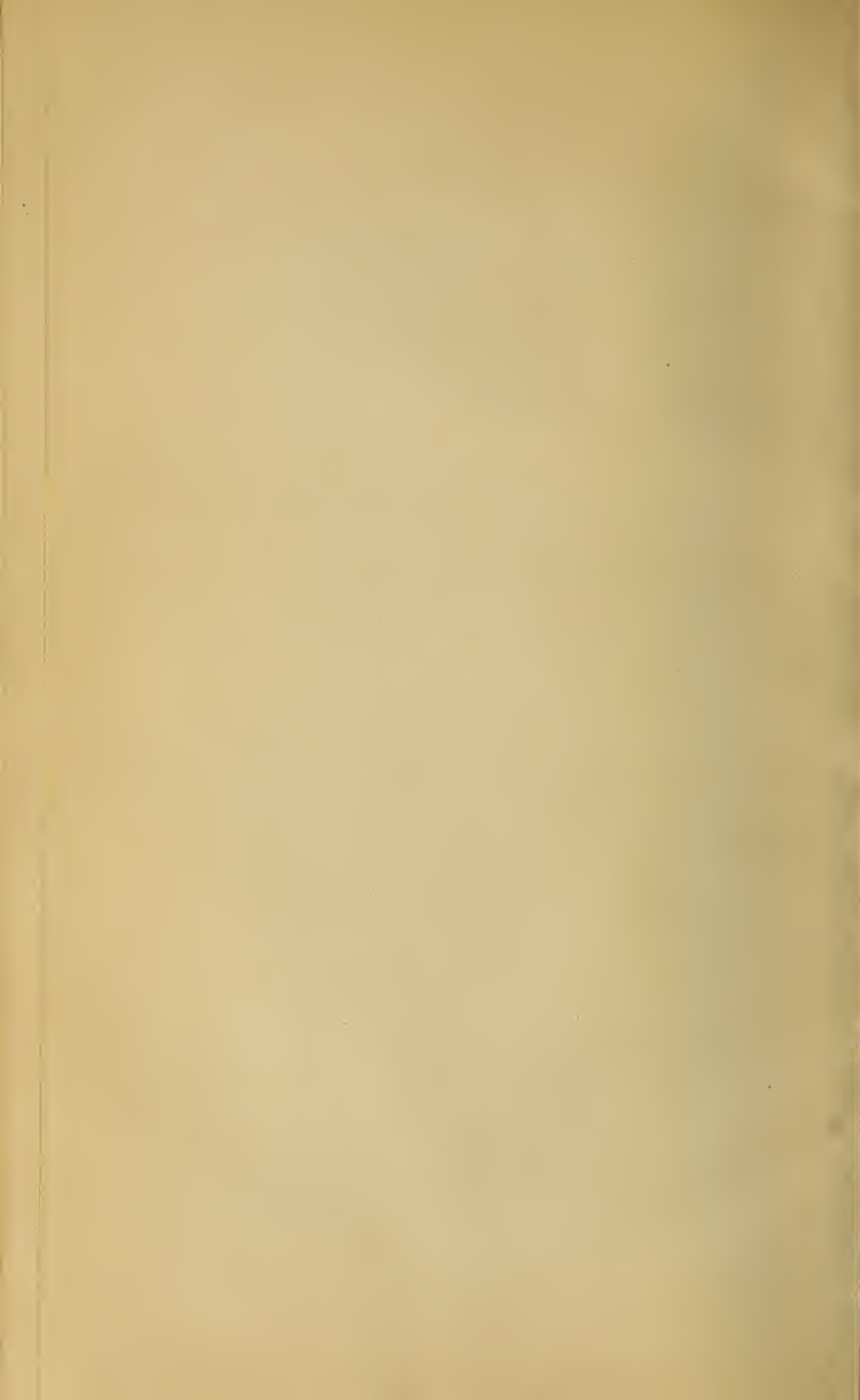
9. Ānandamaja - Kōśa, s. Kōśa.
10. Annamaja - Kōśa, s. Kōśa.
11. Antarjāmin “internal rector”: Īśa as owner of the Kāraṇa - Śarīra in a collective sense. Comp. Aḥimānin.
12. Aparōkṣa - Ġnāna, s. Ġnāna.
13. Apavāda “negation”: the philosophical method of severing the world’s appearance from the Brahma (the reverse of Adjāsa).
14. Ārōpa “imposition” = Adjāsa.
15. Ārūḍa “one who has attained to”: a perfect one.
16. Asanga “one who is not attached”: the Brahma, as the absolute being, free from acting, willing — and even knowing (through the medium of the Antakaraṇa).
17. Atita “transcendence”: the state of bodyless emancipation (as Turijātita) Kaiv. II, 153.
18. Ātman “breath, soul, Self (the Tamil tām) = Kūṭastā. See the four kinds of Ātman Kaiv. II, 118 — 119.
19. Ātmānanda, the delight of the Self in the Self.
20. Āvaraṇa “covering, veiling”: the state in which one says “The Brahma exists not, — it appears not” Kaiv. I, 49.
21. Avastā “state”; there are seven states of the individ. soul, which see Kaiv. I, 58—63, and four states of the Brahma (as Ćit or absolute intelligence; as Antarjāmin or causing principle; as Hiraṇjagarbā or fine-material principle; as Virāḡ or gross-material principle).
22. Avidjā, unconsciousness as characteristic of the Kāraṇa-Śarīra, or of the Ānandamaja-Kōśa. Kaiv. I, 33—34.
23. Avjakta “that which is not manifest, not developed”: original nature when undeveloped.
24. Bahūdaka, see Sannjāsin.
25. Brahma (properly Brahman) “the growing one” (the expanding one?): the absolute being, causa materialis and causa efficiens of the illusive world.
26. Brahmānanda, philosophical delight in Brahma.
27. Buddi, see Antakaraṇa.
28. Ćaitanja, Brahma as intellectual principle.
29. Ćicēājā “adumbration of the spirit”: the reflection of the Brahma within the sentient creature (Ćetana).

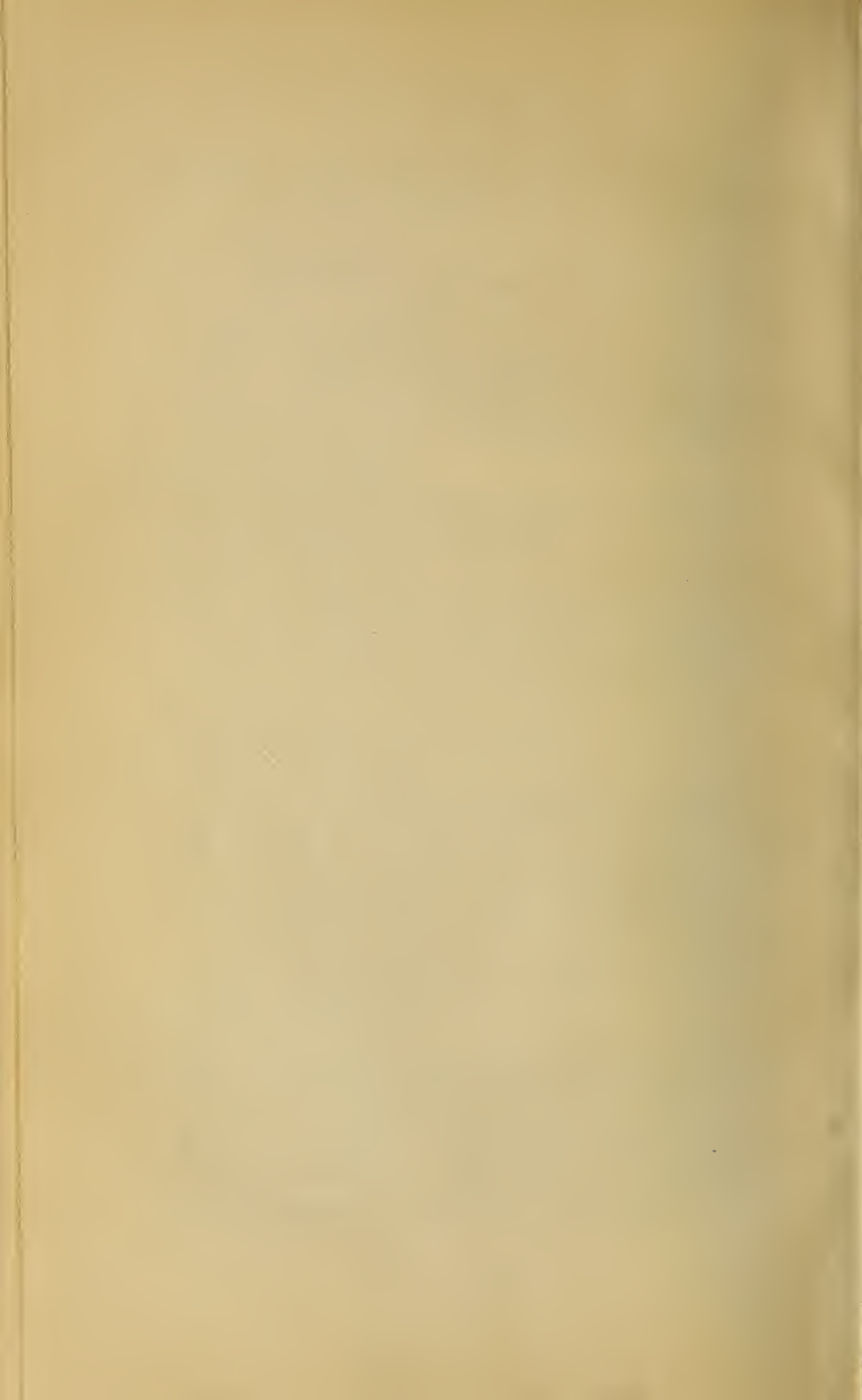

30. Ādābhāsa "reflection of the spirit", = the preceding; as it were, the irradiation of the universal Brahma into the individual soul (Āiva).
31. Āit "something that thinks": the intellect.
32. Āitta, s. Antakaraṇa.
33. Dājana - Gnāna "knowledge in the way of meditation": subjective, inadequate knowledge. Kaiv. II, 82.
34. Dvaita "dualism": the world affected with the appearance of dualism.
35. Āiva "life": the individual soul.
36. Āivanmukta "one who is emancipated while living": he who no longer considers the Āiva to be his real Self, and is therefore, even in life-time, (philosophically) rid of individual life.
37. Āiva-Sākṣin "life-witness": the Kūṭastā, as indifferent witness to the activity of the Āiva.
38. Gnāna "knowledge". It is twofold: Parōkṣa ("something beyond the eyes") i. e. transcendent, inevident — and Aparōkṣa ("something not beyond the eyes") non-transcendent, evident. The former kind is about the same as Dājana - Gnāna; the latter as Vivēka - Gnāna.
39. Guṇa "quality". For the three qualities of original nature see Kaivalj. I, 30.
40. Hansa, s. Sannjāsin.
41. Hiraṇjagarbha, Īśa as owner of the fine-material body (in a collective sense). Kaiv. I, 39. (Comp. Ābimānin.)
42. Īśa "lord": all the Āivas collected.
43. Kalpana "figment, fiction": = Ādābhāsa, Ārōpa.
44. Kāraṇa - Śārīra, s. Śārīra.
45. Karman "work, ceremony". They speak of a threefold Karman: Sanācīta ("collected") = the demerit formerly collected by works; Prārabhā ("commenced") = the consequences of former works still being enjoyed or suffered = destiny; Āgāmja ("coming") = future works.
46. Kōṣa "sheath": there are five of them: Annamaja (sphere of nutrition), Prāṇamaja (sphere of breathing), Manōmaja (sphere of imagination and excitation), Vignānamaja (sphere of intellect), Ānandamaja (sphere of blessed feeling).
47. Kṛtakṛtja "one who has done all that was to be done": the philosophically perfect one.
48. Kūṭastā "standing at the head": that portion of the universal Brahma that, dwelling in the heart of men, through its reflection, (Pratibimba, Čājā, Ābhāsa) illumines the Antakaraṇa.
49. Lakṣjāṛta "the sense to be intimated": the last meaning of the Vēdas.

50. Mahāvākya "Great sentence": there are several of them; the principal one is "Tat (Hoc, sc. Brahma) tvam (tu) asi (es)".
51. Mājā, the Śakti, inhering in Brahma, of the formation of the illusive world.
52. Manas, s. Antakaraṇa.
53. Manda "indolent, dull": epithet of the renunciation by despair. Kaiv. II, 159.
54. Manōmaja-Kōśa, s. Kōśa.
55. Mukjānanda "paramount delight"; Kaiv. II, 130.
56. Nigjānanda "gaudium innatum, genuinum"; Kaiv. II, 129.
57. Pakva, philosophical maturity. Compare Tīvra and Tīvratara.
58. Pañcīkaraṇa "Five-making, division into five". Kaiv. I, 41.
59. Paramahansa, s. Sannjāsin.
60. Parōkṣa-Gnāna, s. Gnāna.
61. Prāgna "the knowing one": Īśa as owner of the Kāraṇa-Śarīra in its individual singleness. See Abimānin.
62. Prāṇamaja-Kōśa, s. Kōśa.
63. Prārabḍa, s. Karman.
64. Puruṣa "man, person, soul": Īśa as well as Kūṭastā.
65. Saścīdānanda "one possessed of reality, spirit, and bliss": Brahma.
66. Sādāna "id quod perficit": a means of salvation (in the sense of the Vēdānta). For the four preliminary means of salvation see Kaiv. I, 8—10.
67. Sākṣātkāra "making present": evidence.
68. Sākṣin = Īśa-Sākṣin.
69. Śakti, any *ενεργεια* whatever.
70. Samādi, state of contemplation as the last aim of meditation.
71. Sannjāsin, "one who lays down sc. his worldly attachment": an ascetic. The four principal kinds of ascetics are: Kuṭīcāka (one who lives at the expences of his son), Bahūdaka¹, Hansa (the high one), and Paramahansa (the most high one). See Kaiv. 158—163.
72. Śarīra, corporeal form. There are three of them: Kāraṇa (corpus causans), Sūkṣma (the fine-material one), and Stūla (the gross-material one). The two latter ones are the corpora causata (Kārja).
73. Sat "that which is": reality.
74. Stūla-Śarīra, s. Śarīra.
75. Sūkṣma-Śarīra, s. Śarīra.
76. Susupti "profound sleep". State of the Avjakta (Kaiv. I, 29); state of the Samādi; characteristic of the Ānandamaja-Kōśa.
77. Sūtrātman "thread-Self", or "one who has the nature of a thread": Hiraṇjagarbha, on whom — as on a string — all things are filed.
78. Svānuḷlūti, Self-knowledge; Self-experience; Self-enjoyment.

¹ Bahūdaka from bahu, much, and udaka, water? Does this expression refer to the water-pot, the emblem of ascetic life?

79. Svarūpa - Ġnāna, essential knowledge, i. e. a knowledge that does not require the instrumentality of the mental faculties. Kaiv. II, 79.
80. Taigāsa "the brilliant one": Ġīva as owner of the fine-material body (in its individual singleness). S. Abīmānin.
81. Tanmātra "this only": smallest particle, atom, elementary rudiment.
82. Tivra "pungent, hot": epithet of the renunciation by real zeal. Kaiv. II, 160.
83. Tivrata, comparat. of Tivra: epithet of the renunciation by a singular zeal. Kaiv. II, 161.
84. Tivrata pakva, that maturity for the study of philosophy which is manifested by a singular zeal.
85. Turīja "the fourth, sc. state": the state of Brahma, as exceeding the three Śarīras (Śūla, Sūkṣma, Kāraṇa); the corresponding conditions (waking, sleep, and profound sleep). — The state of the Ġīvanmukta. Kaiv. II, 153.
86. Turījātita, transcendancy of Turīja: the state of bliss when free from the body. Kaiv. II, 153.
87. Upādi, accidens, modality, illusive form (of Brahma within the world).
88. Vācārta "the sense to be said": the next sense of the Vēdas.
89. Vaiśvānara, the vital fire spread through the universe = Virāg.
90. Vāsanānanda "conscious delight". Kaiv. II, 126.
91. Vidjānanda "intellectual delight". Kaiv. II, 122.
92. Viġnānamaja - Kōśa, s. Kōśa.
93. Vikṣēpa "throwing asunder": the development of the illusive world; false appearance (in an objective as well as in a subjective sense).
94. Virāg "one beaming forth": Īśa as owner of the gross - material body (in a collective sense). Comp. Abīmānin.
95. Viśva "the penetrator" (?): Ġīva as owner of the gross-material body (in its individual singleness). Comp. Abīmānin.
96. Viśajānanda "delight in the object". Kaiv. II, 123.
97. Vivēka - Ġnāna "discriminating knowledge": objective adequate knowledge. Kaiv. II, 82.
98. Vjakta "that which is manifest, developed": original nature when developed.
99. Vṛtti, being, state, activity (of the mental faculties).
100. Vṛtti - Ġnāna, that knowledge which is brought about through the medium of the mental faculties.

ERRATUM.

Page 14, line 5, for “*என*” read “*ஊ*”.

I avail myself of this opportunity to give the following additions and corrections :

1. With regard to the “Outline of Tamil Grammar”:

Page 22, last line, instead of “§ 12” read “§ 13”.

Page 40, § 32, line 4, after “verbs of the strong f.” insert “may — with those of the weak, or of the middle form —”.

Page 43, add the following note to § 36: “Such verbs of the middle form, as end in *வ்* or *ள்*, have usually *க* added to the root; e. g. *நிற்க* from *நிவ்* to stand (§ 9, 3); *கேட்க* from *கேள்* to ask (§ 9, 3).”

2. With regard to the first volume:

S. 3 Z. 7 v. u. statt “*Putrēkṣaṇa*” lies “*Putraiṣaṇā*”.

S. 3 Z. 8 v. u. statt “*Īkṣaṇa traja* (eigentlich Augenmerk-Trias)” lies “*Eṣaṇā traja*”.

S. 198 Z. 13 v. o. statt “zusammengeht” lies “anhangt”.

S. 199 Z. 9 v. o. statt “Lebens-Erlöste” lies “Lebend-Erlöste”.

Wo *Antakarāṇa* steht, setze stets *Anta:karāṇa* (die reine Sanscritform).

OUTLINE
OF
TAMIL GRAMMAR,

ACCOMPANIED BY

SPECIMENS OF TAMIL STRUCTURE,

AND

COMPARATIVE TABLES OF THE FLEXIONAL SYSTEM
IN OTHER DRAVIDA DIALECTS.

BY

CH. GRAUL, D. D.,

DIRECTOR OF THE LEIPZIG EVANGELICAL-LUTHERAN MISSIONARY INSTITUTION,
MEMBER OF THE HISTORICAL-THEOLOGICAL AND OF THE GERMAN ORIENTAL SOCIETIES.

LEIPZIG, 1855.
DÖRFFLING & FRANKE.

ADDITIONS AND CORRECTIONS.

Page 4, line 7 for “o” read “ô”.

Page 9 after line 11 insert the following: “க் and த், when preceded by the corresponding nasal (ங் and த்; § 6, Note), are respectively pronounced like g in the word ‘game’, and d in the word ‘under’ (அங்கம் member, pron. ang-gam; அந்த this, pron. anda.”

Page 41 add the following note to § 34: “There is also a kind of general ‘participium apocopatam’ (properly the verbal root itself), as for instance, — from காய் 2 to wither, and கொம்பு bough — காய்கொம்பு a withering bough (instead of காய்கின்ற or காயும் கொம்பு; — properly ‘a witherbough’).”

Page 46, line 6 for “§ 50” read “§ 54”.

Page 76, line 8 take out “அல்லது — அல்லது”.

Page 76, line 17 for “அல்லது — அல்லது” read “அல்லது, or,”.

N. B. Sometimes ௨ (the numeral 2) stands for உ (the vowel u), — a mistake not likely to perplex the reader.

OUTLINE
OF
TAMIL GRAMMAR.

LETTERS.

§ 1.

The three principal kindred dialects of Tamil (Canarese, Telugu, and Malayalam) have invented characters of their own for the whole of Sanscrit sounds. Tamil, the most distinguished member of the Dravida family, has, by its prevailing tendency to naturalize the Sanscrit words imported, in a far higher degree preserved the original phonetic system of the Dravida languages. It numbers only 30 letters, viz. 12 vowels and 18 consonants.

§ 2.

The Tamil letters are as follows:

Shape.	Pronunciation.	Transliteration. ¹
--------	----------------	-------------------------------

Short Vowels.

அ	(like the short Italian a)	a
இ	(as in mill)	i
உ	(as u in full)	u
எ	(as e in spell)	e
ஓ	(like the short Italian o)	o

---

¹ This transliteration of the Tamil alphabet is not intended for an exact representation of the pronunciation; it merely renders, principally for the benefit of the beginner, the Tamil letters by similar letters of our own, indicating however phonetic modifications according to the organ used in the pronunciation, by a modified appearance of the respective letter.

Shape.	Pronunciation.	Transliteration.
--------	----------------	------------------

The corresponding long vowels.

அ	(like the long Italian a)	â
ஈ	(as ee in steel)	î
உ	(as u in rule)	û
ஏ	(as ey in they)	ê
ஒ	(as o in sole)	ô

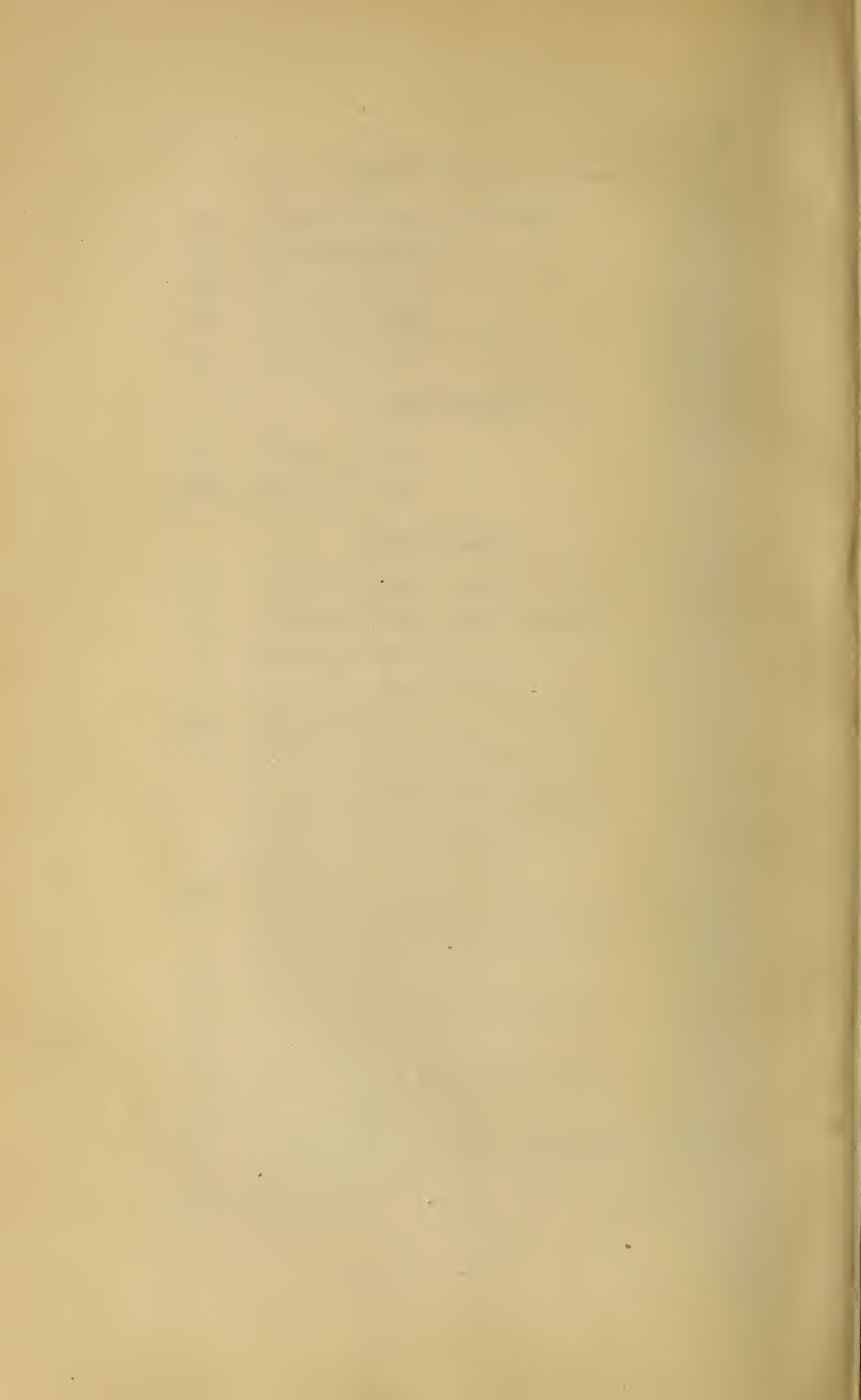
Diphtongs.

ஐ	(as ey in eye)	ei
ஔ	(as ou in foul)	au

Consonants.

க	(as k in king, and ch in the German <i>Bach</i> ; s. § 4 e and f)	k
ங	(as ng in long)	n
ச	(as s in same; see § 4, g)	s
ஞ	(like the French gn in <i>règne</i>)	ñ
ட	(like the Sansc. lingual t, and d, by turning the tongue upward to the palate; see § 4, e and f)	t
ண	(like the Sanscrit lingual n, by turning the tongue upward to the palate)	n
த	(as t and th: see § 4, e and f)	t
ந	(as a common n)	ñ
ப	(as p and b; see § 4, e and f)	p
ம	(as a common m)	m
ற	(a gnarling r, half dental and half lingual)	r
ன	(a soft n)	n

Shape.	Pronunciation.	Transliteration,
Liquidae.		
யி	(as y in yarn)	y
ரி	(as r in round)	r
ல்	(a soft l)	l
வ்	(as v in vain)	v
ள்	(a hard l, of a lingual charact.)	l
ய் ¹	(a sound between r, l, and the French j in je, also of a lingual character)	l'

Note. The consonant is called ஒற்று, orru (single), or மெய், mey (body); the vowel உயிர், uyir (life); the consonant followed by a vowel, உயிர்மெய் (animated body). Also the latter one is reckoned only as one letter (எழுத்து, e'uttu).

§ 3.

The vowels appear in their own shape only when initials. (ஆம் âm "yes".) The following table shows in what manner each of them combines (கா kâ) or coalesces (கி ki) with the different consonants. (உயிர்மெய் "vowel-consonants"; § 2, Note.) The short a, when following a consonant, is not expressed at all, this vowel being naturally inherent in every consonant, just as in Sanscrit (க ka). A dot over the consonant shows the absence of all vowels whatsoever (க் k; see § 2), but is, in native writings, frequently omitted.

Note. In a "vowel-consonant" the vowel is, even when its sign precedes (கே ke, கேê etc.), or partly precedes and partly follows (கொ ko, கொê kô), always to be pronounced after the respective consonant.

¹ In some parts of the country they do not distinguish it from l; this shows that the sound of it has a stronger tendency to l than to r.

	a	â	i	î	u	û	e	ê	ei	o	ô	au
	அ	ஆ	இ	ஈ	உ	ஊ	எ	ஏ	ஐ	ஓ	ஔ	ஔள
k	க	கா	கி	கீ	கு	கூ	கெ	கே	கை	கொ	கோ	கௌ
n	ங											
s	ச	சா	சி	சீ	சு	சூ	செ	சே	சை	சொ	சோ	சௌ
n̄	ஞ	ஞா	ஞி	ஞீ	ஞு	ஞூ	ஞெ	ஞே	ஞை	ஞொ	ஞோ	ஞௌ
t	ட	டா	டி	டீ	டு	டூ	டெ	டே	டை	டொ	டோ	டௌ
n	ண	ணா	ணி	ணீ	ணு	ணூ	ணெ	ணே	ணை	ணொ	ணோ	ணௌ
t	த	தா	தி	தீ	து	தூ	தெ	தே	தை	தொ	தோ	தௌ
n̄	ந	நா	நி	நீ	நு	நூ	நெ	நே	நை	நொ	நோ	நௌ
p	ப	பா	பி	பீ	பு	பூ	பெ	பே	பை	பொ	போ	பௌ
m	ம	மா	மி	மீ	மு	மூ	மெ	மே	மை	மொ	மோ	மௌ
y	ய	யா	யி	யீ	யு	யூ	யெ	யே	யை	யொ	யோ	யௌ
r	ர	ரா	ரி	ரீ	ரு	ரூ	ரெ	ரே	ரை	ரொ	ரோ	ரௌ
l	ல	லா	லி	லீ	லு	லூ	லெ	லே	லை	லொ	லோ	லௌ
v	வ	வா	வி	வீ	வு	வூ	வெ	வே	வை	வொ	வோ	வௌ
l'	ழ	ழா	ழி	ழீ	ழு	ழூ	ழெ	ழே	ழை	ழொ	ழோ	ழௌ
l	ள	ளா	ளி	ளீ	ளு	ளூ	ளெ	ளே	ளை	ளொ	ளோ	ளௌ
r	ற	றா	றி	றீ	று	றூ	றெ	றே	றை	றொ	றோ	றௌ
n	ன	னா	னி	னீ	னு	னூ	னெ	னே	னை	னொ	னோ	னௌ

§ 4.

For the pronunciation of the letters see § 1. I here add what is still wanted.¹

a) The short a before the soft (§ 6) letters ன், ண், and the middle (§ 6) letters ி, ல், ள், ழ், at the end of polysyllabic words, receives a very soft sound (nearly as e in men).

அவன் (he) pron. aven; அரண் (wall) pron. aren;
அவரி (they) pron. aver; பகல் (day) pron. pachel;
அவள் (she) pron. avel; புகழ் (praise) pron. puchel'.

The pronunciation remains the same, when such polysyllabic words increase by flexion.

அவனுக்கு (to him) pron. avenukku.

b) When joined to a preceding ி, the short a receives nearly the same sound.

இரத்தம் (blood) pron. irettam.

c) The vowels e and ê, when initials, are usually pronounced, as if preceded by y.

எரு (manure) yeru; ஏரி (plough) yêr.

d) The vowels i (î), e (ê), when followed by one of those consonants which are linguals or at least partake of the lingual character (ட், ண், — ள், ழ், ழ்), are respectively pronounced almost like the German

---

¹ An attempt at giving the pronunciation of ட், ண், ழ், ள் and ழ், even in a merely approximate sense, being quite useless, I shall even here, wherever these letters occur, merely transliterate them in the manner laid down in § 2, substituting, however, d for t, when ட் assumes the character of a media (see f on the following page). The vowels a, â, e, ê etc. have the sound indicated in § 2.

ü (üh)¹ and ö (öh)¹, but with a somewhat deeper sound.

விடு (leave!) vüdu; வீடு (house) vühdu; கெடு (perish!) ködu; கேடு (ruin) köhdu.

விண் (air) vün; வீண் (vain) vühn; பெண் (woman) pön; பேணு (care!) pöhnü.

விளை (grow!) vülei; நீளு (lengthen!) nühlu; வெளி (space) völi; வேளை (time) vöhlei.

பிற (be born!) püra; பிறு (tear!) pühru; பெறு (receive) pöru; பேறு (gain) pöhrü.

இழி (be humbled!) üli; ஈழம் (Ceylon) ühl'am; கெழுமை (opulence) köl'umei; கேழ் (splendor) köhl'.

e) The consonants க், த், ப் retain the character of tenues (s. § 6), and are consequently pronounced hard, only as initials or when doubled in the middle of a word.

காலம் (time) pron. kâlam; ஆக்கம் (profit) pron. âkkam; தலை (head) pron. talei; கத்தி (knife) pron. katti; பாவம் (sin) pron. pâvam; தப்பு (fault) pron. tappu.

Note. This rule includes also ட், which however, in purely Tamil words, never appears as initial:

காட்டு (show!) kâttu.

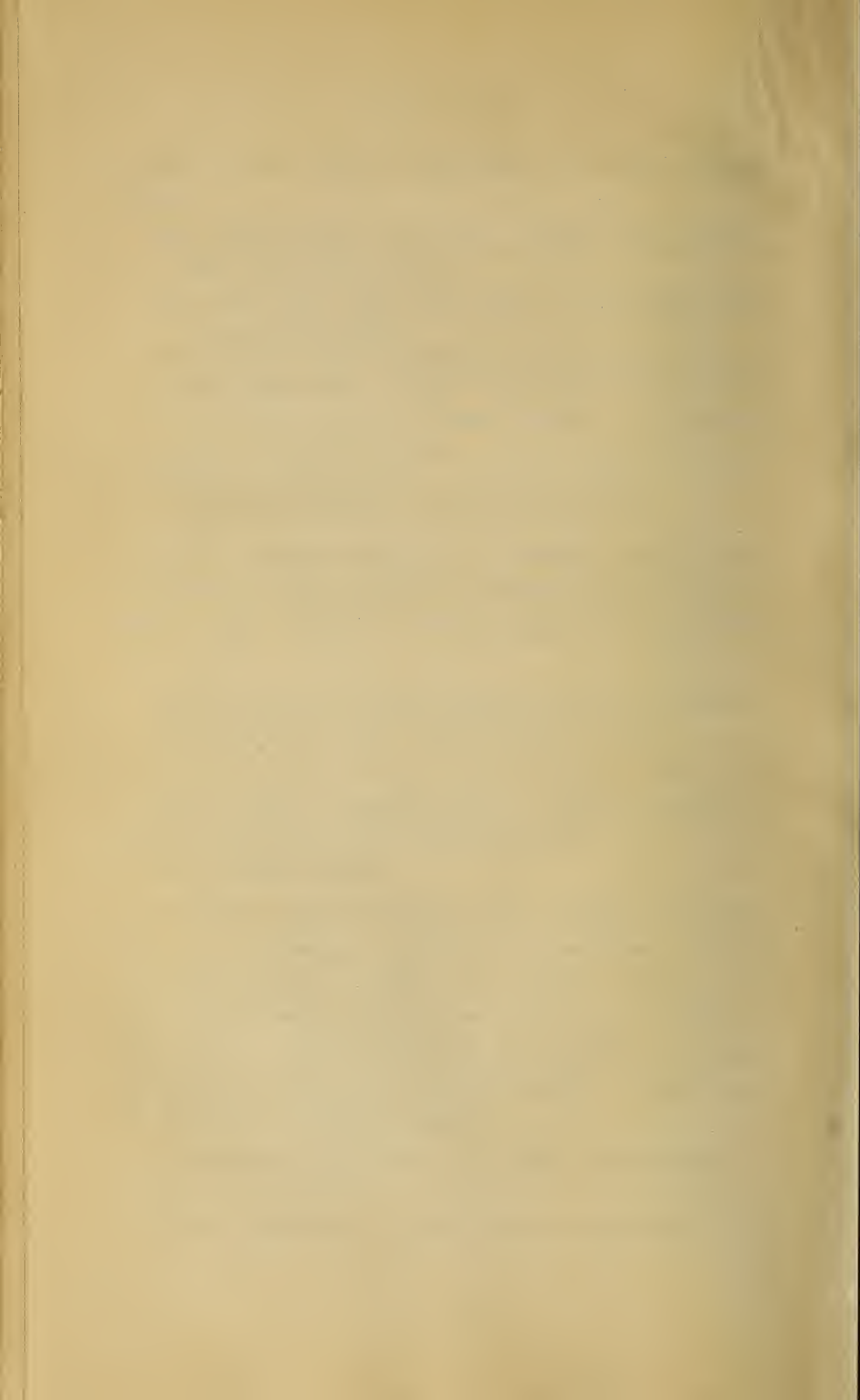
f) When occurring single in the middle of a word, க், ட், த், ப் change — க் into a flatus sibilans, த் into a media aspirata, ட் and ப் into simple mediae — and are consequently pronounced soft. (ப் = b, but rather softer; த் = th in the word "breathe"; ட் = the Sanscrit lingual d, and க் somewhat like the German ch in Bach, but rather softer.)

பகை (hatred) pron. paçei; படு (suffer!) pron. paðu;

¹ The h is introduced here only to lengthen the preceding vowel.

காது (ear) pron. kâthu; தீபம் (lamp) pron. tîbam (nearly tîvam).

Note. The consonant ட has, even single in the middle of a word, the character of a tenuis, and is consequently pronounced hard, whenever it is not followed by a vowel.

ஆட கொள்ளு (enslave!) pron. ât kollu.

The same is to be said with regard to the consonants க and ட, whenever they are preceded by the rough consonants ட and ந்.

கடகம் (sword) pron. katkam; கற்சம் (sediment) pron. karkam;

திட்பம் (strength) pron. tûtpam; கற்பு (chastity) pron. karpu.

g) The consonant ச retains the character of a tenuis, also when occurring single in the middle of a word, and is consequently pronounced like the English s at the beginning of words.

மாசம் (month) mâsam.

When preceded by its nasal (§ 6) — ஞ —, it sounds, together with ஞ, like nj (nearly like the Italian ng in angelo).

அஞ்சு (five) pron. anju.

When double or when preceded by ட or ந், it sounds like ch (nearly like the Italian c in cervo).

அச்சம் (fear) pron. acham; ஆட்சி (lordship) pron. âtchi;

முயற்சி (effort) pron. muyarchi.

h) e with j, at the end of a syllable, receives a sound between ei and ê.

செய் (do!) pron. sê.

i) Double ற் sounds like tt.¹

வெற்றி (victory) pron. veti.

¹ Also like tr.

When preceded by the corresponding nasal (s. § 6) — ன் —, it may be pronounced like d:

வென்று (venru, vanquishing) pron. vendu.

Note. The Tamils assign to the pronunciation of a நெடில் or long letter (whether உயிர், as ஆ — or உயிர்மெய், as நா) two மாத்திரை (measure sc. of time); to that of a குறில் or short letter (whether உயிர், as அ — or உயிர்மெய் as ந) one measure; to that of an ஒற்று or simple consonant (as ன்) half a measure.

§ 5.

The exact pronunciation of the Tamil can be learned only by oral instruction; but the pieces, appended to this Outline as Specimens of Tamil Structure, may be used also as exercises for reading, a transliteration of the Tamil text, in accordance with § 2, having been added.

§ 6.

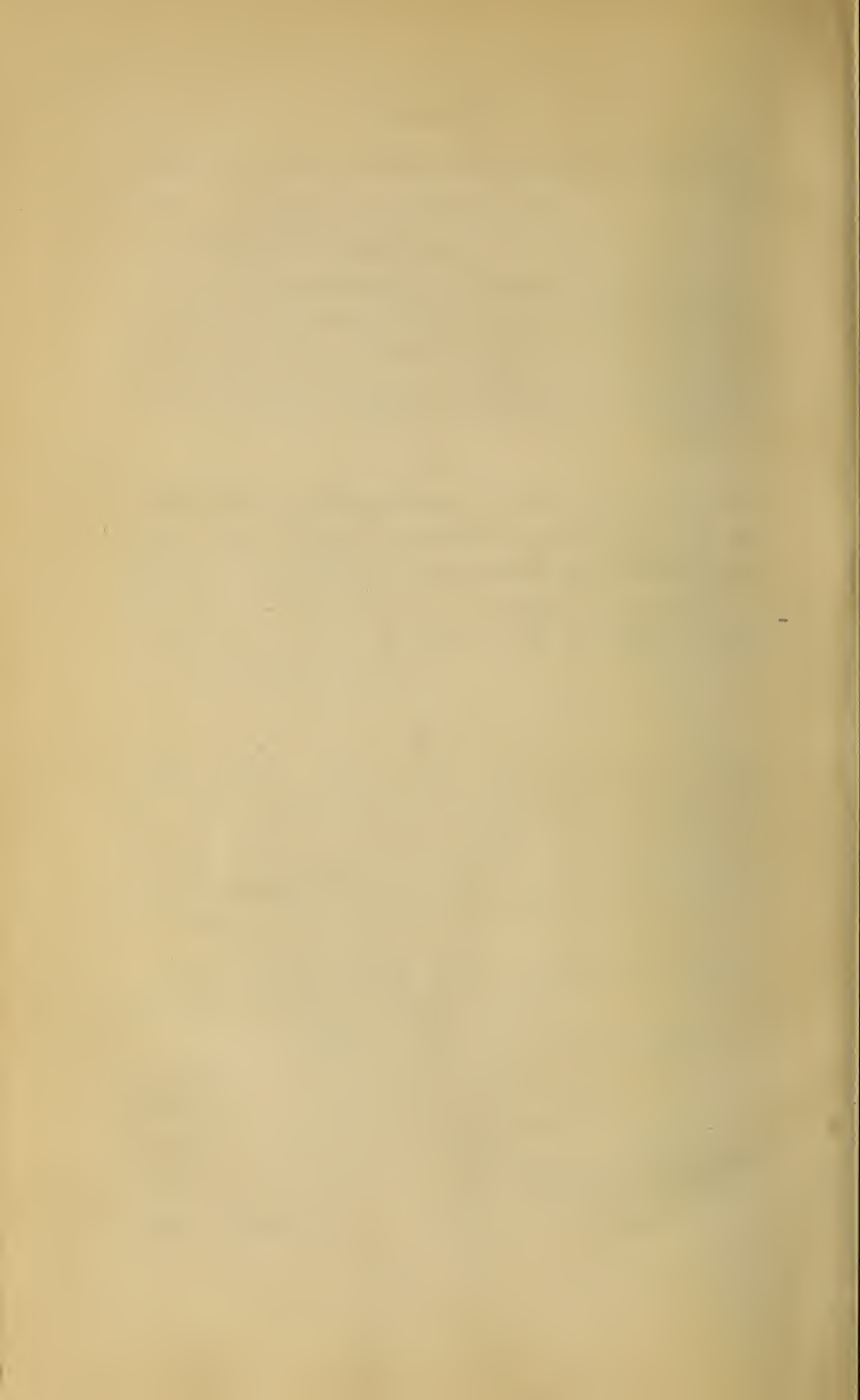
The natives divide the consonants into rough, soft, and middle letters. The first class contains the tenues (க், ச், ட், த், ப், ற்); the second the corresponding nasals (ங், ஞ், ண், ன், ம், ன்), and the third the liquidæ (ய், ர், ல், வ் — ழ், ள்).

Note. According to the organ through which they are pronounced, they may be thus arranged:

	Tenues:	Nasales:	Liquidæ:
Gutturals:	க்	ங்	
Palatals:	ச்	ஞ்	
Linguals:	ட்	ண்	ள், ழ்
Dentals:	த்	ந்	(The other Liquidæ do
Labials:	ப்	ம்	not hold a decided po-
Lingual - Dentals:	ற்	ன்	sition.)

§ 7.

The mode in which the words undergo phonetic changes, is threefold:

கெடுதல் “perishing” omission;
 திரிதல் “turning” transmutation;
 மிகல் “increasing” augmentation.

§ 8.

The rules for Omission are:

1) When a final u (except that of a word consisting of two short letters, like பசு cow) meets with an initial vowel, it is dropped.

காது அணி (ear-jewel) kâtu ani = காதணி kâtani.

வரகு அரிசி (the grain of a certain plant) varaku arisi =
 வரகரிசி varakarisi.

But:

பசு ஓடும் (the cow runs) pasu ôtum, not பசோடும், pasô-tum, but பசுவோடும், pasuvôtum, according to § 10, 1).

2) When a final ூ meets with an initial ூ or ந், it is dropped.

நாமம் மாறும் (the name changes) nâmam mârum =
 நாமமாறும் nâmamârum;

நாமம் நல்லது (the name is good) nâmam nallatu =
 நாமநல்லது nâmanallatu.

§ 9.

Transmutation takes place:

- A. When a final ூ meets with an initial க், ச் or த்;
- B. When a final ல் or ள் meets with an initial ூ;
- C. When a final ல், ள், ன், or ண் meets with an initial க், ச், ப், த் or ந்.

List of Transmutations.

A.

- 1) ¹ Final ம் and initial க, ச, த make ங்க, ஞ்ச, த்த.

காலம் கேட்டேன் (I asked the time) = காலங்கேட்டேன்;

காலம் சொன்னேன் (I said the time) = காலஞ்சொன்னேன்;

காலம் தெரியும் (the time is known) = காலந்தெரியும்.

B.

- 2) ² Final ல் (in monosyllables) and initial ம make ன்ம;

Final ள் (in monosyllables) and initial ம make ண்ம.

நூல் முடிவு (book-end) = நூன்முடிவு;

முள் முடி (thorn-crown) = முண்முடி.

C.

- 3) ³ Final ல் and initial க, ச, ப make ற்க, ற்ச, ற்ப;

Final ன் and initial க, ச, ப make ற்க, ற்ச, ற்ப;

Final ள் and initial க, ச, ப make ட்க ட்ச ட்ப;

Final ண் and initial க, ச, ப make ட்க, ட்ச, ட்ப.

கல் கண்டு (sugar-candy) = கற்கண்டு; — கல் சாகம் (eme-

rald) = கற்சாகம்; — கல் படி (flight of stone steps) =

கற்படி.

பொன் கலம் (gold-vessel) = பொற்கலம்; — பொன் சங்கிலி

(gold-chain) = பொற்சங்கிலி; — பொன் பானம் (gold-

bar) = பொற்பானம்.

ஆள் கூலி (mans'-wages) = ஆட்கூலி; — பலநாள் செய்தி

(many days' history) = பலநாட்செய்தி; — ஆள் பிடியன்

(man-seizer) = ஆட்பிடியன்.

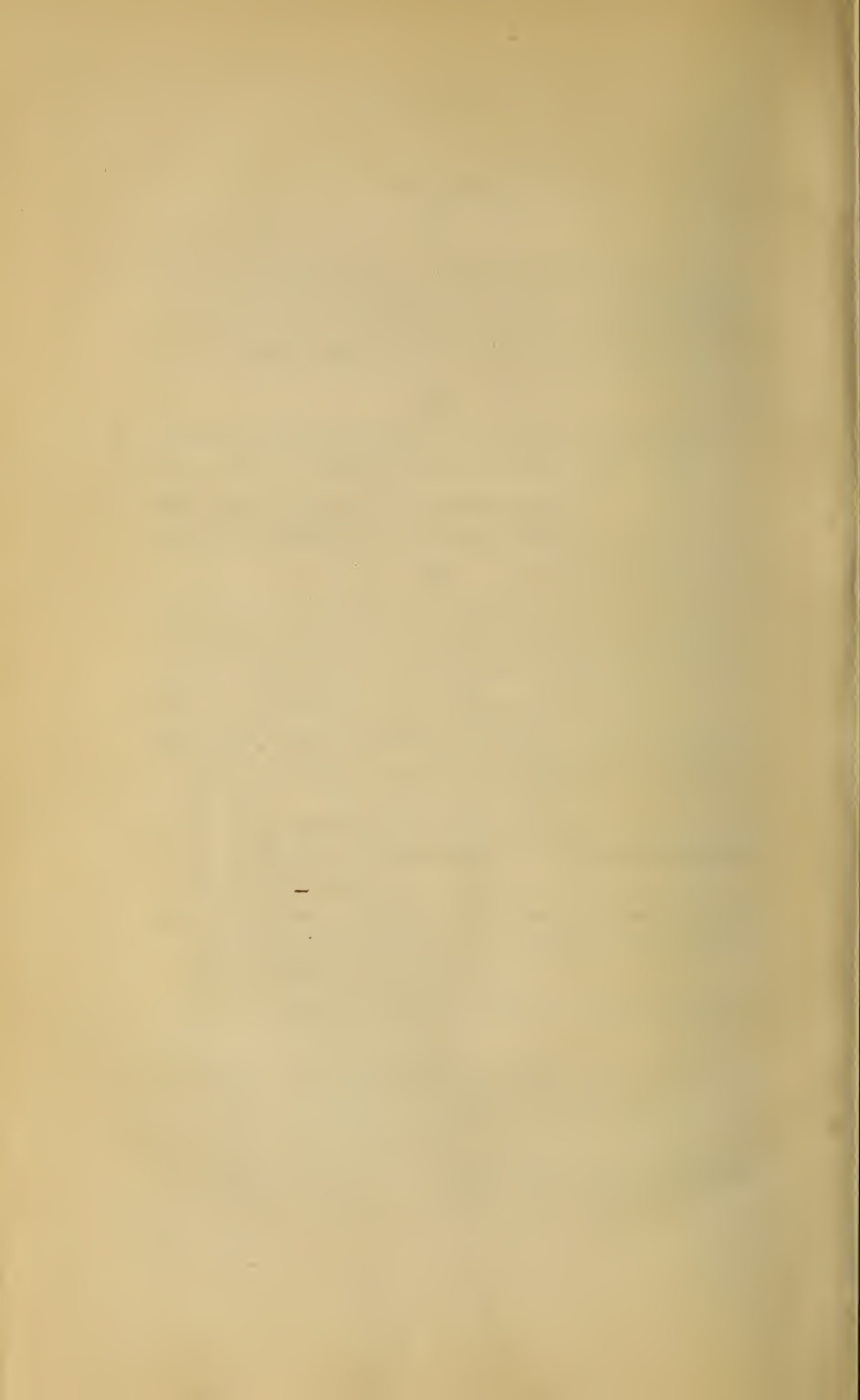
மண் கலம் (earthen bowl) = மட்கலம்; — மண் சுவர் (mud-

¹ According to the principle that the tenues (§ 6, Note) do not allow themselves to be preceded by a not corresponding nasal.

² The nasal ம் converts the preceding ல் and ள் into nasals (the lingual ள் into the lingual nasal ண்).

³ The rough letters க, ச, ப convert the preceding soft, (ன், ண்) and middle ones (ல், ள்) into rough letters (the lingual ள் and ண் into the lingual ட்).

wall) = மட்சுவர்; — மண் பாத்திரம் (earthen vessel) = மட்பாத்திரம்.

- 4) ¹ Final ல் and initial த make ற்ற² (ஃ³ற)⁴;
 Final ள் and initial த make ட்ட⁵ (ஃ⁶ட)⁴;
 Final ன் and initial த make ன்ற (ற்ற)⁶;
 Final ண் and initial த் make ண்ட (ட்ட)⁶.

கடல் திரை (sea-shore) = கடற்றிரை; — அல் திணை (neuter gender) = அஃறிணை.

அவள் தகப்பன் (her father) = அவட்டகப்பன்; — முள் தீது (the thorn is bad) = முஃடிது.

பயன் தந்தது (it yielded profit) = பயன்றந்தது; — பொன் தகடு (golden plate) = பொற்றகடு.

கண் திறந்தான் (he opened the eye) = கண்டிறந்தான்; — கடலின்கண் திரை (sea-shore) = கடலின்கட்டிரை.

Note I. ல் த sometimes also = ன்ற, espec. in verbal flexion. செல் தேன் (I went) சென்றேன்.

Note II. ள் த sometimes also = ண்ட, in verbal flexion: கொள் தேன் (I took) கொண்டேன்.

- 5) ⁷ Final ல் and initial ந் make ன் (ன்ன)⁴;
 Final ன் and initial ந் make ன் (ன்ன)⁴;
 Final ள் and initial ந் make ண் (ண்ண)⁴;
 Final ண் and initial ந் make ண் (ண்ண)⁴.

¹ In the first and second instances the rough த் converts the middle letters ல் and ள் into rough letters (the lingual ள் into the lingual ட்); in the third and fourth instances த் transforms itself into the tenuis corresponding with the preceding nasal.

² Sometimes a single ற் is found.

³ ஃ (aitham) is nearly pronounced like the German ch in mich.

⁴ The latter form, when the preceding word is a short monosyllable. (This rule is not always observed.)

⁵ Sometimes a single ட் is found.

⁶ The latter form, when the preceding word stands in casu obliquo. (This rule is not always observed.)

⁷ In the first and third instances the dental nasal (ந்) tends to nasalize the preceding ல் and ள்; in the second and fourth instances the influence of the dental nasal is simply overcome by the preceding nasals of the lingual-dental (ன்) and of the lingual classes (ண்).

நூல் நுனி (end of a thread) = நூனுனி; — கல் நெஞ்சு (stone-heart) = கண்ணெஞ்சு.

கலன் நெடிது (the vessel is long) = கலனெடிது; — முன் நிலை (the person spoken to) = முன்னிலை.

இருள் நிலம் (dark place) = இருணிலம்; — முள் நிலம் (thorny place) = முண்ணிலம்.

காண் நெறி (path in the desert) = காணெறி; — கண் நெடிது (the eye is long) = கண்ணெடிது.

§ 10.

Rules with regard to Augmentation:

1) A final a, â, u (the latter only in words consisting of two short letters; § 8, 1) û, o, ô, or au requires the insertion of **வ்**; a final i, î, e, ê, or ei that of **ய்** (as the most homogeneous consonant) between itself and a following vowel of any description.

பல (several things) உம் (and) = பலவும் (pala um = palavum).

இல்லை (not) என்றான் (he said) = இல்லையென்றான் (illei enrân = illeijenrân).

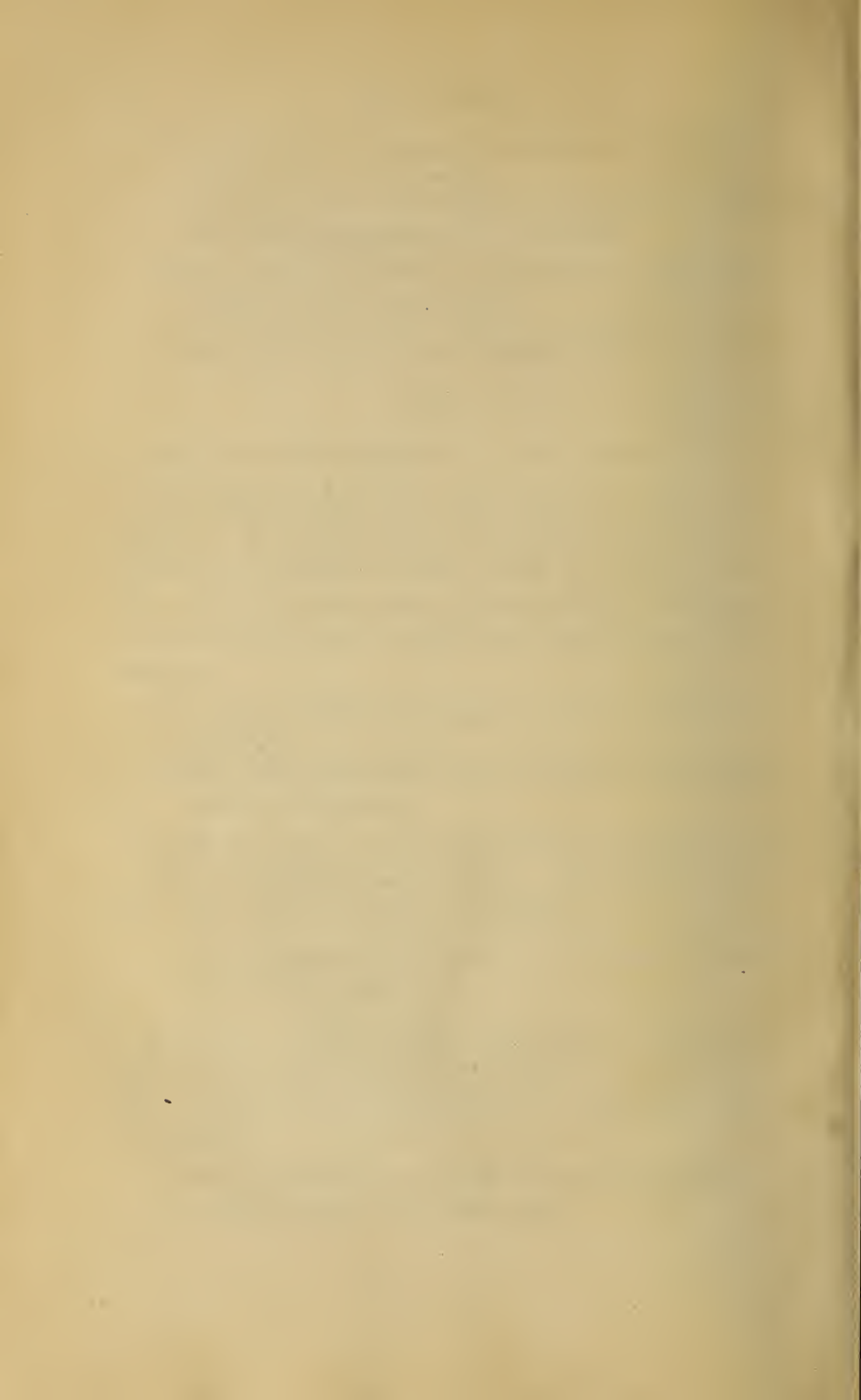
2) When a final consonant (with the exception of **r** and **ṣ**), in short monosyllables, meets with an initial vowel, that consonant is doubled.

கல் (stone) அருமை (rare quality) = கல்லருமை (kal arumei = kallarumei).

3) When a final vowel, especially a long one (with the exception of ô, ê, au), meets with one of the four rough letters: **க**, **ச**, **த**, **ப** as an initial, this is doubled.

செய்ய சொன்னேன் (I told to do) = செய்யச்சொன்னேன்; புது காரியம் (a new thing) புதுக்காரியம்;

புலி கால் (foot of a tiger) = புலக்கால்;

பொது பேர் (common name) = பொதுப்பேர்.

Excepted from this rule are:

a) The அ endings

- 1) in all verbal forms (but not in the infinitive);
- 2) in adjectives, e. g. கில some, அன்ன such, நல்ல good (but not in மற்ற other; compare § 23);
- 3) in verbal nouns, e. g. உண்ணாதன they are such (things, creatures) as do not eat;
- 4) in neuter plural nouns (e. g. பல several things);
- 5) in the interjection of allocution அம்ம;
- 6) அ as termination of the genit.

நடக்கிற குதிரைகள் (walking horses) = நடக்கிறகுதிரைகள்
(not நடக்கிறக்குதிரைகள்);

சில குதிரைகள் (some horses) = சிலகுதிரைகள் (not சிலக்
குதிரைகள்);

உண்ணாதன குதிரைகள் (the horses do not eat) = உண்
ணாதனகுதிரைகள்;

பல சொன்னான் (he said many things) = பலசொன்னான்;
தன கை (one's own hand) = தனகை.

b) The ஆ endings

- 1) in verbo finito, e. g. உண்ணு they (ea) eat not;
- 2) in verbal nouns, e. g. உண்ணு things which do not eat;
- 3) in adverbial participles, e. g. உண்ணு not eating, without eating; and
- 4) in மியா (interj. of allocution), ஆமா (wild cow).

Note. These exceptions are restricted to அவ்வழி. This is a connexion in which the noun appears in casu recto. The reverse is வேற்றுமை, a connexion in which the nouns appears in casu obliquo.

c) The உ endings

I. with regard to words composed of two short letters (in the Tamil sense; § 2, Note).

- 1) in the shortened form of the adjunct. participle, e. g. தரு (= தரும்) giving;
- 2) in the pronouns இது (this), அது (that), உது (that there);
- 3) in numerals, e. g. இரு (two);
- 4) in the abl. soc. with ஒடு (அவனோடு with him);
- 5) in the genit. with அது (அவனது of him).

II. with regard to words not composed of two short letters

- 6) in all instances not having, for a penultimate, one of the rough consonants without vowel (consequently in words like காசு, விறகு, எஃகு, வண்டு, தெள்கு, but not in words like காப்பு, பாக்கு, கற்பு, அச்சு, மட்டு, கூத்து) — at least when occurring in அவ்வழி. In வேற்றுமை, we frequently see them comply with the general rule, especially when they have, for a penultimate, one of the soft consonants without vowel e. g. ண் (வண்டு bee, சிறுமை smallness: வண்டுச் சிறுமை the smallness of the bee).

d) The ற endings

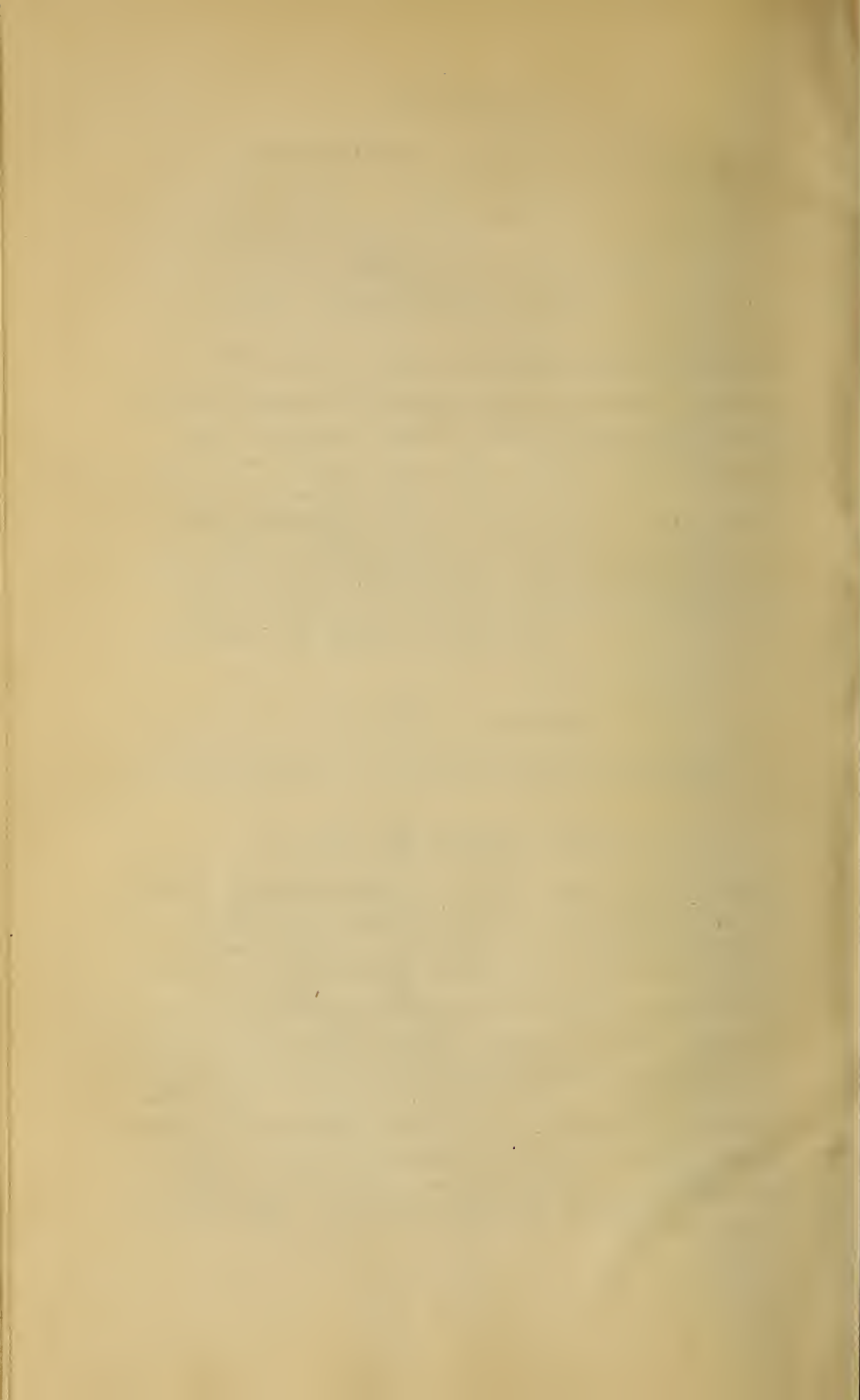
in நீ (thou), and in பீ (excrement), when in casu recto.

e) The இ and ஐ endings

which are to be excepted, cannot be defined by rule. When they conclude low-caste words (§ 11) placed in casu obliquo or standing adjectively, they will be less liable to exception. (கிளி parrot, and கால் foot = கிளிக்கால்; கோடி new, and சீலை cloth = கோடிச்சீலை; but கிளிகால்நீடும் the parrot will stretch its leg, and கோடிச்சீலை 10,000,000 pieces of cloth). — இ in the adv. participle (e. g. சொல்லி saying), in இனி henceforth, தனி single, இப்படி, அப்படி thus, எப்படி how, — and ஐ as termination of the genitive (உடை = உடைய), and as that of the accusative, are never excepted. (போற்றிப்போனான் praising he went, — எப்படிச்செய்தான் how did he? — அவனுடைப்புத் தகம் his book, — அதைச்சொன்னான் he said that.)

Note. The rough consonants க, ச, த, ப are sometimes doubled also after ழ், ற், ய் (always after ய் in the participles ஆய் “becoming” and போய் “going”).

NOUNS.

§ 11.

The noun (பேர் nomen) is either உயர்திணை high-caste, or அஃறிணை (§ 9, 4) not (high-) caste, i. e. low-caste. All words signifying personal beings (men, gods, demons) are high-caste, and all words signifying impersonal beings (animals, things, and abstract ideas) are low-caste. There are two numbers: ஒருமை singular, and பன்மை plural.

The subdivision of nouns into

- I. ஆண்பால் (“male-part”) masculine high-caste in the singular (மகன் son);
 பெண்பால் (“female part”), feminine high-caste in the singular (மகள் daughter);
 பலர்பால் (“several persons-part”), epicene high-caste in the plural (அரையர் kings, தேவிகள் queens);
- II. ஒன்றன்பால் (“one things-part”) low-caste in the singular (வீடு house);
 பலவின்பால் (“several things-part”) low-caste in the plural (வீடுகள் houses)

is of importance only with regard to the pronouns, and to the verb.

Note. All these பால் together are called ஐம்பால் (“the five-parts”).

§ 12.

There is only one declension வேற்றுமை (“change”) with eight terminations (உருபுகள் “shapes”), or ten, if the abl. soc., and the obliquus be reckoned as separate cases.

§ 13.

The flexional terminations (வேற்றுமையுருபுகள் “shapes of change”) are as follows:

Obliquus.	Accusat.	Abl. instrum.	Abl. socialis.	
இன்	ஐ	ஆல்	ஒடு	
		ஆன்	ஒடு	
			உடன்	
Dat.	Abl. separationis.	Genit.	Abl. localis.	Voc.
கு	இலிருந்து	அது	இல்	ஏ
	இனின்று	உடைய	இடத்தில்	

The emphatical ê is frequently added to the following terminations ஆல், ஆன் — உடன், ஒடு, ஒடு — இல், and இடத்தில் (e. g. ஆலே, உடனே); but it has almost lost its emphatical power.

Note I. The obliquus in இன் perhaps represents the most ancient form of nominal flexion, especially as it may be still inserted before the termination of any case (with the exception, of course, of the voc., a case originally not different from the nomin.), particularly in words not ending in ன். (இனே, இனல், இனோடு, இனுக்கு — or இற்கு, from இன்கு; § 9, 3 — இனிவிருந்து, இனுடைய, இனில்).

Note II. The abl. sep., in இலிருந்து, is composed of இல் (Note IV), and இருந்து (“being”), and that in இனின்று, of இல் and நின்று (“standing”; § 9, 5). — Also the abl. loc. in இல், and the obliquus in இன் are used in the sense of the abl. sep.

Note III. The obliq. in இன் often supplies the place of the genitive. — அது (properly the demonstr. pronoun) is the more ancient form of the genitive; sometimes even அ (the root of the before mentioned pronoun) is found (தனபதங்கள் = தனதுபதங்கள் one's own legs). — உடைய (tenseless partic. of உடை "possession") properly means "possessing" (அவனுடையவீடுகள் the he-possessing houses, i. e. the houses he possesses = his houses). — உடை itself is often used as the termination of the genitive.

Note IV. The termination of the abl. loc. in இல் is, properly speaking, a noun "house, place", and such are all the other terminations, used in the higher dialect; as for instance: பால் part, side, கடை place, இடை middle, தலை head, வாய் mouth, கண் eye, கால் foot, திசை region, வயின் place, வழி way, அகம் the inner part. — The most common termination of the abl. loc. is இடத்தில் (இடத்து — the obliq. of இடம் place; see § 14, II, a — and the above mentioned இல்).

Note V. Words in இ, ஐ, அன், ஆன், ஒன், அள் form their vocative in various ways:

- 1) நம்பி (our Lord!), நம்பீ, நம்பியே;
- 2) மங்கை (woman), மங்காய், மங்கா;
- 3) அய்யன் (master), அய்ய, அய்யா, அய்யாவே, அய்யாவோ, அய்யனே;
- பெருமன் (a great one), பெருமான்;
- 4) வண்ணான் (washerman), வண்ணு;
- வாயிலான் (possessor of a gate), வாயிலோயே;
- 5) மூத்தோன் (the old one), மூத்தோய்;
- 6) திங்கள் (moon), திங்காள்.

§ 14.

Although the flexional terminations do not vary, except for the sake of euphony, we can distinguish two declensions. The first comprehends such nouns as do not undergo any internal change, the second such as do. (Weak and strong form.)

I. Weak form.

a) Such as are polysyllables, or long monosyllables (பலன் reward, கால் leg).

Here only the termination of the dative undergoes a euphonical change. பலன் கு would be too hard, therefore the vowel contained in the following கு, viz உ, is inserted (பலனு கு), and the following க், in accordance with § 10, 3, doubled (பலனு க்கு = பலனுக்கு).

b) Such as are short monosyllables (கல் stone).

They double the last consonant before all terminations beginning with a vowel (கல் இன், கல்லின்), in accord. with § 10, 2. — As to the dative, we first get கல் கு, கலு கு (see above sub a), and then the inserted உ occasions not only the duplication of the following க் (கலு க்கு, see above sub a), but, in accordance with § 10, 2, also that of the preceding ல் (கல்லு க்கு = கல்லுக்கு).

c) Such as end in vowels.

α) இ, ஈ, ஐ (வரி line, தீ fire, கை hand).

Here the vowel ய் is inserted before all terminations beginning with a vowel: வரி ஐ, வரிய் ஐ = வரியை (in accord. with § 10, 1); but வரி கு, வரிக்கு (in accord. with § 10, 3).

β) உ, in words of two short letters, ஊ, ஓ, ஆ (நடு middle, பூ flower, கோ king, பிதா father).

Here the vowel வ் is inserted before all terminations beginning with a vowel: நடு ஐ, நடுவ் ஐ (in accord. with § 10, 1) = நடுவை; as to the dative, it should be நடு கு, நடுக்கு (in accord. with § 10, 3); but here the once inserted வ் is retained (நடுவ்), and so it becomes நடுவுக்கு (see above sub a).

d) உ, in words not composed of two short letters (காது ear, திறப்பு opening).

Here the *உ* is left out before all terminations beginning with a vowel: காது ஐ, காத் ஐ (in accord. with § 8) = காதை.

II. Strong form.

a) Such as end in *அம்* (*மரம்* tree).

They form an obliquus by dropping *ம்*, and adding *த்து* (*மரம்*, *மரத்து*)¹. To this form the terminations of all the other cases, exc. the voc., are joined; *மரத்து ஐ*, *மரத்த் ஐ* (in accord. with § 8) = *மரத்தை*.

b) *டு* and *று* in words not composed of two short letters (*காடு* wood, *தகடு* flat plate; — *ஆறு* river, *வயிறு* abdomen).

They form an obliq. by doubling the respective *ட்* and *ற்* (*காட்டு*² from *காடு*; *ஆற்று*³ from *ஆறு*), and join to this form the terminations of all the other cases, exc. the voc., (*காட்டு ஐ*, *காட்ட் ஐ*, in accord. with § 8, = *காட்டை*).

Note. Words ending in *u*, and preceded by a rough letter with its corresponding soft one, sometimes form an obliquus by changing the latter into the former (*ங்* into *க்*; *ஞ்* into *ச்*; *ந்* into *த்*; *ம்* into *ப்*).

குரங்கு monkey, *குரக்குக்கால்* a monkey's foot; *கழஞ்சு* a weight, *கழச்சுக்கோல்* a measuring rod; *மருந்து* medicine, *மருத்துப்பை* a medicine bag; *பாம்பு* snake, *பாப்புத்* *தோல்* skin of a snake.

Words ending in *ம்* sometimes form an obliq. by merely dropping the *ம்* (*மரம் கொம்பு*, *மரக்கொம்பு* "tree - branch".)

§ 15.

A paradigm of the Tamil declension is here inserted. (Comp. § 13 and 14.)

¹ Perhaps from *மரம் அது* (the termin. of the genit.), *மரம்து* (*மரத்து*).

² Perhaps from *காடு அது* (the termin. of the genit.), *காடது*, *காட்து* (*காட்டு*).

³ Perhaps from *ஆறு அது* (the termin. of the genit.), *ஆறது*, *ஆற்து* (*ஆற்று*).

Tamil Declension

1.	2.	3.	
Nom.	Obliq.	Abl. instr.	Abl. soc.
	இன்	ஆல் through the	ஓடு with the

Weak form.

1) பலன் (§ 14, I, a.)	பலனின்	பலனை	பலனால்	பலனோடு
2) கல் (§ 14, I, b.)	கல்லின்	கல்லை	கல்லால்	கல்லோடு
3) வரி (§ 14, I, c, α.)	வரியின்	வரியை	வரியால்	வரியோடு
4) நடு (§ 14, I, c, β.)	நடுவின்	நடுவை	நடுவால்	நடுவோடு
5) திறப்பு (§ 14, I, d.)	திறப்பின்	திறப்பை	திறப்பால்	திறப்போடு

Strong form.

6) மரம் (§ 14, II, a.)	மரத்தின்	மரத்தை	மரத்தால்	மரத்தோடு
7) காடு (§ 14, II, b.)	காட்டின்	காட்டை	காட்டால்	காட்டோடு
8) ஆறு (§ 14, II, b.)	ஆற்றின்	ஆற்றை	ஆற்றால்	ஆற்றோடு

With the insertion of the obliquus இன் be-

9) கல்வி (§ 13, Note I.)	கல்வியின்	கல்வியினை	கல்வியினால்	கல்வியி னோடு
-----------------------------	-----------	-----------	-------------	-----------------

¹ In nouns following the weak form, and ending in a vowel —
/3 genit., is prevailing (§ 17, Note III).

in the Singular.

4.	5.	6.	7.	8.
Dat.	Abl. separ.	Gen.	Abl. loc.	Voc.
கு	இலிருந்து	உடைய	இல்	ஏ
to the	from the	of the	in the	O!

Weak form.

பலனுக்கு	பலனிலிருந்து	பலனுடைய	பலனில்	பலனே
கல்லுக்கு	கல்லிலிருந்து	கல்லுடைய	கல்லில்	கல்லே
வரிக்கு	வரியிலிருந்து	வரியின் ¹	வரியில்	வரியே
நடுவுக்கு	நடுவிலிருந்து	நடுவின் ¹	நடுவில்	நடுவே
திறப்புக்கு	திறப்பிலிருந்து	திறப்பின் ¹	திறப்பில்	திறப்பே

Strong form.

மரத்துக்கு	மரத்திலிருந்து	மரத்தின் ¹	மரத்தில்	மரமே
காட்டுக்கு	காட்டிலிருந்து	காட்டின் ¹	காட்டில்	காடே
ஆற்றுக்கு	ஆற்றிலிருந்து	ஆற்றின் ¹	ஆற்றில்	ஆறே

tween the root and the flexional termination.

கல்வியினுக்	கல்வியினி	கல்வியினு	கல்வியி	கல்வியே
கு	லிருந்து	டைய	னில்	

and in all nouns following the strong form, the use of இன், for the

§ 16.

By adding the syllable *கள்* to the singular, we get the plural.

விழி eye, விழிகள் eyes; விருந்து guest, விருந்துகள் guests;
மலை mount, மலைகள் mounts; வாய் mouth, வாய்கள் mouths.

In some cases a euphonical change will take place.

பிதா father, பிதாக்கள் (not பிதாகள்), in accord. with § 10, 3.
குரு teacher, குருக்கள் (not குருகள்), in accord. with § 10, 3¹.

பெண்டு woman, பெண்டுக்கள் women (not பெண்டுகள்), in accord. with § 10, 3 (c, 6)².

முகம் face, முகங்கள் faces (not முகம்கள்), in accord. with § 9, 1.

கல் stone, கற்கள் (not கல்கள்) in accord. with § 9, 3.

நாள் day, நாட்கள் (not நாள்கள்) in accord. with § 9, 3.

Words of உயர்திணை in ன் change this into ற்.

மனிதன் man, மனிதர்; but பலன் reward, பலன்கள்.

They may even then add *கள்*:

மனிதர், and மனிதர்கள்.

Whenever they signify persons we ought to respect, they may assume *மார்கள்* (*கள்*, the usual termination of the plural, affixed to the honorific syllable *மா*).

தகப்பன் father, தகப்பன்மார்கள் fathers.

¹ After words consisting of two short letters and ending in உ, a following க, ச, த or ப is always doubled. Such a word is குரு.

² After words in உ, with a soft penultimate, in casu obliquo, க, ச, த or ப is doubled. Such a word is பெண்டு. But where is the casus obliquus? It is not improbable that the termination *கள்* originally was a noun signifying something like "multitude, heap," (woman-heap = women).

Sometimes the honorific *மார்* is affixed to the termination of the plural *கள்*, (*கள்மார்*).

குரு teacher, குருக்கள்மார் teachers.

§ 17.

The flexional terminations in the plural do not differ from those in the singular. They are joined to the characteristic of the plural without any alteration either in themselves or in the noun, — except in the dative where கு becomes உக்கு (comp. § 14, I, a), unless the preceding ள் of the characteristic of the plural be, in accord. with § 9, 3, euphonically changed into ட், e. g. *மனிதர்களுக்கு* “to the men”, or *மனிதர்கட்கு*¹ from *மனிதர்களுக்கு*.

Declension of the plural.

Nom.	பலன்கள்	Dat.	பலன்களுக்கு
Obl.	பலன்களின்	Abl. mot.	பலன்களிலிருந்து
Acc.	பலன்களை	Gen.	பலன்களுடைய
Abl. instr.	பலன்களால்	Abl. loc.	பலன்களில்
Abl. soc.	பலன்களோடு	Voc.	பலன்களே

Note. The vocat. may also be formed by lengthening the a in *கள்* (*பலன்காள்*). Comp. § 13, Note V, 6.

---

¹ The dative in the singular, when the word ends in ள், may be similarly formed; *வாள்* sword, *வாளுக்கு* to the sword, or *வாட்கு* (*வாளுக்கு*).

PRONOUNS.

§ 18.

All the Dravida languages are, like the Tartar dialects, without relative pronouns.¹ As to the possessive pron., the genitive of the personal pronoun supplies its place. The Tamil Grammarians enumerate only interrogative pronouns, வினா (question) *ஃ சொல்*, and demonstrative pronouns, சுட்டு (pointing at) *ஃ சொல்*. The personal pronouns are reckoned among the latter.

§ 19.

The declension of the pronouns is nearly the same as that of the nouns. The oblique however of the I. and II. person of what we call the personal pronouns (*நான்* I, *நீ* thou), and of the reflexive pronoun (*தான்* himself) is not marked by an external (*நான்* I, *நானின்* of me), but by an internal change, namely by lessening the phonetic mass of the casus rectus (*நான்* I, *என்* of me), and the dative of these same pronouns has *அ* inserted instead of *உ* (comp. § 14, a): *என் கு*, *எனக்கு* (not *எனுக்கு*). — As to *அது* “it, that” and *இது* “it, this”, they should, as words of two short letters, follow § 14, I, c, *β*, but they generally follow § 14, I, d (as for instance *அதில்*, *இதில்* “in it”, not *அதுவில்*, *இதுவில்*). The plural usually is *அவை* or *அவைகள்*; *இவை*

---

¹ So is also the Odshi - language in western Africa. See “Elemente des Akwapim - Dialects der Odschi - Sprache von H. N. Riis, Basel 1853.”

or இவைகள், instead of அதுகள், இதுகள். Moreover the plurals அவை and இவை may form all their cases by joining the flexional terminations to அவற்று and இவற்று (a sort of obl.); e. g. அவைகளை and அவற்றை, இவைகளை and இவற்றை.

§ 20.

The சுட்டுச்சொல், when referring to the first person, is called தன்மை (own person) ப்பேர்ச்சொல்; when referring to the second person, முன்னிலை (standing before sc. the speaker) ப்பேர்ச்சொல்; when referring to the third person, படர்க்கை (extension, distance) ப்பேர்ச்சொல்.

§ 21.

ஆண் and பெண்பால்.

	Common form.		Honorific form.	
Nom.	நான் I,	நீ thou,	நாம் we,	நீர் you,
Obl.	என்	உன்	நம்	உம்
Acc.	என்னை	உன்னை	நம்மை	உம்மை
Abl. instr.	என்னால்	etc.	நம்மால்	etc.
Abl. soc.	என்றோடு		நம்மோடு	
Dat.	எனக்கு		நமக்கு	
Abl. mot.	என்னிலிருந்து		நம்மிலிருந்து	
Gen.	என்னுடைய		நம்முடைய	
Abl. loc.	என்னில்		நம்மில்	

பலர்ப்பால்.

N.	நாங்கள் we,	நீங்கள் you,	Dat.	எங்களுக்கு	உங்களுக்கு
Obl.	எங்கள்	உங்கள்	A.m.	எங்களிலிருந்து	etc.
Acc.	எங்களை	உங்களை	Gen.	எங்களுடைய	
A. i.	எங்களால்	உங்களால்	A. l.	எங்களில்	
A. s.	எங்களோடு	உங்களோடு			

ஆண், பெண், and ஒன்றன் பலர் and பலவின்
பால். பால்.

Common form.	Hon. form.	
Nom. தான் ipse, ipsa,	தாம்	தாங்கள் ipsi, ipsae,
Obl. தன் ipsum,	தம்	தங்கள் ipsa,
Acc. தன்னை	தம்மை	தங்களை
etc.	etc.	etc.

ஆண்பால். பலர்பால்.

Common form.	Honorific form.	
Nom. அவன் he (that	அவர் he ,	அவர்கள் they (those
Acc. அவனை man),	அவரை	அவர்களை men),
etc.	etc.	etc.

பெண்பால். ஒன்றன்பால். பலவிற்பால்.

Nom. அவள் she,	அது it,	அவை, அவைகள் they,
Acc. அவளை	அதை	அவற்றை, அவைகளை
etc.	etc.	etc.

Note I. All the honorific forms are properly plurals. — Whenever நாம் is used as real plural (பலர்பால்), it includes the person spoken to, whereas நாங்கள் excludes it. (நாம் பாவி கள் I and you are sinners; நாங்கள் பாவிகள் I and my equals are sinners, not you.)

Note II. Also நீங்கள், and அவர்கள் may be used as honorific singulars.

Note III. When தாங்கள் is used as an honorific singular, it becomes a முன்னிலைப்பேச்சொல் (they themselves = you), and is construed like நீங்கள் (நீங்கள் செய்தீர்கள், and தாங்கள் செய்தீர்கள் you did). The scale of politeness in allocution has the following gradations: நீ, நீர், நீங்கள், தாங்கள்.

Note IV. இவன், இவள், இது (he, this man; she, this woman; it, this thing) follows the declension of அவன், அவள், அது.

Note V. The pronoun தான் is, in poetical writings, often added to substantives, without changing the sense. The flex-

ional terminations are then added to the pronoun, not to the noun. மனிதன் தன்னில் (or தனில்) = மனிதனில் in homine, மனிதன் தன்னை (or தனை) = மனிதனை hominem.

A similar use is made of the pronoun அது, with regard to words of ஒன்றன்பால் (மரமது = மரம் the tree; மரமதில் = மரத்தில் in the tree).

§ 22.

The வினாச்சொல் எவன் or யாவன் who? (எவர், எவர்கள், எவள், எது, எவை) is declined in the same manner as அவன் (அவர், அவர்கள், அவள், அது, அவை).

§ 23.

The demonstrative letters அ, இ, எ, from which the pronouns அவன், இவன், எவன் are formed, are used adjectively. A following consonant is doubled, and to a following vowel a double வ் is prefixed (Comp. § 10, 1).

அ மனிதன் = அம்மனிதன் that man, இ மனிதன் = இம் மனிதன் this man, எ மனிதன் = எம்மனிதன் what man?
அ ஊர் = அவ்வூர் that village, இ ஊர் = இவ்வூர் this village, எ ஊர் = எவ்வூர் what village?

They make adjective pronouns also when they are lengthened into அந்த, இந்த, எந்த. A following க, ச, த or ட is doubled (§ 10, 3), and to a following vowel வ் is prefixed (§ 10, 1).

இந்த மனிதன் = இந்தமனிதன் this man,
அந்த பெண் = அந்தப்பெண் that woman,
எந்த ஊர் = எந்தவூர் what village?

They may be formed also into அன்ன, இன்ன, என்ன “of that kind — of this kind — of what kind? what? (quid? or rather quae?)”

அன்னமனிதன் a man of that kind, such a man;
 இன்னபெண் a woman of this kind, such a woman;
 என்னசொன்னீர்கள் what have you said?

Note. என்ன is properly speaking, a neuter noun (வினைக்குறிப்புப்பேர், பலவின்பால்; see § 44). — Forms like என்னத்தாலே “through what?” are derived from என்னம் “what”. — In the higher style also அன்ன and இன்ன (usually வினைக்குறிப்புமுற்று- participles; see § 44) occur as neuter nouns (வினைக்குறிப்புப்பேர், பலவின்பால்).

§ 24.

The addition of உம் (“and”) to an interrogative pronoun produces the sense of “every”.

எவனும் every one, யாவையும் all things, எவ்வகையும் every sort, எந்தமனிதனும் every man.

The addition of ஆகிலும், ஆனாலும் (“even if it should happen”), to an interrogative pronoun produces the sense of “any one” sc. among many.

எந்தமனிதனாகிலும் any man, எம்மனிதனானாலும் any man.

Note. The flexional terminations are affixed to the noun, not to உம் (ஆகிலும் or ஆனாலும்); e. g. எந்தமனிதனையும் (not எந்தமனிதனுமை) hominem quemlibet.

NUMERALS.

§ 25.

The cardinal numbers¹ (எண்ணின்பேர் = “nouns of number”) are these:

¹ For the characters see Appendix I.

ஒன்று	1	முப்பத்தொன்று	31
இரண்டு	2	நாற்பது	40
மூன்று	3	ஐம்பது	50
நாலு	4	அறுபது	60
ஐந்து	5	எழுபது	70
ஆறு	6	எண்பது	80
ஏழு	7	தொண்ணூறு ¹	90
எட்டு	8	நூறு	100
ஒன்பது	9	நூற்றொன்று	101
பத்து	10	நூற்றிரண்டு	102
பதினொன்று	11	நூற்றுப்பத்து	110
பன்னிரண்டு	12	நூற்றிருபது	120
பதின்மூன்று	13	நூற்றுமுப்பது	130
பதினாலு	14	இருநூறு	200
பதினேந்து	15	முந்தூறு	300
பதினாறு	16	நானூறு	400
பதினேழு	17	தொள்ளாயிரம் ²	900
பதினெட்டு	18	ஆயிரம்	1000
பத்தொன்பது	19	ஆயிரத்தொன்று	1001
இருபது	20	ஆயிரத்தொருநூறு	1100
இருபத்தொன்று	21	ஆயிரத்திருநூறு	1200
இருபத்திரண்டு	22	இரண்டாயிரம்	2000
இருபத்துமூன்று	23	பதினாயிரம்	10,000
இருபத்துநாலு	24	இருபதினாயிரம்	20,000
இருபத்தைந்து	25	நூறாயிரம் or இலட்சம்	100,000
இருபத்தாறு	26	இருநூறாயிரம்	200,000
இருபத்தேழு	27	பத்துநூறாயிரம்	1,000,000
இருபத்தெட்டு	28	இருபதுநூறாயிரம்	2,000,000
இருபத்தொன்பது	29	கோடி	10,000,000
முப்பது	30		

¹ தொண்ணூறு = தொள் நூறு a “hundred with a hole”, as one decade is wanting.

² “A thousand with a hole”, as one hundred is wanting.

They are as nouns regularly declined, whenever they stand alone or are placed after the respective substantive, which then remains undeclined:

ஒன்றில் in one (thing), மரம் ஒன்றில் in one tree.

When they are placed adjectively before the respective substantive, ஒன்று must, and இரண்டு and ஏழு can be changed in ஓர், ஈர், ஏழ் before vowels:

ஒரான் one person, ஈராயிரம் 2000, ஏழாயிரம் 7000.

and in ஓர் or ஒரு (ஈர் or இரு, ஏழ் or எழு) before consonants:

ஓர் மனிதன் and ஒரு மனிதன் one man, ஈர் மரம் and இரு மரம் two trees, ஏழ் கடல் the seven seas, and எழுகலம் seven kalam (a measure).

Also the following numbers, when used as adjectives, may undergo a change:

மூன்று = மூ before a vowel: மூ அரசர் (மூவரசர், § 10, 1)

“three kings” and = மு before a consonant, which then is doubled: மு நூறு = முந்நூறு “three hundred”.

நாலு = நால்: நால் கலம் (நாற்கலம், § 9, 3) “four kalam”.

ஐந்து = ஐ before a vowel: ஐ ஆயிரம் (ஐயாயிரம், § 10, 1)

“five thousand”, and before a consonant, which then is doubled (ஐ வண்ணம் = ஐவ்வண்ணம் “five colors”), — or preceded by the corresponding nasal, in case it belongs to the rough letters (ஐம்பொறி the five organs of sense, ஐங்கலம் five kalam).

ஆறு = அறு: அறுகலம் six kalam.

எட்டு = எண்¹ (எண்கலம் eight kalam).

¹ எண் means also “number”. Perhaps they originally counted only as far as 8; for பத்து “ten” seems to be derived from the Sanser. “pankti”, and ஒன்பது “nine” is a composition of ஒன்று (one) and பத்து (ten), i. e. one (deducted from) ten = nine. (Compare my remarks to தொண்ணூறு 90, and தொள்ளாயிரம் 900, on the preceding page.)

Note I. In multiplications it is customary to place the larger number before the smaller one (எழுமூன்று 7 times 3 = 21), except in poetry where we find also the reverse.

Note II. The particle உம், when added to any number, produces the sense of completion (ஐம்பொறி the five senses; by “ஐம்பொறியும்” the five senses are characterised as something complete, as a whole).

§ 26.

Distributive numerals are formed from the 10 digits, with the exception of 9.

ஒவ்வொன்று one by one,	அவ்வாறு six and six,
இவ்விரண்டு two and two,	எவ்வேழு seven and seven,
மும்மூன்று three and three,	எவ்வெட்டு eight and eight,
நந்நாலு four and four,	பப்பத்து ten and ten.
ஐவைந்து five and five,	

Note. The mode of formation is this. The first letter of the respective number is prefixed — if long, in its shortened form. In case the number begins with a vowel, two வ் (one வ் only with regard to ஐந்து) are inserted, and when it begins with a consonant, this is doubled.

§ 27.

Ordinal numbers, as adjectives, are formed by adding ஆம் (the future participle of ஆ to become, “that which will become or be”) to the card. number.

இரண்டாம் the second, இரண்டாம்கவி the second verse;
மூன்றாம் the third, மூன்றாம் அதிகாரம் the third chapter.

Ordinal numbers, as adverbs, are formed by adding ஆவது (verbal noun from ஆ “something that will become or be”):

இரண்டாவது secondly, மூன்றாவது thirdly.

Ordinal numbers, as nouns, are formed by adding

ஆனவன் (“he who has become or is”) etc. to the adverbial form.

இரண்டாவதானவன் the second (in rank).

Sometimes also by adding ஆன் to the form of the ordinal number:

பத்தான் the tenth.

Note. Instead of ஒன்றும்¹, ஒன்றானவன், ஒன்றாவது, they say முதலாம்², முதலானவன், முதலாவது “the first, the first man, firstly”, and wherever ஒன்று appears in composition, it is converted into ஒர், in order to receive the before mentioned affixes: பதினொன்று eleven, பதினேராம் (not பதினொன்றும்) the eleventh etc.

§ 28.

Among the indefinite numerals, பல “several”, and சில “some” are adjectives. — எல்லாம், சகலமும்³, அனைத்தும், முழுவதும், முழுமையும் “all” are neuter nouns; they are declined (compare § 24, Note), and placed after the respective substantive, which remains undeclined.

Nom. சகலமும், முழுமையும், அனைத்தும், முழுவதும்.

Acc. சகலத்தையும், முழுமையையும், அனைத்தையும், முழுவதையும்.

(like மரம்) (like வரி) (like காது) (like காது)

§ 15.

§ 15.

§ 15.

§ 15.

Note. Also எல்லாம் may affix the particle உம், and then be declined like சகலமும் (acc. எல்லாத்தையும்), or, taking the termination of the plural, follow the declension of அவை — § 21 — (acc. எல்லாவற்றையும்).

எல்லாம், சகலமும், and அனைத்தும், may be formed also into nouns of பலர்பால்.

¹ This means rather “unique”. ³ உம் in this and in the foll. num.

² முதல் means beginning. is the conjunction. Comp. § 25, Note II.

Nom. எல்லாரும், சகலரும், அனைவரும் all (men and women).

Acc. எல்லாரையும், சகலரையும், அனைவரையும்.

(Compare § 24, Note.)

Note. எல்லாம் and சகலம் may be placed adjectively before the respect. substantive. They then drop the ம் and require உம் at the end of the subst. (எல்லாமனிதர்களும், சகலமனிதர்களும் all men).

VERBS.

§ 29.

The personal affixes (விருதி, from the Sanscr. vikṛti “change”) of the verb (வினைச்சொல் “word of action”) are the personal pronouns themselves, mostly in a shortened form.

ஆண் and பெண்பால் { ஏன் (என், அன், அனன்¹) from நான் I,
ஆம் (இ, ஐ, அனை¹) from நீ thou,
நீ from நீர் thou,

ஆண்பால் ஆன் (அனன்¹) from அவன் he,

பெண்பால் ஆள் (அனள்¹) from அவள் she,

ஒன்றன்பால் அது remains அது it,

பலர்பால் { ஒம் (ஆம், அம், அனம்¹, எம், அனெம்) from நாம் we,

நீங்கள் (நீர், இர், அனிர்¹) from நீங்கள், நீர் you,

ஆர்கள் (ஆர், அர், அனர்¹) from அவர்கள், அவர் they,

பலவிற்பால் அன (அ) from அவை they.

They are joined to the root, after the characteristic of the respect. tense (e. g. கின்ற or கிற for the present, த் for the past, and வ் for the future) has been inserted.

¹ அன் in the beginning of this word is a mere lengthening particle.

Present Tense (நிகழ்காலம்).

Root.	Char. of the Tense.	Pers. affix.	
செய்	கின்ற	ஏன்	செய்கின்றேன் I do,
செய்	கின்ற	ஆய்	செய்கின்றாய் thou doest,
செய்	கின்ற	ஈர்	செய்கின்றீர் thou doest,
செய்	கின்ற	ஆன்	செய்கின்றான் he does,
செய்	கின்ற	ஆள்	செய்கின்றாள் she does,
செய்	கின்ற	அது	செய்கின்றது it does,
செய்	கின்ற	ஓம்	செய்கின்றோம் we do,
செய்	கின்ற	ஈர்கள்	செய்கின்றீர்கள் you do,
செய்	கின்ற	ஆர்கள்	செய்கின்றார்கள் they do,
செய்	கின்ற	அனை	செய்கின்றன they do.

Past Tense (இறந்தகாலம்).

செய்தேன் I did,
செய்தாய் thou didst,
செய்தீர் thou didst,
செய்தான் he did,
செய்தாள் she did,
செய்தது it did,
செய்தோம் we did,
செய்தீர்கள் you did,
செய்தார்கள் they did,
செய்தன they did.

Fut. Tense (எதிர்காலம்).

செய்வேன் I shall do,
செய்வாய் thou wilt do,
செய்வீர் thou wilt do,
செய்வான் he will do,
செய்வாள் she will do,
செய்யும் it will do,
செய்வோம் we shall do,
செய்வீர்கள் you will do,
செய்வார்கள் they will do,
செய்யும் they will do.

Note. The ஒன்றன்பால் as well as the பலவின்பால் of the future is marked by உம் (செய்யும் it will do, and they — ea — will do), instead of வது and வன (செய்வது and செய்வன; the former of which is the ஒன்றன்பால் of a verbal noun, whereas the latter is the corresponding பலவின்பால் “a thing which will do”, and “things which will do”. This rule regards those verbs that follow the weak form of conjug., as well as those that follow the middle one (§ 30). — In verbs which follow the strong form of conjug. (§ 30), க்கும் (நடக்கும் “it will walk”, and “they — ea — will walk”) is put instead of ப்பது and ப்பன (நடப்பது, and நடப்பன, the former of which means

again “a thing which will walk”, whereas the latter signifies “things which will walk”).

§ 30.

There is a strong, a weak, and a middle form of conjugation. The strong one has $\dot{L}\dot{L}$ in the future, the weak one $\dot{m}$, and the middle one $\dot{L}$.

Note I. The weak form of conjug. naturally represents the intransitive, and the strong form the transitive verb, — although with many exceptions, unless the same root can be conjugated in both ways, in which case there is no exception (அழிவேன் I shall grow corrupt, but அழிப்பேன் I shall corrupt).

Note II. Verbs which follow the middle form, generally end in $\dot{n}$, $\dot{nn}$, $\dot{m}$ or $\dot{m}$.

Note III. All verbs belonging to the third class, end in $\dot{u}$, — but not all ending in $\dot{u}$, belong to the third class. Such as consist of three syllables (முடுகு hasten), — such as are composed of two letters (in the sense of the Tamils, § 2, Note) with a long penultimate, and a final $\dot{u}$ which cannot ad libitum be thrown off from the root (நீடு lengthen, but not மாளு perish; for instead of மாளு we may put மாள்; see also Note V), — and such as have, for a penultimate, a simple consonant either of the rough or of the soft class (நீக்கு take away, நம்பு believe) are, for the most part, liable to being conjugated in the manner of the third class.

Note IV. Verbs of two short letters, ending in கு, டு or டு, and following the weak form of conjug., belong to the fourth class.

Note V. Verbs ending in ரு and ரு, and at the same time in ற and ற் (தவிரு and தவிர் recede, வாழு and வாழ் proper), generally belong to the second class.

Note VI. Verbs of the seventh class mostly end in அ.

I. Weak

Present.	Past.	Future.	Root. ²
1) கின்ற, கிற் ¹	த்	வ்	செய் (do)
2) கின்ற, கிற்	ந்த்	வ்	அறி (know)
3) கின்ற, கிற்	இன்	வ்	ஆக்கு (make)
4) கின்ற, கிற்	The last cons. doubled.	வ்	நகு (laugh)

II. Middle

5) கின்ற, கிற்	த்	ப்	தின் (eat)
----------------	----	----	------------

III. Strong

6) க்கின்ற, க்கிற்	த்த்	ப்ப்	தீர் (finish)
7) க்கின்ற, க்கிற்	ந்த்	ப்ப்	நட (walk)

¹ கிற் (properly கிற்) is shortened from கின்ற, which is perhaps composed of க் and இன்று “to day, now”, for க் (கு) originally seems to have expressed the future (compare old forms like செய்கு I will do). There is still another characteristic of the present, common to all the three forms of conjugation ஆ நின்று (செய் ஆ நின்று ஏன் = செய்யா நின்றேன் “I do” and so on). நின்று is the past of நில் to stand, and ஆ is either the charact. of the negative participle (see § 39), common to all the three forms of conjugation (செய்யாநின்றேன், properly “I stood not doing”, but I now do), or it is the characteristic of an ancient adver-

form.

Present.	Past.	Future.
செய்கின்றேன் I do,	செய்தேன் I did,	செய்வேன் I shall do,
அறிகின்றேன் I know,	அறிந்தேன் I knew,	அறிவேன் I shall know,
ஆக்குகின்றேன் I make,	ஆக்கினேன் ³ I make,	ஆக்குவேன் I shall m.,
நகுகின்றேன் I laugh.	நக்கேன் I laughed.	நகுவேன் I shall laugh.

form.

தின்கின்றேன் I eat,	தின்றேன் I eat,	தின்பேன் I shall eat.
	(inst. of தின்றேன்,	
	see § 9, 4.)	

form.

தீர்க்கின்றேன் I finish,	தீர்த்தேன் I finished,	தீர்ப்பேன் ⁴ I shall fin.,
நடக்கின்றேன் I walk,	நடந்தேன் I walked,	நடப்பேன் ⁴ I shall w.

bial participle (I placed myself into the position of doing); see § 35, Note.

² See § 31.

³ The ஒன்றன்பால் “it made” would regularly be ஆக்கு இன் அது = ஆக்கினது, but this is contracted into ஆக்கிற்று (ஆக்கினது, ஆக்கின்து, ஆக்கிற்று; § 9, 4), whereas the uncontracted form is the ஒன்றன்பால் of a verbal noun “something which made”. (Compare § 29, Note.)

⁴ The affix of ஒன்றன்பால் and பலவின்பால் is க்கும்; see § 29, Note.

§ 31.

The imperative (ஏவல் “command”) in the singular is the root (பகுதி from the Sanscr. prakṛti) itself¹. The affixes உம் and உங்கள் form the honorific and the plural.

நீ செய் do thou! நீர் செய்யும் do you (honor.)!

நீங்கள் செய்யுங்கள் do you (plur.)!

Note. Another form of the imper. is identical with that of the negative voice² (§ 39).

செய்யாடி do thou (and “thou doest not”)!

செய்யீர் do you (and “you do not”)!

செய்யீர்கள் do you (and “you do not”)!

We find even ஆக “may it happen!” (see § 32) affixed to this form: செய்யாயாக may you do!

§ 32.

The optative (வியங்கோள் “all-comprehension”, because it does not, like the ஏவல், refer only to the second person) is formed by adding க³ to the root. This form is however restricted to verbs of the weak or of the middle form; verbs of the strong f. use the infinit. (§ 36) in an optative sense.

நான்	}	செய்க may I, thou, he do!
நீ		
அவன்		
etc.		

¹ In its historical, not always in its original shape.

² Perhaps because the expression “You do not” may imply the command “But you ought to do”.

³ This க is perhaps the original termination of the infin. (in the weak and in the middle f.) which now is weakened into a mere ஆ (see § 36).

Also the future tense with ஆக (infin. of ஆ “become”) is used in an optative sense.

செய்வேனாக ¹ may I do,
செய்வாயாக mayst thou do.

§ 33.

The participles in Tamil as well as in other Dravida languages are of two kinds: adjective (பேடுச்சம் “defective nouns”), and adverbial (வினையெச்சம் “defective verbs”).

§ 34.

The adjective participles of the present and of the past are gained by adding அ to the characteristics of the respective tenses, — whereas the ஒன்றன் பால் of the finite verb in the future represents at the same time the partic. of this tense.

செய்கின்ற அ = செய்கின்ற who or which does,
செய்த் அ = செய்த who or which did,
செய்யும் who or which will do (besides “it will do”).

§ 35.

The adverbial participle has no form peculiar to the present, and that referring to the future is now little used.²

The latter one is in form identical with the III. pers. masc. sing. fut.

¹ Properly ஆக “may it happen!” (The infin. ஆக itself is something between imp. and opt.) — செய்வேன் “that I shall do”.

² It is still in common use in phrases like this: நான் செய்வானேன் (Prop. Ego facturus cur?) “Why should I do?”

செய்வான் in order to do (“as one that will do”),
 நடப்பான் in order to walk (“as one that will walk”).

The adverbial participle referring to the past tense is formed by adding (or rather restoring) உ to the characteristic of the past tense¹:

செய்த் உ = செய்து having done (doing),
 நடந்த் உ = நடந்து having walked (walking);

except in verbs of the third class (ஆக்கு to make), where the final ன் of the characteristic of the tense — இன் — is dropped:

ஆக்கின், ஆக்கி having made (making).

Note. There is also an ancient adverbial participle in ஆ (செய்யா = செய்து), in form identical with the adjunct. participle of the negative voice (§ 39). Perhaps the ஆ in both was originally one and the same, — the root of that verb which means “to become”. (A thing which comes into existence, partly is, and partly is not.)

§ 36.

The addition of க்க to the root forms the infinitive in verbs following the strong form of conjugation, — and of a mere ஆ in verbs following the weak or the middle form.

¹ The verb. form in து, e. g. செய்து (செய் அது perhaps “something endowed with what the root செய் signifies, i. e. something doing”) originally seems to have been used for all the forms of the finite verb in the sing. (நான் செய்து I doing, நீ செய்து thou doing etc.), — and செய்தும் (செய்து உம்) in the plural (நாம் செய்தும், நீங்கள் செய்தும்); செய்து in the sense of “I did”, and செய்தும் in the sense of “we did”, is still found in the ancient dialect. Probably the personal affixes were added later (செய்து ஏன் = செய்தேன் I did etc.). In Malayalam the personal affixes are not yet used in prose.

- I. நட walk, நடக்க to walk,
 II. செய் do, செய்ய (the double ய according to § 10, 2),
 அடை obtain, அடைய (the ய inserted accord to § 10, 1),
 அழு weep, அழ (the final உ dropped against § 10, 1).

§ 37.

There is still a very peculiar kind of வினையெச்சம், a sort of conditional mood, which partakes of the character of nouns as far as it is formed — partly by adding the termination of the obliquus in இன் or of the abl. loc. in இல் to the root, in verbs belonging to the weak or to the middle form of conjugation:

செய் இன் = செய்யின், செய் இல் = செய்யில் “If I (he, we etc.) should do”;

and to the ancient termination of the future (க்கு), in verbs following the strong form:

நடக்கு இன் = நடக்கின், நடக்கு இல் = நடக்கில் “If I (he, we etc.) should walk”;

— partly by adding the termination of the abl. instr. to the characteristic of the past tense:

செய்த் ஆல் = செய்தால் “If I (he, we etc.) should do.”
 ஆக்கின் ஆல் = ஆக்கினால் “If I (he, we etc.) should make.”

Note. செய்தால் means properly “by doing”; செய்யில் “in doing”; செய்யின் “from doing”.

§ 38.

By adding உம் to the terminations இன், இல் and ஆல், a general subjunct. with “although” is obtained:

செய்யினும் செய்யிலும், செய்தாலும் “Although I (he, we) should walk.”

A similar subjunctive is formed by adding உம் to the adverbial participle referring to the past tense (§ 35):

செய்து உம் = செய்தும் although I (he, we etc.) did.

ஆக்கி உம் = ஆக்கியும் although I (he, we etc.) made.

Note. The latter form supposes a fact, whereas the first mentioned form implies a supposition.

§ 39.

Thus far of the active voice in its positive form. There is also a negative one (எதிர்மறை “counter-word”) with only one tense for all times, formed by adding the personal affixes to the root without the intervention of the temporal characteristic:

செய் ஏன் = செய்யேன் I do not,

செய் ஆய் = செய்யாய் thou doest not,

செய் ஈர்கள் = செய்யீர்கள் you do not etc.

Note. The ஒன்றன்பால் ends in ஆது (instead of அது), and the பலவின்பால் in ஆ (instead of அ or அன): செய்யாது it does not (not செய்யது), and செய்யா they (sc. ea) do not (not செய்ய) ¹.

¹ ஆது and அ in these forms are probably contractions of ஆ அது and ஆ அ; for it seems that the characteristic of the negative originally was ஆ (to be inserted between the root, and the personal affix). See § 35, Note. Compare the adj. part. of the negat. voice (செய்யா not doing), where that characteristic is still preserved, — and the Telugu conjugation, where it is still found in a shortened form throughout all persons and numbers in the finite verb:

Paḍu - dunu I fall,

Paḍu - duvu thou fallest,

Paḍu - nu he falls,

Paḍu - dumu we fall,

Paḍa - nu I fall not,

Paḍa - vu thou fallest not,

Paḍa - du he falls not,

Paḍa - mu we fall not,

The adverb. partic. is formed by adding ஆது (or ஆமல்), and the adjunct. partic. by adding ஆத (or ஆ) to the root¹:

செய் ஆது = செய்யாது not doing,

செய் ஆத = செய்யாத not doing.

Here is a tabular view of the negative, together with the positive, for the sake of comparison.

Positive.			Negative.
Present.	Past.	Future.	Common tense.
செய்கின்றேன்	செய்தேன்	செய்வேன்	செய்யேன் I do
I do,	I did,	I shall do,	not,
செய்கின்றாய்	செய்தாய்	செய்வாய்	செய்யாய்
செய்கின்றான்	செய்தான்	செய்வான்	செய்யான்
செய்கின்றாள்	செய்தாள்	செய்வாள்	செய்யாள்
செய்கின்றது	செய்தது	செய்யும்	செய்யாது
செய்கின்றோம்	செய்தோம்	செய்வோம்	செய்யோம்
செய்கின்றீர்கள்	செய்தீர்கள்	செய்வீர்கள்	செய்யீர்கள்
செய்கின்றார்கள்	செய்தார்கள்	செய்வார்கள்	செய்யார்கள்
செய்கின்றான	செய்தன	செய்யும்	செய்யா

Adj. Part.

செய்கின்ற doing, செய்த done, செய்யும் being செய்யாத (செய்
about to do, யா) not doing.

Adv. Part.

செய்து செய்வான் செய்யாது (செய்
having done, in order to do, யாமல்) not doing.

Positive.	Negative.
Imp. செய் do thou!	செய்யாதே do thou not!
செய்யும் (honor.)	செய்யாதேயும் (honor.)
செய்யுங்கள் (plur.)	செய்யாதேயுங்கள் (plur.)

Paḍu - duru you fall,
Paḍu - duru they fall,
Paḍu - nu they fall,

Paḍa - ru you fall not,
Paḍa - ru they fall not,
Paḍa - vu they fall not.

¹ In ஆது and ஆத we probably have the characteristic of the neg. voice (ஆ), and the characteristic of the past tense (த). Thus செய்யாது corresponds to செய்து, and செய்யாத to செய்த.

§ 40.

Another negative — even more general, because referring also to all persons, genders and numbers — is gained by adding இல்லை “not” to the ஒன்றன் பால் of the ஐம்பால்-verbal noun of the present tense (§ 50):

நான் (நாம் etc.) செய்கிறதில்லை (செய்கிறது இல்லை) I (we etc.)
do not, did not, shall not do. (Properly “The I-doing
is not”).

By subjoining இல்லை to the infinitive, a negative of the past tense for all persons, genders, and numbers is gained.

நான் (நாம் etc.) செய்யவில்லை (செய்ய இல்லை) I (we etc.)
have not done.

§ 41.

A complete negative may be formed by adding the verb இரு “to be” (இருக்கிறேன் I am, இருந்தேன் I was, இருப்பேன் I shall be) to the negative adverbial participle in ஆது (or ஆமல்):

செய்யாது இருக்கிறேன் = செய்யாதிருக்கிறேன் I do not,
செய்யாது இருந்தேன் = செய்யாதிருந்தேன் I did not,
செய்யாது இருப்பேன் = செய்யாதிருப்பேன் I shall not do,
செய்யாது இருந்தால் = செய்யாதிருந்தால் If I (we etc.)
should not do.

Note. It is still more common to use போ go! (போகிறேன் I go, போனேன் I went, போவேன் I shall go) in the same way, and to add the emphatical particle ஏ to the termination of the adverb. part. in ஆது (ஆதே):

செய்யாதே போனேன் I did not do,
செய்யாதே போனால் If I (we etc.) should not do.

§ 42.

The passive voice is formed by adding the verb படு to suffer (படுகிறேன் I suffer, பட்டேன் I suffered, படுவேன் I shall suffer) to the infinitive:

அடிக்க¹ப்படுகிறேன் I am beaten,
 அடிக்கப்படுகிறாய் thou art beaten,
 அடிக்கப்பட்டேன் I was beaten,
 அடிக்கப்படுவேன் I shall be beaten,
 அடிக்கப்படேன் I am not beaten etc.;

or the verb பெறு to get (பெறுகிறேன், பெற்றேன், பெறுவேன்):

அடிக்கப்பெறுகிறேன் I am beaten.

A passive may be formed also by subjoining the verb உண்² to eat (உண்கிறேன் I eat, உண்டேன்³ I ate, உண்பேன் I shall eat) to substantives, especially to such as are formed from a verb (see § 49):

அறுப்புண்டேன் I was cutoff (அறுப்பு from அறு “to cut off”);

or are identical with the verbal root (see § 49):

அறையுண்பேன் I shall be beaten (அறை verbal root, and noun — “to slap” and “a slap”).

§ 43.

Some verbs may be made causal by inserting certain letters after the root — ப்பி in verbs following the strong or the middle form of conjugation:

¹ The ப is doubled in accord. with § 10, 3 (a, 1).

² The verbs “to get” and “to eat” serve also in Bengali to form a passive (pâite and khâite). See “Three Ling. Dissert. by Chev. Bunsen, Dr. Charles Meyer, and Dr. M. Müller” page 347.

³ Instead of உண்டேன் § 9, 4.

நட to walk, நடப்பி;

and வி, in verbs following the weak form:

செய் to do, செய்வி.

They always follow the strong form of conjugation (class 6):

நடப்பிக்கிறேன் I cause to walk, செய்விக்கிறேன் I cause to do,
நடப்பித்தேன் I caused to walk, செய்வித்தேன் I caused to do,
நடப்பிப்பேன் I shall c. to w. செய்விப்பேன் I shall c. to do.

Instead of ப்பி or வி, some verbs — whether following the strong or the weak form — insert the letters த்து:

படுகிறேன் I suffer, படுத்துகிறேன் I cause to suffer,
கிடக்கிறேன் I lie down, கிடத்துகிறேன் I cause to lie down.

These always follow the weak form (class 3):

படுத்துகிறேன், படுத்தினேன், படுத்துவேன்.

Note. Causal verbs are formed also by a more internal change of the root:

- 1) Roots in டு or று double the last consonant (ஓடுகிறேன் I run, ஓட்டுகிறேன் I cause to run; ஏறுகிறேன் I ascend, ஏற்றுகிறேன் I cause to ascend).
- 2) Roots in ங்கு and ம்பு change the preceding soft letter into the following rough one (ங் in க், and ம் in ப்):
முழங்குகிறது it sounds, முழக்குகிறது it causes to sound,
எழும்புகிறான் he rises, எழுப்புகிறான் he causes to rise.

Also these follow the weak form (class 3).

§ 44.

There are some roots in உ and இ, used adjectively (அரு difficult, இனி sweet), from which a kind of verb (வினைக்குறிப்புமுற்று “action-intimating fini-

tum") may be formed that, like the negative, is tenseless, and consequently affixes the personal terminations (partly in a somewhat ancient form) without the intervention of the temporal characteristics. (A final உ is changed into இ; e. g. பெரு "great" into பெரி).

Verbum finitum.

பெரி ஏன் = பெரியேன் I am a great man,
 பெரி ஐ = பெரியை thou art a great man,
 பெரி அன் = பெரியன் he is a great man,
 பெரி அள் = பெரியள் she is a great woman,
 பெரி து (அது) = பெரிது (பெரியது) it is a great thing,
 பெரி ஏம் = பெரியேம் we are great men,
 பெரி ஈர் = பெரியீர் you are great men,
 பெரி அர் = பெரியர் they are great men,
 பெரி ஆ (அன) = பெரிய (பெரியன) they are great things.

Participle.

பெரிய being great.

Also nouns may become வினைக்குறிப்புமுற்று;
 e. g. கண் eye:

கண்ணேன் I possess an eye, கண்ணை thou possessest etc.,
 கண்ணன் he etc., கண்ணள் she etc., கட்டு (instead of
 கண்டு see § 9, 4) it etc., கண்ண (partic.) having
 eyes.

They often join the person. terminations to the obliquus; e. g. வில்லின் (obliqu. of வில் bow), and முகத்து (obliqu. of முகம் face):

வில்லினேன் I am an archer, வில்லினை thou etc., வில்லினன் he etc., வில்லினள் she etc., வில்லிற்று (instead of வில்லின்து, see § 9, 4) it etc.

முகத்தேன் I have a face, முகத்தை thou etc., முகத்தன் he etc., முகத்தள் she etc., முகத்தது it etc., — முகத்த (partic.) having a face.

These verbs may be also declined; they then are called வினைக்குறிப்புப்பேர் (“action - intimating nouns”), as for instance:

பெரியேன் I am a great man, பெரியேனை me who am a great man, பெரியேனால் through me who am a great man, and so on.

பெரியை thou who art a great man, பெரியையை thee who art etc.

பெரியன் he who is a great man, பெரியனை him who is a great man, பெரியனால் through him who etc.

Note. Any finite verb may be considered as a noun, and consequently declined. It then receives the name வினைப்பேர் (“verb - noun”):

நடந்தேன் “I walked” and “I who walked”, நடந்தேனை me who walked etc.; — நடந்தான் “he walked” and “he who walked”, நடந்தானால் through him who walked etc.

ADJECTIVES AND ADVERBS.

§ 45.

Adjectives and adverbs are called in Tamil உரிச்சொல் (“property - word”), and when distinguished, the former receives the name of பேருரிச்சொல் (“noun - property - word”), the latter that of வினையுரிச்சொல் (“verb - property - word”).

§ 46.

They may be arranged into the following groups:

A.

- 1) பல¹ (from வல் power?) several, சில¹ (from சில் fewness) some, நல்ல¹ (from நல் goodness) good;

¹ A sort of tenseless participle. See § 44.

- 2) பொது (common), மறு other (மற்ற³ before vowels), வேறு other (வேற்ற³ before vowels).

B.

- 1) இனி, இனிய¹ sweet, உரி, உரிய¹ proper;
2) கொடு, கொடிய¹ cruel, கடு, கடிய¹ violent.

C.

- 1) பெரு, பெரிய¹, — பேர்² (always before vowels) great (பேரின்பம் great pleasure).
கரு, கரிய¹, — கார்² (always before vowels) black (கா ராடு black sheep).
அரு, அரிய¹, — ஆர்² (always before vowels) precious (ஆருயிர் precious life).
பசு, பசிய¹, — பாச்² (always before vowels) green (பாசிலை green leaf).
2) நெடு, நெடிய¹, — நெட்ட்³ (always before vowels) long (நெட்டெழுத்து long letter).
குறு, குறிய¹, — குற்ற்³ (always before vowels) short (குற்றெழுத்து short letter).
புது, புதிய¹, — புத்த்³ (always before vowels) new (புத்தரிசி new rice).
சிறு, சிறிய¹, — சிற்ற்³ (always before vowels) mean (சிற்றின்பம் mean pleasure).

Note. கொடு, கடு, பெரு, கரு, அரு, பசு, நெடு, and குறு have, before a rough initial, the corresponding nasal affixed (கடுங்கடல் the violent sea, குறுந்தடி a short stick, நெடும்பொழுது a long time, கருஞ்சிலை a black stone).

§ 47.

In the way of combination, adjectives may be formed from nouns of quantity, — by adding ஆன

¹ A sort of tenseless participle. See § 44.

² The final உ is elided, and the preceding vowel lengthened.

³ The final உ is elided, and the preceding consonant doubled.

(contract. from ஆகின), the adjunct. participle of the verb ஆகு “to become”, — or உள்ள, the adjunct. partic. of the வினைக்குறிப்புமுற்று உள் “being” (§ 44).

சுத்தம் purity, சுத்தமான, சுத்தமுள்ள ¹ pure.

Note. Also in Tamil, nouns themselves are not seldom used adjectively (பாறை நிலம் stone-ground, i. e. stony ground). Whenever they follow the strong form of declension, they will be put into the obliq., mostly in its shortest form: ஞானம் (wisdom) பேசனம் (food) = ஞான பேசனம் spiritual food; காடு (wood) நிலம் (ground) = காட்டு நிலம் woody ground.

§ 48.

Very few of the adverbs in Tamil are genuine, like:

இங்கே here, அங்கே there, எங்கே where? இனி hereafter (formed from the demonst. letters இ, அ, எ, § 23).

Most of them are infinitives, sometimes with the addition of the participle உம், like:

சால or சாலவும் (from சால், 1 to be full) much; தவ (from தவு, instead of தாவு, 3 to stretch) much; கூட (from கூடு, 3 to assemble) together; மிக (from மிகு, 4 to be strong) or மிகவும் very;

or participles like:

மீண்டு or, with the particle உம், மீண்டும் (மீள், 1 to turn) again;

or nouns like:

மாத்திரம் (measure) only; அடிக்கடி (அடிக்கு அடி) (to step — step) frequently.

---

¹ சுத்தமுள்ள பேசனம் prop. food where is purity, i. e. pure food; சுத்தமான பேசனம் prop.: food which has become purity, which is purity, i. e. pure food.

In the way of combination, adverbs may be formed also from nouns of quality, by adding the adverbial partic. of the past tense of the verb ஆகு “to become”, ஆய் (contracted from ஆகி), or the infinitive of the same verb ஆக:

கோபம் anger, — கோபமாய், கோபமாக angrily.

PREPOSITIONS AND CONJUNCTIONS.

§ 49.

If Tamil has but few genuine adverbs, it has, besides உம் “and”, scarcely any prepositions and conjunctions of an indubitably genuine stamp, for even கீழ் “under”, மேல் “over”, and உடன் “with” seem to have been originally nouns, and முன் (முன்பு, முன்னர்) “before”, and பின் (பின்பு, பின்னர்) “after” may be still regularly declined.

The Tamil prepositions and conjunctions are nearly all:

- I. Nouns — a) in the nom., b) in the dat., c) in the abl. inst., d) in the abl. loc., and e) in the obliq.;
- II. Verbal forms — a) infinitives, b) participles, and c) subjunctives.

I.

- a) பரியந்தம் (end) until; அளவு, அளவும்¹ (measure) until; மட்டு, மட்டும்¹ (limit) until; மாத்திரம் (measure) as soon

¹ Here the particle உம் is added.

as; மருங்கு (side) near; பொழுது (time) when; இடம் (place) where; பொருட்டு (cause) for the purpose of; படி (manner) according to; நிமித்தம் (motive) for the sake of.

- b) வரைக்கும்¹ (வரை bound) until; படிக்கு (படி manner) to the end that, according to; மட்டுக்கும்¹ (மட்டு limit) as far as.
- c) ஆகையால், ஆதலால் (ஆகை and ஆதல் being) therefore; படியால் (படி manner) on account of.
- d) வரையில் (வரை bound) until; இடத்தில் (இடம் place) near, at; — when.
- e) இடத்து (இடம் place) near, at; — when.

II.

- a) கிட்ட (கிட்டு, 3 to approach) near; போல (போல், 1 to resemble) like; நிகர (நிகர், 2 to be like) like; நேர (நேர், 2 to be near) like; ஒப்ப (ancient infin. fut. of ஒ, 6 to be equal?) like; தவிர (தவிர், 2 to separate) except; ஒழிய (ஒழி, 2 to cease) except; அற (அறு, 4 to be cut off) off; சூழ (சூழ், 2 to surround) round about; என (என், 5 to say) that (ஒரு).
- b) குறித்து (குறி, 6 to point out) concerning; சூழ்ந்து (சூழ், 2 to surround) round about; சுற்றி (சுற்று, 3 to surround) round about; விட்டு (விடு, 4 to leave) from; என்று (என், 5 to say) that (ஒரு); இல்லாமல் (adv. part. of இல்²) without; அல்லாமல் (adv. part. of அல்²) besides.
- c) ஆனால், ஆகில், ஆகின், ஆயின் (ஆகு to become, to happen) if (properly “if it happens”);
ஆனாலும், ஆகிலும், ஆகினும், ஆயினும் although (properly “even if it should happen”);
எனின் (என், 5 to say) if (properly “if you say”);
எனினும் although (properly “even if you say”).

¹ Here the particle உம் is added.

² இல் and அல் are வினைக்குறிப்புமுற்று (see § 44). இல் negatives the existence, அல் the quality.

PARTICLES.

§ 50.

The Tamulians enumerate eight classes of particles (இடைச்சொல் “middle word”):

- 1) வேற்றுமையுருபுகள் “forms of declension”;
- 2) வினையுருபுகள் “forms of conjugation”;
- 3) சாரியை “increment” (e.g. அல்: தொடை garland — தொடையல்);
- 4) உவமைச்சொல் “words of similarity”;
- 5) தத்தம்பொருளைக்காட்டிய இடைச்சொற்கள் “particles showing respectively a different sense”;
- 6) இசைநிறைக்கிற இ. “sound-filling (i. e. lengthening) particles” (தெய்ய and ஒடு);
- 7) அசை நிறைக்கிற இ. “measure - filling particles”, i. e. expletives on account of the metre (அரோ, பிற etc.);
- 8) குறிப்பிடைச்சொற்கள் “intimating (i. e. sound imitating) particles” (சுலுப்பு, a particle that imitates the noise of water etc.).

Note. We shall not now trouble ourselves with this confused list of what the Tamil grammarians reckon among the இடைச்சொற்கள்.

Many of them are adverbs, prepositions, and conjunctions in the shape of verbal forms and of nouns (especially those mentioned sub 4 and 5); some are rather thoroughly misunderstood.

Besides we have already made the acquaintance of a great many of them, in treating of the manner in which nouns are declined, and verbs conjugated.

§ 51.

The three following particles are practically very important: ஆ, ஓ, ஏ. The first principally inti-

mates a question, the second a doubt, the third certainty.

அவன் ஆ = அவனா he?

அவன் ஒ = அவனோ he indeed?

அவன் ஏ = அவனே he surely!

§ 52.

Thus far the etymological part. What we call "Syntax", the Tamil grammarians call *பிரயோகம்* "Application". They treat in it of the manner in which, by the use of the cases, sentences are formed (*காரகம்* "agency"), compounds framed (*சமாதம்* or *தொகை* "combination"), and primitives as well as derivatives gained.

Note. The details of the first point are, for the most part, needless for the European student; the second point is an imitation of Sanscr. grammar, not always very happy¹. The following paragraphs will offer some remarks on the third point, and then conclude with a few words on construction.

FORMATION OF WORDS.

§ 53.

Some roots do not undergo any change in assuming the character of substantives:

¹ For a sort of Bahuvrihi see Kaivaljanavanita I, 18: *அடங்கிய விருத்தியான்* one who has an activity that is suppressed = one in whom activity is suppressed. — Dvandva's are most common (*இகபரங்கள்* = *இகமும்பரமும்* this world as well as the upper one).

மறை secret, from மறை, 2 to be concealed;
கனி ripe fruit, from கனி, 6 to be ripe.

Some are internally changed, either by lengthening the radical vowel:

நாடு cultivated country, from நடு, 4 to plant;
வீடு emancipation, from விடு, 4 to leave;
கேடு ruin, from கெடு, 4 to perish;

or by doubling the final consonant:

மாற்று change, from மாறு, 3 to change;
பாட்டு song, from பாடு, 3 to sing;
ஊற்று fountain, from ஊறு, 3 to spring forth.

Some again take an affix:

செய்யுள் poetry, from செய், 1 to make;
போலி likeness, from போல், 1 to be like;
அகலம் breadth, from அகல், 1 to make room.

§ 54.

Verbal nouns (தொழிற்பேர் “nouns of action”), with ஐம்பால் (see § 11, Note), are formed by affixing the personal pronoun அவன், அவள், அது — அவர், அவை (அன) to the temporal characteristic:

நடக்கிற் அவன் = நடக்கிறவன் a man walking,
நடக்கிற் அவள் = நடக்கிறவள் a woman walking,
நடக்கிற் அது = நடக்கிறது something walking,
நடக்கிற் அவர் = நடக்கிறவர் men or women walking,
நடக்கிற் அவை = நடக்கிறவை animals walking,
நடந்த் அவன் = நடந்தவன் a man who has walked,
நடப்ப் அவன் = நடப்பவன் a man who will walk.

Note. The ஒன்றன்பால் may also signify a state, a fact etc. (நடக்கிறது the state, the fact etc. of walking).

In verbs following the weak declension, **வ்**, the characteristic of the future, is — for the sake of euphony — changed into **ப்**, whenever the following affix contains another **வ்** (e. g. **அவன்**).

செய்வ் அது = **செய்வது** a thing that will do;

செய்வ் அன் = **செய்வன்** things that will do; — but

செய்ப் அவன் = **செய்பவன்** (not **செய்வவன்**) a man who will do;

செய்ப் அவள் = **செய்பவள்** (not **செய்வவள்**) a woman who will do;

செய்ப் அவர் = **செய்பவர்** (not **செய்வவர்**) men or women who will do.

Verbs in the negative join the pronoun **அவன்** etc. to the form of the adverb. part. in **ஆது**:

செய்யாதவன் a man who does not,

செய்யாதவள் a woman who does not,

செய்யாதது a thing which does not,

செய்யாதவை things which do not.

All these nouns follow the declension of the pronoun affixed.

Positive verbal nouns, with **ஐம்பால்**, are sometimes formed by affixing the pronoun **அவன்** (or **இவன்**) etc. to the **ஒன்றன்பால்** of the future:

செய்யும் அவன் = **செய்யுமவன்** a man who will do,

செய்யும் அவள் = **செய்யுமவள்** a woman who will do,

செய்யும் அது = **செய்யுமது** a thing that will do,

செய்யும் அவை = **செய்யுமவை** things that will do.

Note I. The **ஆண்பால்** of the verbal noun of the past tense is sometimes formed by affixing **அன்** etc., instead of **அவன்** etc., to the temp. characteristic (**பொருந்தினன்** “one who came into possession” instead of **பொருந்தினவன்**, — from **பொருந்து**). Or is the form in **அன்** (inst. of **ஆன்**) the finite verb “he came

into possession" as வினைப்பேர் "one who came into possession" (§ 44, Note)?

Note II. The negat. verbal noun in ஆதவன் etc. often appears in the shorter form: ஆன் etc. (பெருந்தாதவன் or பொருந்தான்). Or is the form in ஆன் வினைப்பேர் (§ 44, Note)?

§ 55.

There is another kind of verbal nouns, with ஒன்றன்பால் only (see § 11, Note), formed by adding the affixes அல்¹, தல் or கை to the root of verbs following the weak form; — and க்கல், த்தல் (க்குதல்) or க்கை to the root of such as follow the strong form:

சொல்லல், சொல்லுதல், சொல்லுகை the act of saying (from சொல்லு to say); — நடக்கல், நடத்தல் (நடக்குதல்), நடக்கை the act of walking (from நட to walk).

Note. Verbs of the middle form mostly conform to the rule for those of the weak form; sometimes however they take the affix கல்.

§ 56.

Also the adjct. participle of the present as well as that of the past may, by receiving the affix மை, be converted into ஒன்றன்பால் - verbal nouns.

செய்கின்றமை the state of doing,

செய்தமை the state of having done.

Verbs in the negative join the affix மை to the adjct. partic. in ஆ:

செய்யாமை the state of not doing.

§ 57.

The formation of derivatives has already been touched upon; for words as செய்கின்றமை being

¹ The affix அல் especially in verbs with a final உ.

derived from an adjective participle, stand on the same level with

பெருமை “greatness” from பெரு “great”,
அருமை “difficulty” from அரு “difficult”,
புதுமை “novelty” from புது “new”.

§ 58.

Among the terminations apt to form derivative nouns, the following hold the most conspicuous place:

- I. ஆன், cont. from அவன் (ஆண்பால்);
ஆள், cont. from அவள் (பெண்பால்).
ஊரான் a villager (m.), ஊரான் a villager (f.), from
ஊர் village.
- II. அன் (ஆண்பால்), இ (பெண்பால்).
அழகன் a beautiful man, அழகி a beautiful woman,
from அழகு beauty.
- III. அன், இனன், அவன், ஆன், ஒன், இ
(ஆண்பால்).
வில்லன், வில்லினன், வில்லவன், வில்லான், வில்லோன்,
வில்லி an archer, from வில் a bow.
- IV. ஆளி¹ (ஆண் and பெண்பால்).
வில்லாளி a man or woman handling the bow, from
வில் bow.
- V. சாலி² (ஆண் and பெண்பால்).
மோட்சசாலி a man or woman full of bliss (from மோ
ட்சம் bliss).

¹ From ஆளு, 1 to manage.

² From சாலு, 1 to be full.

CONSTRUCTION.

§ 60.

The subject (எழுவாய் “the place where it rises” or கர்த்தா “agent”) always precedes the predicate (பயன் “meaning”), and the latter concludes the sentence (வாக்கியம்).

§ 61.

The great principle with regard to construction in Tamil is identical with that in all Tartar dialects, namely: That which qualifies, precedes that which is qualified.

§ 62.

In consequence of this last mentioned principle:

1) The attributive (adjective ^a, adjective participle ^b, adjective numeral ^c, pronoun ^d, genitive ^e) precedes the substantive; — the substantive precedes the preposition ^f; — and the adverb ^g precedes the verb.

a) நல்ல மரம் a good tree.

b) கெட்ட மரம் a spoiled tree.

c) ஒரு மரம் one tree.

d) என் வீடு my house.

e) பிதாவின் மரம் the father's tree.

f) மரத்துக்கு முன் before the tree (lit. the tree before).

g) நன்றாய்ச் செய்தான் he did well (lit. well he did).

2) The similitude precedes that which is similar, and the comparative that which is compared.

சிங்கத்துக்கு நேரானவர் one who resembles a lion (lit. one

who a lion resembles); இதிலும் அது நல்லது that is better than this (lit. than that this is better).

3) The secondary clause precedes the primary one.

நீ நல்லவன் என்று சொன்னான் he said that you are good (lit. that you are good, he said); அவன் போன பின்பு நான் சாப்பிட்டேன் I ate, after he was gone (lit. after he was gone, I ate); நான் வியாதியாயிருக்கிறேன் ஆகையால் வரக் கூடாது I cannot come, for I am ill (lit. because I am ill, I cannot come); நீயதைச்செய்தால், இதைக் கொடுப்பேன் I shall give this, if you do that (lit. if you do that, I shall give this); என்னைக் காப்பாற்றும் படியாக வந்தான் he came that he might protect me (lit. that he might protect me, he came).

Note. It is scarcely necessary to observe that, in poetry, the construction is as free as in any other language.

§ 63.

The பால் (§ 11) of the nominative always agrees with the பால் of the verb. The ஒன்றன்பால் of the future, however, we sometimes find construed with the ஆண் or பெண்பால் of the nominative.

இராசாச் சொல்லும் “the king will say”, instead of இராசாச் சொல்லுவார்.

§ 64.

The accus. (கர்மம் “action”) very often appears without its flexional termination:

காயிதங் கொடு give (me) the paper! instead of காயிதத்தைக் கொடு. — பதம் பாதம் (பாதத்தை) பணிகின்றேனே I worship the lotus - foot.

§ 65.

The abl. instr. is used also in the sense of effective cause, of material cause, and of motive.

அவனால் செய்யப்பட்டது it has been done by him;
 மண்ணால் செய்யப்பட்டது it has been made of earth;
 அன்பினால் செய்யப்பட்டது it has been done out of
 love.

§ 66.

The dative is also in Tamil “casus commodi atque incommodi”. Remarkable is its being construed with verbs expressing motion, distance, fitness, deviation, avoidance, compassion, and fear. It serves also to express a certain term of time, and a design.

ஊருக்கு வந்தான் he came into the village,
 அதிந்தவூருக்கு தூரமாயிருக்கிறது that is far from this
 place,
 அதெனக்குத் தகாது that does not suit me,
 வழிக்குத் தப்பிப்போனேன் I missed the way,
 சாவுக்குத் தப்பிப்போனேன் I escaped death,
 எனக்கிரங்கும் have mercy upon me!
 அவனுக்குப் பயப்படவேண்டும் one ought to fear him,
 இன்றைக்கு to-morrow,
 தோத்திரத்துக்கு for the sake of praise.

§ 67.

The form of the abl. separat. in இல் is, properly speaking, the abl. loc., — and that in இன் the obliq. (§ 13, Note II.)

மலையில் வரும் ஆறு the river which (is in the mountain and
 therefore) comes from the mountain.
 தம்பியின் பிரிந்தான் he separated from (prop. of) the
 younger brother.

The peculiar forms of the abl. sep. are compounds.
 (§ 13, Note II.)

§ 68.

The genitive is never construed with a verb.

Note. A kind of genitivus explicativus is formed by the future participle of the verb *என்* to say, to call (cl. 5): *என்னும்* “something that one will call”; *வேதாந்தம் என்னும் பாற் கடல்* the milk-sea of Vedanta (the milk-sea called Vedanta).

§ 69.

The simple form of the abl. loc. in *இல்* serves also to express time:

முற் காலத்திலே in former time, *அவன் இங்கேயிருக்கையில்* “during his being here”, = while he was here;

and motion:

ஊரிற் சேர்ந்தோம் we arrived at the village.

The latter notion may be expressed also by the compound form in *இடத்தில்* (§ 13, Note IV):

என்னிடத்தில் வந்தான் he came to me.

The abl. loc. is used besides to intimate mental relations:

அவனிடத்தில் அன்பில்லை in him there is no love;
அவரிடத்தில் விசுவாசிக்க வேண்டும் one ought to believe in him.

§ 70.

The obliquus is often used for the genitive:

பெண்ணின் நாணம் (பெண்ணினாணம்; § 9, 5) the bashfulness of the woman, for *பெண்ணுடைய நாணம்*;

for the abl. sep. (see § 67);

for the abl. loc.:

நிலத்து on earth (from *நிலம்* ground);

for the abl. instr.:

அருள் னோக்கத்து (அருணோக்கத்து § 9, 5) with eyes of grace.

Certain forms of the obl. are used in an adjunct. sense. See § 47, Note.

Note. It is not here the place to define the extent to which the high dialect can dispense with nominal flexion in general. Suffice it say that it goes almost as far as the utmost limit of the possibility to make a sense.

§ 71.

In Tamil, verbs can hardly be said to undergo a real coalition with prepositions prefixed, in our sense. It is true, the verbs படு to be affected (cl. 4), படுத்து to affect (cl. 3), ஆகு (cl. 3) to become, ஆக்கு (cl. 3) to make, கொள் (cl. 1) to take, and some others have frequently உள் (in), உடன் (with), மேல் (over), கீழ் (before), புறம்பு (without) prefixed:

உடன்படு to agree, உடன்படுத்து to cause to agree,
மேற் (inst. of மேல்; § 9, 3) கொள் to take upon, புறம்பா
க்கு to exclude;

but these words are in fact substantives, not prepositions in an adverb. sense, and their prefixion is confined to a few verbs of a more general signification.

§ 72.

By adding the verb இரு 7 “to be” to the adverbial particip. of other verbs, compound tenses (perfect, pluperfect, second future) are formed.

செய்து இருக்கிறேன் = செய்திருக்கிறேன் I have done it,
செய்து இருந்தேன் = செய்திருந்தேன் I had done it,
செய்து இருப்பேன் = செய்திருப்பேன் I shall have done it.

§ 73.

The following remarks are confined to the most striking peculiarities in the use of the tenses.

1) In Tamil, not only the present, but also the past is used as an emphatic future:

நான் செய்கிறேன் I do, i. e. I shall immediately do;
இந்தப் பக்கத்தில் காற்று வீசினால் மழை பெய்தது if the wind
blows from this side, it has rained, i. e. it will certainly
rain (so certainly, as if it had already rained).

2) The future is used also as iterativum:

அவன் என்னிடத்தில் வருவான் என்னைப் படிப்பிப்பான் he
will come to me, he will teach me, i. e. he used to come
to me, to teach me, or he is in the habit of etc.

3) The future is used in cases of uncertainty:

அப்படியிருக்கும் so it will be, i. e. so it may be.

Of course, the second future may be used in the same manner:

அதைக் கண்டிருப்பேன் I shall have seen that, i. e. I may
have seen that.

4) The compound tenses (§ 67) are often sufficiently expressed by the respective simple ones:

வேண்டியதைச் செய்தேன் (not செய்திருக்கிறேன்) I have
done what was necessary;

நான் இதைச் செய்த பின்பு (not-செய்திருந்த பின்பு) அவன்
வந்தான் after I had done this, he came;

நீயதைச் செய்யாதிருந்தாய் ஆனால் அப்போது கெடுவாய் (not-
கெட்டிருப்பாய்) if you had not done that, you would
have perished.

§ 74.

The verbs கொள் take, வரு come, போடு put, விடு leave, and இடு give, are frequently added to adverbial participles:

- 1) கொள் forms a sort of medial voice:

அதையெழுதிக் கொண்டேன் I wrote that (for myself);

whereas போடு sometimes conveys the reverse idea:

அதையெழுதிப் போட்டேன் I wrote that (for somebody else).

- 2) கொள் and வரு, and sometimes both together, mark the continuance of the action:

யோசனை பண்ணிக் கொள்ளுகிறார்கள் they are holding consultation, or பண்ணிவருகிறார்கள், or பண்ணிக்கொண்டுவருகிறார்கள்.

- 3) போடு and விடு give emphasis (the former in connexion with verbs implying the sense of “off”, — the latter in connexion with verbs implying the sense of “away”):

தள்ளிப் போட்டான் he put off;

போய் விட்டான் he went away.

விடு denotes also the completion of the action:

தூங்கி விட்டான் he fell asleep.

- 4) இடு is a mere expletive:

போயிட்டான் he went.

Note I. இரு “to be”, when added to ஆய், the adv. partic. of ஆகு “to become”, denotes qualitative (instead of simple) existence:

அங்கே மிகுந்த தண்ணீர் இருக்கிறது there is much water; but இது நல்லதண்ணீராயிருக்கிறது this is good water.

Note II. ஆயிற்று “it has happened” — the ஒன்றன்பால் of ஆகு (to become, to happen) in the past tense — when added to the adverb. participle, marks the completion of the action :

நான் எழுதியாயிற்று I have done writing ;

and this form of expression is sometimes used as an emphatic future (I shall soon finish writing).

Noté III. The ஒன்றன்பால் of ஆகு or ஆ in the future tense (ஆம் “it will happen”), when added to the finite verb, denotes uncertainty :

பின்பதைச் செய்தானாம் (செய்தான் ஆம்) hereafter he did that (so they say ; I am not sure, whether it is true or not).

Note IV. ஆம், when added to a verbal noun in அல், in கல், or in க்கல் (§ 55), implies possibility or propriety :

நீயதைச் செய்யலாம் you may do that.

§ 75.

1) When the same subject is followed by various predicates, the last one only appears in the shape of the finite verb, all the others assuming the shape of the adverbial participle.

அவர்கள் என் தகப்பனுடைய வீட்டில் இறங்கி — அவனை வாழ்த்தி — நடந்ததை யறிவித்தார்கள் they stepped into the house of my father, saluted him, and narrated what had happened (Lit. : They having stepped . . . , having saluted . . . narrated . . .).

The adverbial participles, of course, partake of the tense, number and person of the finite verb at the end of the sentence. In the just mentioned phrase the finite verb “அறிவித்தார்கள்” (they narrated) being a past tense, the preceding participles இறங்கி and வாழ்த்தி ought to be taken in the same tense. — In the

following instance however the finite verb “அறிவிப்போம்” (we shall narrate) being a future tense, those participles are to be taken in the future.

அவன் வீட்டில் இறங்கி — அவனை வாழ்த்தி — நடந்ததையறிவிப்போம் we shall step into his house, salute him, and tell him what has happened.

In case of a negative phrase, the last verb only receives the negative form:

நான் அவர் வீட்டில் இறங்கி — அவரை வாழ்த்தி — நடந்ததையறிவியாதிருப்பேன் I shall not go into his house, salute him, and tell him what has happened.

2) When however the actions, expressed by different predicates, are rather simultaneous, each adverbial participle, whether positive or negative, usually receives the conjunction உம் (“and”), and the whole is concluded by the finite verb of இரு (“to be”), or by any one that may be used in about the same general sense.

பரமார்த்தத்தை யுரைத்தும் நினைத்தும் இருப்பது ஞானிகளுக்கான நீதி speaking of, and meditating on, the supreme being is the conduct that behoves wise men.

அதை யுரையாமலும் நினையாமலும் இருக்கிறார்கள் they neither speak nor think of it.

§ 76.

The adjective participle supplies the place of the relative pronoun.

நான் கண்ட மனிதன் the man whom I have seen (lit. the I seen man).

அவன் பணம் கொடுத்த மனிதன் the man to whom he has given money (lit. the he money given man).

அவள் இந்த வேலையைச் செய்கிற விதம் the manner in which she does this work (lit. the she this work doing manner).

§ 77.

The infinitive is used also in an absolute sense, and must then be rendered by conjunctions implying condition, cause, or time.

நீர் வர என் மகனும் வருவான் if you come, my son will too come.

இப்படியிருக்க வர மாட்டேன் as it is so, I will not come.

நான் இங்கேயிருக்க வரான் while I am here, he will not come.

§ 78.

போல் “like”, affixed to the subj. in ஆல், means “as if”:

நீ செய்தாற் (செய்தால், § 9, 3) போல் as if you were doing.

Note. ஆல் is added also to the temporal charact. of the pres. (செய்கின்ற ஆல் = செய்கின்றால்) and to the ஒன்றன்பால் of the future (செய்யும் ஆல் = செய்யுமால்), — and then followed by போல் in the same sense (நீ செய்கின்றாற்போல், நீ செய்யுமாற்போல் as if you were doing).

§ 79.

Verbal nouns generally retain the full power of verbs:

நீயதைச் செய்கிறதினால் மிகுந்த பயன் வரும் (lit. through you doing this — i. e. because you do this — a great advantage will come).

என்னை நீ கேட்கையாலே (lit. through you asking me, i. e. because you ask me).

Some however have lost that power, as for instance: அறிவு (the state of knowing, knowledge), நடக்கை (the state of walking, in the sense of con-

duct), and can therefore be preceded by an attributive:

அவனுடைய நடக்கை his behaviour, பேரறிவு great knowledge.

Note. The addition of the verbal noun ஆனவன் etc. ("one who has become, who is"), ஆவது ("something that will become, that is"), and என்பவன் etc. ("one whom they will call") give a sort of relief to substantives:

சிவஞானவன் or சிவன் என்பவன் "he who is Siva, or he who is called Siva" instead of the simple சிவன், Siva. பாவமாவது "that which is sin", inst. of the simple பாவம் sin.

The word என்பது ("that which one will call") serves to introduce a whole sentence:

உனக்கடுத்தவனை யுன்னைப் போலச் சினேகிப்பாயாக வென்பது நல்ல கற்பனையாம் "thou shalt love thy neighbour as thyself" This is certainly a good command. (That which is called "thou shalt etc." is a good command.)

§ 80.

Adjectives, or adjective participles do not change their termination according to the பால் of the following noun:

நல்ல புருஷன் a good husband, நல்ல பெண்சாதி a good wife, நல்ல மனிதர் good men, நல்ல பறவை a good bird, நல்ல பறவைகள் good birds.

§ 81.

The adjectives in Tamil have no form of comparison. The following instances will show at once, how the comparative degree is supplied by the dative, the abl. loc., and the obliques.

- 1) தகப்பனுக்கு மகன் நல்லவன் the son is better than the father (lit.: To the father — the son is good. Gegenüber dem Vater etc.)

2) அதில் or (with உம்) அதிலும் இது பெரிது this is greater than that, or than even that (lit. this is greater among that).

3) தேனினும் இனிது it is sweeter than honey (lit. even [in comparison] of honey, it is sweeter).

The obl. in இன், and the abl. loc. in இல், without உம், serve also to compare things which are equal:

அந்தரத்தின் or அந்தரத்தில் like the ether.

The introduction of a word implying entireness, generality etc., serves to form the superlative degree:

எல்லாத்திலும் இது நல்லது this is the best (lit. this is good among all).

Note. Also the infinit. of பார், 6 to see (பார்க்க), and that of காட்டு, 3 to show (காட்ட) are occasionally employed to form the comp. degree:

இராசாவை ப்பார்க்க (காட்ட) மந்திரி நல்லவன் the minister is better than the king (lit.: To see, to show the king, the minister is good).

Very often பார்க்கிலும் (“even if you see”), and காட்டிலும் (“even if you show”) are used for the same end.

§ 82.

The interrogative pronoun எவன் who? etc. is made to correspond with a following demonstr. pronoun (in the sense of whosoever):

அப்படி சொல்லுகிறவன் எவனோ அவன் எனக்குச் சினேகிதன் அல்ல Whosoever says so (lit.: he who is one that says so), he is not my friend.

Here the part. ஒ is introduced (எவனோ = எவன் and ஒ) for the sake of emphasis. This is not always the case.

எவருடையருளால் சொரூப சபாவமானேன் அவருடைப் பதம்
பாதம் பணிகின்றேனே Through whose grace I came to
partake of the absolute substance, to his lotus-feet I
bow down.

§ 83.

In Tamil, all the prepositions are, as in the Tartar dialects, properly speaking, postpositions.

1) Partly they do not effect any change at all in the substantive by which they are preceded:

அவ்வூர் மட்டும் போனோம் we went as far as that village.

2) Partly they require a certain case:

a) The obliquus:

அதின் பொருட்டு on account of that.

b) The accusative:

உம்மை க்குறித்துப் பேசினான் he spoke about you.

c) The dative:

அதற்கு முன்னே before that.

d) The abl. soc.:

அவனோடே கூட together with him.

§ 84.

Many conjunctions are, in the character of substantives, construed with the adjective participle. It depends upon the sense, whether the participle of the past, of the future, or of the present is required.

I. With the part. of the past:

அவன் போன பின்பு after he had gone (lit.: the he gone aftertime);

நீ வந்த படியால் because you have come (lit.: through the you arrived manner).

II. With the part. of the future:

நீர் எனக்கு வரும் மட்டும் till you come to me (lit.: the you to me coming limit).

அவள் பெறும் படிக்கு to the end that she might receive (lit.: to the she obtaining manner).

III. With the part. of the present.

அவன் இங்கேயிருக்கிற படியால் because he is here (lit.: through the he here being manner).

Note I. Some of these conjunctions being originally substantives, they admit even the demonstr. letter அ:

நீ யறியும் அவ்வளவும் until you know (lit. until that term etc. More emphat. than: நீயறியும் அளவும்).

Note II. Some conjunctions denoting place or time are, in the higher dialect, construed also with the adv. participle:

நான் வந்துழி (வந்து உழி = வந்தபின்பு) after I had come.

§ 85.

The conjunction என்று “saying, meaning” (adv. partic. of என் to say, to mean) is usually employed in the sense of the Greek *ὅτι*, and the Sanscr. “iti”:

அவன் அதைச் செய்தான் என்று நான் நினைக்கிறேன் I think that he did that.

This phrase may be formed also in this manner:

அவன் அதைச் செய்ததாக நினைக்கிறேன் (lit.: I think the he having done this [செய்தது is a neuter verbal noun referring to the past; § 54, Note] to be, or — I think in the way of his having done this).

Whenever the words of somebody are quoted, என்று cannot be dispensed with:

நான் வருவேன் என்று சொன்னான் he said “I will come”.

But it can be converted into the finite verb, and then the addition of any other verb, implying the sense of saying, is superfluous:

நான் வருவேன் என்றான் (inst. of என்று சொன்னான்).

§ 86.

The particle உம் — உம் “et — et”, as well as ஆவது — ஆவது (ஆகிலும் — ஆகிலும்; ஆனாலும் — ஆனாலும்; அல்லது — அல்லது) “either — or” are always affixed to their nouns:

பொன்னும் வெள்ளியும் gold and silver,

பொன்னாவது வெள்ளியாவது gold or silver.

Note. The conjunctive as well as the disjunctive particle is seldom found single. (The book-language offers however instances like this: பொன் வெள்ளியும், instead of பொன்னும் வெள்ளியும்.)

§ 87.

அல்லது — அல்லது may be used also with regard to verbs:

நீ புத்தகத்தைக் கொண்டு வந்தாயோ? அல்லதிழந்துபோனாயோ? Have you brought the book, or have you lost it?

The part. உம் is never used, with regard to verbs, in the case mentioned § 75, 1.

§ 88.

The before mentioned (§ 86, 87) particles cannot be affixed to adjectives, or adjective participles:

1) Not: நல்ல ஆகிலும் கெட்ட ஆகிலும் பழம் a good or bad fruit.

But: நல்ல பழமாகிலும் கெட்ட பழமாகிலும்.

2) Not: நல்லவும் பெரியவும் மனிதன் a good and great man.

But: நல்லவனும் பெரியவனுமான மனிதன் (a man who is as well a good one as a great one).

Note. Also the genit. in உடைய never receives the particle உம், because this termination is an adjective participle (of the வினைக்குறிப்புமுற்று-kind, § 44; compare § 13, Note III), intimately connected with the following substantive, upon which it depends. It is therefore faulty to say: சாத்தனுடையவும் கொற்றனுடையவும் புத்தகங்கள் "the books of S. and K."; but we may say, சாத்தனும் கொற்றனும் என்பவர்களுடைய புத்தகங்கள் "the books of those who are called S. and K."

SPECIMENS OF TAMIL STRUCTURE.

I. Proverbs.

- 1) அரிசியுண்டானால்¹ வரிசையுண்டாம்².
 arisi yuntânâl varisei yuntâm.
 Rice if originates, honor will originate.

Free Translation: Where there is rice, there is honor.

Analysis: உண்டானால் (contract. from உண்டாகினால்), the conditional mood (§ 36) of உண்டாகு³, 3 to come into existence. — உண்டாம் (contract. from உண்டாகும்), III. pers. neut. sing. fut. of உண்டாகு, 3.

- 2) இராச நீதம் உண்டானால் தேவ நீதம் உண்
 irâsa nîtam untânâl têva nîtam un-
 King- justice if there is, god- justice will
 டாம்.
 tām.
 be.

Free Translation: If there is royal justice, there will be also divine justice.

Analysis: இராச from இராசன் king, and தேவ from தேவன் god, are used adjectively, the final ன் being treated like ம், § 14, II, b, Note.

¹ அரிசி உண்டானால்; § 10, 1. — ² வரிசை உண்டாம்; § 10, 1. —

³ Prop. உண்டு (for உள்து “something existing”, வினைக்குறிப்புப்பேர் of உள் “being”; § 44) and ஆகு (“to become”), i. e. to become something existing.

- 3) அஞ்சும் மூன்றும் உண்டானால் அறியா ப்¹
 añsum mûnrum untânâl ariyâ p
 Five and three and if there be not-knowing

பெண்ணுங்² கறி சமைப்பாள்.
 pennun kari sameippâl.
 girl also curry will prepare.

Free Translation: If there be five and three (ingredients), even an ignorant girl may prepare curry.

Analysis: அஞ்ச five, மூன்று three; உம் — உம் et — et, § 86. — அறியா adj. partic., in the negat. voice (§ 39), of அறி, 2 to know. — பெண்ணும் = பெண் (girl) and உம் (even); § 10, 2. — சமைப்பாள் III. pers. fem. sing. fut. of சமை, 6 to prepare.

- 4) பனி ப்³ பெருக்கிலே கப்பல் ஓட்டுகிறாய்.
 pani p perukkilê kappal ôttukirây.
 Dew - in the flood the ship thou pushest on.

Free Translation: You sail your ship in a flood of dew.

Anal.: பனி, properly a substant., is here used adjectively (dew-flood; § 47, Note). — பெருக்கிலே (= பெருக்கில், § 12), abl. loc. of பெருக்கு (§ 15, 5) flood. — கப்பல் ship (= கப்பலை, § 64). — ஓட்டுகிறாய் from ஓட்டு, 3 to push on.

- 5) காலாலே நடந்தாற்⁴ காத வழி தலையாலே நடந்தால் எவ்வளவு தூரம்.
 kâlâlê natanâtâr kâta val'i taleiyâlê natan-
 With the foot if one walks, 10 miles way; with the head if one

தால் எவ்வளவு தூரம்.
 tâl evvalavu tûram.
 walks, what — measure distance?

¹ § 10, 3. — ² பெண்ணும், § 9, 1. — ³ § 10, 3. — ⁴ நடந்தால், § 9, 3.

Free Transl.: If you walk on foot, it is a way of ten miles; now what will be the distance, if you walk on your head?

Anal.: காலாலே (= காலால்) instrum. of கால் (§ 15, 1) foot. — நடந்தால் the condit. mood of நட, 7 to walk; § 36. — காதம் a distance of ten miles; for the elision of the ம் see § 14, 2, b, Note. — தலையாலே instr. of தலை (§ 15, 3) head. — அளவு measure; with ஏ, interrog. pron., prefixed, (for the double வ் see § 23) it signifies “how much? how great?”

6) பனங்¹ காட்டு நரியோலை² ச்³ சலசலப்புக்
 panan kâttu nariyôlei s salasalappuk-
 Palmyra- grove- fox leave- to the rustling

கஞ்சுமா⁴.

kañsumâ.

will fear?

Free Transl.: Will the fox of the palmyra grove (the leaves of which are almost always rustling) be frightened at the rustling of leaves?

Anal.: பனம், prop. a substant., is here used adjectively (§ 47, Note). — காட்டு obliq. of காடு (§ 15, 7) grove; see also § 14, 2, b, and § 47, Note. — சலசலப்புக்கு dative (required by the following verb, § 66) of சலசலப்பு (a sound imitating particle, § 50, 8). — அஞ்சும் III. pers. neut. sing. fut. of அஞ்சு, 3 to fear. — ஆ interrog. part., § 51.

7) அணிலின் பிள்ளைக்கு நுங்கரிதோ⁵ ஆண்டிச்சி
 anilin pilleikku nunkaritô ântissi
 Of the squirrel to the child pulp is scarce? The beggar-

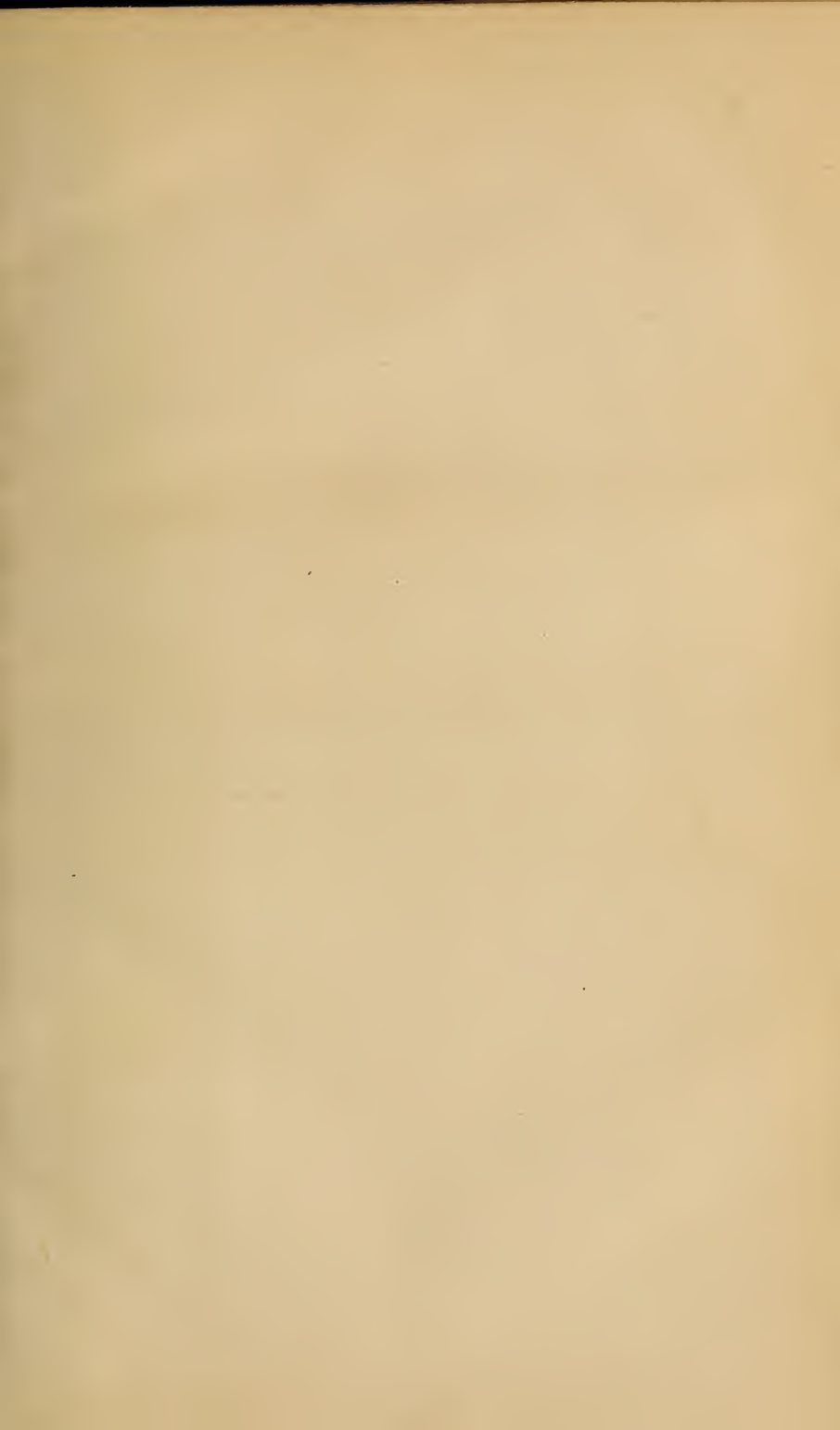
பிள்ளைக்கு ச்⁶ சோறரிதோ⁷.

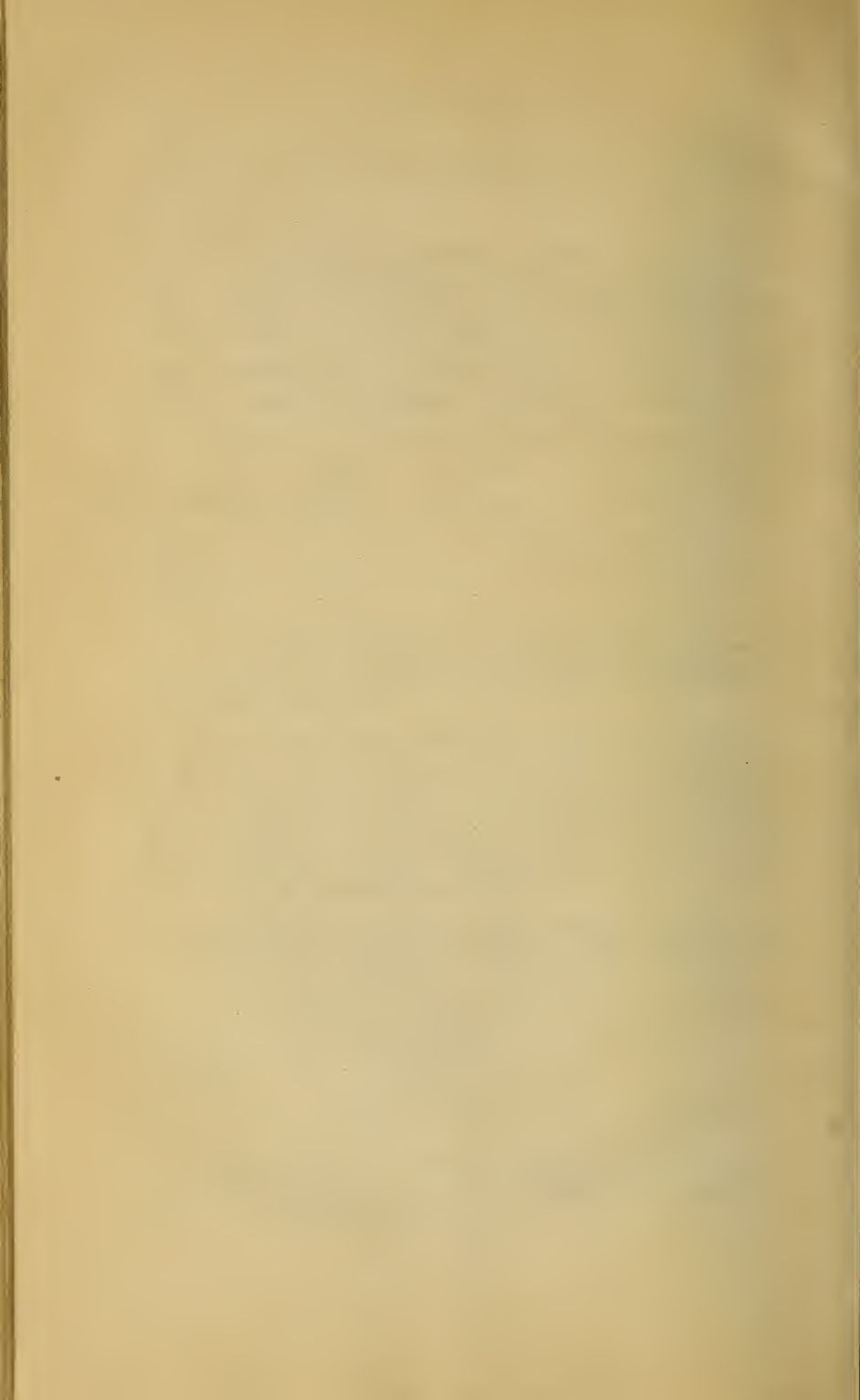
pilleikku s sôraritô?

to the child rice is scarce?

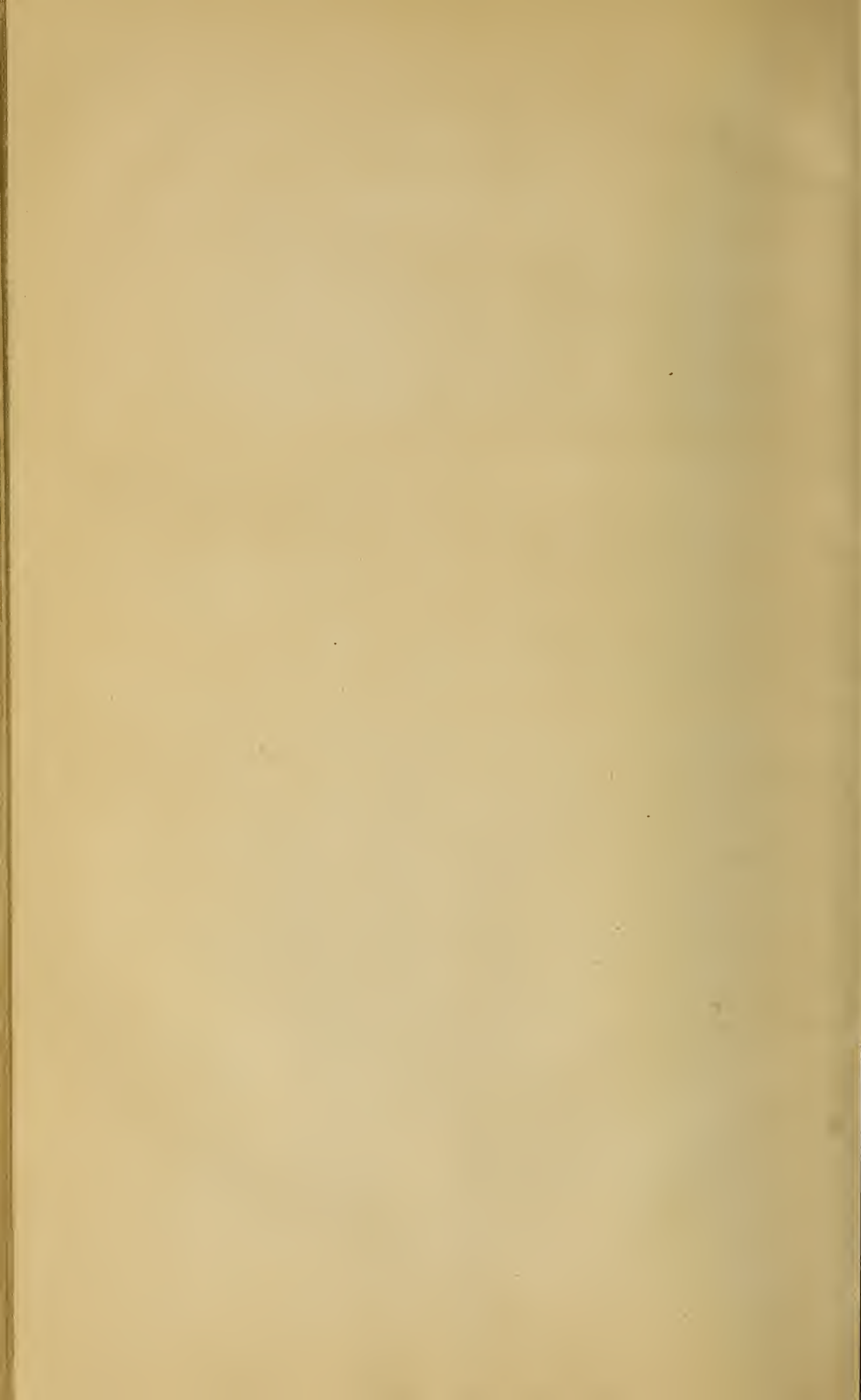
¹ பனம், § 9, 1. — ² நரி ஒலை, § 10, 1. — ³ § 10, 3. —
⁴ சலசலப்புக்கு அஞ்சுமா, § 8, 1. — ⁵ நுங்கு அரிதே, § 8, 1. —
⁶ § 10, 3. — ⁷ சோறு அரிதோ, § 8, 1.

Free Transl.: Is there any scarcity of the palmyra fruit to the young squirrel? Is there any scarcity of rice to the child of the beggar woman?

Anal.: அணிலின் obl. of அணில் (§ 15, 1) squirrel. — பிள்ளைக்கு dative of பிள்ளை (§ 15, 3) child. — துங்கு pulp of the palmyra-fruit. — அரிது, ஒன்றன்பால் of a வினைக்குறிப்புமுற்று, from அரு “scarcity”, § 44. — ஓ particle of doubt, § 51. — சோறு rice.

8) ஊராரை ப்¹ பகைத்துயிரோடிருந்தவர்² இல்லை.
 ūrārei p pakeittuyirōtiruñtavar illei.
 The citizens hating, with life such as have subsisted, not.

Free Transl.: There are none who hated their fellow citizens, and could subsist.

Anal.: ஊராரை accus. plur. of ஊரான் (§ 16). — பகைத்து adv. participle (§ 35) of பகை, 6 to hate. — உயிரோடு abl. soc. of உயிர் life (§ 15, 1). — இருந்தவர் nom. plur. of இருந்தவன், verbal noun, in the past, (§ 54) of இரு, 7 to be.

9) அட்டையை யெடுத்து³ மெத்தையில் வைத்
 atteiyei yetuttu metteiyil veit-
 A wood-louse taking a cushion on one pla-
 தாலுஞ் செத்தையை ச்⁴ செத்தையை நாடும்.
 tāluñ setteiyei s setteiyei nātum.
 ces although, withered leave withered leave it will seek.

Free Transl.: Although you take a wood-louse and place it on a cushion, it will seek the withered leaves, the withered leaves.

Anal.: அட்டையை acc. of அட்டை wood louse. — எடுத்து adv. part. (§ 35) of எடு, 6 to take. — மெத்தையில் abl. loc. of மெத்தை cushion. — வைத்தாலும் a subj. mood (§ 38) of வை, 6 to

¹ § 10, 3. — ² பகைத்து உயிரோடு இருந்தவர், § 8, 1. — ³ எடுத்து, § 10, 1. — ⁴ § 10, 3.

put. — செத்தையை acc. of செத்தை a withered leaf. — நாமும்
III. pers. neut. sing. fut. of நாடு, 3 to seek.

- 10) அமுதம் உண்கிற நாவினாலே விடம் உண்
amutam unkira nâvinâlê vitam un-
Ambrosia eating with the tongue, poison will

பாரோ.

pârô.

they eat?

Free Transl.: Will one eat poison with a tongue, that
eats ambrosia?

Anal.: அமுதம் (§ 15, 6) = அமுதத்தை, § 64. — உண்கிற
adj. partic., in the pres., of உண், 5 to eat. — நாவினாலே (= நாவி
னல்) abl. instr. of நாவு (§ 15, 5) tongue (with the insertion of இன்;
§ 15, 9). — உண்பார் III. pers. masc. (et fem.) plur. fut. of உண் 5.

- 11) அடியும் பட்டு ப் புளித்த மாங்காயுந்
atiyum pattu p pulitta mâṅkâyunt
Stroke and having suffered, sour mango and

தின்ன வேண்டுமா.

tinna vēntumâ.

to eat, will it be necessary?

Free Transl.: Is it necessary both to be beaten and
to eat sour mangoes?

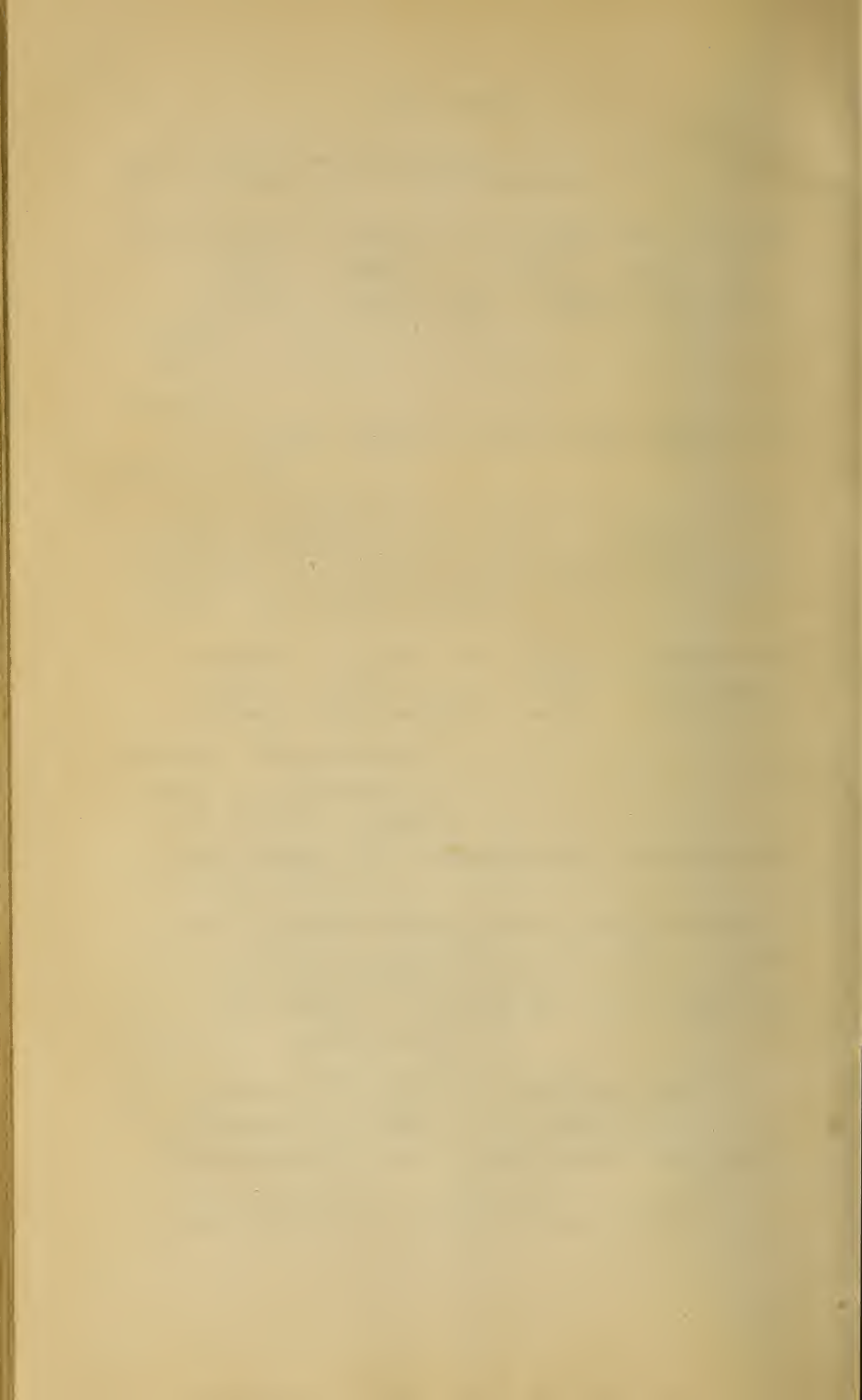
Anal.: அடி stroke; the accus. in the shape of the nominat.;
§ 64. — பட்டு adverb. part. (§ 35) of படு, 4 to suffer. — புளித்த
adject. part., in the past, (§ 34) of புளி, 6 to be sour. — தின்ன
infin. of தின், 5 to eat. — வேண்டும் III. pers. neut. sing. fut.
of வேண்டு, 3 to be necessary.

- 12) ஆனையேறி¹ திட்டி வாயினுழைவாரா².
âneyêri titti vâyinul'eivârâ.
Elephant ascending small in an opening will they creep?

¹ ஆனை ஏறி, § 10, 1. — ² வாயில் நுழைவாரா, § 9, 5.

Free Transl.: Can one, on the back of an elephant, pass through a small opening?

Anal.: ஏறி adv. partic. (§ 35) of ஏறு, 3 to ascend. — திட்டி something small; the nomin. is placed adjectively. — வாயில் the abl. loc. of வாய் mouth, opening. — நுழைவார் III. pers. masc. (et fem.) plur. fut. of நுழை, 2 to creep in.

II. Sentences.

1) கற்றவர்களே கண்ணுடையவர்கள்¹ கல்லா
 Karravarkalê kannuteiyavarkal kallâ-
 The having learned certainly eye-pössessors; of the
 தவர்களுடைய முகத்திற்² காணப்படும் இரண்டு
 tavarkaluteiya mukattir kânappatum irantu
 not learning in the face the to be seen two
 கண்களும் புண்கள் எனப் பெரியோர் உரைத்
 kankalum punkal ena p periyôr ureit-
 eyes ulcers that (ஐ) the great ones have
 திருக்கிறார்கள்³.
 tirukkirârkal.
 said.

Free Transl.: The learned have really eyes; the two eyes, seen in the face of those who are not learned, are (mere) ulcers. Thus the great ones have declared.

Anal.: கற்றவர்கள் (instead of கல்தவர்கள், § 9, 4) verb. noun (§ 54), in the past, of கல், 5 to learn; “people who have learned”. — கண் eye. — உடையவர்கள் from உடையவன் (verbal noun, from

¹ கண் உடையவர்கள், § 10, 2. — ² முகத்தில், § 9, 3. — ³ உரைத்து இருக்கிறார்கள், § 8, 1.

உடை “possession” in the shape of வினைக்குறிப்புமுற்று, § 44) “one who is in possession”. — கல்லாதவர்கள், negative verbal noun, § 54, “people who did not learn, do not learn, will not learn”. — முகத்தில் abl. loc. of முகம் face. — காணப்படும் partic. fut. pass. (§ 42) of காண், 5 to see. — For உம் in கண்களும் see § 25, Note II. — புண் ulcer. — என = என்று, § 49, II, a and b. — பெரியோர் (contract. of பெரியவர்) from பெரியவன் (verbal noun, from பெரு “great” in the shape of வினைக்குறிப்புமுற்று, § 44) “one who is great”. — உரைத்து adv. part. (§ 35) of உரை, 6 to say. — இருக்கிறார்கள் III. pers. masc. (et fem.) plur. praes. of இரு, 7 to be, “they are”; the addition of இரு to the adverb. part. உரைத்து here denotes the perfect tense (§ 72); “they have said”, not “they said”.

2) மனம் போன வழியிற்¹ புத்தியை ப்² போக
 Manam pōna val'iyir puttiyei p pōka
 The fancy gone in the way the reason to go

விடாமல் நன் மார்க்கத்திற் செலுத்துவது அறிவே
 vitāmal nān mārkkattir seluttuvatu arivē-
 not letting, good into the path the leading, (is) knowledge;

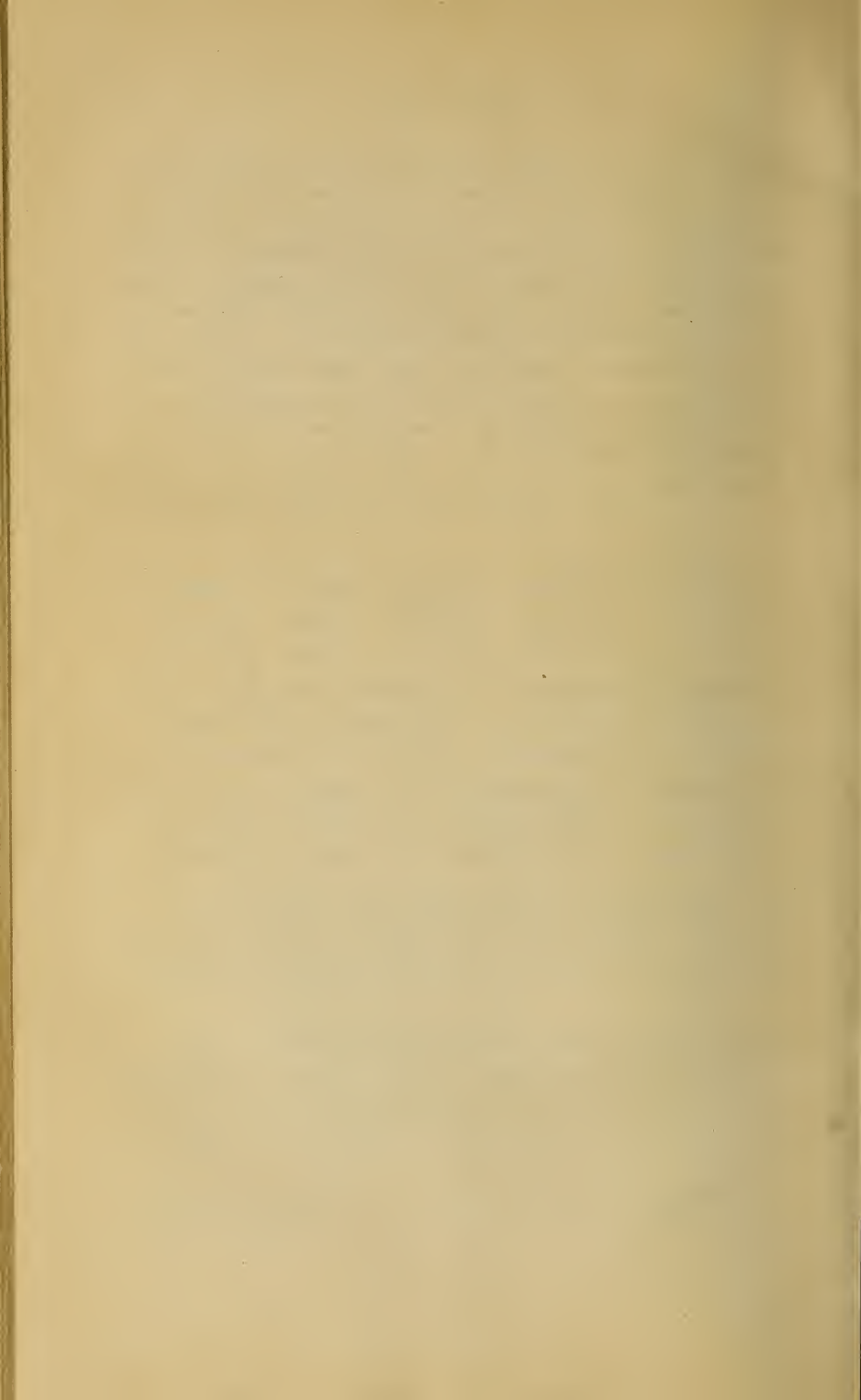
யாதலால்³ அதைச் சிந்தித்திருக்க⁴ வேண்டும்.
 yātalāl atei s sin'tittirukka vēntum.
 therefore this considering to be one ought.

Free Transl.: Not letting the reason go the way, the fancy has gone, but leading it into the good path, — is (true) knowledge; one ought, therefore, (always) to be meditating on this.

Anal.: போன (contract. from போகின்), adj. part., in the past (§ 34), of போகு 3 to go. — வழியில் abl. loc. of வழி way. புத்தியை acc. of புத்தி intellect, reason. — விடாமல் (= விடாது) negative adv. partic. (§ 39) of விடு 4. — நன் (inst. of

¹ வழியில், § 9, 3. — ² § 10, 3. — ³ அறிவு ஏ ஆதலால். — ⁴ சிந்தித்து இருக்க.

நல் good; § 9, 2). — மார்க்கதில் abl. loc. of மார்க்கம் path. — செல்லுத்துவது neutre verbal noun, in the future (§ 54), from செல்லுத்து 3 (causal form, derived from செல்லு to walk; § 43) to cause to walk, to lead. — அறிவு knowledge; for ஏ see § 51. — ஆதலால், § 49, I, c. — சிந்தித்து adv. part. (§ 35) of சிந்தி 6 to meditate. — இருக்க infin. (§ 36) of இரு 7 to be.

3) பிரதியுபகாரத்தை	விரும்பாமலே ¹	செய்த
Piratiyupakârattai	virumpâmalê	seyta
Remuneration	not desiring	done

உபகாரம்	கடலினும்	பெரிதெ
upakâram	katalinum	perite-
benefit,	(in comparison) of the sea even	is great

ன்று ² சொல்லியதற்கு	மேகமே	சாட்சியாயிருக்
nru solliyataraku	mêkamê	sâtsiyâyiruk
that,	to saying	witness

கின்றது ³	எப்படியெனில் ⁴	உலகத்துக்கு நன்
kinratu	eppatiyenil	ulakattukku nan
is.	What manner? if you say,	to the world good

மாரி ⁵ பொழிந்து	பாதுகாக்குந் ⁶	தன்மையுள்ள ⁷
mâri pol'întu	pâtukâkkuñ	tanmeiyulla
rain showering down,	preserving	quality possessing

மேகம் பிரதியுபகாரத்தை	விரும்பாத	தன்மை
mêkam piratiyupkârattai	virumpâta	tanmei
cloud,	remuneration	not desiring quality

போலே தான்.

pôlê	tân.
like	just.

Free Transl.: The cloud is witness that the benefit conferred without a desire for remuneration is greater than

¹ விரும்பாமல் ஏ. — ² பெரிது என்று. — ³ சாட்சி ஆய் இருக்கின்றது. — ⁴ எப்படி எனில். — ⁵ நல் மாரி, § 9, 2. — ⁶ பாதுகாக்கும், § 9, 1. — ⁷ தன்மை உள்ள.

the ocean; for the cloud that, showering down beneficial rain on the world, has the property of preservation, is just like that disposition which has no desire for remuneration.

Anal.: பிரதியுபகாரம் remuneration. — விரும்பாமல் negat. adverb. part. (§ 39) of விரும்பு, 3 to desire. — செய்த adj. part., in the past (§ 34), of செய், 1 to do. — கடலினும் abl. loc. of கடல் ocean, with உம் (§ 81, 3). — பெரிது III. pers. neut. sing. of பெரு “great” in the shape of வினைக்குறிப்புமுற்று; § 44. — என்று (§ 49, II, b). — சொல்லியதற்கு (= சொல்லினதற்கு) dat. of a neutre verbal noun, in the past tense, (§ 54) from சொல் லு, 3 to say. — சாட்சி witness. — For ஆம் see § 48. — இருக் கின்றது III. pers. neut. sing. pr. of இரு, 7 to be. — எப்படி = எ and படி (manner), § 23; “what manner? in what manner?” — எனில் condition. mood (§ 37) of ஏன், 5 to say; “if you say, if you ask”. — உலகத்துக்கு dat. of உலகம் world; § 15, 6. — மாரி rain. — பொழிந்து adv. part. of பொழி, 2 to pour down. — பா துகாக்கும் adj. part. in the fut. (§ 34) of பாதுகா, 6. — தன்மை property. — உள்ள, § 47. — விரும்பாத adj. part., in the nega- tive (§ 39), of விரும்பு, 3. — போல் = போல, § 49, II, a.

4) புலியானது பசியினால் வருத்தமு¹ ற்றதாயி
puliyânatu pasiyinâl varuttamurratâyi-
The tiger through hunger trouble has al-

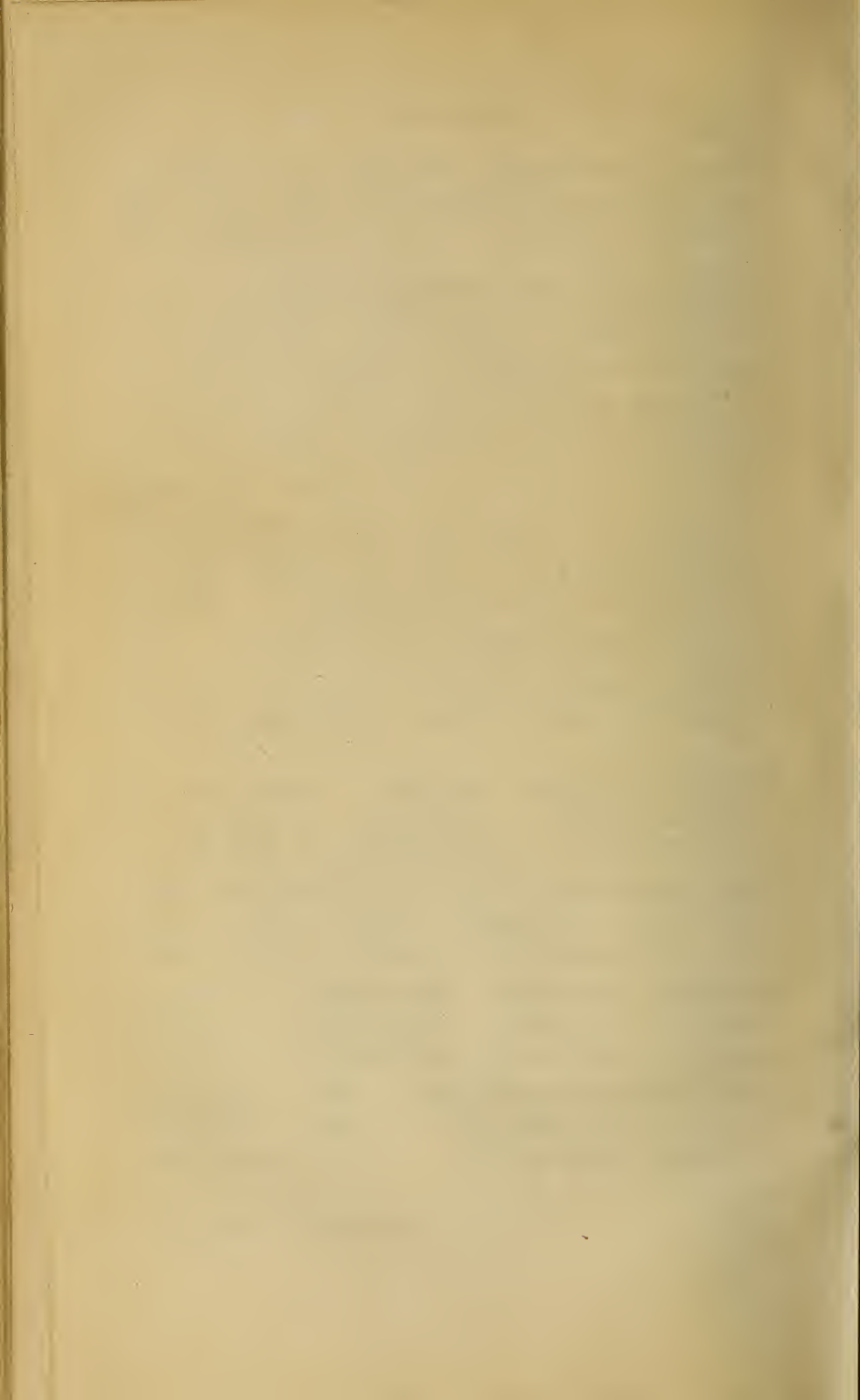
னும், புல்லைத் தின்ன விரும்பாதது போல நல்ல
num, pulleit tinna virumpâtatu pôla nalla
though, grass to eat the not desiring like, in

குடியிற் பிறந்தவன் எவ்வளவு தரித்திரம்
kutiyir pirântavan evvalavu tarittiram
a good family one who is born, what measure- poverty

வந்தாலும் தன் குலத்திற்குத் தகுதியானவொ
vañtâlum tan kulnttirkuttakutiyânavo
comes although, to the own family adapted

¹ வருத்தம் உற்றது ஆயினும்.

முக்கத்தை¹ விட்டுத் தாழ்வடையான்².
 l'ukkattei vittut tál'vateiyân.
 rule leaving, meanness he receives not.

Free Transl.: Although the tiger be vexed by hunger, he never desires to eat grass; in a similar manner, one born in a good family will never leave the line of conduct adapted to his own family, and degrade himself, however great poverty may befall him.

Anal.: புலி tiger; for the addition of ஆனது see § 79, Note. — பசி hunger. — வருத்தம் trouble. — உற்றது “it has come into contact, it is affected with” from உறு 4 to draw near. — ஆயினும் = ஆகினும்; see § 49, II, c. — புல் grass. — தின்ன infin. from தின் 5, to eat. — விரும்பாதது neg. neuter verbal noun from விரும்பு, 3 to desire (§ 54, Note). — குடியில் from குடி house. — பிறந்தவன் (§ 54) from பிற, to be born. — எவ்வளவு — எ அளவு, § 23. — வந்தாலும் (§ 38) from வா to come. (வருகிறேன் I come, வந்தேன் I came, வருவேன் I shall come). — தன் obliquus of தான், § 21. — குலம் family. — தகுதி fitness; for ஆன see § 47. — ஒழுக்கத்தை acc. of ஒழுக்கம் order, line of conduct. — விட்டு adverb. partic. (§ 35) of விடு, 4 to leave. — தாழ்வு depression. — அடையான் (“he receives not”) negative voice (§ 39) of அடை, 2 to receive. (The negation in அடையான் negatives also the adverb. partic. விட்டு; § 75, 1).

III. A Tale.

சில முடர்கள் தங்கள் குருவுக்கு பசு வாங்
 Sila mūtarkal tankal kuruvukku pasu vān-
 Some fools, of them to the teacher a cow having

¹ தகுதி ஆன ஒழுக்கத்தை. — ² தாழ்வு அடையான்.

கி க் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஆலோ
 ki k kotukka vëntum enru âlô-
 bought, to give it will be necessary that, having de-

சித்து க் கொண்டு ஒரு மந்தையிடத்துக்கு
 sittu k kontu oru mañteiyitattukku
 terminated (§ 74), a certain to a herd

ப் போய் இடையனை க் கண்டு எங்கள் குருவுக்
 p pōy iteiyanei k kantu enkal kuruvuk-
 having gone, the shepherd having seen, "of us to the tea-

கு ப் பசு வேண்டும் அகப்படுமாவென்ற
 ku p pasu vëntum akappatumâvenrâ-
 cher a cow will be necessary; will it be to be had?" they

ர்கள்¹ அந்த இடையன் இவர்களுடைய நிர்வா
 rkal aṇṭa iteiyān ivarkaluteiya nīrvâ-
 said. That shepherd, of them the ca-

கத்தை த் தெரிந்து க் கொண்டு தன்னிடத்தில்
 kattei t teriṇṭu k kontu tannitattil
 pacity having known (§ 74), at himself

இருக்கிற உதைக்காலி ப் பசுவை இவர்களிடத்தி
 irukkira uteikkâli p pasuvei ivarkalitati-
 being kick-foot cow at them

லே விற்கலாம்² என்று யோசித்து க் கொ
 lê virkalâm enru yôsittu k ko-
 the selling will be possible that, having reflected to him-

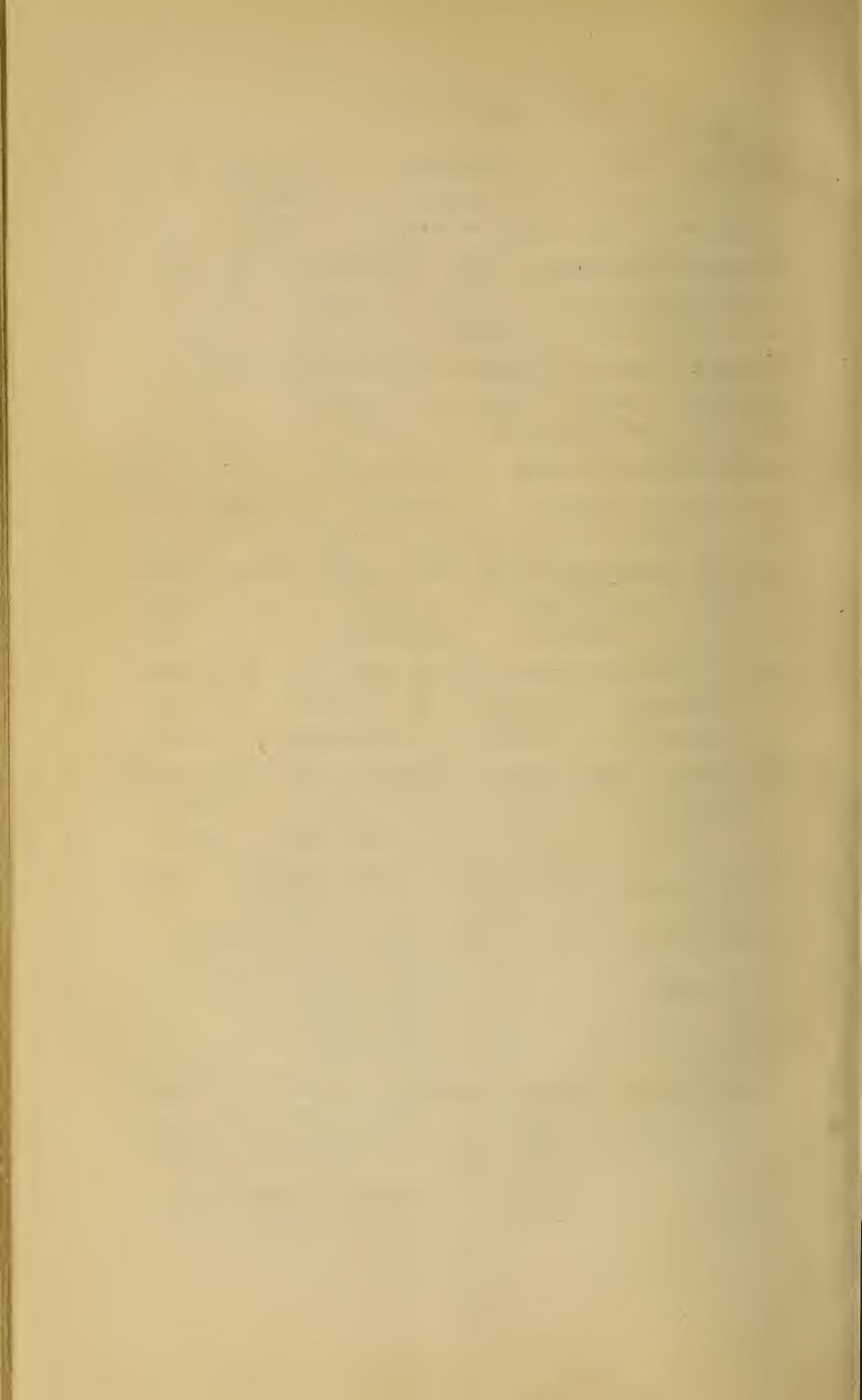
ண்டு என் மந்தையிலே ஒரு பசு சதை பிடி
 ntu en. mañteiyilê oru pasu satei piti-
 self "of me in the herd a certain cow, flesh having

த்து மேனியிட்டிருக்கிறது³ நீங்கள் குருவுக்கென்
 ttu mēniyittirukkiraṭu nīṅkal kuruvukken
 caught, body has made; you 'to the Teacher'

¹ அகப்படும் ஆ என்றார்கள். — ² விற்கல் ஆம். — ³ மேனி இட்டு இருக்கிறது.

று¹ கேட்கிற படியினாலே எவ்வளவு விலை
 ru kêtkira patiyinâlê evvalavu vilei
 that asking through the manner, what measure- price

கொடுப்பீர்கள் என்றான் ஐந்து வராகன் தான்
 kotuppîrkal enrân eintu varâkan tân
 will you give?" he said. — "Five pagodas just

கொண்டு வந்தோம் அதை வாங்கி க் கொ
 kontu varitôm atei vâŋki k ko-
 having taken we came; that having received to your-

ண்டு கொடுக்க வேண்டும் என்றார்கள்
 ntu kotukka vëntum enrârkal
 self to give (to sell) it will be needed" they said.

அதை வாங்கி க் கொண்டு பசுவை க் கொ
 atei vâŋki k kontu pasuvei k ko-
 That having received to himself, the cow having

டுத்து நீங்கள் கறக்கும் போது காலையினை
 tuttu nîŋkal karakkum pôtu kâleiyane-
 given, "You about to milk the time, the food having tied

த்து² கொம்பை ப் பிடித்து க் கறவுங்கள் என்று
 ttu kompei p pitittu k karavunŋkal enru
 up, the horn having seized, milk!" that

சொன்னான் அப்படியே அவர்கள் குருக்கள்
 sonnân appatiyê avarkal kurukkal
 he said. That manner of them the Teacher -

வீட்டுக்கு க் கொண்டு போய் க் கட்டி
 vittukku k kontu pôy k katti
 to the house having taken, having gone, having tied up,

ஒருவன் குடுவையை எடுத்துக் கொண்டு வந்தான்
 oruvan kutuveiyei etuttu k kontu vantân
 one a pot having taken to himself, came.

¹ குருவுக்கு என்று. — ² காலே அணைத்து.

ஒருவன் காலையணைய¹ ச் சொன்னான் மற்றொரு
 oruvan kâleiyaneiya s sonnân marro-
 One the foot to tie up said. Another

ருவன்² கயிறெடுத்து க் கொண்டு வர நேரஞ்³
 ruvan kayiretuttu k kontu vara nêrañ
 “A rope having taken to one’s self to come, time

செல்லுங் குருக்களை அழையடாவென்றான்⁴ குரு
 sellun kurukkalei al’eyatâvenrân kuru-
 will pass; the Teacher call! quick!” said. The

க்கள் சீக்கிரமாக⁵ எழுந்து வந்தார் அவரை ப்
 kkal sikkiramâka el’untu vantaâr avarei p
 Teacher quickly having risen, came. Him

பசுவின் கிட்ட உட்கார ச் சொல்லி அவர் தலை
 pasuvin kitta utkâra s solli avar talei
 of the cow near to sit down having said, of him in the

யில் இருக்கிற இரண்டு நெடுஞ் சடைகளாலே
 yil- irukkira irantu nêtuñ sateikalâlê
 head being two long through the plaits

காலையணைத்து க் கறந்தான் அப்போது பசு
 kâleiyaneittu k karañtân appôtu pasu
 the foot having tied up, he milked. That time the cow

உதைத்து க் கொண்டது பின்னையொருவன்⁶
 uteittu k kontatu pinneyoruvañ
 kicking went on. Then one

இடையன் கொம்பை ப் பிடித்து க் கறக்க ச்
 iteian kompei p pitittu k karakka s
 “The shepherd horn having seized to milk

சொன்னானெயென்று⁷ ஞாபகப்படுத்தினான் மற்ற
 sonnânêyenru nâpakappattuttinân mar-
 said certainly” that reminded. An-

¹ காலையணைய. — ² மற்று ஒருவன். — ³ நேரம், § 9, 1. — ⁴ அழை
 அடா என்றான். — ⁵ சீக்கிரம் ஆக. — ⁶ பின்னை ஒருவன். — ⁷ சொ
 ன்னான் ஏ என்று.

ரெருவன் சக்கிலியை ஊது கொம்பையெடுத்து¹

roruvan sakkiliyei ūtu kompeiyetuttu
other a shoemaker blow- horn having taken

க் கொண்டு வந்து பசுவின் முன்னே பிடிக்க
k kontu vañtu pasuvin munnê pitik
to himself, having come, of the cow before to seize (the

கச் சொன்னான் அவன் அப்படியே பூபுவென்
ka s sonnân avan appatiyê pûpûven-
horn) said. He that manner "Pû, pû!" say-

று² பிடித்தான் பசு கொடுமையான³ படி
ru pitittân pasu kotumeiyâna pati-
ing, seized the horn. The cow shy being through the man-

யால் வெருண்டு கட்டுத் தறியைப் பிடு
yâl veruntu kattu t tariyei p pitu-
ner, having been frightened, the binding- post having

ங்கி க் கொண்டு இரண்டு மூன்று பேரைப் பா
nki k kontu irantu mûnru pêrei p pâ-
pulled out to herself, two three persons having

ய்ந்து விட்டுக் குருக்களை முள்ளிலுங்⁴
yñtu vittu k kurukkalei mullilun
jumped over, having left, the Teacher in the thorn and

கல்லிலும் இழுத்துக் கொண்டு போய்
kallilum il'uttu k kontu pôy
in the stone and having dragged, having taken, having gone,

போட்டு விட்டது குருக்கள் பிழைத்ததே
pôttu vittatu kurukkal pil'eittatê
having thrown, she left. The Teacher the having escaped

மறு பிறப்பாயிற்று⁵.

maru pirappâyirru.
another birth became.

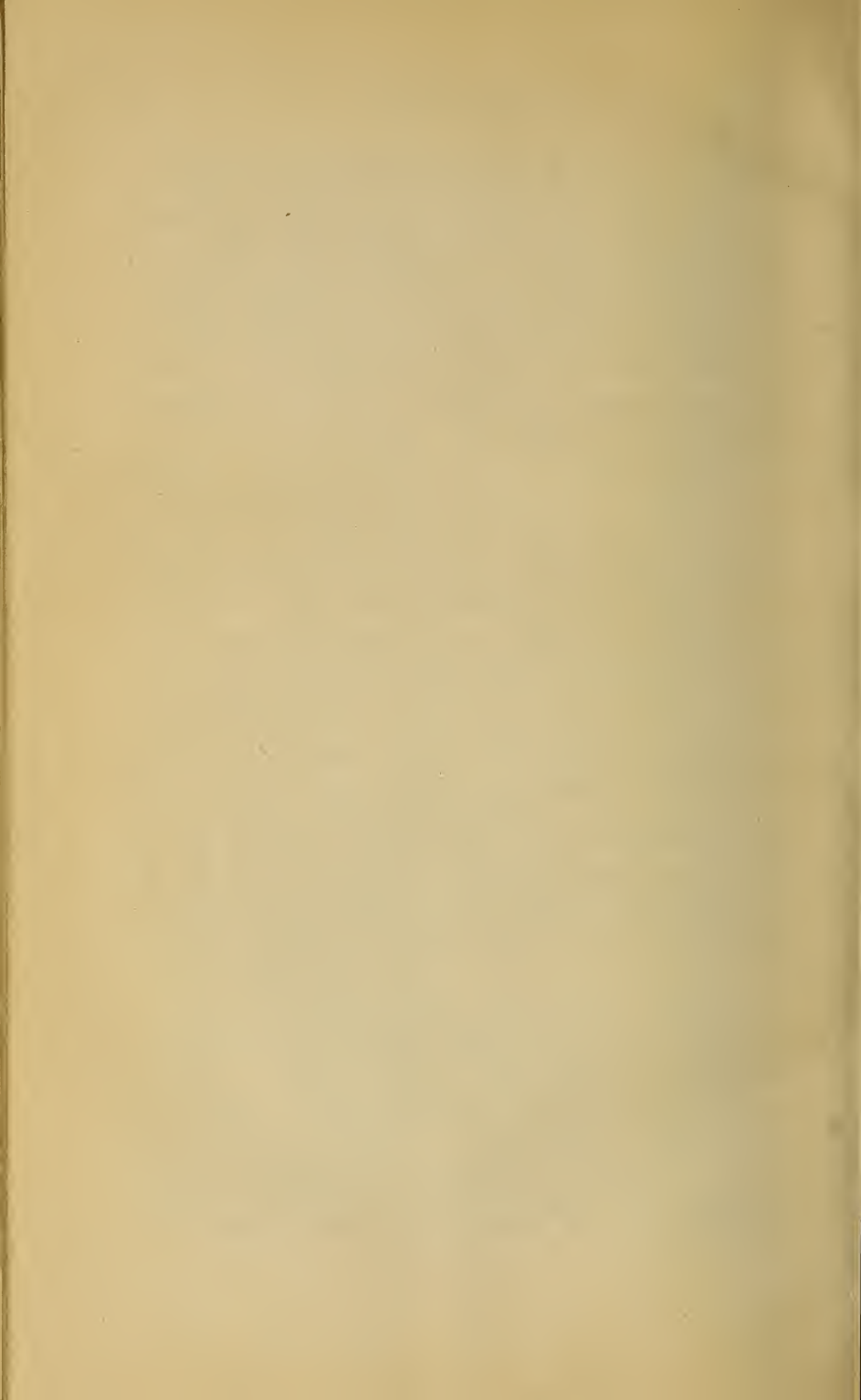
¹ கொம்பை எடுத்து. — ² பூ பூ என்று. — ³ கொடுமை ஆன. —

⁴ முள்ளிலும் § 9, 1. — ⁵ பிறப்பு ஆச்சது.

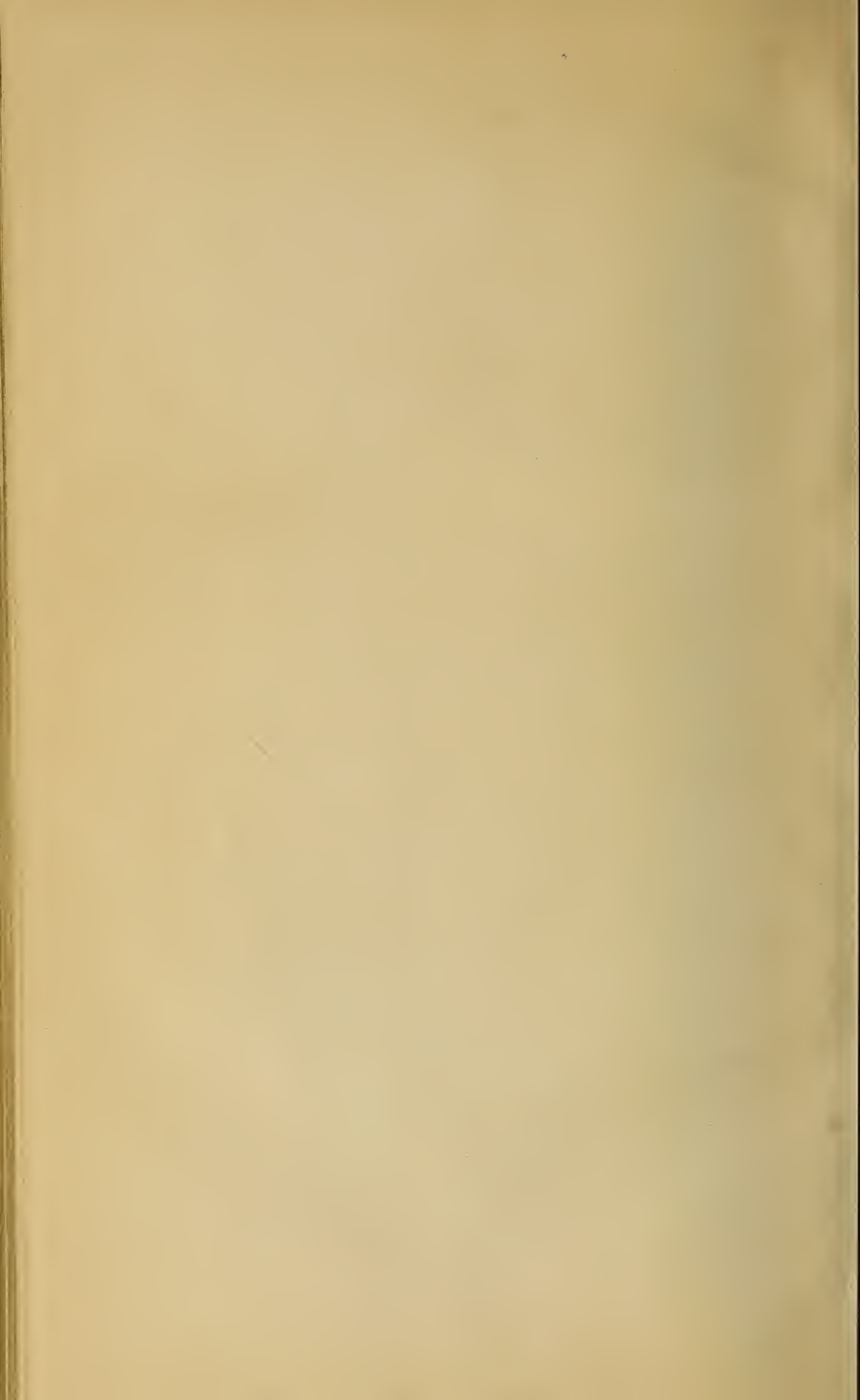
Free Transl.: Some fools, having come to the resolution that they should buy a cow for their Guru, went to a certain pen, and, seeing the shepherd, said: We want a cow for our Guru. The shepherd, well knowing their character, thought he might sell to them a cow of his, that kicked, and replied: "Well, one cow in my pen has gathered a great deal of flesh; she is very big; because you want her for your Guru, — how much will you give?" They said: We have brought along with us 7 pagodas; you ought to take this sum, and give us the cow. The shepherd took the money and gave the cow. He said to them: "When you milk her, bind her leg, seize (her) horn and then milk her!" They led the cow to the house of their Guru, and tied her up. One of them brought a pot; another one said to bind the leg; a third one said: "It will take too much time to fetch a rope; go and call the Guru!" The Guru immediately rose, and came. They told him to sit down near the cow, and having bound the leg of the animal with the two long plaits hanging down from his head, began to milk. Now the cow went on kicking. "O, the shepherd told us to seize a horn, and then to milk" reminded one of them. Another one ordered a shoemaker to bring a corset and to seize it (i. e. to apply it to his mouth), before the cow. The shoemaker did so — Pooh, Pooh! Now the cow being of a shy disposition, she was frightened, pulled out the post, to which she was tied up, jumped over two or three persons, dragged the Guru through thorn and stone, and threw him off. The final escape of the Guru could be reckoned a new birth.

Anal.: மூடர்கள் (= மூடர்; § 16) a fool. — தங்கள் obliq. of தாங்கள் (§ 21). — குருவுக்கு dat. of குரு master, teacher. — பசு cow. — வாங்கு 3 to buy. — கொடு 6 to give. — ஆலோசி 6 to deliberate. — கொண்டு (inst. of கொண்டு; § 9, 4, Note II) adv. part. of கொள் 1 to take. — மந்தை a herd. — இடம் place (மந்தையிடத்துக்கு = மந்தையிடத்தில் = மந்தையில்). — போய் (contract. from போகி), adv. part. of போகு 3 to go. — இடையன் shepherd. — கண்டு (inst. of கண்டு, § 9, 4, or regularly

rather காண்து) adverb. part. of காண் 5 to see. — எங்கள் obliq. of நாங்கன் (§ 21). — அகப்படும் III. pers. neut. sing. fut. of அக ப்படு 4 to be had. — என்றார்கள் (inst. of எந்தார்கள், § 9, 4) from என் 5 to say. — இவர்களுடைய (§ 21, Note IV). — நிர்வாகம் capacity. — தெரி 2 to know; for கொண்டு see § 74, 1). — தன்னிடத்தில் abl. loc. of தான் himself (இடத்தில் = இல்; § 13, Note IV). — இரு, 7 to be. — உதைக்காலி having a kicking foot. — வில் 5 to sell (விற்கிறேன், § 9, 3; விற்பேன், § 9, 3); விற்கல், § 55, Note; ஆம் § 74, Note IV. — யோசி 6 to think. — என் obliq. of நான், § 21. — சதை flesh. — பிடி 6 to catch. — மேனி body, corpulency. — இடு 4 to give, to make. — குருவுக்கு என்று saying “for the Guru”. — கேட்கிற (கேள்கிற § 9, 3) adj. part. of கேள் 5 to ask; for படியினாலே (= படியால்) see § 49, I, c; § 84, 3. — எவ்வளவு (எ and அளவு) what measure; how much? — விலை price. — கொடு 6 to give. — வராகன் a pagoda (a coin). — கொண்டுவா (கொண்டு “having taken”, வா “to come”) to bring (கொண்டு வருகிறேன், — வந்தேன், — வருவேன்). — கறக்கும் fut. part. of கற 7 to milk. — போது time, when (§ 49, I, a; § 84). — அணை 6 to tie up. — கொம்பு horn. — அப்படி (அ and படி) that manner, thus. — வீட்டிற்கு (from வீட்டின்கு, § 9, 3) = வீட்டினுக்கு dat. of வீடு house, with the insertion of இன், § 15, 9. — கொண்டபோ (கொண்டு “having taken” போ “to come”) to bring. — கட்டு 3 to bind. — குடுவை a pot. — எடு 6. to take. — மற்றொருவன் (மறு § 46, A, 2; and ஒருவன் one, somebody) another. — கயிறு a rope. — நேரம் time. — செல்லும் III. pers. neut. sing. fut. of செல் 1 to pass. — குருக்கள் the plural honorifically for the singular. — அழை 6 to call. — ஆடா interjection of calling. சீக்கிரம் swiftness; for ஆக see § 48. — எழு 2 to rise. — கிட்ட, § 49, 2, a. — உட்காரு 2 to sit down. — தலை head. — நெடு long; § 46, Note. — சடை plait of hair. — உதை 6 to kick. — கொண்டது (III. pers. neut. sing., in the past, of கொள் to take; properly கொள்தது, § 9, 4, Note II) adds to the meaning of the preceding verb the sense of continuation (§ 74, 2). — ஞாபகப்படுத்து 3 (ஞாபகம் remembrance, படுத்து to make) to remind. — சக்கி லி shoemaker. — ஊதுகொம்பு (ஊது 3 to blow, கொம்பு horn) cornet. — முன் before; § 83, 2, a. — கொடுமை cruelty, shyness; for ஆன see § 47. — வெருள் 2 to be frightened (வெ

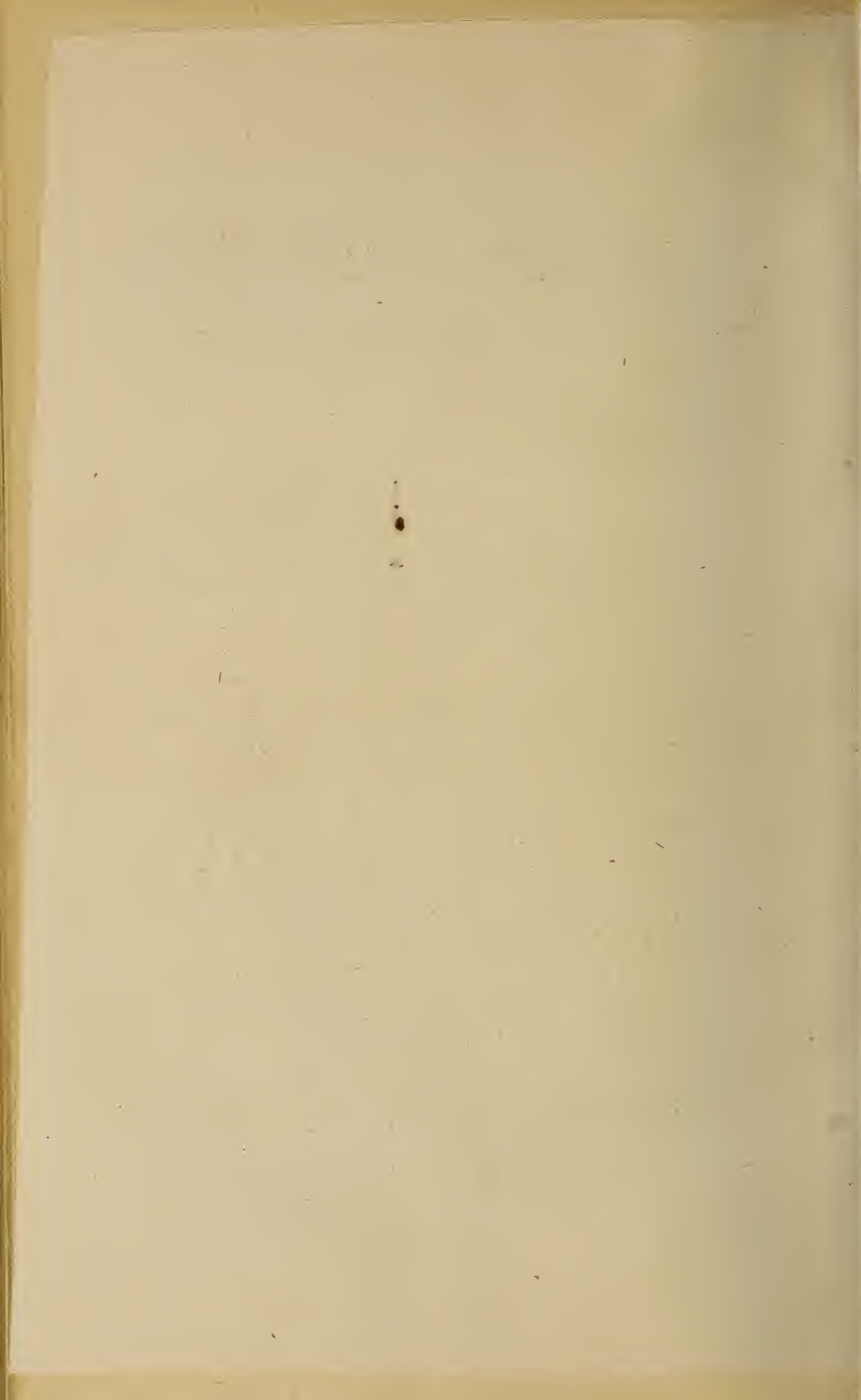
ருண்டு, inst. of வெருள்து, § 9, 4, Note II). — கட்டுத்தறி (கட்டு 3 to bind, தறி post) stake. — பிடுங்கு 3 to pull out. — பாய் 2 to jump on; for விட்டு see § 74, 3. — முள் thorn. — கல் stone. இழு 6 to drag. — போட்டு adverb. part. of போடு 4 to throw; விட்டது from விடு 4 to leave; § 74, 3. — பிழைத்தது neuter verbal noun from பிழை 6 to escape: “the fact of having escaped” (§ 54, Note). — மறு other, new. — பிறப்பு birth. — ஆயிற்று (origin. ஆகிற்று) III. pers. neut. sing. praet. of ஆகு 3 to become.

FURTHER
ADDITIONS AND CORRECTIONS
TO THE
“OUTLINE OF TAMIL GRAMMAR.”

- P. 15, l. 6, for “கில” read “சில”.
- P. 22, last l., for “§ 12” read “§ 13”.
- P. 25, l. 19, for “பலன்களலே” read “பலன்களே”.
- P. 26, l. 19, after “pronouns” add “in the singular”.
- P. 27, l. 22, for “Abl. mot.” read “Abl. sep.”; l. 29, for “உங்ளால்” read “உங்களால்”; l. 30, for “உங்களோல்” read “உங்களோடு”.
- P. 29, l. 13, after “demonstrative” add “and interrogative”.
- P. 32, l. 8, for “ஏழயிரம்” read “ஏழாயிரம்”.
- P. 36, Note, l. 8, after “one (§ 30)” add: “with the exception, however, of such as invariably form their infin. in க, these taking கும், instead of உம்; e. g. நிற்கும் (= நிற்கும்; § 9, 3) from நில (inf. நிற்க).”
- P. 38, l. 11, for “க்கின்ற, க்கிறு” read க்கின்ற, க்கிற”.
- P. 39, l. 5, in the Past, for “make” read “made”.
- P. 40, § 32, l. 5, after “strong f.” insert “may — with those of the weak or of the middle f.” —
- P. 43, add the following note to § 36: “Such verbs of the middle form, as end in ல் or ள், have usually க added to the root; e. g. நிற்க from நில to stand (§. 9, 3); கேட்க from கேள் to ask (§ 9, 3);” — and, last l., for “walk” read “do”.
- P. 44, l. 20, for “அ” read “ஆ”.
- P. 45, l. 16, for “செய்கின்றீர்கள்” read “செய்கின்றீர்கள்”, and, l. 18, for “செய்கின்றன” read “செய்கின்றன”.
- P. 67, 4, for “§ 67” read “§ 72”.
- P. 77, l. 10, for “சாத்தனும் கொற்றனும்” read “சாத்தன் கொற்றன்”.
- P. 78, l. 8, for “§ 36” read “§ 37”.
- P. 79, l. 19, for “§ 12” read “§ 13”.
- P. 80, l. 5, for “§ 36” read “§ 37”.
-

APPENDIX I.

The Characters of the Numbers in Tamil.

1 க	21 உக	110 மய
2 உ	22 உஉ	120 மஉய
3 ந	23 உந	130 மநய
4 ச	24 உச	200 உம
5 ன	25 உன	300 நம
6 கூ	26 உகூ	400 சம
7 எ	27 உஎ	900 கம
8 அ	28 உஅ	1000 த
9 க	29 உக	1001 தக
10 ட	30 நய	1100 தம
11 மக	31 நக	1200 தஉம
12 மஉ	40 சய	2000 உத
13 மந	50 னய	3000 நத
14 மச	60 கூய	10,000 மத
15 மன	70 எய	20,000 உமத
16 மகூ	80 அய	100,000 மத
17 மஎ	90 கய	200,000 உமத
18 மஅ	100 ம	1,000,000 மமத
19 மக	101 மக	2,000,000 உமமத
20 உய	102 மஉ	10,000,000 மமத

APPEN

Comparative Table of the Declen

A.

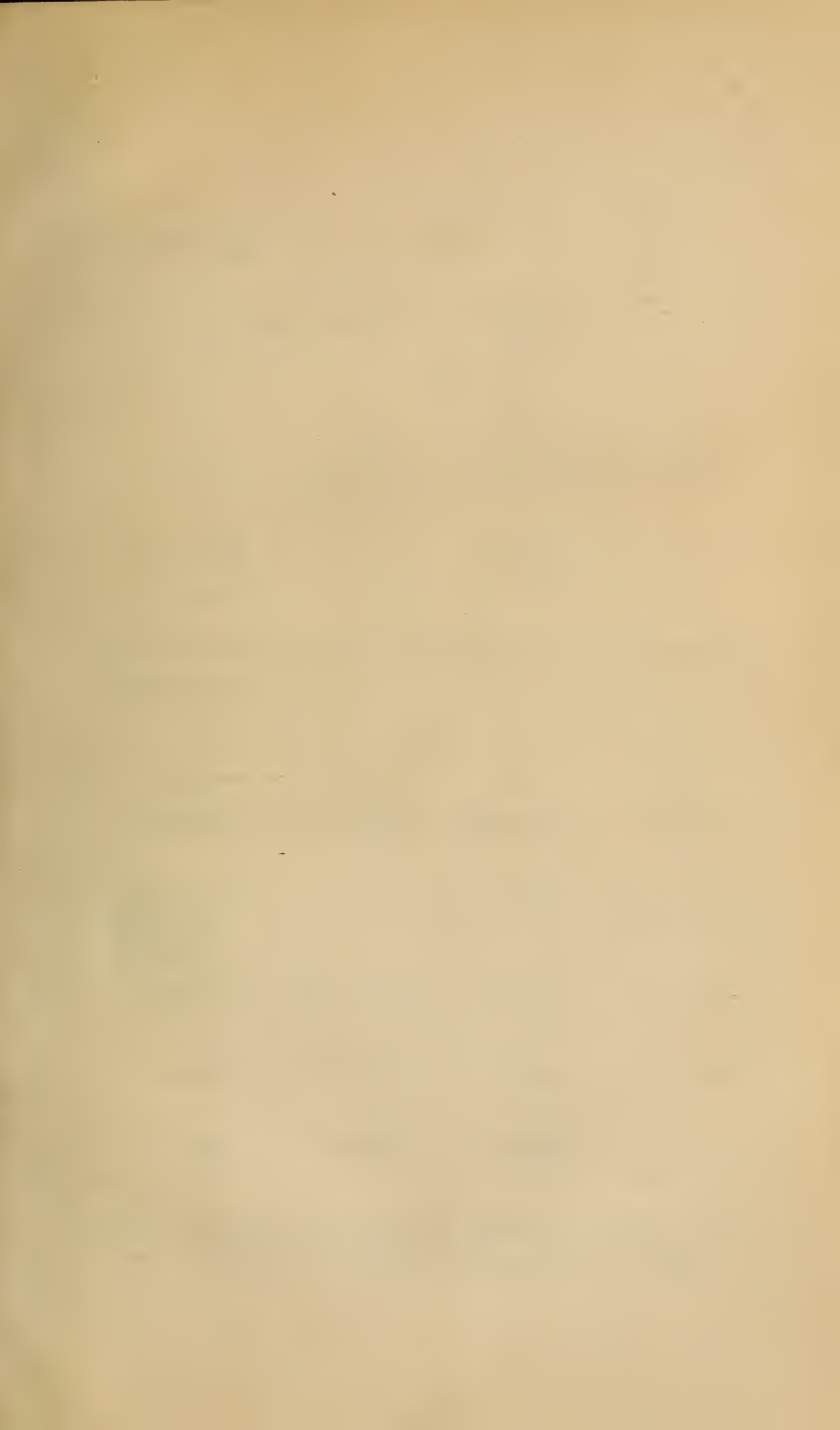
	Nom.	Acc.	Instr.
Malayâlam.	mala (mount)	malayê	malayâl
Telugu.	tammudu (younger brother)	tammuni tammudini tammunni	

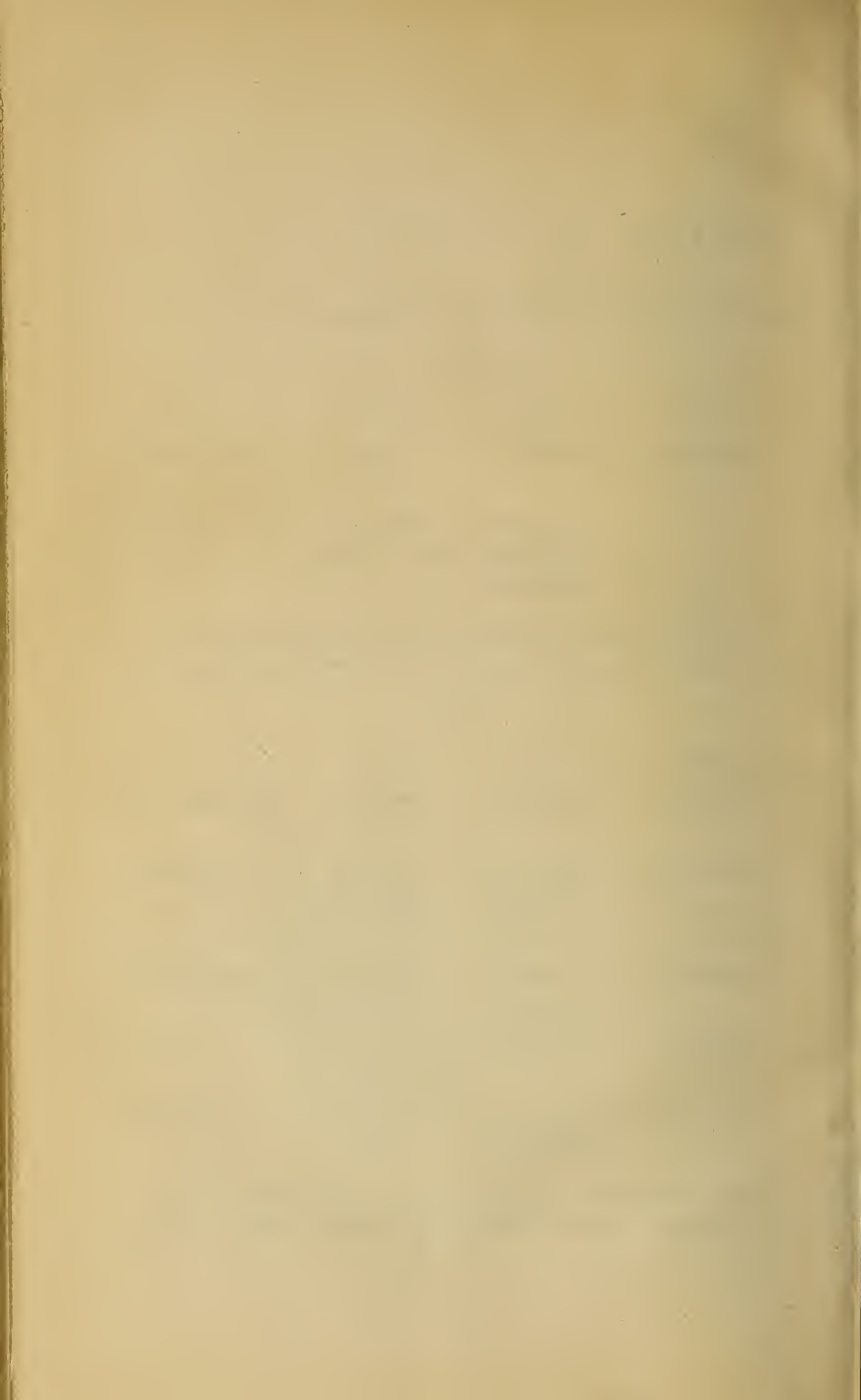
Note. The weak declension in Malay. is without obliquus. — case, and expresses even the acc., without the addition of

B.

	Nom.	Acc.	Instr.
Malayâlam.	maram (tree)	marattê	marattâl
Telugu.	gurram gurramu (horse)	gurramunu gurrânni gurram	gurramuna
Canarese.	maravu (tree)	marava maravannu	maradindā
Tulu.	mara (tree)	marana	maradda
Badaga.	mora (tree)	mora (?) morana (?)	morainda

Note. The nom. plur. is, in Malay.: marangal; in Tel.: galu; in Tulu: maragulu (maralu); in Bad.: moraglô. —

DIX II.

sion in other Dravida Dialects.

A.

Dat.	Abl. sep.	Gen.	Loc.
malekku	malayilninnu (malayinnu)	malayudê	malayil
tammuniki		tammuni	
tammudiki		tammudi	
tammunaku			

In Telugu the obliquus (ni = the Tamil in) appears in every another affix.

B.

Dat.	Abl.	Gen.	Loc.
marattinnu	marattilninnu	marattinrê	marattil
gurramunaku		gurrapu	gurramandu
gurrânaku			gurramunandu
gurrâniki			
marrakkê	maradeseinda	marava	maradalli
maraka		marada	marada
moraga	moraïnda	morada	moradô moradolge

gurramulu (gurramulê, gurrâlu, gurrâlê); in Canar.: mara-
The obliq. of maram in Malay. is marattu (as in Tamil).

Comparative Table of the Conjugation in other Dravida Dialects.

I. In Tulu.

Present.

malpuve I make,	malpuvâ we make ,
malpuva thou makest,	malpuvara you make,
malpuve he makes ,	malpuvera they make,
malpuvâla she makes,	malpuvo they (ea) make.
malpundu it makes,	

Past. malte.

Fut. malpe.

Imp. malpu.

II. In Canarese.

Present.

Past.

bâlutte	bâlutteve	bâlidenu	bâlidevu
bâlutti	bâluttiri	bâlidu	bâlidiri
bâlutthane	bâlutthane	bâlidanu	bâlidaru
bâlutthale	bâlutthave	bâlidalu	bâlidavu
bâlutthade		bâlitu	

Fut. bâluvenu.

Adv. Part.; Pres.: bâlutta,

Adj. Part.; Pres., (Fut.): bâluva,

Past: bâli,

Past: bâlida,

Neg.: bâlade.

Neg.: bâlada.

III. In Badaga.

Present.

Past.

mâdine	mâdineô	mâdide	mâdideô
mâdire	mâdiari	mâdidê	mâdiddâri
mâdina	mâdiara	mâdida	mâdidaru
mâdlia	mâdirô	mâdidla	mâdidô
mâdira		mâditu	

Future = Present.

Adv. Part.; Pres.: ?	Adj. Part.; Pres. (Fut.): mād <u>u</u> va,
Past: mād <u>i</u>	Past.: mād <u>i</u> da,
Neg.: mād <u>a</u> de	Neg.: mād <u>a</u> da.
Imp. Sing.: mād <u>u</u> , mād <u>i</u> ullô, Plur.: mād <u>i</u> ulli.	

IV. In Malayâlam.

Personal terminations only in poetry.

Present.

- S. 1. kodukkunn - ên I give,
 2. (very rare; f. i. pôgunnây thou goest),
 3. kodukkunn - ân, âl, adu,
 P. 1. kodukkunn - ôm,
 2. (kodukkunn - îr, only conjectural),
 3. kodukkunn - âr, awa.

The third person is, in the character of a participle, used also for the others. It occasionally assumes the terminations ôn, ôl (Sing.), and ôr (Plur.), — contractions of avan, aval, avar.

Future.

The term. vu for weak verbs (pô - vu, about to go);
 ppu for strong verbs (kodu - ppu, about to give).

The future, now commonly used, has the terminations gum and kkum: pô — gum, kodu - kkum.

Past.

i and ttu (pô - yi went, kodu - ttu gave).

Modern Present: ko <u>dâ</u> yinnu,	Neg.: pôgâ will not go,
Past: ko <u>dâ</u> gnyu,	ko <u>dâ</u> will not give,
Future: ko <u>dâ</u> yum.	(Here no distinction of a weak and strong form.)

---

¹ From kodâ (anciently the future as well as the negat.) and innu "now" (prop. "I shall give now", i. e. I give).

Adj. Part.; Pres.:	ko ḍ ukkunna,	Adv. Part.; Past.:	ko ḍ uttu,
Past:	ko ḍ utta,	Fut.:	ko ḍ uppân,
Fut.:	ko ḍ ukkum,	Neg.:	ko ḍ âte,
Neg.:	ko ḍ âtta.		ko ḍ agnyu.

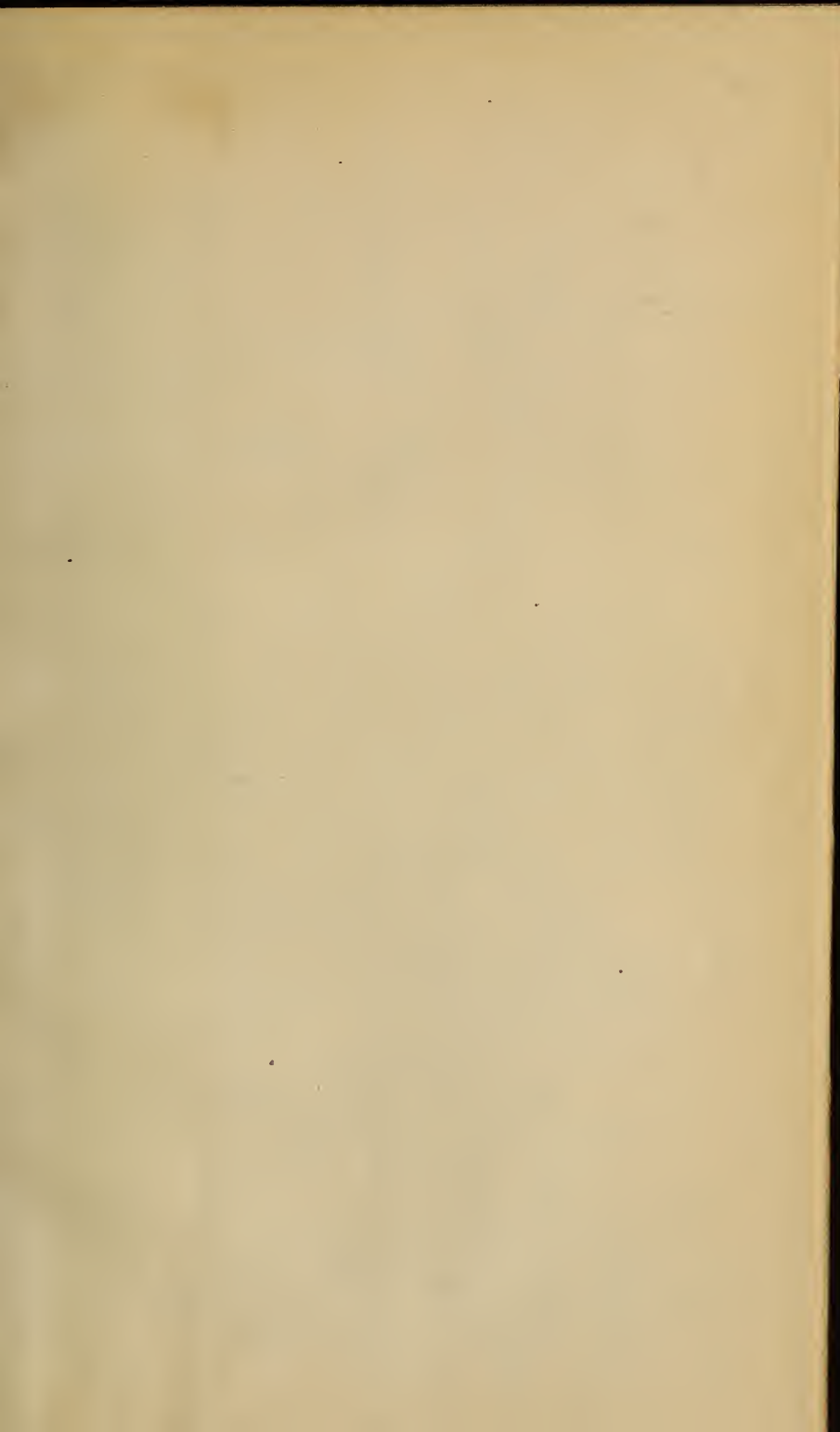
V. In Telugu.

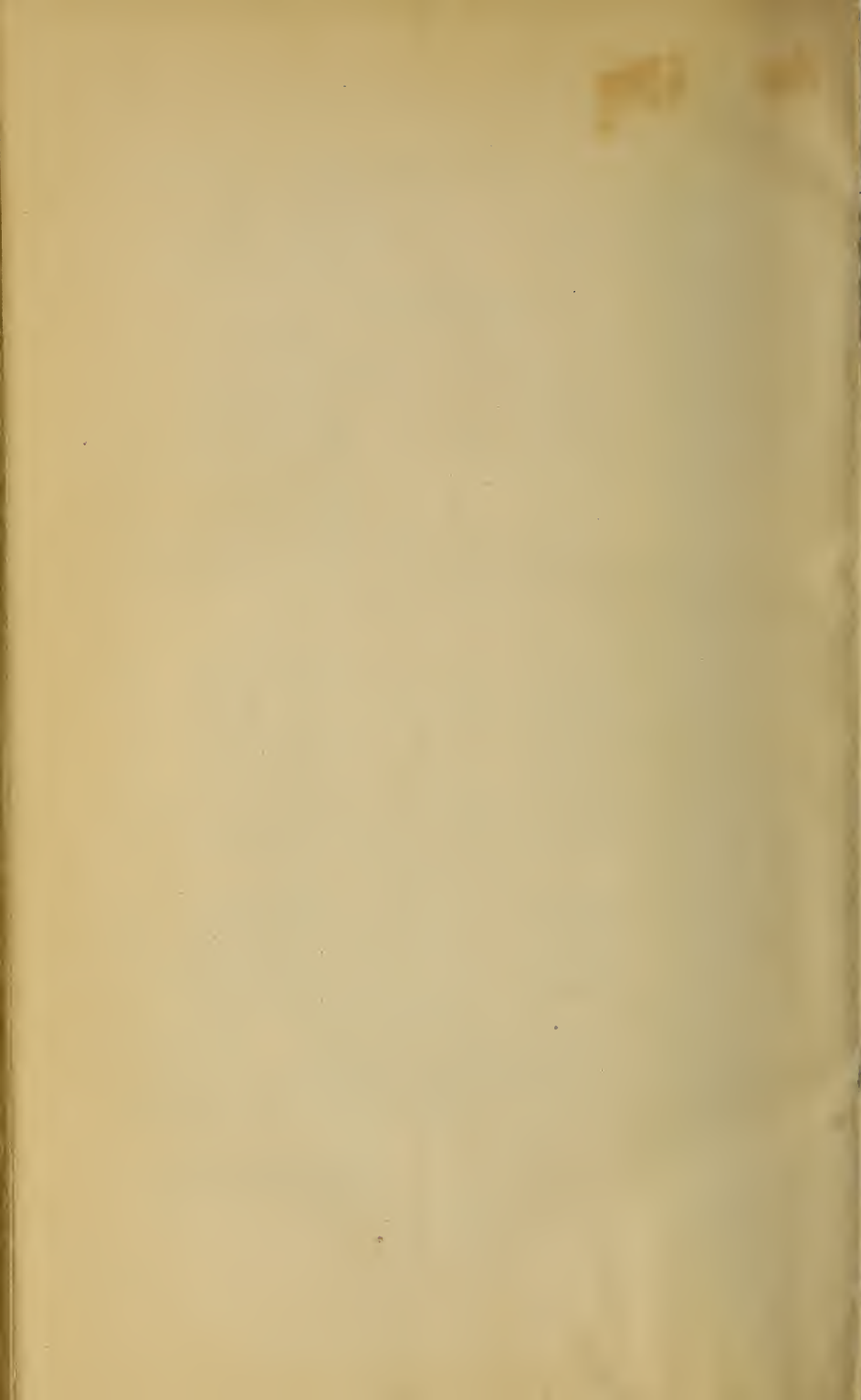
Present.		Past.	
1.	palukut-unnâ-nu ¹	1.	palikiti(ni)
2.	palukutunnâvu	2.	palikitivi
3. m.	palukutunnâ ḍu	3. m.	palikenu
3. f. n.	palukutunnadi	3. f. n.	palike(nu)
1.	palukutunnâmu	1.	palikitimi
2.	palukutunnâru	2.	palikitiri
3. f. m.	palukutunnâru	3. m. f.	palikiri
3. n.	palukutunnavi	3. n.	palikenu
Aorist.		Future.	
1.	palukudu(nu)	1.	palikedanu ²
2.	palukuduvu	2.	palikedavu
3.	paluku(nu)	3.	paliked i ni
1.	palukudumu	1.	palikedamu
2.	palukuduru	2.	palikedaru
3. m. f.	palukuduru	3. m. f.	palikedaru
3. n.	palukunu	3. n.	paliked i ni
Neg.			
1.	palaka(nu)	1.	palakamu
2.	palakavu	2.	palakaru
3. m.	palaka ḍu	3. m. f.	palakaru
3. f. n.	palakadu	3. n.	palakavu
Inf. palukuta.		Imp. paluku, palukudu.	

N. B. These tables are not intended for a complete representation of the flexional system of the languages in question.

¹ Prop. "I am speaking". Also "palukutânu, âvu etc."

² Also palikênu, êvu etc.

BIBLIOTHECA TAMULICA

SIVE

OPERA PRAECIPUA TAMULIENSIIUM

EDITA

TRANSLATA ADNOTATIONIBUS GLOSSARIISQUE

INSTRUCTA

A

CAROLO GRAUL, D. TH.

TOMUS SECUNDUS:

KAIVALJANAVANĪTAE TEXTUS TAMULIENSIS

CUM INTERPRETATIONE ANGLICA, ITEM GLOSSARIO ADNOTATIONIBUSQUE.

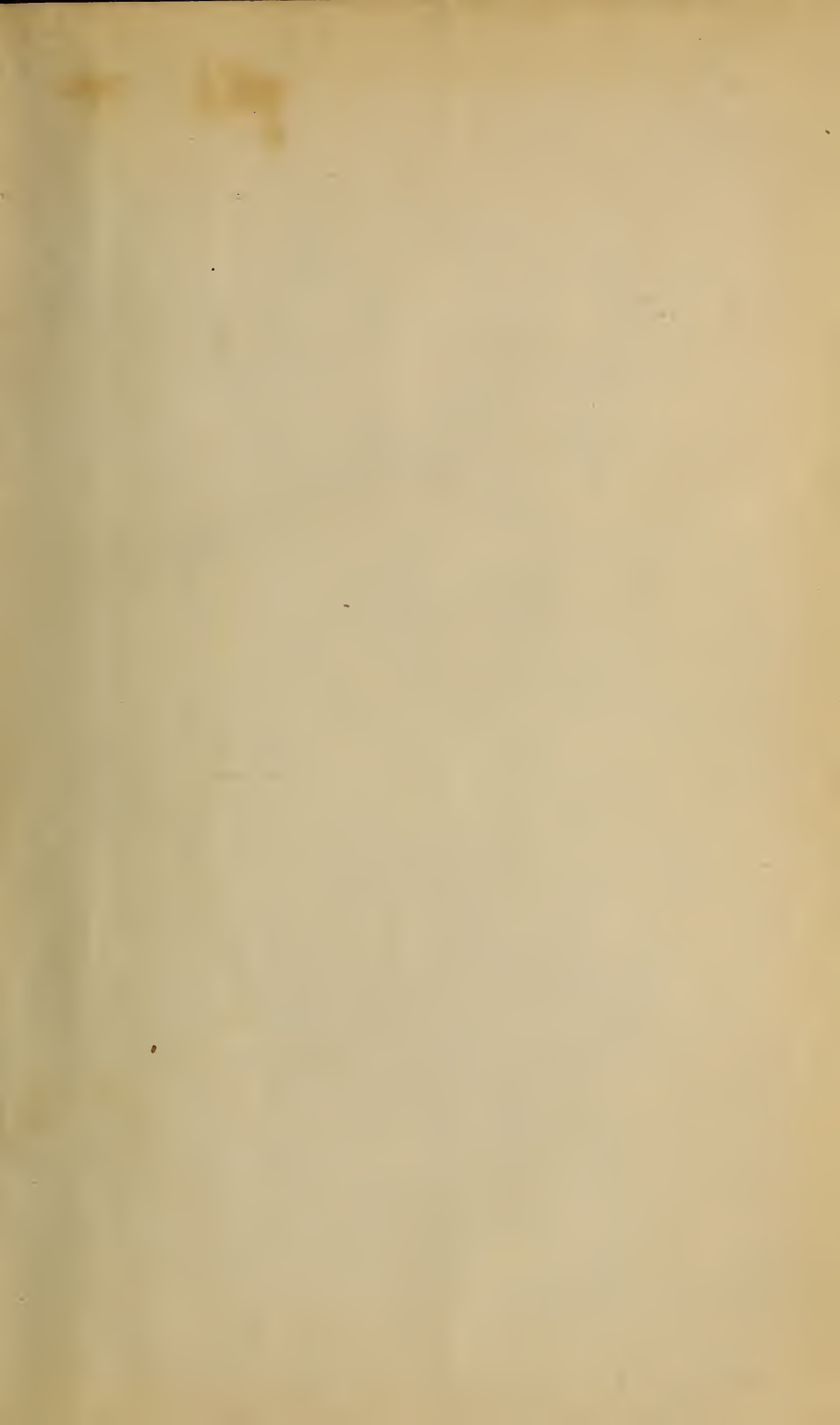
ACCEDIT GRAMMATICA TAMULIENSIS.

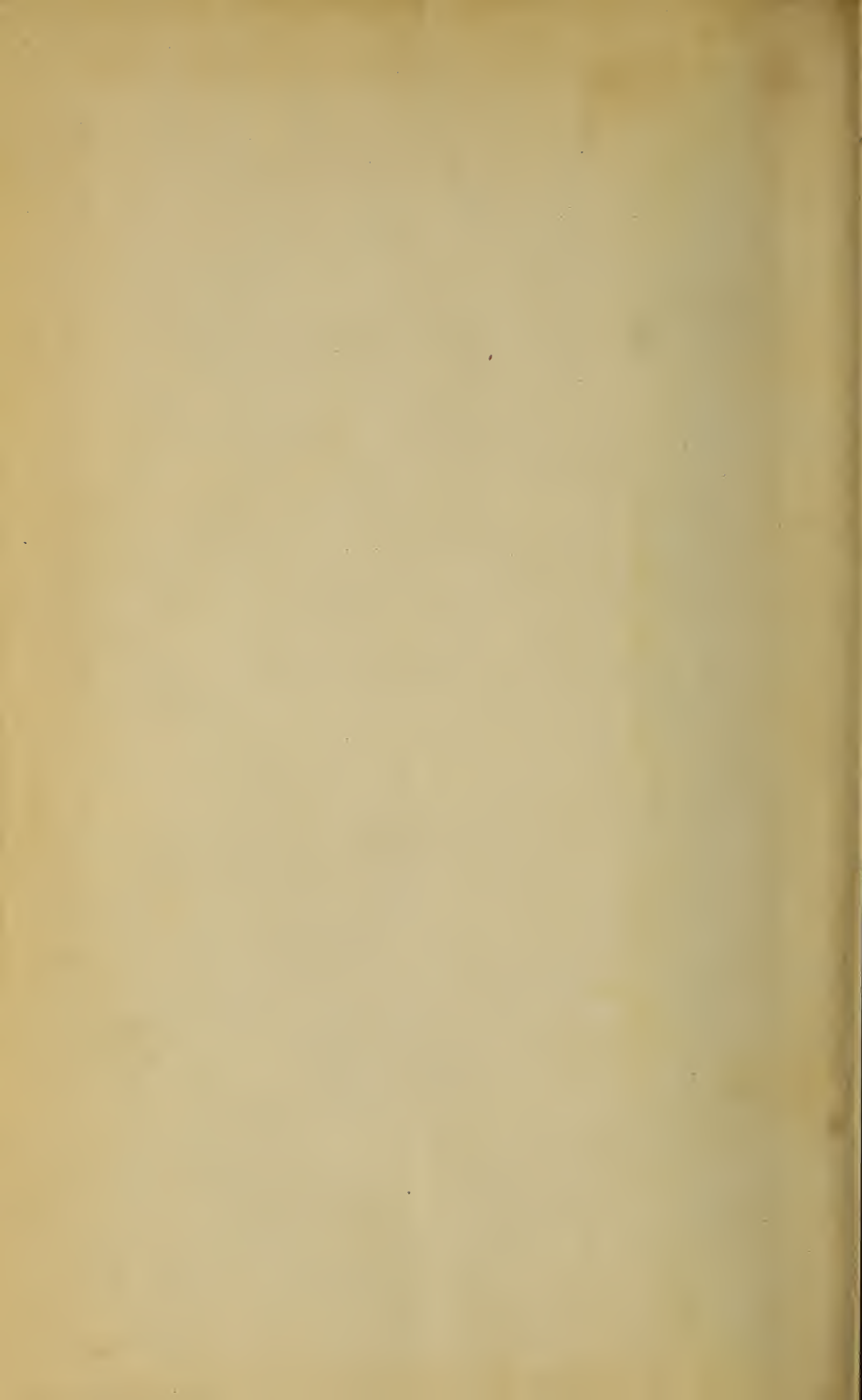
LIPSIAE 1855

DÖRFFLING & FRANKE.

LONDINI 1855

WILLIAMS & NORGATE.

LIBRARY OF CONGRESS

0001267899A